www.burmeseclassic.com
ဂန္ဓိရ ဆန်းကြယ် လုံးချင်း ဝတ္ထုသစ်
အောင်မြင်စာပေ
ပြိတ္တ
နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျတ်ကုန်း
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com

ဒဿနလက်ဆောင်

❖ မိတ်ဆွေတု မိတ်ဆွေယောင်ဆိုတာ DEC 2013
မိမိရဲ့အရိပ်တစ်ခုလိုပါပဲ
နေရောင်ခြည်အောက်မှာ ရှိနေတဲ့အခါ
သူကနံဘေးမှာ ရှိနေပါတယ်၊
ဘဝနေဝင်ချိန်ရောက်လို့ မှောင်သွားရင်
သူလည်း ကွယ်ပျောက်သွားတတ်ပါတယ်

❖ ဝယ်ရှယ်စဉ်မှာ
မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများတာ ကောင်းပါတယ်
အသက်အရွယ်အိုမင်းလာရင်တော့
ဘဝလက်တွဲဖော်တစ်ယောက်
အနားမှာရှိနေမှ ပိုကောင်းပါတယ်။

❖ အချစ်ဆိုတာ မီးတောက်မီးလျှံတစ်ခုလိုပဲ
အချိန်ကြာလာရင်
အရှိန်လျော့ကျသွားလေ့ရှိပါတယ်၊
မေတ္တာတရားကသာ
ဘဝနစ်ခုကို အကောင်းဆုံးတွဲဖက်ပေးထား
နိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒဿနလက်ဆောင်

❖ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို
ရေရှည်လက်တွဲသွားလိုလျှင်
သူဆိုးခဲ့တာတွေ မှားခဲ့တာတွေကို
တွေးနေမယ့်အစား
မိမိအပေါ်ကောင်းတာပြုလုပ်ပေးမှုကိုသာ
အကြိမ်များစွာ သတိရပေးနေပါ။

❖ ရှေးအတိတ်ဘဝက ကုသိုလ်ကံကြောင့်…
ယခုဘဝမှာ ပြည့်ရှင်မင်းဘဝ ရောက်နိုင်ပါတယ်။
ထိုဘဝရောက်မှ အမှားအမှန် မသိရင်တော့
ပြိတ္တာဘုံဘဝကိုလည်း ရောက်နိုင်ပါသေးတယ်။

❖ တရားနဲ့မွေ့လျော်မယ်ဆိုရင်
တရားနဲ့ပဲနေပါ၊
တရားနဲ့မနေပဲ အများနဲ့နေရင်
တရားမေ့ပြီး အမှားတွေနိုင်ပါတယ်၊

BURMESE CLASSIC .com

ဒဿနလက်ဆောင်

❖ ယခုဘဝမှာ ရတဲ့စည်းစိမ်ချမ်းသာဆိုတာ
တစ်ဘဝအတွက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊
ဒီတစ်ဘဝစာအတွက်
မတရားတဲ့နည်းမျိုးစုံနဲ့ ရှာဖွေယူထားရင်တော့
အပါယ်လေးဘုံတံခါးက
ထွက်ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

❖ လောကမှာ ကိုယ့်ကချည်း
အပေါ်ကနေခွင့်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊
ရှိန်ခွင်တစ်ခုလိုပါပဲ …
မတရားမှုတွေ တဖြည်းဖြည်းများလာလို့
လေးကျသွားတဲ့အခါ
အောက်ကိုရောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

❖ လောကခရီးလမ်းဆိုတာ
ဆူးတောကြီး တစ်ခုလိုပါပဲ
အရပ်ရှည်ပြီး ဆံပင်ကောင်းသူအတွက်
ဆူးငြိနေလျှင် ရှင်းရခက်လှပါတယ်…။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒဿနလက်ဆောင်

❖ ဆားတစ်ခွက်ကိုချက်လျှင်
သကြားတစ်စက်လို မချိုပါဘူး၊
သကြားတစ်ခွက်ကိုချက်လျှင်
ဟျှားတစ်စက်လို ချိုနိုင်ပါတယ်...
(မကောင်းမှုကို ကောင်းအောင်လုပ်ဖို့ မလွယ်ပေ)

❖ မီးဆိုတာ မလောင်ခင်သတိထားရသည်၊
လောင်ပြီးမှ နှုတ်လျှင် မီးသွေးတုံးဘဝ၊
မီးသွေးဘဝရောက်မှ မကြဲ့လျှင်
ပြာပုံအဖြစ်သာ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

❖ လောကမှာ အခက်ခဲဆုံးက
နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ပါပဲ
ဘယ်အရာမဆို နားလည်သဘောပေါက်သွားရင်
အခက်အခဲမရှိဘဲ
ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်၊

BURMESE CLASSIC .com

စာရေးသူ၏အမှာ

ယခုရေးသားသော "နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျတ်ကုန်း" ဝတ္ထု တွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုသော ဇာတ်လမ်းကျောရိုးနှင့် သုတ ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များမှာ အောက်ပါစာအုပ်များမှ မှီငြမ်း ကိုးကား ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(၁) အရှင်သုခမိန္ဒ(တန့်ယန်း)၏ "ရှမ်းတိုင်းရင်းသား များ၏ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများ" (နိုင်ငံတော် ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်) တက္ကသိုလမဟာ ဓမ္မာစရိယ M.A (Buddhism) ဘွဲ့ယူ ကျမ်းစာ)

(၂) မင်းကြီးမဟာဇေယျသင်္ခယာဘွဲ့ခံ၊ လေ့သင်း အတွင်းဝန်မင်း၏ "တဗ္ဗတ္တဒီပဏီကျမ်း" (၁၉၀၅)

(၃) ဒေါက်တာအောင်ကျော် (သွား/ဆရာဝန်)၏ "တစ္ဆေ တကယ် ရှိ-မရှိ"

(၄) ပဉ္စရူပံတိုက်ရှင် ဦးခ၏ "တစ္ဆေပုံညွှန့်ပေါင်းကျမ်း" (၁၉၃၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၅) ဝဏ္ဏသိရီ "ဘဝခြားနေသည့် ဆွေမျိုးများ"

(၆) ရွှေဥဒေါင်း "ကြမ်းလိုက်တဲ့တောနှင့် အခြားတစ္ဆေ ပုံဝတ္ထုများ"

(၇) တက္ကသိုလ်သျှင်သိရီ (ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီ-အေ)၏ "ဘုရားရှင် လက်ထက် ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေသရဲတို့အကြောင်း"

(၈) 50 Ghost stories စာအုပ်မှ Julius Long ၏ "The Malked by Day" ဝတ္ထု။

အထက်ပါ ကျမ်း/စာအုပ် ပြုစုသည့် ပညာရှင်တို့အား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း လေးစားစွာဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စာရေးသူ

ဤဝတ္ထုတွင်ပါဝင်သောအခန်းများ

အခန်း (၁) ဝေမာနိကပြိတ္တာတို့၏ဘဝများ

အခန်း (၂) ပရလောကသားတို့နှင့် အပေးအယူ

အခန်း (၃) ကျတ်များကို အစားအစာ ကျွေးမွေးကြခြင်း

အခန်း (၄) အမွေအတွက် အလုပ်တောင်းသော တစ္ဆေ

အခန်း (၅) ငနိကနှင့် ထူးခြားသော ဆောင်ရွက်ပေးမှု

အခန်း (၆) အချစ်အတွက် ဘဝကူးမကောင်းခဲ့သူ

အခန်း (၇) ကျတ်သချိုင်းမှ ခေါင်းတလားများ

အခန်း (၈) မြနှင်းဖြူနှင့် တွေ့ရလေပြီ

အခန်း (၉) စကားဝါနှစ်ခိုင် နှစ်ဆောင်ပြိုင်

အခန်း (၁၀) နှစ်ဆောင်ပြိုင် ကျတ်ကုန်း

အခန်း (၁၁) မိုးသည်းညတစ်ည မြင်ကွင်းများ

အခန်း (၁၂) မိစ္ဆာဝိညာဉ်ရန်ငြိုး

အခန်း (၁၃) အချစ်ကံဆိုးရှာသည့် စောဒေဝီနှင့် စောကေသီ

အခန်း (၁၄) မိစ္ဆာတစ်ကောင်၏ပိုင်နက်

အခန်း (၁၅) မြေပုံပျောက်များနှင့် အ.သု.ခအဓိပ္ပါယ်

အခန်း (၁၆) ဝေမာနိကဖုးစာရှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁)

ဝေမာနိကပြိတ္တာတို့၏ ဘဝများ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ပရလောကနှင့် ပတ်သက်သော ထူးဆန်းသော အကြောင်းအရာများကို ဖတ်ရှုလိုသောကြောင့် မိမိ၏ စာအုပ်စင်တွင် ရှာဖွေလျက် ရှိနေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် တပည့်မောင်တိုးအောင်နှင့် အတူနေထိုင်သော်လည်း တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယသမားတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်နေအိမ်တွင် အခြားပစ္စည်းများ ထွေထွေထူးထူးမရှိလှဘဲ စာအုပ်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားသော စင်နှင့်ဗီရိုများသာ ရှိပေသည်။ ပြောရလျှင်တော့ အိမ်တစ်အိမ်လုံး စာအုပ်ထားသော နေရာများနှင့် ပြည့်နေပြီး စာကြည့်တိုက်သဖွယ် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အချိန်ကပင် စာအုပ်များကို ချစ်ခင်နှစ်သက်သူ ဖြစ်သောကြောင့် တွေ့သမျှစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီး • • ရသမျှစာအုပ်များကို စုဆောင်းထားတတ်သောအကျင့် ရှိခဲ့လေသည်။

ယုတ်စွအဆုံး သတင်းစာနှင့် ဂျာနယ်အဟောင်းများမှ ထူးထူးခြားခြား သတင်းမျိုးပါလျှင် ဖြတ်သိမ်းထားလေ့ရှိသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ငယ်ရွယ်စဉ်က ဆင်းရဲလှသဖြင့် ဘိုကလေးနှင့် မဝေး လှသော တောရွာတစ်ရွာမှာ နေခဲ့ရသည်။

မြို့နှင့်ဝေးသောကြောင့် စာအုပ်တစ်အုပ်ရဖို့ မဆိုထားနှင့် သတင်းစာအဟောင်း၊ ဂျာနယ်အဟောင်းရဖို့ပင် မလွယ်လှပေ။ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်အဟောင်းများကို ဈေးထုပ်များမှာသာ တွေ့ရသည်။

အမေက မြို့ကိုဈေးဝယ်သွားလျှင် တခြားအစားအသောက် အသုံးအဆောင်များ မှာလေ့မရှိဘဲ စာအုပ်အဟောင်းများသာ မှာလေ့ရှိသည်။

အမေက မြို့ရောက်သောအခါ လမ်းဘေးမှာရောင်းသော စာအုပ်အဟောင်း၊ ဂျာနယ်အဟောင်းများကို ဝယ်လာလေ့ရှိသည်။ တောမှာစာအုပ်ရှားသောကြောင့် မည်သည့်စာအုပ်ကိုပဲ ဝယ်လာဝယ်လာ ဖတ်ကောင်းလှပေသည်။

ပြီးလျှင် ထိုစာအုပ်များကို သိမ်းထားပြီး အချိန်ရတိုင်း ဖတ်ရှုလေရာ အချို့စာအုပ်များဆိုလျှင် အလွတ်ရသလောက် ဖြစ်နေတော့သည်။

နောက်တော့ ဘိုကလေးမြို့(ယခင်ဗိုလ်ကလေးဟုခေါ်သည်) တစ်ဖက်ကမ်းမှာရှိသော 'ဂျပ်ချောင်း' ရွာကလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသောအခါ ကျွန်ုပ်အတွက် စာအုပ်ရဖို့ အတော်ကလေး လွယ်ကူလာသည်။

ရှေးအခါက ဂျပ်ချောင်းရွာမှာ စပါးကြိတ်သော ဆန်စက်အချို့ ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း သစ်တောအလုပ်သမားများနှင့် ငါးဖမ်းသူအများစုနေထိုင်သော ရွာတစ်ရွာဆိုက မမှားပါချေ၊ ကမ်းနားစပ်တစ်လျှောက်မှာ ငါးပိုက်ထောင်သော ကုလားပိုက်တဲ အတော်များများရှိကြသည်။

ခေတ်ကာလက (၁၉၆၀)ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းကာလ ရောက်လာပြီဖြစ်သော စာအုပ်အတော်များများလည်း ထွက်စပြုလာပေပြီ။

တစ်မတ်၊ ငါးမူး၊ ပြားခြောက်ဆယ်တန် စာအုပ်ကလေးများမှ တစ်ကျပ်၊ နှစ်ကျပ်တန် စာအုပ်များ လှိုင်လှိုင်ထွက်လာသော အချိန်လည်းဖြစ်သည်။

(၁၉၇၀)ခုနှစ်နောက်ပိုင်းရောက်လာတော့ နှစ်ကျပ်၊ သုံးကျပ်တန်မှ ငါးကျပ်တန်အထိဖြစ်လာပြီး စာအုပ်များလည်း ဆုလာသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စာဖတ်ဝါသနာပါရုံမက စာအုပ်စုဆောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရတာ ဝါသနာပါသောကြောင့် ပိုက်ဆံရှိသည်နှင့် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ကူးကာ စာအုပ်အဟောင်း ရောင်းသောနေရာများသို့ လှည့်လည်ကာ မိမိဖတ်လိုသောစာအုပ်များကို ဝယ်ယူပြီး တစ်နေကုန်၊ တစ်ညလုံးပေါက်အထိ ဖတ်လေ့ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က စာဖတ်တာကို မကြိုက်ပေ။

သက်သက်အချိန်ဖြုန်းနေသည်ဟု ထင်နေသူဖြစ်သည်။

စာဖတ်လျှင် ရေနံဆီမီးအိမ်ထွန်းပြီး စာဖတ်ခွင့်မပေးပေ။ ထိုအခါ လရောင်ရှိလျှင် လရောင်ဖြင့် ဖတ်ရပြီး၊ လရောင်မရှိပါက မဖတ်ရဘဲရှိလေသည်။

သို့သော်လည်း ထိုအချိန်ကတည်းက ဖတ်ခဲ့သောစာအုပ်များကို သိမ်းထားခဲ့ရာ နောက်ပိုင်းတွင် အတော်အသင့်စာအုပ်စုဆောင်းနိုင်ခဲ့ပေ၏။

ယခုအခါမှာတော့ စာပေရေးသားသော အလုပ်တစ်ခုတည်းဖြင့် ဘဝရပ်တည်မှု ပြုနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ မိမိကြိုက်နှစ်သက်သော စာအုပ်မှန်သမျှ ဝယ်ယူစုဆောင်းထားခဲ့ရာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာသောအခါ စာကြည့်တိုက်ကြီးပမာဏ ရှိနေလေတော့သည်။

စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အနေဖြင့် ဝမ်းစာပြည့်ဝဖို့များစွာအရေးကြီးပါသည်။

ဝမ်းစာဆိုသည်မှာ လက်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဘဝအတွေ့အကြုံများနှင့် စာအုပ်မျိုးစုံတို့မှရရှိသော အတွေ့အကြုံများပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနှစ်မျိုးစလုံး မပြည့်စုံပဲ စာရေးပါက ကောက်ရိုးမီးကဲ့သို့ ခဏသာရပြီး ကြာရှည်ရပ်တည်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ မိမိမှာရှိသော ရေးစရာ အနည်းငယ်ကုန်သွားပါက တန့်သွားပေလိမ့်မည်။

ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံမရှိလျှင်သော်မှာ စာအုပ်များမှရသော အတွေ့အကြုံတော့ ရှိရပေမည်။

ယခု မြန်မာစာပေလောကတွင် ဘဝအတွေ့အကြုံများသော စာရေးဆရာကိုပြပါဆိုလျှင် ဆရာဖိုးကျော့ကို ပြရပေမည်။ သူရေးသားသော အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များကို အခြားသူများ မရေးနိုင်ကြပေ။

(၁၉၇၀)ခုနောက်ပိုင်း (၁၉၉၀)ပြည့်လောက်အထိ နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကာလအတွင်း မဂ္ဂဇင်းများ ရွှေခေတ်ဖြစ်ခဲ့စဉ်ကကျွန်ုပ်က မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်မှ သစ်တောများ (ပြင်ဒရယ်သစ်တော)အခြေခံကာ မိကျောင်းဇာတ်လမ်း အတော်များများရေးခဲ့သည်။ ဆရာဖိုးကျော့က အထက်ပိုင်း(ဟူးကောင်းဒေသ)ဒေသမှာရှိသော သစ်တောများကို အခြေခံကာ ဆင်နှင့်ပတ်သက်သော ဇာတ်လမ်းများ ရေးခဲ့ကြရာ စာဖတ်ပရိသတ်များ နှစ်သက်သဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။

ပြောချင်တာက စာရေးသူတစ်ယောက်အနေနှင့် ကိုယ်တွေ့ ဘဝအတွေ့အကြုံ နည်းပါးခဲ့ရင်တောင်မှ စာအုပ်များမှရသော အတွေ့အကြုံများများ ရှိထားဖို့တော့ လိုအပ်လှပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက စုဆောင်းထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သော စာအုပ်များမှာ ယခုထက်တိုင်ရှိနေသေးသည်။ နောက်ပိုင်းကာလအချိန်ကြာလာတော့ စာအုပ်များမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့်များလာပြီး ယခုတော့ စာကြည့်တိုက်ကြီးတစ်လုံးပမာ များပြားနေခဲ့ပေပြီ။

ကျွန်ုပ်ထံတွင် ပရလောကသားများနှင့် ပတ်သက်သည့် ရေးသားထားသော စာအုပ်အတော်များများရှိသည်။ နိုင်ငံခြားဘာသာဖြင့် ရေးထားသော စာအုပ်များထဲမှာ အင်္ဂါအယ်လင်ပိုး၊ လေဖာနူ၊ မေရီရှယ်လီ၊ ဘရန်စတိုကာ၊ ချားလ်စ်ဒစ်ကင်း၊ လူဝီစတီဗင်ဆင်၊ ကစ်ပလင်း၊ သောမတ်ဟာဒီ၊ ဟင်နရီဂျိမ်း၊ ဂျိုးဇက်ကွန်ယက်၊ မိုပါဆွန်းတို့လက်ရာများမှာ လူသိများပါသည်။ ယခုနောက်ပိုင်းမှာတော့ ဟယ်ရီပေါ်တာ စာအုပ်တွဲများရေးသားခဲ့သူ ဂျေကေ ရိုးလင်း (J.K Rowling)ကို ထည့်သွင်းရမည်ဖြစ်သည်။

သူမရေးသားသော မှော်ပညာဇာတ်လမ်းတွဲများမှာ ကမ္ဘာ့ရောင်းအားအကောင်းဆုံး ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးသားထုတ်ဝေထားခဲ့သော စာအုပ်များထဲမှာလည်း ကိုကိုလေး(ဒေါ်ဒဂုန်ခင်ခင်လေး)ရေးသားသော မှော်ဆရာမှတ်တမ်း အပါအဝင် အခြားစာအုပ်များ၊ ကဆောသာရရေးသောစာအုပ်များ၊ ဆရာကြီးမြစကြာရေးသော စာအုပ်တို့အပြင် ဦးခရေးသားသော 'တစ္ဆေပုံညွှန့်ပေါင်းကျမ်း၊ ရှေးသင်းအတွင်းဝန်မင်းကြီး မဟာဇေယျသင်္ခယ ရေးသားခဲ့သော 'တဗ္ဗတ္ထဒီပနီ' ကျမ်းအပါအဝင် တစ္ဆေသရဲဟု အမည်တပ်ထား

သော ပရလောကကို အခြေခံထားသော ဝတ္ထုဆောင်းပါး အတော်များများလည်း ရှိပါသည်။

တဗ္ဗတ္ထဒီပနီကျမ်းမှာ သုံးတွဲပေါင်းချုပ်ဖြစ်သည်။ ကျန်နှစ်တွဲမှာ တစ္ဆေသရဲနှင့် ပတ်သက်သည့်အကြောင်းများမဟုတ်ဘဲ အခြားအကြောင်းများ ရေးသားထားပြီး တဗ္ဗတ္ထဒီပနီကျမ်းကတစ်တွဲသာ ပါဝင်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသုံးတွဲ၌ ပါဝင်သော 'ကညော ဝါဒဒီပနီကျမ်း' ဟု အမည်ပေးထားသော မိန်းမများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရေးသားသည့်ကျမ်းစာအုပ်မှာလည်း ဗဟုသုတရစေနိုင်သော. . အမျိုးသမီးများ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် အကြောင်းအရာများစွာတို့ ပါဝင်ပေသည်။

ယခုခေတ် အမျိုးသမီးများ ဖတ်လျှင်တော့. . ၎င်းတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်လုံးလုံး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ ရှိစေတော့. . .

ခေတ်ကာလကလည်း အပြောင်းအလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားပြီမို့ ရေးသား၍ မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

အကယ်၍ရေးမိလျှင် 'ကျောက်ခေတ်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အတိတ်မေ့နေပြီး ယခုအခါကျမှ သတိပြန်ရလာသဖြင့်. . ခေတ်ကာလနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်ကာ မအူမလယ်ဖြစ်နေသော စာရေးဆရာ တစ်ယောက်ဟုပင် ပျက်ရယ်ပြုကြပါလိမ့်မည်။

တဗ္ဗတ္ထဒီပနီ (မူရင်းစာအုပ်တွင် ဒီပဏီကျမ်းဟု ရေးသားပါသည်) ကျမ်းကို (၁၉၀၆)ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့ဘာရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတင်းစာတိုက်က ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ခန့် ရှိခဲ့လေပြီ။

ထိုကျမ်းကို စာမျက်နှာ(၁၆၀)ခန့် ရေးသားထုတ်ဝေကာ ပထမကဏ္ဍ၊ ဒုတိယကဏ္ဍ၊ တတိယကဏ္ဍဟု သုံးပိုင်းခွဲထားကာ ပထမကဏ္ဍတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ရှိခဲ့သော တစ္ဆေသရဲ၊ ဖုတ်ပြိတ္တာ၊ ကျတ်၊ မှင်စာတို့အကြောင်းများ။

ဒုတိယကဏ္ဍတွင် စန္ဒဂုတ်မင်းကြီးမှစပြီး ရှေးခေတ် ရှင်ဘုရင် လက်ထက်မှာ တွေ့ကြုံခဲ့ကြရသော တစ္ဆေသရဲ ပရ လောကသားတို့အကြောင်း။

တတိယကဏ္ဍမှာတော့ သက္ကရာဇ်(၁၁၁၃)ခုနှစ်နောက် ပိုင်း ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့ခဲ့ကြသော တစ္ဆေသရဲတို့အကြောင်းကို ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်ထံတွင် ထိုကဲ့သို့သော ရှေးဟောင်းစာအုပ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိနေသောကြောင့် စာရေးသားသောအခါ သတ် ဆိုင်ရာအခန်းများတွင် အထောက်အထားခိုင်လုံစွာဖြင့် ရေးသား နိုင်ပေရာ ထိုစာအုပ်များကို လက်လှမ်းမမီခဲ့ကြသော စာဖတ် ပရိသတ်များအတွက် သင့်တင့်သော ဗဟုသုတများ ရရှိခဲ့ကြပေ သည်။

ယခုလည်း စာအုပ်စင်ပေါ်မှာ သီးသန့်ထားသော 'တစ္ဆ တ္တဒီပနီကျမ်း၊ တစ္ဆေပုံညွှန့်ပေါင်းကျမ်း စသည်တို့ကို ဖတ်ရှု အတွက် ထုတ်ယူလာပြီး စားပွဲပေါ် ချထားလေသည်။

ထိုအခိုက်မှ အိမ်ရှေ့ပေါက်မှ ဧည့်သည်တစ်ယော

ရောက်လာလေတော့သည်။

အခြားသူတော့ မဟုတ်ပါချေ။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဦးဗန်ကောင်းပင် ဖြစ်ပေတော့

"ဦးဗန်ကောင်းပါလား၊ ဘယ်ကများ တကူးတက လှည့် တာလဲ"

"ခင်ဗျားနဲ့ မတွေ့ရတာလည်းကြာလို့၊ နောက်ပြီး တိုင် အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုလည်းရှိလို့ တမင်လာခဲ့တာပါပဲ

ကျွန်ုပ်က ဧည့်ခန်းစားပွဲတွင် ချထားသော ထိုင်ခုံမှာပင် း အိမ်ရှင်ဖော်ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း ကွမ်းဆေးလက် ဖြင့် ဧည့်ခံရလေသည်။

ဦးဗန်ကောင်းက ကုလားထိုင်မှာဝင်ထိုင်ရင်း စားပွဲ ပေါ်မှာချထားသော စာအုပ်များကိုတွေ့သဖြင့် ကောက် နေလေသည်။

"အတော်ရှားပါးတဲ့ စာအုပ်တွေပါလား ဒီလိုစာအုပ် တွေ ရှိနေလို့လည်း အခုလို အောင်မြင်နေတာဖြစ်မယ်" ဟုမှတ်ချက်ချပြီး စာအုပ်များကို မူလနေရာမှာပင် ပြန် ထိတ်လေသည်။

"စာအုပ်တွေရှိတာလည်း ပါတာပေါ့၊ ဒါ့အပြင် ကိုယ် ရေးတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကို အခြေခံရေးနေလို့ လူတွေ လည်း ပါပါလိမ့်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မှန်တာပေါ့ စာရေးဆရာရယ်၊ စာအုပ်ထဲကအကြော[illegible] အရာတွေချည်းလည်း ထပ်ကာတလဲလဲ ရေးလို့ဘယ်ဖြစ်ပါ့မ[illegible] စာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားတာတွေက ဖြစ်ခဲ့ပြီးသား အကြောင်[illegible] ရာအဟောင်းတွေပဲလေ"

"မှန်ပါတယ်"

"ဒါကြောင့် အကြောင်းအရာ အသစ်အဆန်းတွေ[illegible] ချင်ရင်တော့ ပြင်ပလောကကို ထွက်ပြီး ရှာဖွေလေ့လာရမှာ[illegible]"

ဟုပြောရာ ကျွန်ုပ်ကလည်း လက်ခံကြောင်း ခေါ[illegible] ညိတ်ပြရလေသည်။

"အခု ပရလောကသားတွေအကြောင်း ရေးမလို့ [illegible] ကူးနေတယ်မဟုတ်လား"

ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြရင်းနှင့် 'အမှန်ပါပဲ' ဟု[illegible] လိုက်ရပေသည်။

"ရေးတာလည်း ရေးတာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား ဘယ်[illegible] ကြောင်းရေးမလို့ စိတ်ကူးနေတာလဲ"

"ကွင်းပိုင်နက်ကျော်တို့ မဖဲဝါတို့ကို လူတွေနဲ့နီးစပ်[illegible] သရဲတွေအကြောင်း ရေးခဲ့ပြီးပြီဆိုတော့ ဒီတစ်ခါ ကျတ်[illegible] အကြောင်း ရေးမလားလို့ စိတ်ကူးနေမိတော့ အကြောင်းအ[illegible] တော့ မရှာရသေးပါဘူး"

"ရေးတော့လည်းရေးတာပေါ့၊ ကျတ်ဆိုတာ ပရ[illegible] ကသားတွေထဲမှာ ပါပေမယ့် လူတွေနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး နေနိုင်[illegible] ပရလောကသားတွေပဲဗျ၊ အချို့ပရလောကသားတွေထက်[illegible]

[illegible]ဒ္ဓိပါဒ်ပိုပြီး ပြည့်စုံကြတယ်"

"ပြောပါဦးဗျ"

"အမှန်တော့ဗျာ သရဲ တစ္ဆေ ဖုတ်ပြိတ္တာ၊ ကျတ်၊ မှင်စာ၊ [illegible]စောင့်ဆိုတာတွေက ပြိတ္တာမျိုးနွယ်ဝင်တွေချည်းပါပဲ၊ ပြိတ္တာ [illegible]နွယ်ဆိုပြီးတော့ အထင်မသေးလိုက်နဲ့ဦးဗျို့၊ နေ့အခါမှာ [illegible]ဗိမ္မာန်တွေနဲ့ နတ်သား၊ နတ်သမီးတွေလို စည်းစိမ်ခံစား[illegible]ပြီး၊ ညအချိန်ရောက်တော့မှ ငရဲခံရတဲ့ပြိတ္တာတွေ ရှိတယ်ဗျ"

"ဗမ္မစာအုပ်တွေထဲမှာ ရေးထားတာတွေတော့ ဖတ်ဖူး[illegible]"

"ပြောရရင်တော့ . ပရလောကသားတွေထဲမှာတော့ [illegible]တ်' နဲ့ ဥစ္စာစောင့်တွေက လူတွေနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး၊ လူတွေနဲ့ [illegible]နှောပြီး နေနိုင်ကြတဲ့ အဆင့်မျိုးမှာရှိကြတယ်"

"ဟန်ကျတာပဲ စာအုပ်ဖတ်တာလည်း ဖတ်တာပေါ့၊ ဦး[illegible]ကောင်းနဲ့ ကြုံကြိုက်တုန်း၊ ခင်ဗျားသိထားသမျှ အကြောင်း[illegible]တွေကိုလည်း ပြောပြပေးခဲ့ပါဦး"

ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ပြောလိုက်ရာ ဦးဇန်ကောင်းက ပါးစပ်[illegible]မွှမ်းဖတ်များကို ရေနွေးကြမ်းဖြင့် အာလုတ်ကျင်းလိုက်ပြီးမှ [illegible]များအကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။

ပြိတ္တာဟူသည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်[illegible]သော အပါယ်လေးဘုံတွင် ပါဝင်သော လူ့ပြည်လောကတွင်း [illegible]င် တောချုံပိတ်ပေါင်း၊ လိုဏ်ခေါင်း၊ တောင်စောင်းစသည်[illegible]တွင် မှီ၍ ဆင်းရဲထူပြောစွာနေရသော သတ္တဝါတစ်မျိုးဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။

ပြိတ္တာဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းကို သိရှိထားပါမူ ခြင်တုံတရား ထားနိုင်ကြပါမည်။

လူ့လောက၊ လူ့ပြည်၌ အကြင်သူတို့သည်. . .

ဥစ္စာစွဲ၊ သားမယားစွဲတို့ဖြင့် သေလွန်ကုန်၏။

ငြူစူခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်းများကုန်၏။

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းမရှိ။

သူတစ်ပါးတို့ ပေးကမ်းလှူဒါန်းသည်ကို တားမြစ်၍

အန္တရာယ်ပြုတတ်ကုန်၏။

ထိုသူတို့သည် ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်

ပြိတ္တာတို့ဘဝသည်. . .

အမြဲမပြတ် ထမင်း၊ ရေ ငတ်ပြတ်နေကြရသည်။

အနှစ်တစ်ရာ၊ တစ်ထောင်၊ တစ်သောင်း၊ တစ်သိန်း

ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဘုရားတစ်ဆူနှင့် တစ်ဆူကြား

ကာလပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ထမင်းတစ်လုတ်မျှမ

ရ၊ ရေတစ်ပေါက်မျှ မသောက်ရ၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခ

ခံစားကြရသည်။

ခန္ဓာကိုယ်သည် အသားအသွေးမရှိ၊ အရေမျှသာရှိ

သည်။

အလွန်မလှမပသော အဆင်းရှိသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်

ပြိတ္တာတို့၏ဘုံသည် ငရဲရှစ်ထပ်တို့အထက် လူ့ပထဝီ

ကျင်၌သာ တည်ရှိပါသည်။

ယင်းနေရာဘုံသည် တော၊ တောင်၊ ချောင်း၊ မြစ်၊ သုသာန်၊ သစ်ပင်၊ လိုဏ်ဂူအစရှိသော အရပ်များဖြစ်ကြသည်။

ပြိတ္တာအမျိုးအစား (၁၆)မျိုးခန့် ခွဲခြားဖော်ပြပါမည်. .

- *ဇန္တတပြိတ္တာ* - သူတစ်ပါးစွန့်ပစ်ထားသော တံတွေး၊ နှပ်၊ အန်ဖတ်စားရသော ပြိတ္တာမျိုး။
- *ကုဏပါသပြိတ္တာ* - မြွေ၊ ခွေး၊ လူသေ စသောအကောင်ပုပ်များစားရသော ပြိတ္တာမျိုး။
- *ဂူထခါဒကပြိတ္တာ* - လူ့မစင်စားရသော ပြိတ္တာမျိုး။
- *အဂ္ဂိဇာလမုခပြိတ္တာ* -အစားမစားရဘဲ ပါးစပ်မှ မီးလျှံထွက်နေသော ပြိတ္တာမျိုး။
- *သူစိမုခပြိတ္တာ* - ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပြီး ပါးစပ်က အပ်နဖါးပေါက်မျှရှိကာ အစားအစာများကို ပါးစပ်ကမသွင်းနိုင်။ နားပေါက်၊ နှာခေါင်းပေါက်ကသွင်းရသော ပြိတ္တာမျိုး။
- *တဏှာဋ္ဋိကပြိတ္တာ* - ရေမသောက်ရသောပြိတ္တာမျိုး၊ ရေတွေ့သော်လည်း ရေများမရှိတော့ဘဲ ရေများကသွေး၊ ပြည်၊ ကျင်ကြီးတွေ ဖြစ်သွားရသည့် ပြိတ္တာမျိုး။
- *သုနိဇ္ဈာမကပြိတ္တာ* - မီးလောင်ထားသော သစ်ငုတ်နှင့်တူပြီး ကြုံလှီပိန်ကပ်ပြီး အရိုးပြိုင်းပြိုင်းဖြစ်နေသည်။ အဝတ်မရှိ၊ ကိုယ်တုံးလုံးရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနံ့အသက် အလွန်ဆိုးသည်။ လက်ခြေခွင်နေပြီး မျက်လုံးများအပြင်ဘက်ပြူးထွက်နေသည်။ ထမင်းဆာ၊ ရေငတ်ဒဏ်အပြင်းအထန်ခံရသော ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။

✵ သတ္တာဂ်ပြိတ္တာ - လက်သည်း၊ ခြေသည်းတွေက ဓားလှံလိုထက်နေပြီး ကိုယ့်သွေး၊ ကိုယ့်အသားကိုဖွဲ့စားနေရသော ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။

✵ ပဇ္ဇတင်ပြိတ္တာ - ကိုယ်ခန္ဓာသည် တောင်လောက်ရှိပြီးမျက်နှာသည် ဇီးကွက်မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာမှ အမြှအခိုးအလျှံထွက်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး မီးလောင်ကျွမ်းခံနေသည့် ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။

✵ အဇဂရပြိတ္တာ - စပါးကြီးမြွေနှင့်တူသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိပြီးညဉ့်အခါ တပြောင်ပြောင်တောက်လောင်နေသော ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် သွားလာလှည့်ပတ်နေသည်။ နေ့အခါ ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးခံစားနေရသော ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။

✵ ခုပ္ပိပါသိကပြိတ္တာ - ထမင်းငတ်၊ ရေငတ်အမြဲခံနေရသောပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။

✵ နိဇ္ဈာမတဏှိကပြိတ္တာ - ပါးစပ်မှ မီးလျှံတပြောင်ပြောင်ထွက်နေပြီး ရေငတ်၊ ထမင်းဆာ၊ ဒုက္ခအမြဲခံနေရသော ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။

✵ ပရဒတ္တူပဇီဝိပြိတ္တာ - မိမိအစွမ်းအစနှင့် ဘာမျှမစားရ၊ လူပြည်ကဆွေမျိုးတွေက ကုသိုလ်ပေး၊ အမျှအတန်းဝေမှ စားရသောက်ရ၊ အသက်ရှင်ရသည်။

✵ ကာလကဉ္စိကပြိတ္တာ - ကိုယ်ခန္ဓာသုံးဂါဝုတ်ရှိသည်။ အသားအသွေးနည်းသည်။ သစ်ရွက်ခြောက်လိုအရိုးကျဲသည်။ အပ်နဖားပေါက်မျှ ပါးစပ်ရှိသည်။ စားသောက်သောအခါ ဖောက်ထိုးမိုးမျှော်ပြုပြီးမှ စားသောက်ရသည်။

✵ ဝေမာနိကပြိတ္တာ - နေ့ခံ၊ ညစံ ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။ နေ့အခါငရဲထိန်း အလုပ်လုပ်ရပြီး ငရဲခွေးအကိုက်ခံရသည်။ ဓားလှံလှီးဖြတ်တာခံရ၏။ ညအခါ နတ်ကဲ့သို့ စည်းစိမ်ခံစားရသည်။

✵ မဟိဒ္ဓိကပြိတ္တာ - ဝေမာနိကပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။ ငရဲပြည်မှာ ယမမင်းသွားလုပ်ရသည်။ အဆင်းလှသည်။ စည်းစိမ်ကြီးသည်။ စားသောက်ချင်တိုင်း မစားရပေ။ တစ်ခါတစ်ရံမှ စားသောက်ရသည်။ တောင့်တမှု၊ အာသာဆန္ဒပြင်းစွာခံရသော ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သည်။

ပြိတ္တာအမျိုးအစားကွဲပြားသကဲ့သို့ ပြိတ္တာတို့၏ သဏ္ဍာန်သည်းကွဲပြားပေသည်။

✵ သစ်လောမပြိတ္တာ - အပ်သွားလို အမွေးရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

- ခရလောမပြိတ္တာ - မိကျောင်းရေလိုအရေရှိသည်။
- ဒိယနာပြိတ္တာ - လက်သည်းခြေသည်းရှည်သည်။
- ဧကပါဒပြိတ္တာ - ခြေတစ်ချောင်းရှိသည်။
- ဧကနေတ္တပြိတ္တာ - မျက်စိတစ်လုံးတည်းရှိသည်။
- အနေကနေတ္တပြိတ္တာ - မျက်စိများစွာရှိသည်။

ဘဝကံကုသိုလ် အကျိုးပေးမှုကြောင့် ရေငတ်လှသော ကာလကဥ္စိက ပြိတ္တာကြီးသည် ရဟန်းတော်များ၏ အကူအညီကိုယူ၍ ရေသောက်ခဲ့ရဖူးသည်။

တစ်ခါက ကာလကဥ္စိက ပြိတ္တာကြီးသည် ရေသောက်ချင်လွန်းအားကြီးလှ၍ အနက်တစ်ယူဇနာ၊ အကျယ်တစ်ယူဇနာရှိသော မဟာဂင်္ဂါမြစ်ကြီးထဲသို့ ရေသောက်ဆင်းသွားသည်။

ပြိတ္တာကြီးရောက်သော် ဂင်္ဂါမြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်ကုန်သည်။ အခိုးအလျှံများထွက်ပြီး မြစ်ကြီး၏အောက် ကျောက်ပြားကြီးကိုသာ တွေ့ရသည်။

ပြိတ္တာကြီးသည် ရေစီးသံကို ကြားနေရသည်။ သို့အတွက်ရေကို ဆက်လက်ရှာဖွေသည်။

ဤသို့နှင့် နံနက်အရုဏ်လင်းလာသည်။

ထိုအချိန်တွင် သံဃာတော် အပါး (၃၀)အရုဏ်ဆွမ်းခံကြွလာသည်နှင့် ပြိတ္တာကြီး ကြုံတွေ့ရသည်။

"ပြိတ္တာကြီး၊ မဟာဂင်္ဂါမြစ်ကြီးထဲမှာ ဘာလိုက်ရှာနေတာလဲ"

ဟု ရဟန်းများက မေးသည်။

"အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်ရေငတ်လွန်းလို့ ရေလိုက်ရှာနေပါတယ်ဘုရား"

"ပြိတ္တာကြီးသင့်ရှေ့မှာ မဟာဂင်္ဂါမြစ်ကြီးပဲ၊ ရေတွေတသွင်သွင်စီးနေတာပဲ"

"တပည့်တော်နားထဲမှာ ရေစီးသံကို ကြားနေရပါသည်ဘုရား၊ ရေကိုတော့ မတွေ့ရပါ"

ထိုအခါမှ ရဟန်းတော်များသည် ပြိတ္တာကြီး၏ အကုသိုလ်ကံကို သဘောပေါက်သွားကြသည်။

ပြိတ္တာကြီးကိုလည်း အလွန်သနားသွားကြသည်။

"ပြိတ္တာကြီး ဒီလောက်တောင် သင်ရေသောက်ချင်နေခင် မဟာဂင်္ဂါမြစ်ပြင်မှာ လှဲအိပ်လိုက်ပါ။ သင့်ကိုငါတို့ရေတိုက်ခပေးမယ်"

ပြိတ္တာကြီးသည် ရဟန်းများပြောသည့်အတိုင်း လှဲအိပ်လိုက်သည်။ ရဟန်းအပါး (၃၀)သည် သပိတ်အလုံး(၃၀)နှင့် တစ်မနက်လုံးပြိတ္တာကြီး၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ရေလောင်းထည့်ကြသည်။

သို့သော်. . .

တစ်မနက်လုံး သပိတ်အလုံး(၃၀)နှင့် လောင်းထည့်သောရေသည် ပြိတ္တာကြီး၏ ပါးစပ်ထဲသို့ တစ်လက်ဆွမ်းမျှသာဝင်သည်။ ပြိတ္တာကြီးသည် ရေငတ်သည်မှာ အာသာမပြေခဲ့။

ပြိတ္တာအမျိုးများစွာရှိသည်တွင် ယနေ့လူတို့၏အတွေ့အကြုံဝေါဟာရအရ၊ အမည်တွင်သည်မှာ တစ္ဆေ၊ မှင်စာ၊ အစိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သရဲ၊ သဘက်၊ ဖုတ်၊ ကျုတ်၊ ဥစ္စာစောင့်၊ ရုက္ခစိုး၊ စုန်း၊ ဘီလူး အစရှိသည်တို့ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ပြိတ္တာအမျိုးမျိုးရှိသည်တွင် သဘောသဘာဝ အားဖြင့် အသင့်အတင့်သည်လည်း အနိမ့်အမြင့်များစွာ ကွာခြားသည်။

- မိမိတို့အာဟာရအလို့ငှာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ပူးဝင်ကာ စားသောက်ရသောအမျိုး။
- အနံ့ခံရုံနှင့် အာဟာရပြည့်ဝသောအမျိုး။
- ချက်ကြော်ပြီးမှ ကြိုက်တတ်သောအမျိုး။
- အစိမ်းလိုက်စားရမှ တင်းတိမ်သောအမျိုး။
- အရှင်လတ်လတ် ကျွတ်ကျွတ်မြည်အောင် ဝါးစားရမှ ကျေနပ်သောအမျိုး စသည်ဖြင့် ကွာခြားသည်။

ထို့ပြင်ပြိတ္တာတို့နေထိုင်ရသည့် အဆင့်အတန်းများ မှာလည်း ကွဲပြားမှုရှိသည်။

- သစ်ပင်၊ ချုံပုတ် စသည်တို့၌ နေရသောအတန်း။
- ဇရပ်အိုု၊ ကျောင်းအိုတို့၌ နေရသောအတန်း။
- သုသာန်၊ သင်္ချိုင်း၌ နေရသောအတန်း။
- လူအနီး၌ နေရသောအတန်း။
- တော၊ တောင်၊ ချောက်ကမ်းပါး၌ နေရသော အတန်း။
- ဘုံဗိမာန်၌ နေရသောအတန်း. . စသည်ဖြင့် ကွဲပြားမှု ရှိသည်။

ပြိတ္တာ၏ စရိုက်လက္ခဏာအမျိုးအစားများလည်း ကွာခြားသည်။

- ဘုရားသံ၊ တရားသံ မကြားချင်၊ မကြားနိုင်၊ မကြားဝံ့သောအစား။
- ဘုရားသံ၊ တရားသံကိုကြားချင်၊ နာချင်သော်လည်း ကြားနာခွင့် မရသောအစား၊
- ဘုရားသံ၊ တရားသံ ကြားရ၍ ထွက်ပြေးရသောအစား၊
- ဘုရားသံ၊ တရားသံကို ကြားနာခွင့်ကြုံကြိုက်ပြီး သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်၍ အဆင့်အတန်းမြင့်သွားပြီး တန်ခိုးကြီးသောဘဝသို့ ရောက်သောအစား။

စသည်ဖြင့် အဆင့်အတန်း အမျိုးအစား ကွဲပြားခြားနားသည်။

ပြိတ္တာတို့သည် အစာအလို့ငှာ လူတို့နှင့်ပတ်သက်သော စားကြွင်းစားကျန်များကို ရှာဖွေ၍ မဝတဝ စားသောက်ရသည်။ ရွံ့ရှာဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အကောင်ပုပ်၊ သွေးပုပ်၊ ပြည်ပုပ်၊ သားအိမ်မှထွက်သော အချင်း၊ နှပ်၊ သလိပ်၊ တံတွေး စသည်တို့ကို ရှာဖွေစားသောက်ရပေသည်။

ပြိတ္တာတို့၏ အနေအထိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်းအို၊ ဇရပ်အို၊ ကျောင်းပျက်၊ ဇရပ်ပျက်တို့၌လည်းကောင်း၊ သစ်ပင် ချုံပင်တို့၌လည်းကောင်း၊ တောင်စောက်၊ ချောက်ကမ်းပါးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပြုအပ်သော ကံအားလျော်စွာ နေထိုင်ကြရ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက်ပါအကြောင်းအရာတို့မှာ ဦးဗန်ကောင်းပြောပြသည့် ပြိတ္တာတို့နှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာအချို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။

"ပြိတ္တာအမျိုးအစားတွေကလည်း အများကြီးပဲနော်"

"ဒါတောင် အကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောပြလို့ ဒီလောက်ပဲရှိတာ ဒီထက်ပိုပြီး ပြောရရင်တော့ ဆရာ့အတွက် ဝတ္ထုရှည်တစ်အုပ်စာလောက် ရသွားနိုင်တယ်"

"ကောင်းတာပေါ့ဗျာ ကျွန်တော်လည်း ကျတ်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ်လောက် ရေးမလို့ စဉ်းစားနေတာ အခု ဦးဗန်ကောင်းပြောပြတဲ့ အကြောင်းအရာတွေပါ ဖြည့်လိုက်တော့ ပိုပြီး ပြည့်စုံသွားတာပေါ့"

ဦးဗန်ကောင်းက ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြသည်၊

"ဒီထက်ပိုပြီး ပြည့်စုံစေချင်ရင်တော့ ကျုပ်နဲ့သာလိုက်ခဲ့ပေတော့ စာရေးဆရာရေ၊ ကျုပ်အခုလာတာ တခြားမဟုတ်ဘူး၊ ခရီးထွက်မလို့ စာရေးဆရာကို လာပြီးအဖော်ညှိတာဗျ"

"ဦးဗန်ကောင်းက ဘယ်ဘက်ကိုသွားမှာလဲ"

"ရွှေလီမြစ်ဝှမ်းဘက်မှာရှိတဲ့ သစ်တောစခန်းကိုသွားမှာ၊ အဲဒီစခန်းမှာ ကျုပ်တို့မိတ်ဆွေကြီး ဦးထန်ဖုန်းရှိန်ရှိတယ်လေ"

"ဘာတွေများ ထူးခြားနေလို့လဲ"

"သူရေးလိုက်တဲ့စာထဲမှာတော့ အချို့လောက်ပဲပါတယ်၊ ပိုပြီးပြည့်ပြည့်စုံစုံသိချင်ရင်တော့ အဲဒီကိုသွားကြည့်မှပဲ သိရ

တော့မှာပဲ ဘယ်နှယ့်လဲ လိုက်ခဲ့မယ်မဟုတ်လား"

ဟု အဖော်ညှိလေသည်။

"ခရီးထွက်တဲ့ကိစ္စပဲ ဦးဗန်ကောင်းရယ် ဘာများငြင်းရော ရှိပါ့မလဲ လိုက်ခဲ့မှာပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးဗန်ကောင်းလည်း များစွာကျေနပ်ဝမ်းသာဟန်ရှိလေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်မှာ ခရီးထွက်ကြမည့် အစီအစဉ်များကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြပြီး နေ့လယ်ဘက်အချိန်နောက်မှ ဦးဗန်ကောင်းတစ်ယောက် ပြန်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂)

ပရလောကသားတို့နှင့် အပေးအယူ

ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း၊ အ
ယ်ပိုင်းနှင့် အောက်ပိုင်းဒေသတို့တွင် သစ်တောကြီးများက
ပြောက်မထိုးအောင် ရှိခဲ့ကြသည်။

လူတိုးမပေါက်နိုင်သော အဓိကရ သစ်တောကြီးများ
ခဲ့ကြလေသည်။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်မှာရှိသော ကနစိုသစ်တောကြီး
ထင်းအတွက် အသုံးပြုရုံမှလွဲပြီး အသုံးမဝင်လှသော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းနှင့် အထက်ပိုင်းမှာ ရှိကြသော သစ်တောကြီးများကတော့ များစွာအသုံးဝင်လှပေသည်။ ကျွန်း ပျဉ်းကတိုးစသော သစ်များမှာ ရွှေကဲ့သို့ပင် တန်ဖိုးရှိသော သစ်များဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှထွက်သော သစ်များထဲမှာ ကျွန်းသစ်မှာ ကမ္ဘာအလယ်တွင် လူကြိုက်များပြီး မျက်နှာပန်းလှသော သစ်ပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း အဓိကရ သစ်တောကြီးများ... မြောက်မြားစွာရှိသည့်အနက် 'ရွှေလီမြစ်ဝှမ်း' တစ်လျှောက်မှာရှိသော ကျွန်းသစ်တောကြီးများမှာလည်း တစ်နေရာ အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

ရှေးအခါက လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပြီး သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များသော အရပ်ဒေသများဖြစ်သဖြင့် တော်ရုံနှင့်တော့ မသွားရောက်ဝံ့သော နေရာများဖြစ်သည်။ ရွှေလီမြစ်ဝှမ်းသစ်တောများမှာ ရှမ်းပြည်နယ်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းနှင့် ကချင်ပြည်နယ်တို့ဖြင့် ဆက်စပ်လျက် ရှိနေကြလေသည်။

ဒီနေရာမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ထင်ရှားသောမြစ်ကြီးများထဲမှာ မပါဝင်သော်လည်း ရွှေလီမြစ်အကြောင်းကိုတော့ အတန်အသင့် ရေးသားဖော်ပြပေးရပေမည်။

ရွှေလီမြစ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံမှ မြစ်တစ်စင်းအဖြစ် ပါဝင်နေသော်လည်း တရုတ်နိုင်ငံဘက်မှ ဖြစ်ဖျားခံကာ စီးဆင်းလာသော မြစ်တစ်စင်းဖြစ်သည်။

ရွှေလီမြစ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံဘက်မှ အရှေ့တံခါးပေါက် ...ခု ဆိုပါကလည်း မမှားပါချေ။

ရွှေလီမြစ် မြစ်ဝမှ ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း စီးဝင်သော ...ရာအထိ မြစ်စမြစ်ဆုံး မိုင်ပေါင်း(၃၅၀)ခန့် ရှည်လျားလေသည်။

ရှေးအခါက တရုတ်ပြည်သို့ သွားလိုပါက ရွှေလီမြစ်မှ ... ရေကြောင်းခရီးဖြင့် သွားလာကြသည်။

ရွှေလီမြစ်သည် တရုတ်နိုင်ငံ ထိန်ယွေး(မိုးဗျဉ်း)နယ် ...မြောက်ဘက် မိုင်(၆၀)ခန့်အကွာမှ မြစ်ဖျားခံခဲ့ပြီးနောက် ...ာက်တောင်ဘက်သို့ စီးဆင်းကာ မိုင်းမော၊ နမ့်ခမ်းမြို့များ ...မှ ဖြတ်သန်းသွားလေသည်။

ထိုမှကျော်လျှင် မိုးမိတ်နယ်သို့ဝင်ပြီး မြစ်ဆုံရွာအနီးသို့ ...တ်သောအခါ မြောက်ဘက်သို့ ဆန်တက်သွားလေတော့ ... ထိုသို့ဆန်တက်သွားပြီး ကသာမြို့တောင်ဘက် မိုင်(၂၀) ...ာသော အင်းရွာအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဧရာဝတီမြစ် ...သို့ ပေါင်းစပ်ကာ အဆုံးသတ်သွားလေတော့သည်။

ရွှေလီမြစ်ကို ချီပင်လွင်ပြင်သို့ မရောက်မီ တရုတ်တို့က ...ည်၊ လွန်ချွန်ကျန်မြစ်ဟု ခေါ်ကြသည်၊ ရှမ်းတို့က နမ့်ယန် ...ခေါ်ကြလေသည်။

ရွှေလီမြစ်မှာ တောတောင်များရှိသော နေရာတို့မှဖြတ် ...ဆင်းရသောကြောင့် မြစ်ကျဉ်းများ၊ ရေတံခွန်များ ပေါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေလီမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် ကမ်းဘေးဝဲယာ လျှောက်တွင် သစ်တောကြီးများ နေရာမလပ်ရှိကြလေသည်။

ဧရာဝတီမြစ်သို့ စီးဝင်ခါနီး ရွှေလီမြစ်၏ အောက်ပိုင်း ဒေသတစ်လျှောက်တွင် ကျွန်းသစ်တောကြီးများရှိကြလေသည်။ ထိုသစ်တောကြီးများကို ရွှေလီမြစ်ကိုအကြောင်းပြုပြီး 'ရွှေ သစ်တောကြီး' များဟုသာ ခေါ်ကြလေသည်။

ရွှေလီမြစ်တစ်လျှောက်တွင် ရှိကြသည့် ထင်ရှားသေ ကူးတို့ဆိပ်တို့မှာ နောက်ခမ်း၊ ဆွပ်ခမ်း၊ တကျယ်၊ အေအော တာလီ၊ ပိန်းခ၊ ဖျီပေါ၊ မန်းဆတ် စသောနေရာများဖြစ်သ အချို့နေရာတို့မှာ အိမ်ခြေအနည်းငယ်သာ ရှိလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့ သိမ်းပိုက်ပြီးေ နောက်ပိုင်းကာလတို့တွင် မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း၊ အထက် ဒေသများမှာ အခြေစိုက်သစ်တောစခန်းများဖွင့်ကာ ကျွန်း များကို စိတ်တိုင်းကျ ထုတ်ယူကြလေသည်။ ထိုသစ်တော များထဲတွင် ရွှေလီမြစ်တစ်နေရာ၌ရှိသော 'မဲဇာမြိုင်'သစ်ေ စခန်းလည်း တစ်နေရာ ပါဝင်လေသည်။ ထိုသစ်တောစခန်း မှာ ရွှေလီမြစ်နှင့် ဧရာဝတီမြစ်တို့ ပေါင်းဆုံခါနီး အောက် တစ်နေရာ၌ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ဝေးလံသီခေါင်လှသော လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော အရပ်ဒေသဖြစ်သ

ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ရွာများရှိသော်လည်း တစ်ေ နှင့်တစ်နေရာ မနီးလှပဲ သစ်တောကြီးများအတွင်း၌သာ

သည်။

မဲဇာမြိုင်သစ်တောစခန်းမှာ မြစ်နှင့် မနီးမဝေးမှာ ရှိပြီး တဲတစ်လုံးလည်းရှိသည်။

ထိုစခန်းကို စီမံအုပ်ချုပ်နေသူမှာ တောအုပ်ကြီးဦးထန် ရှိန်ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုစခန်းတွင် ဦးထန်ဖုန်းရှိန်အပြင် သစ်တောအလုပ် ားအချို့နေကြရာ လူနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိပေသည်။

အချို့က စခန်းမှာသာအမြဲနေလေ့ရှိကြပြီး အချို့အ သမားများကတော့ သစ်တောစခန်းနှင့် မနီးမဝေးမှာရှိကြ ရွာများမှ လာရောက်လုပ်ကိုင်ကြသည့် အလုပ်သမားများ ကြလေသည်။

စုစုပေါင်းဆိုလျှင်တော့ လူသုံးဆယ် လေးဆယ်ခန့် ရှိ သည်။

ထိုနေရာမှာ သစ်တောစခန်း မရောက်ခင်က လူသူအ က်အပေါက်နည်းသော တောနက်ကြီးသာ ဖြစ်သည်။

သစ်များထုတ်ယူရန် လျာထားချက်ချပြီးနောက် သစ် စခန်းဆောက်ရန်အတွက် လူများရောက်လာတော့မှ ည်ည် အသံများ ကြားလာရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာမှာ စခန်းချရန် ပြင်သောအခါ သစ်တောဝန် က် ဂျွန်စမစ်ဆိုသူဖြစ်သည်။

သူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော်ခန့် အရွယ်ရှိပြီး ားဘဝမှ သစ်တောဝန်ထောက်ဘဝသို့ ရောက်လာသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း ထိုအကြောင်းများကိုတော့ ဂဃနဏသိသူတစ်ယော
မဟုတ်ပေ။

မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်စဉ်အချိန်က မြန်မာနိုင်
အထက်ပိုင်း သစ်တောများထဲတွင် အချိန်အတော်ကြာအော
လှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် သစ်တောစခန်းများ လ
ကြသောအခါ ၄င်းအား သစ်တောဝန်ထောက်ရာထူးအထိ
ကာ ထိုနေရာသို့ စေလွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၄င်းက
ကသာ၌ သစ်တောရုံးရှိသောကြောင့် ထိုနေရာမှာ ရုံးထိုင်
ကိစ္စရှိမှသာ သစ်တောစခန်းများရှိရာသို့ ဆင်းလာလေ့ရှိသည်

သစ်တောစခန်းများမှာတော့ တာဝန်ခံ တောခေါ
တောအုပ်များဖြင့် လွှဲထားလေ့ရှိသည်။

မဲဇာမြိုင်သစ်တောစခန်း၌မူ ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က စီမံအု
ချုပ်ရလေသည်။

ထိုနေရာတွင် သစ်တောစခန်းချရန် ပြင်ဆင်ကြစဉ်
တွေ့ကြုံရသောအတွေ့အကြုံများက ကြောက်စရာ ကောင်
လေသည်။

ထိုနေရာသို့ သစ်တောစခန်း ပြုလုပ်ရန် နေရာရွေး
ပြီး ယာယီစခန်းချနေစဉ် ညအချိန်ရောက်လာသောအခါ
နှောင့်အယှက် အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ကြုံတွေ့ကြရလေသည်။

မိုးချုပ်သည်နှင့် ထိုစခန်းသို့ တစ္ဆေသရဲများ ရောက်လ
ပြီး ခြောက်လှန့်ကြလေသည်။

အချို့လည်း . . မနီးမဝေး ရောက်လာသောပြေ

ကြောက်စရာကောင်းသော အသွင်သဏ္ဍာန်တို့ကို တွေ့မြင်ရ
သည်။ အချို့လည်း . . သစ်တောထဲမှ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လာ
ရောက်ခြောက်လှန့်ရာ ကောင်းစွာမအိပ်ကြရပဲ ရှိလေသည်။

"ဘာတွေလာပြီး နှောင့်ယှက်နေတာလဲ"

ဂျွန်စမစ်က အရက်သောက်နေရင်း မေးသည်။

"သရဲခြောက်နေတာပါ"

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က တိုတိုပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"သရဲခြောက်တယ်ဆိုတာ ပရလောကသားတွေ နှောင့်
ယှက်တာကို ပြောတာလား"

"မှန်ပါတယ် ဝန်ထောက်မင်း"

"ကျွန်ုပ်က ဒါမျိုးတွေ အယုံအကြည်မရှိဘူး၊ ဘာကြောင့်
အလကားနေရင်းနဲ့ လာခြောက်နေတာလဲ"

"တစ်ခုခုလိုချင်လို့၊ ဒါမှမဟုတ် မကျေနပ်တာရှိလို့ ဖြစ်
မယ်ထင်ပါမယ်"

"ဒီလိုသာ ခြောက်နေရင် တစ်ညလုံး ဘယ်လိုအိပ်မလဲ၊
သူတို့ကို အခုလိုလာပြီး မနှောင့်ယှက်ဖို့ ပြောလို့မရဘူးလား"

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က အတော်ကြာအောင် စဉ်းစားနေ
သည်၊ သူနှင့်မနီးမဝေးမှာ တောခေါင်းတာဝန် ယူထားသော
ဦးမှန်ထော်က ရှိနေသဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ဦးမှန်ထော် ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်ရင်ရမလဲ"

"ကျုပ်တို့က သူတို့နေရာလာတာဆိုတော့ သူတို့နဲ့ အ
ပေးအယူလုပ်မှ ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

"ဘယ်လိုအပေးအယူလုပ်ရမလဲ၊ ဒါမျိုးတွေ ခင်ဗျား လုပ်တတ်သလား"

ဦးမွန်ထော်က ကွမ်းတမြုံ့မြုံ့ဝါးနေရာမှ ခေါင်းညိတ်ပြ လိုက်လေသည်။

"ကဲ . . ဒါဖြင့်လည်း ခင်ဗျားကိုပင် အားကိုးစမ်းပါရစေ သစ်တောဝန်ထောက်မင်းလည်း ကောင်းကောင်းမနေရလို့ အ တော်ကလေးစိတ်ဆင်းရဲနေပုံရတယ်၊ ဒီတော့ ငြိမ်သွားရင် ပြီး ရောဗျာ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့သာလုပ်စမ်းပါ"

ဟုပြောသဖြင့် ဦးမွန်ထော်လည်း နေရာမှထကာ မနီး မဝေးမှာရပ်နေသော နီမောင်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

"ဘာလဲ အဘ"

"ညနေက စားလို့ကျန်တဲ့ ထမင်းကျန်၊ ဟင်းကျန်တွေ ရယ်၊ အသားခြောက်တွေနဲ့ ယူခဲ့ကွာ"

ဟုပြောသဖြင့် နီမောင်လည်း ယာယီတဲများရှိရာသွား ပြီးထမင်းကျန် ဟင်းကျန်အချို့နှင့် အသားခြောက်အချို့တို့ကို အင်ဖက်နှင့် ထုပ်ယူလာလေသည်။

"လာ မင်းနဲ့ငါနဲ့ တောစပ်သွားရအောင်"

"ဖြစ်ပါ့မလား အဘ"

"မင်းက သရဲကြောက်တတ်လို့လား"

"မ . . မကြောက်တတ်ပါဘူး"

"သရဲတစ္ဆေတို့ဆိုတာ လူကိုခြောက်လှန့်ရုံကလွဲပြီး ဘာ

မှမလုပ်နိုင်ကြပါဘူး၊ ငါနောက်က လိုက်ခဲ့ပါ"

ဟု ခေါ်သဖြင့် နီမောင်လည်း လိုက်သွားလေသည်။ ဦးမွန်ထော်သွားသောနေရာမှာ သရဲခြောက်နေသော တောစပ် နေရာပင်ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာရောက်သွားတော့ စောစောက မြင်နေရသော ပုံရိပ်သဏ္ဍာန်များလည်း မတွေ့ရတော့၊ ကြားနေရသောအသံ များလည်း ငြိမ်သက်ကာ ဘာမှမကြားရတော့ပေ။

ဦးမွန်ထော်က ထမင်းထုပ်ကို သစ်တုံးတစ်ခုပေါ်သို့ တင် လိုက်သည်။

"ကျုပ်တို့က ဝတ္တရားအရ အလုပ်လုပ်ကြဖို့ ဒီနေရာကို လာခဲ့ကြတာပါ၊ အထက်က အမိန့်ပေးပြီး စေခိုင်းတာဆိုတော့ ခင်းတို့နှောင့်ယှက်နေရင်လည်း ဆက်လုပ်ရမှာပါပဲ၊ ဒီတော့ . . မိတ်ဆွေဖြစ်ကြဖို့ ဒီစားမြိန်ထုပ်ကိုထားခဲ့ပါ့မယ်၊ စားမြိန်ထုပ်ကို သည်းစားပါ ကျုပ်တို့ကိုလည်း မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့"

ထိုသို့ပြောလိုက်သောအခါ တောထဲမှ သတ္တဝါများ ပျံ့ လာသော အသံမျိုးကြားရသည်။

ပျားကောင်ကြီးများ၊ ယင်ကောင်ကြီးများ ပျံလာသော အသံမျိုးဖြစ်သည်။

ညအချိန် ယင်ကောင်၊ ပျားကောင်များက ပျံသန်းလေ့ မရှိကြချေ။ ယခုတို အသံများကြားရတာ ထူးဆန်းသလိုတော့ ရှိသည်။ ခဏကြာတော့ ယင်မမဲရိုင်းကြီး နှစ်ကောင်သုံးကောင် ရောက်လာပြီး ချထားသော ထမင်းထုပ်ပေါ်၌ တဝီဝီနှင့် ပျံဝဲနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေသည်။

ယင်မမဲရိုင်းများမှ ပိတုန်းကောင်တမျှ အကောင်ကြီး ပြီး ပျံဝဲနေသောအသံကလည်း ကျယ်လောင်လှသည်။ အတန် ကြာအောင် ပျံဝဲနေရာမှ ချထားသောထမင်းထုပ်ပေါ် ဝင်နားပြီး ပျံထွက်သွားသည်။

"ရှေ့တော်ပြေးတော့ ရောက်လာပြီ"

"ဘယ်လိုရှေ့တော်ပြေးလဲ အဘ"

"စောစောက ယင်မဲကြီးတွေက ပရလောကသားတွေရဲ့ ရှေ့တော်ပြေးတွေပေါ့ကွ၊ သူတို့ပြန်သွားရင် သက်ဆိုင်သူတွေ ရောက်လာပါလိမ့်မယ်"

ထိုသို့ပြောပြီး ရပ်စောင့်နေရာ ခဏကြာတော့ တော တွင်းမှ လျှောက်လာသော ခြေသံကြားရပြီး လူကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာလေသည်။

ထမင်းထုပ်နဲ့ မနီးမဝေး နေရာရောက်တော့ ရပ်လိုက် သည်။ အဝတ်အစား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နှင့် အသက်အရွယ်ကြီး သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

"ထမင်းထုပ်ကိုယူပါ။ ကျုပ်တို့ကို မခြောက်မလှန့်ပါနဲ့" ဦးမွှန်ထော်က လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ခြောက်လှန့်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြောစရာရှိလို့ လာတာ ပါ"

"ဒါပေမယ့် အားလုံးက ကြောက်လန့်နေကြတယ်၊ ပြော ချင်တာကိုသာပြောပါ၊ ဖြစ်နိုင်တာဆိုရင် လုပ်ပေးပါ့မယ်"

"ခင်ဗျားတို့ ဒီနေရာမှာ စခန်းချမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့နေ တဲ့ရွာနဲ့ မလွတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် လာပြောမလို့ပါ"

"ကျုပ်တို့က ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် လုပ်ကြတာမဟုတ် ပါဘူး၊ အထက်က လူတွေခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ကြရတာဆိုတော့ ဒီနေရာမှာပဲ စခန်းချကြရမှာပဲ ဖြစ်နိုင်ရင်မိတ်ဆွေကြီးတို့ပဲ နေရာရွှေ့ပေးကြစေချင်ပါတယ်"

"ကျုပ်တို့က နေရာရွှေ့ပေးချင်ပေမယ့် ခင်ဗျားတို့လို မလွယ်လှဘူးဗျ၊ သူ့ပိုင်နက်၊ ကိုယ့်ပိုင်နက်၊ သူ့နေရာ၊ ကိုယ့်နေရာ ဆိုတာရှိတယ်၊ တကယ်လို့ ရွှေ့ပေးရရင်လည်း ကျုပ်တို့က တစ်ရွာလုံး ပြောင်းပေးရမှာဗျ"

ထိုသို့ပြောသောအခါ ဦးမွှန်ထော်မှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိတော့ပေ။

"ဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမလဲ"

"ပြောင်းပေးဆိုရင်လည်း ပြောင်းပေးပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့နဲ့တော့ ပြောစရာတွေရှိသေးတယ်"

"ပြောပါ"

"အခုတော့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့တာကို လက်ခံတဲ့ အနေနဲ့ ပေးတဲ့ထမင်းထုပ်ကို ယူသွားပါ့မယ်၊ ပြောစရာတွေက တော့ ရွာကလူတွေနဲ့တိုင်ပင်ရပါဦးမယ်၊ သူတို့ရဲ့သဘောထား တွေကိုလည်း မေးရပါဦးမယ်၊ မနက်ဖြန်နေဝင်ရီတရောအချိန် ရောက်ရင် ခင်ဗျားတို့ ရွာကိုလာခဲ့ကြပါ"

"ခင်ဗျားတို့ရွာက ဘယ်နေရာမှာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီကနေ အရှေ့ဘက်စူးစူးကိုလာရင် အဝတ်ဟောင်းတစ်ထည်ကို တိုင်မှာ ချည်ထားတာတွေ့ရပါလိမ့်မယ် အဲဒီနေရာပါပဲ"

"ကောင်းပါပြီ လာခဲ့ပါ့မယ်"

ထိုသို့ကတိပေးလိုက်သောအခါ ချထားသော ထမင်းထုပ်ကိုကောက်ယူပြီး တောတွင်းသို့ပြန်ဝင်သွားလေတော့သည်။ ထိုအခါမှ နှစ်ယောက်သား ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

"အဘ တကယ်သွားမှာလား"

"သွားရမှာပေါ့ ကတိပေးလိုက်ပြီးမှပဲ"

"ဖြစ်ပါ့မလား သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ"

"ကျွတ်တွေပဲဖြစ်မှာပေါ့"

"သရဲတစ္ဆေတွေ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဘာထူးသလဲကွာ သရဲတစ္ဆေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဖုတ်၊ ပြိတ္တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျွတ်၊ မှင်စာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပရလောကသားတွေချည်းပဲ မဟုတ်လား"

"သရဲလား ကျွတ်လား အဘ ဘယ်လိုခွဲပြီးသိတာလဲ"

"သူပြောသွားတဲ့ စကားမှာပါတာပဲ၊ သူတို့က တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း မနေဘဲ ရွာလိုစုပြီးနေကြတယ်ဆိုတော့ ကျွတ်တွေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ ကျန်တဲ့သရဲတစ္ဆေတွေက တစ်ဦးတည်းနေလေ့ရှိကြတယ်၊ ကျွတ်တွေကတော့ ခြကောင်တွေလိုပဲ အစုအဝေးနဲ့ နေလေ့ရှိကြတယ်"

ထိုသို့ပြောမှ သဘောပေါက်သွားလေသည်၊

"ကျွန်တော်ကြားဖူးတာတော့ ကျွတ်တွေက သူတို့နေရာရောက်တဲ့လူတွေကို လှည့်စားလေ့ရှိကြတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်"

"သူတို့ လှည့်စားတာပဲ ရှိပါတယ်၊ တခြားပရလောကသားတွေလို သေကျေအောင်တော့ မလုပ်ကြပါဘူး၊ အချို့ကျွတ်တွေဆိုရင် လူတွေနဲ့ရောပြီးတောင် နေနိုင်ကြတယ်၊ ပရလောကသားတွေထဲမှာတော့ ဥစ္စာစောင့်တွေ ကျွတ်တွေက လူတွေနဲ့ အတော်ကလေး နီးစပ်မှုရှိကြပါတယ်၊ ဝေမာနိက ပြိတ္တာမျိုးထဲမှာတော့ သိပ်မဆိုးတဲ့ အဆင့်အတန်းမျိုးလို့ ပြောရမှာပေါ့"

နှစ်ယောက်သား စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာရာ စခန်းချရာဘက်သို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။

ထိုအချိန်မှ စပြီး အနှောင့်အယှက်များ ကင်းသွားသဖြင့် ကောင်းစွာနေကြရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၃)

ကျတ်များကို အစားအစာကျွေးမွေးကြခြင်း

နောက်တစ်နေ့ ညနေပိုင်းအချိန် ရောက်သောအခါ
ောင်နှင့် ဦးမွန်ထော်တို့က တောထဲသွားရန် ပြင်ကြလေသည်။
ိတ်စွကို တစ်စွန်းတစ်စ သိကြသူများကတော့ မသွားရန် တား
လေသည်။

"အဘထော် အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ ဒီနေရာတွေက တော
ဘယ်ဗျ၊ ဒီအချိန်ရောက်မှ တောထဲသွားရင် အန္တရာယ်တွေ
တွေ့နိုင်တယ်ဗျ"

☺ အောင်မြင်စာပေ ☺

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်တယ်အဘ၊ သွားမယ်ဆိုရင်လည်း နောက်တစ်နေ့မနက်ပိုင်းမှ သွားကြပါလား"

ထိုအခါ ဦးမွန်ထော်က ပြန်ပြောလေသည်။

"မသွားလို့ မဖြစ်ဘူးကွ ကတိပေးထားခဲ့ပြီးပြီ"

"ဒီလိုဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ပါ လိုက်လာမယ်"

စောထီးနှင့် ငမဲအောင်တို့ကပါ ပြောသဖြင့် သဘောတူလိုက်လေသည်။

"လိုက်တော့လည်း လိုက်ပေါ့ကွာ၊ အခုသွားမယ့် နေရာက လူတွေနေတဲ့နေရာ မဟုတ်ဘူး၊ ပရလောကသားတွေ နေတဲ့နေရာဆိုတော့ . . ကိုယ်စားတတ် သောက်တတ်တာတွေရှိရင် တစ်ခါတည်း ထည့်ယူလာခဲ့ကြ၊ ဟိုရောက်ရင် သူတို့ကျွေးမွေးတာ တွေကို ဘာမှမစားသောက်ကြနဲ့"

"ဘာတွေယူခဲ့ရမှာလဲ အဘ"

"ကွမ်းကြိုက်ရင်ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်ကြိုက်ရင်ဆေးလိပ်၊ ရေလည်းထည့်ယူခဲ့ပေါ့ကွာ"

ဟုပြောသဖြင့် နီမောင်၊ စောထီးနှင့် ငမဲအောင်တို့သုံးယောက်က ကျောမှာလွယ်ထားသော ကျောပိုးပလိုင်းများထဲတွင် ရေနှင့်အစားအသောက်များ ထည့်ယူကြလေသည်။

သူတို့လေးယောက် သွားခါနီးတော့ သစ်တောဝန်ထောက်က ခေါ်မေးသည်။

"မင်းတို့ ဘယ်သွားကြမှာလဲ"

"တောထဲသွားကြမလို့ပါ"

"အိုး . . ဒီလောက်မှောင်နေတော့မှ ဘာသွားလုပ်ကြမှာလဲ"

"ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ပါ ဝန်ထောက်မင်း"

"ဒီတောက နာနာဘာဝတွေ အတော်များတယ် မင်းတို့ကြောက်ဘူးလား၊ သူတို့နဲ့တွေ့မှာ မစိုးရိမ်ဘူးလား"

"စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး၊ အခုသူတို့နဲ့ ချိန်းထားလို့သွားတွေ့ကြမှာပါ"

ဦးမွန်ထော်က ဘာမှမထူးခြားသော အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ သစ်တောဝန်ထောက်မှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ထို့နောက် . . နေဝင်ရီတရော အချိန်တွင် လေးယောက်သား တောထဲသို့ဝင်လာကြလေသည်။

စခန်းမှာ ကျန်နေခဲ့သော အလုပ်သမားများကတော့ သူတို့လေးယောက်ကို လူထူးလူဆန်း များသဖွယ် လှမ်းကြည့်နေကြလေသည်။

အချိန်က နေဝင်ရီတရောအချိန်သာရှိသေးသော်လည်း တောထဲမှာ မှောင်နေလေပြီ။

လေးယောက်သား အရှေ့ဘက်စူးစူးဘက်သို့ ဦးတည်ပြီး လျှောက်လာကြရာ တစ်နေရာရောက်သောအခါ တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်မှာ အဝတ်စပတ်ထားသော ဝါးတိုင်တစ်တိုင်ကို တွေ့ကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ကုန်းဟုသာ ဆိုရသော်လည်း ခြတောင်ပို့ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော နေရာပင်ဖြစ်သည်။

သူတို့ ထိုနေရာရောက်ပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် တော ထဲမှ လူကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာလေသည်။

မနေ့ညက တွေ့ရသော လူကြီးပင်ဖြစ်သည်။

"မိတ်ဆွေကြီးတို့က ကတိတည်ကြသားပဲ ကျုပ်နောက် က လိုက်ခဲ့ကြပါ"

ဟုပြောဆိုကာ ခေါ်သွားသဖြင့် လေးယောက်သား သူ့နောက်မှ လိုက်သွားကြလေသည်။

ခဏကြာတော့ ဆူဆူ ညံညံနှင့် လူသံသူသံများ၊ ခွေး ဟောင်သံများကြားကြရသည်။

ထို့နောက်မှာတော့ တောထဲမှာ ရှိနေသော ရွာတ ရွာကို တွေ့ကြရလေသည်။

အိမ်ခြေ (၂၀)ခန့်ရှိသော ရွာကြီးတစ်ရွာပင်ဖြစ် တောထဲမှာ နေကြသူတို့မှာ လေးအိမ်၊ ငါးအိမ် စုပြီးနေကြသည် ကများပေရာ ယခုမြင်နေရသော အိမ်ခြေ(၂၀)ခန့်ရှိသော ရွာ ရွာကြီးတစ်ရွာဟုပင် ဆိုရပေတော့သည်။

ရှေ့မှဦးဆောင်ခေါ်သွားသည့် လူကြီးက သူတို့ ယောက်ကို အိမ်တစ်လုံးရှိရာသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

ထိုအိမ်မှာ အတော်အတန်ကြီးပြီး မီးအိမ်တစ်လုံး ထားသဖြင့် အလင်းရောင်ရနေသည်၊ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ပေါ် တော့ လူအချို့ထိုင်နေကြသည်။

"ဧည့်သည်တွေ ပါလာပြီဟေ့၊ နေရာထိုင်ခင်းလုပ်ပေး ကြ"

ဟုပြောသဖြင့် ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာပင် နေရာထိုင်ခင်းပေး ဖြင့် လေးယောက်သား ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

နီမောင်စိတ်ထဲမှာတော့ ပရလောကသားများနေသော သို့ ရောက်နေမှန်း စိတ်ထဲကနေ သိနေသဖြင့် သတိထားနေ သည်။

နောက်မှပါလာသော စောထီးနှင့် ငမဲအောင်တို့ နှစ် ာက်ကလည်း စိတ်ဝင်စားနေကြဟန်ရှိသည်။

"ဟဲ့. . မြလေး ဒီမှာ ဧည့်သည်တွေရောက်နေပြီ၊ စားဖို့ က်ဖို့ စီစဉ်ထားတာတွေ ယူခဲ့ကြတော့လေ"

ထိုသို့ပြောလိုက်ပြီး မကြာခင်မှာပင် အိမ်ဘေးဘက်မှ သမီးသုံးယောက် ထွက်လာပြီး လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုးနှင့် အသောက်အချို့ကို လာချပေးလေသည်။

အစားအသောက်ကတော့ အသားခြောက်မီးဖုတ်ပြီး မ်းထားခြင်းဖြစ်ရာ အနံ့တသင်းသင်းနှင့် ရှိနေလေသည်။

အစားအသောက်မက်ကြသည့် စောထီးနှင့် ငမဲအောင် ယောက်က ထိုအသားခြောက်ပန်းကန်ကို တကြည့်ကြည့် နေကြရာ နီမောင်က သတိပေးလိုက်ရသည်။

အစားအသောက်များ ယူလာသော အမျိုးသမီးသုံး ာ်အနက် ရှေ့ဆုံးမှလာသော အမျိုးသမီးမှာ ရုပ်ရည်ချော ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ. . အမောပြေ စားကြသောက်ကြပါဦးဗျ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့က ညစာစားပြီးခဲ့ကြတာ မကြာသေးလို့ပါ"

ဟုပြောပြီး ဦးမွန်ထော်က ကွမ်းယာကို ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး ဝါးနေလေသည်။

"ဒါထက် မိတ်ဆွေကြီးတို့ပြောမယ့် ကိစ္စရှိရင်လည်း ပြောပါ"

"တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့နေတဲ့ရွာက မိတ်ဆွေတို့ အလုပ်လုပ်မယ့်နေရာနဲ့ မလွတ်မလပ် ဖြစ်နေလေတော့ နေရာရွှေ့ပေးပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကိုတော့ လျော်ကြေး ပေးရပါမယ်"

ထိုစကားကြောင့် အနည်းငယ်အံ့သြသွားကြလေသည်။

"လျော်ကြေးက ဘယ်လိုပေးရမှာလဲဗျ"

"တစ်နှစ်တစ်ခါ မိုးဦးကျခါနီးရင် ကျုပ်တို့နေခဲ့တဲ့ ဒီနေရာမှာ အစာကျွေးရမယ်"

"ဘယ်လို ကျွေးရမှာလဲ"

"ကြက်ဖို ကြက်မသားနဲ့ ထမင်းနဲ့ ပုံကျွေးရင်ရပါတယ်"

ဒါက အပန်းမကြီးလှပေ။

တောပိုင်တောင်ပိုင်များ တင်မြှောက်သလောက်သာ ရှိပေသည်။

"ရပါတယ်၊ လုပ်ပေးပါ့မယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်"

"နောက်တစ်ခုက ခင်ဗျားတို့ကို နေရာဖယ်ပေး

အတွက် စိုက်ပျိုးစားသောက်တဲ့နေရာတွေ ပျက်ကြရတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့စားသောက်ဖို့ စပါးဝမ်းစာ ထည့်ပေးရမယ်"

ထိုစကားကတော့ မလွယ်လှပေ။

တောထဲမှာ လုပ်ကိုင်နေကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့် စပါးဝမ်းစာရဖို့ မလွယ်လှပေ။

"စပါးဝမ်းစာက ဘယ်လောက်ထည့်ပေးရမှာလဲ"

"စပါးတင်းငါးဆယ်ပါ"

"ဗျာ. . ဒီလောက်အများကြီးတော့ မဖြစ်နိုင်လောက်ဘူး ထင်ပါတယ်"

"သိပ်မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ပြောတဲ့ စပါးတင်းငါးဆယ်ဆိုတာ တင်းတောင်းနဲ့ ချင်တွယ်ရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြည်တောင်းထဲကို မီးခြစ်ဆံထည့်တဲ့ ဘူးခွံနဲ့ ခွက်ငါးဆယ်ထည့်ပေးရင် ရပါတယ်"

ထိုစကားကြားတော့မှ စိတ်သက်သာရာရသွားလေတော့သည်။

"ရပါတယ်. . ရပါတယ် ဝမ်းစာစပါး ထည့်ပေးပါ့မယ် ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုထည့်ပေးရမယ်ဆိုတာသာ ပြောကြပါ"

"ကျုပ်တို့က နေဖို့နေရာ ရှာကြရဦးမှာပါ၊ နေရာသစ်တွေ့ပြီဆိုရင် မိတ်ဆွေကြီးကို လာပြောပါ့မယ်၊ အဲဒီနေရာမှာ ကျီတစ်လုံးဆောက်ပြီး ထည့်ပေးရင်ရပါတယ်"

"ကောင်းပါပြီ လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ ဒါထက် ခင်ဗျားတို့က နေရာက ဘယ်တော့ရွှေ့ပြောင်းပေးကြမှာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြင်ရဆင်ကြရဦးမှာဆိုတော့ လက္ခယ်နေ့မတိုင်ခင် တော့ အပြီးပြောင်းရွှေ့ပေးပါ့မယ်၊ တကယ်လို့ကျုပ်တို့ပြောင်း သွားရင်လည်း မိတ်ဆွေကြီးတို့ကို အသိပေးသွားပါ့မယ် မသွား ခင်တော့ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြတဲ့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့စားသောက်ဖို့ စီစဉ် ပေးကြပါဦး"

"ဒါတော့ လုပ်ပေးရမှာပေါ့ဗျာ"

ဟုပြောဆိုပြီး လေးယောက်သား ထပြန်ရန်ပြင်ကြလေ သည်။ အချိန်က ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်ရောက်နေပြီဖြစ်သဖြင့် တော ထဲမှာ မှောင်နေလေပြီ။

"ဟင်. . ပြန်ကြတော့မလို့လား၊ ဘာမှလည်း မစား မသောက်ကြဘူး၊ တောထဲမှာ အတော်ကလေးမှောင်နေပြီ၊ ဒီမှာ အေးအေးဆေးဆေးနေပြီး မနက်လင်းတော့မှ ပြန်ကြရင်လည်း အဆင်ပြေပါတယ်"

အိမ်ရှင်လူကြီးကတော့ ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း ပြော သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့မှာမီးတုတ်တွေပါလာ ကြပါတယ်၊ နေရာချင်းကလည်း သိပ်မဝေးလှတော့ ပြန်ပါ့ မယ် မနက်ဖြန်တော့ စားသောက်စရာတွေ လာပို့ပေးပါမယ်"

ဟု ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး ထပြန်ကြလေသည်။

ပြန်ခါနီးတော့ မနီးမဝေးမှာ ရှိနေသော မြေလေး သည့် မိန်းမချောလေးကို နီမောင်က တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရာ အကြည့်ချင်းဆုံသည့်အခိုက်တွင် သူမက ပြုံးပြလေသည်။

လေးယောက်သား တောလမ်းအတိုင်း ပြန်လာကြရာ အနှောင့်အယှက်များနှင့် မတွေ့ရပေ။

မီးတုတ်နှစ်ချောင်းကို ထွန်းလာကြသဖြင့်လည်း သွား စဉ်က အမှတ်အသားပြုခဲ့သော လမ်းများကို ကောင်းစွာမြင်ကြ ရသဖြင့် အခက်အခဲမရှိဘဲ ပြန်လာနိုင်ကြသည်။

"အဘတို့နဲ့သာ လိုက်လာခဲ့ရတယ်၊ စိတ်ထဲမှာတော့ ထင့်ထင့်ဖြစ်နေတာ ထပြန်လို့မှ ရပါ့မလားလို့ စိတ်ထဲမှာ ထင် နေတာ"

လမ်းရောက်တော့မှ စောထီးက ပြောလေသည်။

"ပရလောကသားတွေ ဆိုပေမယ့် အမျိုးမျိုးရှိကြတယ်၊ ဆိုးတဲ့ပရလောကသားတွေ ရှိသလို ကောင်းတဲ့ပရလောကသား တွေလည်း ရှိကြတယ်၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မေတ္တာနဲ့ဆက်ဆံရင် ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးနဲ့မဆို အဆင်ပြေနိုင်ပါတယ်"

"ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ခဲ့ကြတာတွေက ဘယ်လို ပရလောကသားတွေလည်း အဘ"

ငမဲအောင်ကပါ ဝင်မေးပြန်သည်။

"လူယောင်ဆောင်ပြီး လူတွေနဲ့ပြောဆိုဆက်ဆံနိုင်တာ ဆိုင်များများမရှိလှပါဘူး၊ ကျွတ်တွေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့"

"ကျွတ်တွေဆိုတော့ သူတို့ကိုအစာကျွေးတာကော အတာလုပ်တတ်သလား"

"ကျွတ်စာကျွေးတာပဲ မခဲယဉ်းလှပါဘူး၊ ငါလုပ်တတ် ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောဆိုရင်း ပြန်လာကြရာ မိမိတို့ယာယီစခန်းသို့ ပြန်ရောက်လာကြလေသည်။

သူတို့လေးယောက် ပြန်ရောက်လာသောအခါ အခြား သူများက အံ့သြနေကြသည်။ အချို့ကလည်း နီမောင်ကို တိုးတိုး မေးကြသည်။

"နီမောင် မင်းတို့လေးယောက် ဘယ်နေရာသွားကြတာ လဲ"

"ကျတ်ကုန်းကိုသွားတာ"

နီမောင်က ခပ်တိုတိုပင် အဖြေပေးလိုက်သဖြင့် ထိုသူ ကဆက်မေးပြန်သည်။

"ဒါထက် ကျတ်ကုန်းသွားတော့ ဘာတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့သလဲ ဟင်"

"ကျတ်ကုန်းသွားမှတော့ ကျတ်တွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ရတာပေါ့"

"ဟင်"

ထိုလူလည်း ဆက်မမေးတော့ပေ။

နောက်တစ်နေ့ရောက်တော့ အချို့က ဦးမွန်ထော်ကို ဝိုင်းမေးသဖြင့် ဦးမွန်ထော်က အတိုချုပ်ပြီး ပြောပြလေသည်။

'ကျတ်ကုန်း'ဆိုသည်မှာ ပြိတ္တာစာရင်းဝင် ကျတ်များ စုဝေးနေထိုင်ရာကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျတ်များမှာ ပြိတ္တာစာရင်းဝင်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း လူများနှင့် နီးစပ်မှုရှိကြသည်။

တစ်ဦးချင်းမနေပဲ အစုအဝေးဖြင့် နေထိုင်သော ပြိတ္တာ

များဖြစ်သည်။

တောတောင်များထဲတွင် ကျတ်များနေသော ကျတ် ကုန်းများရှိကြသည်။

လူများထိုနေရာသို့ ရောက်လာပါက လှည့်စားမှုပြုကြ သည်။ သို့သော် ကြောက်စရာ လန့်စရာအသွင်သဏ္ဌာန် များနှင့်မဟုတ်ဘဲ လူယောင်ဆောင်ရာ လှည့်စားကြခြင်းဖြစ် သည်။

ကျတ်များသည် လူများနှင့် ရောနှောနေနိုင်သော ပရ လောကသားများပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

(ရှေ့အခန်းများတွင် ကျတ်များနှင့် ပတ်သက်သည့် အ ကြောင်းများကို အလျဉ်းသင့်သလို ထည့်သွင်းရေးသားမည် ဖြစ်ပါသည်)

နောက်တစ်နေ့ ညနေပိုင်း အချိန်ရောက်တော့ ဦးမွန် ထော်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပြီး ကျတ်စာကျွေးရန် ပြင်ဆင်နေ သည်။ ကျတ်ကျွေးသောကိစ္စမှာလည်း ယခုမှပေါ်ပေါက်လာ ခြင်း မဟုတ်ပဲ ရှေးအခါကပင် ရှိခဲ့ကြလေသည်။

ရှေးအခါက တောတောင်များ၊ လယ်မြေရိုင်းများတွင် ကျတ်ကုန်းများ ရှိခဲ့ကြသည်။

လူတို့က မသိသဖြင့် ထိုမြေများပေါ်မှာ ရွာတည်ခြင်း၊ ယာမြေလုပ်ခဲ့မိပါက အန္တရာယ်ပေးခြင်း၊ အနှောင့်အယှက် ပေးခြင်းများ ခံကြရသည်။

ထိုအခါ ကျတ်များ မနှောင့်ယှက်စေရန် ကျတ်များကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစာကျွေးမွေးရသည်။

ထိုသို့ ကျွေးမွေးရခြင်းကို ကျတ်ကျွေးခြင်း၊ ကျတ်စာ ပေးခြင်းဟု ခေါ်ကြသည်။

အထူးသဖြင့် ကျတ်ကုန်းပေါ်မှာ လယ်လုပ်မိသူတို့မှာ ထိုကဲ့သို့မကျွေးမွေးပါက အနှောင့်အယှက်ပေးနေသောကြော အလုပ်မလုပ်ရတော့ပေ။

ကျတ်ကျွေးခြင်း ဆိုသော်လည်း နေ့စဉ်လစဉ် ကျွေးမွေ ကြရသည်တော့ မဟုတ်ပေ။

တစ်နှစ်တစ်ခါသာ ကျွေးကြရသဖြင့် ဝန်ထုပ်ဝန်ဘ တော့ မများလှပေ။

ယခုလည်း ဦးမွန်ထော်တစ်ယောက် ကျတ်စာကျွေး ပြင်ဆင်နေသည်။

ကျတ်ကျွေးရာတွင် လိုအပ်သည့် ကြက်ဖို၊ ကြက်မ န ကောင်ကို စောထီးနှင့် ငမဲအောင်တို့က ထိုအနီးတစ်ဝိုက်မှ သော ရွာတစ်ရွာမှာ ဝယ်ယူလာပေးကြသည်။

ဦးမွန်ထော်က ထိုကြက်နှစ်ကောင်ကိုသတ်ပြီး အ ကိုချက်သည်။ တောင်ပံနှစ်ဖက်နှင့် အချို့ကိုတော့ အစိမ်း တိုင်း ထားလေသည်။

“ငါ ကျတ်ကျွေးသွားတော့မယ် လိုက်ချင်ရင်လိုက်ခဲ့ ရတယ်. . ငါကတော့ မခေါ်ဘူး”

ထိုသို့ပြောသောအခါ အခြားသူများက ကြောက်ရွံ့ သဖြင့် မလိုက်ကြပေ။

နီမောင်တို့သုံးယောက်ကတော့ စိတ်ဝင်စားသဖြင့် လိုက်သွားကြလေသည်။

ကျတ်ကျွေးသွားလျှင် မည်သူကိုမှ မခေါ်ရပေ။

သူ့သဘောနှင့်သူ လိုက်လာလျှင်လည်း မပိတ်ပင်ရပေ။

အချိန်က နေဝင်ရီတရော အချိန်ဖြစ်သည်။

အဝတ်ပတ်ပြီး ဝါးလုံးတိုင်စိုက်ထားသောနေရာရောက် တော့ ရပ်လိုက်ကြသည်။

ထိုဝါးလုံးတိုင်က မနေ့ကတည်းက ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုနေရာရောက်တော့ ဦးမွန်ထော်က တောင်ကုန်းထိပ် မြေကွက်ရှင်းသော နေရာကိုရွေးပြီး တွင်းနှစ်တွင်းကိုတူးသည်။ တွင်းထဲတွင် အင်ဖက်များခင်းပြီး ယူလာသောထမင်းကိုပုံသည်။

ထမင်းပေါ်မှ ချက်ထားသော ကြက်သားဟင်းကို ထပ်ပုံ သည်။ ပြီးမှ ကြက်အတောင်ပံအစိမ်းများကို သူ့နေရာနှင့်သူ ပေးလေသည်။

ထိုသို့ပြင်ဆင်ပြီးသောအခါ အသင့်ယူဆောင်လာသော ကြေးဖလားတစ်လုံးကိုထုတ်ပြီး တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် တီးခတ်ပြီး ာက် ရွတ်ဆိုတိုင်တည်လေသည်။

“နောင်. . နောင်. . နောင်. . ”

“ဤကျတ်ကုန်းတွင် နေကြကုန်သော ကျတ်အို၊ ကျတ် ငယ်များအပါအဝင် ကျတ်အားလုံးတို့အား မိတ်ဆွေအနေဖြင့် ိတ်ကျွေးမွေးပါသည်၊ လာရောက်သုံးဆောင်ကြပါ. . သုံး ဆောင်ကြပါ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ကြေးဖလားကိုတီးပြီး ရွတ်ဆိုတိုင်တည်လိုက်သော အခါ ပျားတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ကြီးမားသော ယင်မဲကြီးတစ်ကောင် ရောက်လာလေတော့သည်။

တဝီဝီအသံမြည်လျက် ချကျွေးထားသော အစားအသောက်များအား တစ်ပုံပြီးတစ်ပုံ လိုက်နားပြီး စမ်းသပ်ကြည့်နေသည်။ ထိုအခါ ဦးမွန်ထော်က ဝတ္တရားရှိသည်နှင့်အညီ ဆက်ပြောပြန်သည်။

"ဆေးမခတ်ပါဘူး၊ ဝါးမခတ်ပါဘူး၊ စိတ်ချစွာဖြင့် လာရောက်သုံးဆောင်ပြီး ဤနေရာတွင် အလုပ်လုပ်ကြမည့် လူများကိုလည်း ဘေးမသီရန်မခအောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးကြကုန်လော့"

ထိုသို့ပြောဆိုနေစဉ် ယင်မဲကြီးက ရှိသမျှအစားအသောက်များကို လိုက်လံနမ်းကြည့်ပြီးနောက် ထိုနေရာမှ ပျံထွက်သွားလေတော့သည်။

ခဏကြာသောအခါ ယင်ကောင်မြောက်မြားစွာတို့ ရောက်လာပြီးနောက် ချကျွေးထားသော အစားအသောက်များ အပေါ်သို့ ဝင်နားပြီး စားသောက်ကြလေသည်။

အချို့ယင်ကောင်ကြီးများက ယင်ကောင်အသေးများကို ကျောပိုးကာ ခေါ်ဆောင်လာကြသည်။ အချို့ယင်ကောင်များကတော့ အရွယ်ကြီးနေပြီဖြစ်သော ယင်ကောင်များကို သယ်ယူလာပြီး အစားအသောက်များအပေါ်သို့ ချပေးကြသည်။

(ထိုကဲ့သို့ ခေါ်လာခြင်းမှာ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးငယ်များနှင့် ကျတ်အိုကျတ်မင်းများကို သန်မာသူများက သယ်ယူလာကြသည်ဟု အဆိုရှိကြလေသည်။)

ယင်ကောင်များ မဲမဲလှုပ်မျှ ဝိုင်းအုံစားသောက်နေပြီးနောက်တွင် ဝေါခနဲ ဝေါခနဲ ထပျံသွားကြလေသည်။ ထိုအခါ နောက်မှပါလာသောနှစ်ယောက်ကို တိုးတိုးသတိပေးလိုက်သည်။

"သူတို့သွားပြီးရင် မင်းတို့စားလို့ရပြီ"

"ဖြစ်ပါ့မလား"

"ဖြစ်ပါတယ် အောက်နယ်ဘက်တွေမှာ ဦးရှင်ကြီးနတ်ကွမ်းတင်ပြီးရင် လူတွေက ဝင်လုပြီးစားသောက်ကြသလိုပဲ သူတို့ပြီးရင် မင်းတို့ဝင်စားလို့ရပြီလို့ အဘက ငါ့ကိုမှာထားတယ်"

ထိုသို့ပြောလိုက်တော့မှ စောထီးနှင့်ငမဲအောင်တို့ နှစ်ယောက်က မြေတွင်းထဲမှာ ဖက်နှင့်ပုံထားသော ထမင်းဟင်းများကို သူစားကြသည်။

ထမင်းနံ့၊ ဟင်းနံ့များပျောက်ပြီး အရသာလည်း မရှိတော့ပေ။ အထူးသဖြင့် ကြက်သားဟင်းနံ့မှာ ပျောက်နေရုံမက ကြက်သားဟင်းဖတ်များမှာလည်း မည်သည့်အရသာမှ မရတော့ပေ။

"အိုး. . ကြက်သားဟင်းက ဘာမှအရသာမရှိတော့ဘူး"

"ဟုတ်ပါရဲ့ ဖော့လုံးတွေ ဝါးနေရသလိုပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး ဦးမွန်ထော်က ပြုံးနေသည်။

"နတ်တင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပရလောကသားတွေကို ကျွေးမွေးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူတို့က အနံ့အရသာနဲ့ အငွေ့အသက်တွေကို ယူသွားမှတော့ ဘာအရသာကျန်ခဲ့တော့မှာလဲ"

ဟုပြောလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျွေးမွေးပြီးသောအခါ ထိုနေရာမှ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

အခန်း(၄)

အမေ့အတွက် အလုပ်ကောင်းသောတစ္ဆေ

နောက်ရက်များမှာတော့ စခန်းတစ်ဝိုက်မှာ အနှောင့်အယှက်များ ကင်းသွားသောကြောင့် အလုပ်ကိုကောင်းစွာလုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

သူတို့အဖွဲ့သားများ ထိုနေရာသို့ရောက်ပြီး စခန်းချနေရာမှာ သစ်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရန်အတွက် [illegible]ကြသေးပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်တဲဆောက်လုပ်ရန်၊ တောအုပ်တောခေါင်းများ နေ ရန်နှင့် သစ်တောစခန်းမှာ နေထိုင်ကြမည့်သူများအတွက် အဆောက်အအုံများနှင့် တန်းလျားများ ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် လာရောက်လုပ်ကိုင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ရက်မှာတော့ သစ်တောဝန်ထောက် ဂျွန်စမ က ပြန်သွားလေရာ ထိုစခန်းမှာ တောအုပ်ကြီး ဦးထန်ဖုန်းရှိ ကပင် စီမံခန့်ခွဲပြီး ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရလေသည်။

ဦးထွန်ဖုန်းရှိန်မှာ အသက်(၅၀)ကျော်အရွယ်ခန့်ရှိ ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင် သန်မာလှသည်။

အရပ်အမောင်း ကောင်းကောင်းနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးရှ များရှိသည်။

သစ်တောဝန်ထမ်းအရာရှိများ ဝတ်ဆင်သော ကာ ရောင်အကျႌ၊ ဘောင်းဘီတို့ကိုသာ ဝတ်ဆင်ပြီး တောထဲသွ လျှင် ဖော့ခမောက်ကို အမြဲဆောင်းလေ့ရှိသည်။

သူသည် ကွမ်းစားခြင်းနှင့် ဆေးတံသောက်ခြင် များစွာနှစ်သက်သူဖြစ်ပြီး ပါးစပ်ထဲမှာ ကွမ်းယာရှိလျှင်ရှိ လျှင် ဆေးတံဖွာနေတတ်သူဖြစ်သည်။

ငယ်ရွယ်စဉ်အချိန်က သစ်တောအလုပ်များကို ကျွ ကျင်စွာလုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပြီး အထက်ပိုင်း၊ အလယ်ပိုင်းမှာရှိ သစ်တောများမှာလည်း သူမရောက်ဖူးသောသစ်တော မ လောက် ရှားလေသည်။

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်မှာ အောက်ခြေအလုပ်သမားဘ

ဆင့်ဆင့် တက်လာသူဖြစ်သဖြင့် အလုပ်သမားတို့၏ သဘော ဘာဝနှင့် ၎င်းတို့အကြောင်းကို သိသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားတိုင်းက သူနှင့်ဆက်ဆံသော ါ များစွာအဆင်ပြေကြသည်။

သစ်တောဝန်ထောက် ပြန်သွားသောအခါ ဦးထန်ဖုန်း က လုပ်လက်စအလုပ်တို့ကို ဆက်လုပ်လေသည်။

အနှောင့်အယှက်များလည်း မရှိတော့ပေ။

သို့ကြောင့် ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က ဦးမွန်ထော်ကိုခေါ်ပြီး ျိုးအကြောင်း မေးသည်။

"ဦးမွန်ထော် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုများလုပ်လိုက်ကြတာ အခုတော့ အနှောင့်အယှက်တွေလည်း အတော်ကင်းသွား း"

"ဒီလိုပေါ့ တောအုပ်ကြီးရယ် လူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တိရစ္ဆာန်ပဲ ဒါမှမဟုတ် ပရလောကသားတွေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မေတ္တာနဲ့ ဆက်ဆံရင် အဆင်မပြေစရာ မရှိပါဘူး၊ အခု ဒီမှာလည်း ာတစ်ဝိုက်မှာ ခြောက်လှန့်နေတဲ့ ပရလောကသားတွေ ယ်"

"ဘာတွေလည်းဗျ"

"ဒီနေရာက ကျွတ်ကုန်းနေရာဆိုတော့ ကျွတ်တွေနေ ါ"

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က တောတောင်များထဲမှာ အနေကြာခဲ့ ဖြင့် ထိုစကားကြားသော်လည်း သိပ်တော့ထူးထူးခြား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြားဖြစ်သွားဟန်မရှိပေ။

"အခု ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ"

"သူတို့ နေရာရွှေ့ပြောင်းကြတော့မှာပါ"

ဟုပြောသဖြင့် ဦးထန်ဖုန်းရှိန်လည်း နောက်ထပ်ဘာ[illegible] မမေးတော့ပေ။

တစ်ညမှာတော့ သူတို့စခန်းချနေသော နေရာနှင့်မ[illegible] မဝေးနေရာလောက်ဆီမှ ဆူဆူညံညံအသံများ ကြားကြရသဖြ[illegible] အားလုံးထကြည့်ကြလေသည်။

စခန်းနှင့် မနီးမဝေးတောထဲတစ်နေရာတွင် လူသံသူ[illegible] များကြားရသည့်အပြင် အခြား ဆူဆူညံညံအသံများကိုပါ ကြာ[illegible] ကြရလေသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြောနေကြသည့် ယောက်ျားသ[illegible] မိန်းမသံများ၊ ကလေးငိုသံ၊ ခွေးဟောင်သံ၊ နွားအော်သံမျာ[illegible] ကြားရသည့်အပြင် လှည်းဘီးများ တကျွီကျွီနှင့် သွားနေသေ[illegible] အသံများကိုပါ ကြားကြရသည်။

ထို့ပြင် မီးရောင်များလည်း တစ်စွန်းတစ်စ လှမ်းမြင်[illegible] ရသည်။ ကြားနေရသော အသံများမှာ သူတို့ရှိနေသောနေရာ[illegible] မဝေးလှသော်လည်း သစ်ပင်များ ကွယ်နေသောကြောင့် အ[illegible] ကိုသာ ကြားကြရပြီး လူကိုတော့ လှမ်းမမြင်ကြရပေ။

လှည်းများမှာ စခန်းချသောနေရာနှင့် မနီးမဝေးနေ[illegible] ဖြတ်မောင်းနေကြရင်းမှ ထိုနေရာတည့်တည့်နေရာသို့ ရော[illegible] သောအခါ ရပ်တန့်သွားပြီး အသံတစ်သံ ကြားကြရသည်[illegible]

"ကျုပ်တို့ပြောင်းတော့မယ် မိတ်ဆွေကြီးရေ"

ဟူသော အသံပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ လှမ်းပြောသောအသံကိုတော့ အားလုံးကြားကြ[illegible]သည်။ ထို့နောက်မှာတော့ လှည်းများကို ဆက်မောင်း[illegible]ရာမှ ပေါ်ထွက်လာသော နွားမောင်းသံ၊ လှည်းဘီးဝင်ရိုး[illegible]ခြူသံ၊ နွားခလောက်သံ၊ အော်ငေါက်မောင်းနှင်သံတို့ကို [illegible]ကြရသည်။

ထို့ပြင် အခြားအသံများကိုလည်း ဆူဆူညံညံ ကြားကြ[illegible]ည်။ ခဏကြာတော့ ရှေ့မှသွားနေသော လှည်းမှအော်ဟစ်[illegible] စကားပြောသံများ အတိုင်းသား ကြားရပြန်သည်။

"ဟေး. . ဟေး. . ရပ်ကြ၊ ရပ်ကြ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဟ"

"ငါတို့ဆက်သွားလို့မရဘူး"

"ဘာကြောင့်လဲ"

"ဗုဒ္ဓရှိတယ်၊ ဘုရားရှိနေတယ်"

"ဒီလိုဆိုရင် မြန်မြန်ပြန်လှည့်ကြ"

"တခြားလမ်းကနေ ဝေးဝေးရှောင်သွားကြဟေ့"

ဟူသော အော်သံဟစ်သံများ ကြားလိုက်ရပြီး ထူးထူး[illegible] ဆိုသလိုပင် လူသံသူသံများရော လှည်းသံနွားသံများပါ [illegible]သွားလေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်လင်းတော့ ညကအော်သံများ[illegible]သောနေရာသို့ သွားကြည့်ကြသောအခါ သစ်တော၊ သစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချုံများဖုံးနေသောကြောင့် ဘာမှမတွေ့ကြရပေ။

နောက်တော့မှ သေသေချာချာ ရှာဖွေသောအ
လှည်းများ သွားထားသောကြောင့် ကျိုးပဲ့နေသည့် သစ်ကို
သစ်ခက်များအပြင် လှည်းဘီးရာအချို့ကိုပါ တွေ့ကြရသည်

ထိုလှည်းဘီးရာများမှာ တစ်နေရာတွင် ရပ်တန့်သွ
သည်ကိုလည်း တွေ့ရသဖြင့် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ကို လိုက်လံကြ
သောအခါ ချုံနွယ်များဖုံးနေသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
တွေ့ကြရသည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ဟန်
ရေညှိများဖုံးလွှမ်းနေပြီး အချို့နေရာများမှာ ကျိုးပဲ့ပျက်စီး
လေပြီ။

နီမောင်တို့လည်း ထိုရုပ်ပွားတော်ကို တွေ့ရတော့
ညက နေရာပြောင်းရွှေ့သူများ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်
သွားကြသော အကြောင်းရင်းကို သိကြရလေတော့သည်။

နီမောင်တို့တစ်တွေက ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာရှိသော
နွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းလိုက်သော် ညဏ်
အတော်အတန်မြင့်သော တင်ပလ္လင်ခွေထိုင်နေသော ဗုဒ္ဓ
ပွားတော်တစ်ဆူ ပေါ်လာလေတော့သည်။

ရေညှိများဖုံးနေခြင်း၊ အချို့မှာ အင်္ဂတေများ၊ အုတ်
များကွာကျနေခြင်း၊ အချို့အစိတ်အပိုင်းများမှာ ကျိုးပဲ့ပျ
နေသောကြောင့် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ မပြည့်စုံသော်လ
ရှေးခေတ်လက်ရာဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

ဖြစ်သည်ကိုတော့ သိသာပေသည်။

"ဟန်ကျတာပဲ ငါတို့စခန်းချမယ့်နေရာနဲ့ မနီးမဝေးမှာ
ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ရှိနေတာ ကောင်းတယ်၊ မကောင်းဆိုးဝါး
မလာဝံ့တော့ဘူးပေါ့"

ဟု ဦးမွန်ထော်ကပြောသည်။

နီမောင်စိတ်ထဲမှာတော့ သူ့လက်ထဲမှာ ငွေများများစုမိ
ထိုရုပ်ပွားတော်ကို ပြုပြင်ချင်သောဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်မိလေ
သည်၊ ယခုလောလောဆယ်တော့ ငွေများများစုမိဖို့ နေနေသာ
စားသောက်ဖို့ပင်အနိုင်နိုင် လုပ်ကိုင်နေရသော အခြေအနေ
ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ အနှောင့်အယှက်များ ကင်းသွား
သောကြောင့် အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်ခြင်းအလုပ်
ကို ဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်နိုင်ကြရာ အတော်များများ ပြီးစီးသွား
တော့သည်။

ထိုသို့ပြီးသည်နှင့် သစ်ထုတ်လုပ်ရေးအလုပ်များကို
ကြရလေသည်။

သို့သော်လည်း သူတို့စခန်းမှာ အခက်အခဲရှိနေကြပြန်
။ စခန်းသစ်ဖွင့်စအချိန်ဖြစ်သဖြင့် အလုပ်ကြမ်းသမား
စုံသော အခက်အခဲပင်ဖြစ်သည်။

၄င်းတို့စခန်းနှင့် မဝေးသောနေရာများမှာ ရွာငယ်က
များ ရှိကြရာ အချို့ထိုရွာများမှာ အလုပ်သမားများရောက်
လုပ်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နီမောင်၊ စောထီး၊ ငမဲအောင်တို့ သုံးယောက်ပင် ထိုနေရာနှင့် အနည်းငယ်ဝေးသော 'ပျဉ်းမညီနောင်'ရွာမှ ရောက်လုပ်ကိုင်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့ရွာနီးသောသူများမှာ သစ်တောစခန်းမှာ ကြပေ။ နံနက်လင်းလျှင် ကိုယ့်ထမင်းထုပ်၊ ကိုယ့်ရေဘူး ရောက်လာပြီး တစ်နေကုန် အလုပ်လုပ်ကာ ညနေပိုင်းအ သိမ်းသောအခါမှ အဖော်အပေါင်းများနှင့် ရွာသို့ ပြန်သွား လေသည်။

နီမောင်တို့လို အသွားအပြန် ဝေးသူများကတော့ တောစခန်းမှာရှိသော တန်းလျားများမှာပင် နေထိုင်ကြ သည်။

တစ်နေ့မှာတော့ ၎င်းတို့နေထိုင်သော 'မဟာမြိုင်' တောစခန်းသို့ လူရွယ်တစ်ယောက်ရောက်လာပြီး အ တောင်းလေသည်။

၎င်းရောက်လာသောအချိန်မှာ နံနက်ပိုင်းအချိန် သေးသောကြောင့် နီမောင်တို့ပင် တောထဲသို့မသွားကြ ပေ။

အလုပ်သမားတစ်ယောက်က တောအုပ်ကြီး ဦး ဖုန်းရှိန် ရှိရာသို့ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

"ဘာကိစ္စရှိလို့လည်းဟေ့"

"ကျွန်တော့်ကို ဒီသစ်တောစခန်းမှာ အလုပ်တစ် ပါခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်က ရောဂါဖြစ်နေတဲ့ အမေအိုကြီးတို့

သွားနေရတဲ့သူပါ"

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က သူ့ရှေ့မှာရောက်နေသော အလုပ် တောင်းနေသည့်လူရွယ်ကို တစ်ချက်ကြည့်သည်။

အသက်ကတော့ သိပ်ကြီးဟန်မတူပေ။

(၂၅)နှစ်(၃၀)ဝန်းကျင်အရွယ်လောက်သာ ရှိပေဦးမည်၊ သို့သော် ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ဖြိုးမှုကတော့ မရှိပေ။

အများအားဖြင့်တော့ တောထဲမှာနေကြသူများမှာ ကိုယ် ခန္ဓာကြံ့ခိုင်သူ များကြသည်။

ယခုရောက်နေသော လူရွယ်ကတော့ အတော်ကလေး နုံးလှသည်။

ပြောရလျှင်တော့ အရိုးပေါ် အရေတင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ် နေလေသည်။

အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဆံပင်ကစုတ်ဖွားနှင့် မျက်တွင်းဟောက် ပက်ဖြစ်နေသည်။ ပါးနှစ်ဖက်မှာလည်း ချိုင့်ဝင်နေသည်။ သို့ ကြောင့် သူ့မျက်လုံးက ကြောင်တက်တက်နှင့် ဖြစ်နေလေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး ပိန်လှသောကြောင့် ခြေတံ၊ လက်တံ များက ငှက်ကြီးဝန်ပို ခြေထောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေတော့သည်။

ပထမတော့ ဦးထန်ဖုန်းရှိန်မှာ အလုပ်သမားတစ် ယောက် အသစ်ရောက်လာသည် သတင်းကြားသဖြင့် ဝမ်းသာ သွားလေသည်။ သို့သော်လည်း အလုပ်လာလျှောက်သူ၏ ဟန် အမူအရာကို မြင်သောအခါ အနည်းငယ် စိတ်ပျက်မိသွားလေ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"ကျွန်တော်ကို 'ငနိုက' လို့ပဲခေါ်ပါ"

"အဆန်းပါလား တခြားနာမည် မရှိတော့ဘူးလား"

"တခြားနာမည်က ရွှေမြလို့ခေါ်ပါတယ်၊ ဒါပေမ ရွှေမြဆိုတဲ့နာမည်ကို အခု ဘယ်သူမှ မခေါ်ကြတော့ပါဘူး၊ ကျွ တော်နဲ့သိတဲ့ လူတွေကတော့ ငနိုကလို့ပဲ ခေါ်ကြပါတယ်"

"ထားပါတော့ကွာ မင်းကလည်း လူတစ်ယောက်တ နဲ့နာမည်နှစ်မျိုးနဲ့ ရှုပ်နေတော့တာပဲ၊ ဒါထက် ဒီနေရာမှာ အ လုပ်ဖို့ လာတောင်းတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒီမှာအလုပ်သ လိုနေတာလည်း မှန်ပါတယ်၊ သစ်တောအလုပ်ဆိုတာ တော်ကို ပင်ပန်းတဲ့ အလုပ်မျိုးပဲ၊ တော်ရုံ အပင်ပန်းခံနိုင် မရဘူး"

ငနိုကဆိုသော လူရွယ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"မင်းကို အလုပ်ပေးချင်ပေမယ့် မင်းက လုပ်ရော နိုင်ပါ့မလား"

"ကျွန်တော်လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်အမေက တော်ကလေး မကျန်းမမာဖြစ်နေပါတယ်၊ သားသမီးကလ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်မှ လု ကျွေးရင် မဖြစ်လို့ပါ၊ ကျွန်တော့်ကိုအလုပ်ပေးပါ တောအုပ် ရယ်"

ဟုသနားစဖွယ် တောင်းပန်နေရာ ဦးထန်ဖုန်းရှိန်လ သူ့အမူအရာကြည့်ပြီး သနားသွားဟန်ရှိလေသည်။

"အေးလေ မင်းလုပ်နိုင်တယ်ဆိုရင်လည်း လုပ်ပေါ့ကွာ လုပ်နိုင်တော့လည်း ပြန်သွားပေါ့၊ ဒါထက် ဒီစခန်းမှာနေမှာ လား ရွာကလာမှာလား"

"ရွာကပဲလာမှာပါ၊ ကျွန်တော်နေတဲ့ရွာက မဝေးလှ ပါဘူး"

"ဘယ်ရွာကလဲကွ"

"နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်"

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်ပင် အနည်းငယ် အံ့ဩသွားလေသည်၊

"အေးအေး. . မင်းကိုအလုပ်ခန့်ပေးပါ့မယ်၊ မနက်ဖြန် တော့ ကိုယ့်ထမင်းထုပ်နဲ့ကိုယ် လာခဲ့ပေါ့"

ဟုပြောလိုက်ရာ ငနိုကဆိုသူလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာဖြစ်သွားသော အမူအရာဖြင့် ပြန်သွားလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ပိုင်းအချိန်ရောက်တော့ ငနိုက တစ်ယောက် ခပ်စောစောပင် ရောက်လာလေသည်။ ထိုအခါ ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က နီမောင်တို့သုံးယောက်နှင့် တွဲပေးလေသည်။

"နီမောင် မင်းတို့က သုံးယောက်ဆိုတော့ လွှဆိုင်း နှစ် ဆိုင်းဖြစ်သွားအောင် နောက်ရောက်တဲ့တစ်ယောက်ကို မင်းတို့နဲ့ တွဲပေးလိုက်မယ်"

"ရပါတယ် ဆရာကြီး"

ရှေးအခါက လက်ဆွဲလွှဖြင့် ဖြတ်ကြရသဖြင့် လွှတစ် ဆိုင်းလျှင် လူနှစ်ယောက်ရှိမှ အလုပ်ဖြစ်လေသည်။

ယခုသူတို့ သုံးယောက်ကို နောက်တစ်ယောက်နှင့် တွဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေးသောအခါ လွှဆိုင်းနှစ်ဆိုင်း ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

စောထီးနှင့်ငမဲအောင်တို့နှစ်ယောက်က နီမောင်တို့ တိုးတိုးကပ်ပြောကြသည်။

"နောက်ရောက်လာတဲ့သူက လူနဲ့မတူဘူး၊ တစ္ဆေတော ကောင်နဲ့တူတယ်၊ ငါတို့တော့ သူနဲ့တွဲပြီး အလုပ်မလုပ်ချင်ဘူး မင်းနဲ့ပဲ တွဲလုပ်ပေတော့"

ထိုသို့ပြောသောအခါမှာလည်း နီမောင်က ငြင်းဆန် ခြင်းမပြုပဲ လက်ခံလိုက်လေသည်။

ထိုသို့လူတွဲပြီးသောအခါ တောခေါင်းဖြစ်သူ ဦးမွန် ထော်က လုပ်ရမည့်သစ်ကွက်များကို ပြောပြပေးပြီးနောက်တွင် ကိုယ်အတွဲနှင့်ကိုယ် လိုအပ်သောပစ္စည်းကိရိယာတို့ကို တစ်ခါ တည်းယူဆောင်ကာ တောထဲသို့ဝင်ကြလေသည်။

သူတို့ပြုလုပ်ရမည့်အလုပ်က ကြိုတင်ပြီး သင်းသတ် ထားသော ကျွန်းသစ်တို့ကို လှဲဖြတ်ရမည့်တာဝန်ဖြစ်သည်။

လူတစ်ယောက်လျှင် ထမင်းထုပ်၊ ရေဘူးတို့အပြင် ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်တို့ကို ယူဆောင်သွားကြသည်။ တောထဲ ရောက်လျှင် မှက်၊ ခြင်၊ ပိုးလောင်းကောင်များ ကိုက်ခြင်းမှ သက် သာမှုရစေရန် ရေနံချေးတို့ကိုလည်း ယူသွားကြရသည်။

ကိုယ်ကို ရေနံချေးသုတ်ထားပါက ခြင်နှင့်ပိုးလောင်းတို့ ကိုက်ခြင်းမှ သက်သာမှုရစေသည်။

သစ်တောအလုပ်သမားတို့ တစ်ပါတည်းယူဆောင်သွား ကြသော ပစ္စည်းကိရိယာတို့မှာ။

လွှ(လက်ဆွဲလွှ) အကြီးတစ်လက်၊ အသေးတစ်လက်၊ ဓား၊ ကပ်ပါးပေါက်ဆိန်၊ သံသတ်၊ ဖယ်၊ တံစည်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ လွှအသေးက သစ်ပင်လှဲရန်ဖြစ်ပြီး လွှအကြီးက သစ် ပင်ဖြတ်ရန် အသုံးပြုသည်။

ဓားက တောရှင်းရန်အသုံးပြုပြီး ကပ်ပါးက ကိုင်းတက် နှင့် သစ်ပင်ဖုများရွေချရန်၊ သစ်လုံးနဖားပေါက်ဖောက်ရန် အသုံး ပြုသည်။

သံသတ်နှင့် ပေါက်ဆိန်က သစ်ပင်လှဲရာ၌သော်လည်း ကောင်း လွှညပ်နေသောအခါ၌ အသုံးပြုပြီး ဖယ်နှင့် တံစည်း ကတော့ လွှစွယ်များတုံးလျှင်၊ မညီလျှင် ပြုပြင်ရန်ဖြစ်သည်။

နီမောင်နှင့် ငနိုကတို့နှစ်ယောက်လည်း တောထဲရောက် ကြသောအခါ ၄င်းတို့အတွက် သတ်မှတ်တာဝန်ပေးထားသော အလုပ်များကို လုပ်ကြရလေသည်။

နီမောင်လည်း ပထမတော့ ငနိုကနှင့် အတူတွဲပြီး အ လုပ်လုပ်ရသည်ကို စိတ်တထင့်ထင့် ဖြစ်နေသည်။

ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့လမားဟု စိတ်ပူမိလေသည်။ သို့သော်လည်း တကယ်တမ်း အလုပ်လုပ်သောအခါမှာတော့ သူထင်သလို မဟုတ်တော့ပေ။

ငနိုကမှာ သူနှင့်တန်းတူ လုပ်နိုင်ရုံမက သူ့ထက်ပင်ပိုမို အလုပ်လုပ်နိုင်သူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

နောက်တော့ နီမောင်ပင်လျှင် သူ့ကိုမီအောင်လိုက်မ လုပ်နိုင်သဖြင့် မကြာခဏ ထိုင်နားရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေ့လယ်ဘက် ထမင်းစားချိန် ရောက်သဖြင့် ထမင်းစား ရန်ပြင်သောအခါ ငနိုကတွင် ထမင်းထုပ်နှင့် ရေဘူးပါမလာ သည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

"ငနိုက မင်းမှာထမင်းထုပ် မပါလာဘူးလား"

သူက ခေါင်းခါပြသည်။

"အော် . . ဟုတ်သားပဲ မင်းအမေက အိပ်ရာထဲလဲနေ တဲ့လူမမာဆိုတော့ မင်းအတွက် ထမင်းထုပ် ဘယ်ထည့်ပေးနိုင်ပါ့ မလဲ၊ မင်းမှာ ထမင်းထုပ်မပါတော့လည်း ငါ့မှာပါတဲ့ထမင်းထုပ် ကိုပဲ မျှစားကြတာပေါ့ . . လာ"

ဟုခေါ်သော်လည်း ထိုင်မြဲထိုင်နေလေသည်။

"ငနိုက လာစားလေကွာ"

"ငါထမင်းမဆာပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ငါကိုအားနာနေလို့လား၊ ငါတို့က အလုပ် အတူတူလုပ်နေကြတဲ့သူတွေပဲကွာ အားနာစရာမလိုပါဘူး၊ ဒီ လောက် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ထားတာ ထမင်းမစားရင် မင်းအ လုပ်ဆက်လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

"ထမင်းမစားပေမယ့် ငါလုပ်နိုင်ပါတယ်"

ဟုပြောသည်။

"ဘယ်လိုကြောင့်လဲ"

"မင်းကိုတော့ ငါအမှန်အတိုင်းပဲ ပြောပါမယ်၊ ငါက လူတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ တစ္ဆေဘဝရောက်နေတဲ့ သူတစ်ယောက်ပါ"

ထိုစကားကြားတော့ အံ့ဩသွားသည်။

နောက်တော့ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူနှင့် မနီးမဝေးမှာထိုင်နေသော ငနိုကကိုလည်း တစ် ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

စိတ်ထဲတွင် ငနိုကမှာ စိတ်မနှံ့သူဖြစ်သဖြင့် စိတ်ထဲမှာ ရှိသမျှ ထင်ရာပြောနေသည်ဟု ထင်မိသည်။

ဒါပေမယ့် စိတ်မနှံ့သူဖြစ်နေလျှင်လည်း ဒီလောက် ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်လုပ်ထားပြီးမှတော့ ထမင်းမစားပဲ နေ နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ယခုတော့ ငနိုကသည် ဘာမှမထူးခြား သော အမူအရာဖြင့် ထိုင်မြဲထိုင်နေလေသည်။

"မင်းတစ္ဆေဘဝရောက်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီ လဲ"

"သိပ်တော့ မကြာသေးပါဘူး"

"မင်းတစ္ဆေဖြစ်နေတာကို တခြားလူတွေက မသိကြဘူး လား"

"ဟင့်အင်း ငါ့အမေတစ်ယောက်ပဲသိတယ်"

"မင်းဘယ်လိုဖြစ်ပြီး သေခဲ့ရတာလဲ"

"သူများသတ်လို့ သေရတာပါ၊ ငါ့ကိုသတ်ခဲ့တဲ့သူက လူ တစ်ယောက်မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝိညာဉ်လောကက လူတစ်ယောက် ပါပဲ၊ လူ့ဘဝတုန်းက ငါကြိုက်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိတယ် သူ့အတွက်ကြောင့်သေခဲ့ရတာ"

"ဘယ်လိုသေရတာလဲဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဂူထဲမှာရှိနေတုန်း နောက်ကနေ ချောက်ထဲတွန်းချပြီး သတ်ခဲ့တာ အဲဒီဂူထဲမှာ ငါရဲ့ရုပ်ခန္ဓာအလောင်းရှိတယ်"

ဟုပြောသည်။

သူသည် ထိုအကြောင်းများကို အမှန်တကယ်ပြောနေတာလား ဒါမှမဟုတ် စိတ်ထဲရှိနေတာတွေ ပြောမိပြောရာ ပြောနေတာလားတော့ သူမသိပါချေ။

အခန်း(၅)

ငနိုကနှင့် ထူးခြားသောဆောင်ရွက်ပေးမှု

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က လှမ်းပြီးအကြောင်းကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးဗန်ကောင်းတို့ မဲဇာမြိုင်သစ်တောစခန်းသို့ ရောက်သွားကြသောအချိန်မှာ ၄င်းတို့သစ်တောစခန်းမှာ အတော့်ပင် အရှိန်ရနေချေပြီ။

နေရာထိုင်ခင်းရော သစ်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများမှာ အသားတကျ ဖြစ်နေကြလေပြီ။

ထို့အတူ ငနိုကနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းများကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း အတော်များများက သိနေကြလေပြီ။

အချို့က ယုံကြည်ကြပြီး အချို့က မယုံမကြည် ဖြစ်နေကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဗန်ကောင်းတို့ ရောက်သွားသောအခါ ဦးထန်ဖုန်းရှိန်နှင့် ဦးမွန်ထော်တို့က ဝမ်းသာကြလေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ သိကျွမ်းခင်မင်ပြီးသော မိတ်ဆွေများလည်း ဖြစ်နေကြသည်။

"ဆရာတို့ အခုလိုရောက်လာကြတာ ကျုပ်ကတော့ အတော့်ကို ဝမ်းသာသဗျာ"

"ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဦးထန်ဖုန်းရှိန်ရေးပေးတဲ့ စာတို ရကတည်းက လာချင်နေကြတာ၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်းရော အမှန်ပဲလား"

"ကျုပ်ထက် ဒီစခန်းမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ နီမောင်က ပိုပြီးသိတယ်၊ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ နီမောင်က သူနဲ့အတူ တူတွဲပြီး အလုပ်လုပ်နေတဲ့သူပဲ"

ဟုပြောသဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် နီမောင်နှင့်တွေ့သောအခါ မေးကြည့်ရသည်။

"နီမောင် မင်းနဲ့တွဲနေတဲ့ သူငယ်ရဲ့နာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ"

"သူကတော့ ငနီကလို့ ပြောတာပဲဆရာ၊ အရင်ကတော့ မောင်ရွှေမြဆိုတဲ့ နာမည်ရှိခဲ့ပေမယ့်. . အခုနောက်ပိုင်းတော့ ငနီကလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်လို့ပြောတယ်"

"နာမည်ကတော့ အတော်ဆန်းတယ်၊ ဒီနာမည်မျိုး

စ်ခါမှ မကြားဖူးသေးဘူး၊ အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိရမယ်"

ဟု ဦးဗန်ကောင်းက မှတ်ချက်ချသည်။

"ဒါထက်သူက တစ္ဆေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာရော တကယ်ား၊ မင်းနဲ့ အလုပ်တွဲလုပ်နေတာဆိုတော့ ဘယ်လိုထူးခြားမှုတွေရှိသလဲ"

"သူက သာမန်လူတစ်ယောက်နဲ့ မတူတာတော့ အမှန် ထူးခြားတာတွေကတော့ အများကြီးပဲ၊ ဒါထက် ကျွန်တော် မြင်တာက သေပြီးသား လူတစ်ယောက်က အခုလိုလူတွေနဲ့ တူတူနေလို့ ရသလားဆိုတာပါပဲ"

နီမောင်က ပြန်မေးသောအခါ ထိုအကြောင်းများကို ပ်သော ဦးဗန်ကောင်းက ပြန်ပြောပြသည်၊

"ရှိပါတယ်၊ တချို့သေသွားပြီးတဲ့နောက် ဖုတ်ဝင်နေပြီး တွေနဲ့ ရောနေနိုင်တယ်၊ တစ်ခါတလေ ပေါင်းသင်းနေတဲ့ းမကတောင် မသိလို့ နှစ်အတော်ကြာအောင် ပေါင်းနေလို့ လေးတွေဘာတွေ ထပ်ရတာတွေရှိပါတယ်"

(ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး (၁၉၃၄)ခုနှစ်က ထုတ်ခဲ့သော ပဥ္စရူပံတိုက်ရှင်ဦးခရေးသားသော တစ္ဆေပုံ ညွှန့်င်းကျမ်းစာအုပ်တွင် 'အစားကြီးသော ထန်းတက်သမားငမြဲ' ကြောင်းဖော်ပြထားလေသည်။

ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်သော်လည်း အပြည့်အစုံရေးသား ာ ရှည်လျားလှသောကြောင့် အတိုမျှသာ ဖော်ပြပေးနိုင်ပါ ကြောင်း)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအဖြစ်အပျက် ဖြစ်သောနေရာမှာ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ေ ကြို့မြို့မှ ခရီးလေးတိုင်ခန့်ဝေးကွာသော သံပုရာချောင်းရွာ သွားသော ဆရာတစ်ယောက်သည် ကုက္ကိုစုရွာသို့ ရောက်သေ အခါ လူအသွင်နှင့်ထန်းတက်နေသော ဖုတ်တစ်ကောင်ကို ေ သဖြင့် မေးမြန်းကြည့်ရာ မိန်းမကိုယ်တိုင်ပင် မသိပေ။

ထိုသူမှာ လွန်ခဲ့သော(၃)နှစ်ခန့်ကပင် ထန်းပင်ပေ လိမ့်ကျကာ သေဆုံးသွားသဖြင့် ဖုတ်ဝင်နေကာ သားမယား ဟန်မပျက် လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေလေသည်။

အခြားဘာမှ မထူးခြားပဲ ထမင်းဟင်းစားလျှင် ခါတို ထက် နှစ်ဆသုံးဆပို၍ စားသောက်နိုင်လေသည်။ နောက်ေ ဆရာက ဖုတ်ထုတ်ပေးတော့မှ သေဆုံးသွားပြီး ၎င်းကိုယ်ေ မှာ အရိုးသာကျန်ခဲ့တော့သည်။ ၎င်းနှင့်ရထားသော ကလေး ယောက်မှာလည်း ချက်ချင်းအရိုးစုဘဝ ရောက်သွားခဲ့ကြော ရေးသားထားလေသည်။

"တကယ်လို့ ဖုတ်ဝင်နေတယ်ဆိုရင်တော့ လူ ရောပြီး အတူတူနေနိုင်ကြတယ်၊ မင်းလူက အဲသည်လိုမျိုး ဝင်နေရောသလား"

ဟုမေးသည်။

"ကျွန်တော်တော့ မသိဘူး၊ အဘပြောတဲ့အထဲမှာ ဝင်နေတဲ့လူတွေ အစားကြမ်းတယ်လို့ပါတယ်၊ ငနီက က ဘာမှ စားတာမတွေ့ရဘူး"

"မင်းမသိတဲ့ တစ်နေရာမှာ သွားစားတာလည်း ဖြ

တယ်၊ နောက်တစ်ချက်က အိမ်ကလာကတည်းက ဝအောင် စားလာတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"ဒါအပြင် နောက်တစ်ချက်ရှိသေးတယ်ဆရာ"

"ပြောပါဦး"

"တောထဲမှာ ဒီလောက်အလုပ်တွေ လုပ်နေပေမယ့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ချွေးတစ်စက်မှ မထွက်ဘူး"

ထိုစကားကြားသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး အံ့ဩသွားကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စကားပြောနေစဉ်မှာပင် အလုပ်သွားရန် အတွက် ငနီကဆိုသူ ရောက်လာလေသည်။

သူက ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်ကို မြင်သောအခါ ရှေ့တိုး လာပဲ မနီးမဝေးမှာပင် ရပ်နေသည်။

ဦးဖန်ကောင်းကတော့ ကွမ်းအစ်ထဲမှ ကွမ်းယာကို ယာ နေရင်းမှ မသိမသာ အကဲခတ်နေလေသည်။

ထို့နောက် နီမောင်က ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်ကို နှုတ် ဆက်ပြီး ငနီကနှင့်အတူ တောထဲဝင်သွားကြလေသည်။

"နီမောင်က သတ္တိတော့ကောင်းတယ်၊ တောထဲမှာ ဖုတ်ကောင်တစ်ကောင်နဲ့အတူတွဲပြီး အလုပ်လုပ်ဝံ့တာ နည်းတဲ့သတ္တိ မဟုတ်ဘူး"

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်သည်။

ထိုသို့ပြောနေစဉ် ဦးထန်ဖုန်းရှိန် ရောက်လာလေသည်။

"စောစောက မြင်လိုက်ကြတာ ဘယ်လိုသဘောရကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သလဲ"

"ကြည့်ရတာတော့ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ရော
နေတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ အန္တရာယ်ပေးမယ့်ပုံတော့ မတွေ့ရဘူး"

"သူဒီမှာ အလုပ်လာတောင်းတော့ အမေကို လုပ်ကျွေး
ချင်လို့ ပြောတာပဲ"

"ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်. . ဒါ့အပြင် တခြားအကြောင်းလေ
လည်းရှိနိုင်ပါသေးတယ်၊ သူနေတဲ့နေရာသွားပြီး စုံစမ်းကြည့်ရ
တော့ အဖြေတစ်ခု သိရနိုင်ပါတယ်"

"သူ့ဘာသာတစ္ဆေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ
နီမောင်ပြောပုံအရ ဆိုရင်တော့ အလုပ်လုပ်တာ အတော်အ
ကိုးရတယ်လို့ပြောတယ် စာရေးဆရာ. . ကျုပ်အတွက်ကတော့
အလုပ်သမားကောင်းဖြစ်ဖို့ပဲလိုတယ်၊ ဒီမှာရောက်တုန်း ထူးဆ
တာတွေတွေ့ရတော့ စာရေးဖို့ ဇာတ်လမ်းလေး ဘာလေးရနို
တာပေါ့"

ဟုပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်
သည်။

နီမောင်နှင့် ငနိကတို့နှစ်ယောက်လည်း အလုပ်ချ
သော တောထဲရောက်သောအခါ စကားတပြောပြောနှင့် ထို
လုပ်နေကြရင်းမှ ငနိက,က မေးသည်။

"နီမောင် အခုစခန်းမှာ ရောက်နေကြတဲ့သူတွေက
နဲ့အသိတွေလား"

"တောအုပ်ကြီးနဲ့ မိတ်ဆွေတွေလို့ ပြောသံကြားတယ်"

ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"တစ်ယောက်က ဆေးဆရာတစ်ယောက်ကွ"

"မင်းက ဘယ်လိုသိတာလဲ"

"ငါက တစ္ဆေတစ်ကောင်ပဲ သိတာပေါ့"

"မကြောက်ပါနဲ့ကွာ သူတို့က မင်းကို ဒုက္ခပေးမလို့လာ
ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ငါသိပါတယ် ဒါထက် နီမောင် မင်းကိုငါ ပြောစရာ
ရှိတယ်ကွ"

"ဘာပြောမှာလဲ"

"ငါ တစ္ဆေဘဝရောက်နေတယ်ဆိုတာ မင်းယုံသလား"

"ငါက အဲဒါတွေ သိပ်မသိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းဘာသာ
တစ္ဆေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးမကြီးပါဘူး၊ ငါနဲ့အလုပ်
တွဲလုပ်ရတာ အဆင်ပြေနေရင် ပြီးတာပါပဲ"

"ငါပြောချင်တာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ငါနဲ့အတူတူ
အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ဘုရားစာတရားစာတွေ မရွတ်ပါနဲ့
ကွာ ငါတောင်းပန်ပါတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"မင်းဘုရားစာတွေရွတ်ရင်. . ငါအနားမှာနေနိုင်မှာ
မဟုတ်လို့ပါ"

"တခြား မကောင်းဆိုးဝါးတွေလာပြီး ခြောက်လှန့်တော့
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ"

"ငါရှိနေရင် သူတို့မလာဝံ့ပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောရာ ပထမတော့ နီမောင်ကမယုံပေ၊ နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူပြောသည့်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ငနီကတစ်ယောက် သစ်တောစခန်းသို့ရောက်နေခဲ့သည်မှာ ရက်အတော်ကြာခဲ့ပေပြီ။

ထိုကာလတစ်လျှောက်မှာတော့ သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး အနှောင့်အယှက် မတွေ့ကြရပေ။

သို့ကြောင့်လည်း သူ့ကို တစ္ဆေတစ်ကောင်ဖြစ်သည်ဆိုသော စကားကို ယုံကြည်သူလည်း ရှိသည်။ အချို့ကျတော့လည်း မယုံကြည်ကြပေ။

အချို့ကျတော့လည်း လူမဟုတ်ပဲ ပရလောကသားတစ်ယောက်စခန်းမှာ ရောက်နေသဖြင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေကြသည်။

တောအုပ်ကြီးက တားသဖြင့် မပြောဝံ့ကြသော်လည်း ကြောက်လန့်နေသူများပင် ရှိလေသည်။

သို့ကြောင့် သူက နီမောင်ကို ပြောသည်။

"နီမောင် ငါတို့နှစ်ယောက် ဟိုဘက်အစွန်ဘက်က သစ်ကွက်တွေဘက် သွားလုပ်ကြရရင် မကောင်းဘူးလား"

"အဲဒီဘက်က အခြောက်အလှန့် များတယ်ကွ"

"ဘာတွေက ခြောက်တာလဲ"

"သရဲတစ္ဆေတွေက ခြောက်လှန့်တာပေါ့ကွာ"

"တစ္ဆေသရဲဆိုတာ ခြောက်လှန့်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ

...တို့တွေက သနားစရာ ကောင်းပါတယ်၊ အမျှအတန်းလိုချင်...ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအစာ လိုချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် သူတို့...ချင်တာတစ်ခုခု ရှိလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် လူတွေနားကိုကပ်လာတာကို...ကြောက်လန့်တယ်လို့ ထင်နေကြတာပါ"

"ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ၊ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်တွေ...တောင့်တယ်တော့ တွေ့လိုက်တာနဲ့လူတွေက ကြောက်လန့်...တာပေါ့ကွာ၊ ဒါထက် ဘာကြောင့်ဟိုဘက်မှာ သွားလုပ်ချင်...သလဲ"

"အဲဒီဘက်က ကျွန်းသစ်တွေက ဒီဘက်မှာထက် ပိုပြီး...ကောင်းတယ်ကွ"

"သွားတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ သူတို့ခြောက်လှန့်ရင်...ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ငါ ရှင်းပေးပါ့မယ်"

"အေးလေ မင်းကတာဝန်ယူရင်တော့ သွားကြတာပေါ့"

ဟုပြောဆိုကာ ထိုသစ်ကွက်များ ရှိသောနေရာဘက်သို့...ကြရန် ဦးမွန်ထော်ကို အသိပေးရလေသည်။

"ဖြစ်ပါ့မလား နီမောင်၊ အဲဒီဘက်က တောနည်းနည်း...တယ်"

"ငနီက သူတာဝန်ယူမယ်လို့ ပြောတယ်အဘ"

ဦးမွန်ထော်က အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားနေပြီးမှ

"အေးလေ အဆင်ပြေရင်တော့ သွားလုပ်ကြပေါ့၊ ဒါပေ...သတိထားပြီး လုပ်ကြပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု မှာလိုက်လေသည်။

သို့ကြောင့် နီမောင်နှင့် ငနိုကတို့နှစ်ယောက်မှာ သစ်[illegible] လှဲရန် ပစ္စည်းကိရိယာများကိုယူပြီး အခြားအလုပ်သမား[illegible] မလုပ်ချင်သော နေရာဘက်သို့ သွားကြလေသည်။

ထိုနေရာရောက်တော့ ငနိုက ကပြောသည်။

"နီမောင် မင်းကလူဆိုတော့ သစ်ပင်ပေါ်မှာရှိနေ[illegible] ပရလောကသားတွေကို မမြင်ရဘူး"

"အေးလေ ဘယ်မြင်ရပါ့မလဲ"

"သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်မှာ မှီခိုနေတဲ့ ပရလောကသ[illegible] တွေ အများကြီးရှိတယ်၊ တချို့ဆိုရင် ကိုင်းဖျားတွေမှာ နေ[illegible] တယ်၊ တချို့မှာ မိသားစုတွေ သားတွေသမီးတွေ ရှိကြတ[illegible] တချို့သစ်ပင်တွေမှာ ရုက္ခစိုးနတ်တွေရှိကြတယ်၊ တချို့သစ်[illegible] တွေမှာတော့ သရဲသဘက်တွေ ရှိကြတယ်"

"အေး ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့က မမြင်ရ[illegible] ဘယ်သိပါ့မလဲ"

"အဲဒီလိုမသိပဲ သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုလှဲတဲ့အခါ အန္တရာ[illegible] တွေနဲ့တွေ့ရတတ်တယ်"

"ဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ"

"ကိုယ်က သစ်ပင်တစ်ပင်ကို လိုချင်လို့လှဲတော့[illegible] ဆိုရင် သစ်ပင်မှာရှိကြတဲ့ ပရလောကသားတွေကို နေရာရွှေ့[illegible] ရတယ်၊ သူတို့ရွှေ့ပြောင်းဖို့လည်း သင့်တော်တဲ့အချိန်မျိုး [illegible] ရတယ်ကွ"

"ငါက ဒါတွေမသိပါဘူးကွာ၊ အခုဒီနေရာမှာ ရှိကြတဲ့ သစ်ပင်တွေပေါ်မှာလည်း ဒီလိုပဲ ရှိနေကြတာပဲလား"

"အများကြီး ရှိတာပေါ့"

"မင်းက မြင်နေရလို့လား ငနိုက"

"ငါကတော့ မြင်ရတာပေါ့"

"ဒါဖြင့် အခုဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ"

"သူတို့နဲ့တွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး နေရာရွှေ့ခိုင်းရမှာပေါ့၊ စိတ်မပူပါနဲ့ မင်းကတစ်နေရာမှာသာ စောင့်နေပါ၊ ငါသူတို့နဲ့ တွေ့ပါ့မယ်၊ မင်းက ငါတို့လှဲမယ့် ကျွန်းသစ်ပင်တွေတိုသာ ပြပေးပါ"

ဟုပြောသဖြင့် နီမောင်က လှဲဖြတ်ရန် အမှတ်အသားပြထားသော ကျွန်းသစ်ပင်တို့ကို လိုက်လဲပြပေးလေသည်။

ထို့နောက်မှာတော့ နီမောင်က တစ်နေရာမှာ ထိုင်နေပြီး ငနိုက တစ်ယောက်တည်း ထိုသစ်ပင်များရှိသော နေရာဘက်သို့ ထွက်သွားလေသည်။

ခဏကြာတော့ သူရှိနေသော နေရာဘက်မှ စကားပြောဆိုနေသံများ ကြားရလေသည်။

ငနိုကတစ်ယောက် ဘယ်သူတွေနှင့်တွေ့ပြီး ဘယ်လိုစကားမျိုးတွေပြောနေသည်ဆိုတာတော့ မြင်လည်းမမြင်ရ၊ ကြားလည်း မကြားရပေ။

အတန်ကြာတော့ ငနိုက ပြန်ရောက်လာသည်။

"နီမောင်ရေ အဆင်ပြေသွားပြီဟေ့ ငါသူတို့နေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖယ်ခိုင်းထားတယ်၊ ငါတို့ သစ်ပင်တွေလှဲလို့ရပြီ”

“ချက်ချင်းကြီးရပ့်ါမလား”

“တချို့သစ်ပင်တွေမှာက မှင်စာလေးတွေလောက်ပဲ ရှိတာဆိုတော့ သူတို့ကဘယ်နေရာ ပြောင်းနေနေ ရတယ်”

ဟုပြောသဖြင့် နှစ်ယောက်သား လက်နက်ကိရိယာများကို ယူဆောင်ပြီး သင်းသတ်၍ အမှတ်အသားပေးထားသော ကျွန်းသစ်ပင်တို့ကို လှဲဖြတ်ရန် ပြင်ဆင်ကြလေတော့သည်။

အခန်း(၆)

အချစ်အတွက် ဘဝကူးမကောင်းခဲ့သူ

တောထဲမှာ သစ်ပင်တစ်ပင် လှဲဖြတ်ရသောအလုပ်မှာ င်သလောက် မလွယ်လှပေ။

ထို့ပြင် ပင်ပန်းလှပြီး အန္တရာယ်များလှသော လုပ်ငန်း ိုးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့ကြောင့် ရှေးလူကြီးများက ‘လှေထိုး၊ လှတိုက်၊ လှ တ်အလုပ်’ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သန်မာတောင့်တင်းပြီး ခွန်အားကို အစွမ်းကုန် အသုံး ချကာ လုပ်ကြရသဖြင့် သာမန်လူတို့မလုပ်နိုင်သော အလုပ်မျိုး ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်ရဖို့ တောထဲသို့သွားရသည်။

ရှေးအခါက သစ်ပင်ရနိုင်သော တောများမှာ မှိုင်းညို့ နေပြီး လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသောနေရာများ ဖြစ်သည်။ တောထဲမှာ လူ့အသက်ကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော တိရစ္ဆာန် အကြီးအသေးမျိုးစုံတို့ ရှိကြသည်။

ကျား၊ ဆင်၊ ကျားသစ်၊ ဝက်ဝံ၊ မျောက်ဝံ၊ မြွေစသော သတ္တဝါများအပြင် အခြားမရေမတွက်နိုင်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး တို့ရှိကြသည်။

တိရစ္ဆာန်များ နှောင့်ယှက်၍မဟုတ်ပဲ ဖက်သွပ်ရေနှင့် ခြင်များကြောင့်ရသော ငှက်ဖျားရောဂါကြောင့်လည်း အသေ အပျောက်များကြသည်။

ဒါက သဘာဝတိရစ္ဆာန်တို့၏ အန္တရာယ်များဖြစ်ကြ သည်။ ထို့ပြင် သစ်ပင်လှဲရာမှလည်း အန္တရာယ်မျိုးစုံတို့ တွေ့ ကြရသည်။

ရှေးအခါက သစ်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများတွင် ယ ကာလကဲ့သို့ ခေတ်မီကိရိယာများဖြင့် ထုတ်လုပ်ကြရသည် မဟုတ်ပဲ လူအား၊ ကျွဲဆင်စသော တိရစ္ဆာန်များအားဖြင့် လုပ် ကိုင်ကြရလေသည်။

သစ်တောစခန်းတွင် သစ်တောရုံးမှာ ရုံးထိုင်သောသ တောဝန်ထောက်တို့က စီမံခန့်ခွဲမှုပြုပြီး လက်အောက်မှာရှိသော

တောအုပ်တောခေါင်းများက အဆင့်ဆင့် တာဝန်ခွဲဝေကာ လုပ် ကိုင်ကြရသည်။

တောအုပ်၊ တောခေါင်းများလက်အောက်တွင် သစ် ခွက်တာဝန်ခံ၊ ဆင်ခေါင်း၊ ကျွဲခေါင်းနှင့်သစ်တောအလုပ်သမား များက တာဝန်ကျသော အလုပ်များကို လုပ်ကြလေသည်။ ဦးစွာ တောအုပ်၊ တောခေါင်းများက သစ်တောထဲသို့ ဆင်းပြီးသစ် ခွက်များခွဲသည်။

လှဲဖြတ်ရမည့်အပင်များကို အမှတ်အသား ပေးကာ သစ်တောဌာန ရုံးတံဆိပ် ထုပေးခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ အမှတ်အသားပြုပြီး ရုံးတံဆိပ်ထုထားပြီးသော သစ်ပင်များမှာ အစိုးရပိုင်ဖြစ်သွားသဖြင့် အခြားသူများ လှဲဖြတ် ခွင့်မရှိတော့ပေ။

လှဲဖြတ်ရန် အမှတ်အသားပြုထားသော ကျွန်းပင်များ ကို သင်းသတ်ထားရသည်။ သင်းသတ်သည်မှာ ပင်ခြေရင်းမှ သစ်ခေါက်များကို ပတ်ခွာချလိုက်ပြီးနောက် အပင်ကို သတ် သိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရှေးအခါကတော့ ကျွန်းတစ်ပင်ကို သတ်ထားပြီး သုံး နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ သစ်ပင်က ခြောက်သွားတော့မှ လှဲယူကြ သည်။

ယခုတော့ သုံးနှစ်ကြာအောင် မစောင့်ကြတော့ပေ။ အပင်ကို သတ်ထားပြီး အရွက်ကြွေသည်နှင့် လှဲဖြတ်ယူကြပေ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်ပင်တစ်ပင်လှဲရာတွင် လွှဆိုင်းတစ်ဆိုင်း အသုံးပြု ရာ လွှဆွဲမည့်သူနှစ်ယောက်၊ သံသတ်ရိုက်ရန်တစ်ယော သုံးယောက် အသုံးပြုကြပြီး အချို့လည်း လေးယောက်အ လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ဦးစွာလှဲဖြတ်မည့် သစ်ပင်ခြေရင်းတစ်ဝိုက်ကို အရင်ရှင် ရသည်။ ကဗျင်းရှိသောသစ်ပင်များဆိုလျှင် ကဗျင်းဖောက်ထု ပစ်ရသည်။

သစ်ပင်လဲကျမည့် ဘက်မှာရှိသော မလွတ်သည့် နွယ် ပင်၊ သစ်ပင်တို့ကိုလည်း ကြိုတင်ရှင်းထားရသည်။

သစ်ပင် လှဲချလိုက်တော့မှ နွယ်ကြိုးပေါ်သို့သော်လည်း ကောင်း၊ အခြား သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ မှေးတင်သွားပါက ပြ ချရတာ ခက်ခဲသည်။

အန္တရာယ် အလွန်များသည်။

ထိုသို့ရှင်းပြီးပါက ထိုသစ်ပင်ကို လွှသမားနှစ်ယောက် လွှဖြင့်တိုက်၊ သံသတ်ရိုက်သူက သံသတ်ဖြင့်ရိုက်ကာ လိုသော ဘက်သို့ လှဲချရသည်။

သစ်ပင်လဲကျသွားသော်လည်း အပင်ခြေရင်းမှ မပြတ် သေးပေ။

ထိုအတိုင်းထားပြီး ပင်စည်တစ်လျှောက်မှာ ရှိနေသော အဖုအထစ်၊ အကိုင်းအခက်များကို ဓား၊ ကပ်ပါးတို့ကို အသုံးပြု ပြီး ခုတ်ထွင်ဖယ်ရှင်းပစ်ရသည်။

ထိုသို့ ရှင်းပြီးသောအခါမှာတော့ ခေါင်းတုံး (အရင်း

ပိုင်း) မဖြတ်ရသေးသော ကျွန်းသစ်တုံးကြီးမှာ ဖယောင်းတိုင်ကြီး တစ်တိုင် ချထားသည်နှင့်ပင် တူနေလေတော့သည်။

ထိုသို့ပြီးလျှင် သစ်ကွက်တာဝန်ခံကို အကြောင်းကြား ရသည်။ သစ်ကွက်တာဝန်ခံ ရောက်လာသောအခါ သစ်ပင် အခြေအနေကို တိုင်းတာစစ်ဆေးပြီး တစ်ပိုင်းသို့မဟုတ်၊ နှစ် ပိုင်း၊ သုံးပိုင်းအထိ ပိုင်းဖြတ်စေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အမှတ်အသားပေးသည်ကို ရော်ကင်ပေး သည်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ထိုသို့တိုင်းတာပြီးလျှင် သစ်လုံးပြုတ်မကျစေရန် ဒေါက် များဖြင့် ထောက်ထားရသည်။

ပြီးမှ ခေါင်းတုံး (အရင်းပိုင်း)ကို ဖြတ်ချသည်။ ထိုသို့ ဖြတ်ချပြီးလျှင်တော့ သစ်ကွက်တာဝန်ခံ သတ်မှတ်ပေးထား သည့်အမှတ်အသားအတိုင်း သစ်တုံးများကို ဖြတ်ချကြရသည်။

သစ်တုံးဘဝရောက်သောအခါ သစ်လုံးနဖားပေါက် ဖောက်ပေးရသည်။

ကြိုးချည်ရန်၊ ဖောင်တွဲရန်အတွက် အတန်အသင့်ကျယ် အောင် ဖောက်ကြရသည်။ ထိုသို့ဖောက်ရာမှာတော့ အသွား ထက်လှသည့် ကပ်ပါး(ရဲတင်းအကြီးစား)ကို အသုံးပြုကြရသည်။ သစ်လုံးဘဝရောက်လျှင် ကျွဲခေါင်း၊ ဆင်ခေါင်းတို့က ကျွဲနှင့်တန် ကျွဲနှင့်ဆွဲ၊ ဆင်နှင့်တန် ဆင်နှင့်ဆွဲချကာ. . ချောင်းစပ်ရောက် အောင် ပို့ပေးရသည်။

ချောင်းစပ်တစ်နေရာတွင် သစ်လုံးများစုပုံထားသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရာသတ်မှတ်ထားပြီး ထိုနေရာကို စုရပ်ဟုခေါ်ကြသည်။ သစ်လုံးများ စုရပ်ရောက်ပါက ရေဖြင့်မျှောကာ ရွှေလီမြစ်ကမ်း ရောက်သည်အထိ သယ်ယူကြရပြန်သည်။

ရွှေလီမြစ်ကမ်းရောက်တော့ သစ်ဖောင်ကြီးများအဖြစ် ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် လိုသောနေရာရောက်အောင် မြစ်ကြောင်းတလျှောက် သယ်ယူကြလေတော့သည်။

သစ်လုံးများကို သတ်မှတ်ထားသော နေရာရောက်အောင် သစ်ဖောင်ဖြင့် သယ်ယူရသည်မှာလည်း အန္တရာယ်များလှသော အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။

'ယောက်ျားဖောင်စီး၊ မိန်းမမီးနေ' ဟူသော ရှေးစကား အတိုင်း အသက်ဖြင့်ရင်းရသော အလုပ်မျိုးဖြစ်သည်။

တောထဲမှ သစ်လုပ်သားများက သစ်လုံးတစ်လုံးရရှိ အသက်နှင့်ရင်းပြီး လုပ်ကိုင်ကြရသလို ထိုသစ်လုံးများကို လိုသောနေရာရောက် အောင် ပို့ဆောင်ပေးရသော သစ်ဖောင်သမားတို့၏ အလုပ်မှာလည်း အသက်ဘေးအန္တရာယ်နီးသော အလုပ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့များက မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်ပြီးသော အခါ မြန်မာနိုင်ငံမှ ကျွန်းသစ်များကို မြန်မာအလုပ်သမားများကို အသုံးပြုပြီး ထုတ်ယူကြရာ ငါးကြင်းဆီနှင့် ငါးကြင်းကြော် စားခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

တစ်နှစ်တစ်နှစ် သစ်တန်ပေါင်းများစွာ၊ သစ်လုံးပေါင်း များစွာ ထုတ်ယူခဲ့ကြရာ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော် အချိန်အတွင်း

သစ်လုံးပေါင်း၊ သစ်တန်ပေါင်း မည်ရွေ့မည်မျှရှိမည်ကိုတော့ မှန်းနိုင်တော့ပေ။

(ယခု အကြွင်းအကျန်သစ်ပင်များက တစ်ဖက်နိုင်ငံ သားများက သစ်ပင်သာမက အမြစ်ပါတူးယူနေကြလေရာ မကြာမီ တောလည်းမရှိ တောင်လည်းမရှိ မြစ်လည်းမရှိသော ကန္တာရလို အခြေအနေမျိုးရောက်ရန် အတော်ပင်နီးစပ်နေ ပြီပေသည်။)

နီမောင်နှင့် ငနီကတို့နှစ်ယောက်မှာ အခြားသူများ မ ရဲ၍ မလုပ်ဝံ့သောနေရာများသို့ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ကြသ ဖြင့် အခြားသူများက များစွာအံ့သြနေကြလေသည်။

သို့သော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့ မည်သည့် အရာကိုမှ ဂရုမစိုက်ပဲ ၎င်းတို့လုပ်ရမည့် အလုပ်များကိုသာ ကြိုး စားလုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် နီမောင်တို့ကို သဘောကျသဖြင့် စော ကြင် ငမဲအောင်တို့ လူဆိုင်းပင် သူတို့နှစ်ယောက်ရှိသောနေရာ များသို့ လာရောက်လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

"ဒီနေရာတွေက နေရာကြမ်းလို့ အရင်ဘယ်သူမှ မဝင် ကြဘူး၊ အခုတစ္ဆေငနီက ရောက်လာတော့မှပဲ အဆင်ပြေသွား တာတယ်၊ ဒါထက်သူက ဘယ်လိုလုပ်လို့ အခုလို အဆင်ပြေ တာလည်း နီမောင်"

ငမဲအောင်က မေးသည်။

"အဲဒီနေရာမှာရှိကြတဲ့ ပရလောကသားတွေနဲ့ တွေ့ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောကြတယ်လို့ ထင်တာပဲ”

“သူတို့ အချင်းချင်း ပြောတော့လည်း အတော့်ကို
ဆင်ပြေသွားတာပါလား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ သူရောက်လာ
ငါတို့အတွက်တော့ အတော်ကို အဆင်ပြေတယ်”

ဟုစောထီးကပါ ပြောသည်။

တစ်နေ့သ၌ အလုပ်နားကြသော နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်
တွင် နီမောင်တို့ သုံးယောက်နှင့်အတူ ငနီကလည်း ရှိနေရာ
မောင်က မေးလိုက်သည်။

“ငနီက မင်းအကြောင်းကို ငါတို့သုံးယောက်ကို ပြော
ပါလား”

“ငါက ဒီအကြောင်းတွေကို သိပ်ပြောချင်တာမဟုတ်
ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့က သိချင်တယ်ဆိုရင်တော့လည်း ပြော
ပါ့မယ်”

ဟုအစချီပြီး ၎င်း၏ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြလေသည်။
ငနီက၏ ငယ်နာမည်မှာ မောင်ရွှေမြဖြစ်သည်။ သူသည် ငယ်
ကတည်းက မိဘမရှိတော့သဖြင့် . ဘွားအေဖြစ်သူက ခေါ်
စောင့်ရှောက်ထားရတော့သည်။

၎င်း၏အဘွားမှာ ဒေါ်ဝေမာ ဖြစ်သည်။

သူတို့မြေးအဘွားနေသောရွာမှာ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကု
ဟုအမည်ရပြီး တောတွင်းတစ်နေရာ၌ ရှိလေသည်။

နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းဟု အမည်တွင်ရခြင်းမှာ ထိုရွာ
တစ်နေရာတွင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ဆောက်

သော နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံး ရှိသောကြောင့်
ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအိမ်ဟောင်းကြီးမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ရှိ
သောကြောင့် ဟောင်းနွမ်းပျက်စီးနေလေသည်။

မည်သည့် အချိန်ကတည်းကရှိနေပြီး မည်သူတွေ နေ
ထိုင်သွားကြသည်ကိုလည်း မည်သူမှမသိကြပေ။

ကုန်းတစ်ကုန်းပေါ်မှာ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး
အိမ်ရှေ့တည့်တည့်နေရာတွင် စကားဝါပင်တစ်ပင်ရှိသည်။ ရှေး
အခါကတော့ ထိုနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးမှာ ငွေကြေးချမ်းသာသူ
ဒါမှမဟုတ် တစ်နေရာမှ လျှို့ဝှက်စွာရွှေ့ပြောင်းလာသော မိသား
စုများ၊ ဒါမှမဟုတ် လူတစ်စု လာရောက်နေထိုင်သွားဟန် တူပေ
သည်။

အချို့ကတော့ နယ်ချဲ့များလက်အောက်တွင် မနေလို
သော တော်လှန်ရေးသမား မိသားစုများ၊ ဒါမှမဟုတ် စော်ဘွား
နယ်ဝင်များ၊ တော်ဝင်မိသားစုများ နေထိုင်သွားခဲ့သော နေ
အိမ်ဟောင်းတစ်ခုဟု ထင်ကြလေသည်။

ယခုနောက်ပိုင်းမှာတော့ ဇရပ်ဟောင်းကြီးတစ်ဆောင်
သာ ယိုယွင်းပျက်စီးလျက် ရှိနေသည်။

ရှေးအခါက ထိုနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ဟောင်းကြီးမှာ သရဲ
ခြောက်သည်ဟု နာမည်ကြီးလှပေသည်။

အချို့က ထိုနေရာမှာ ဥစ္စာစောင့်များရှိသဖြင့် အခြား
သူများမလာရောက်စေရန် ခြောက်လှန့်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြသည်။ အချို့ကတော့ ထိုဥစ္စာစောင့်များမှာ အခြားမဟုတ်ကြ
ပဲ ထိုနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးမှာ နေထိုင်သွားကြသူများမှာ ၎င်းတို့
သိုဝှက်ထားသော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို စွဲလမ်းမှုကြောင့် ဥစ္စာ
စောင့်ဘဝရောက်ကာ ခြောက်လှန့်နေသည်ဟု ထင်ကြသည်။

အချို့ကလည်း ဥစ္စာစောင့်များခြောက်လှန့်ခြင်း မဟုတ်
ပေ။

ထိုနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီး ဆောက်ထားသော ကုန်းမှာ
ကျတ်ကုန်းမြေဖြစ်ပြီး ထိုကျတ်များက ခြောက်လှန့်ကြသည်ဟု
ပြောဆိုကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ ခြောက်လှန့်မှုများကြောင့်. . ယခင်က ထိုနှစ်
ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးရှိသောနေရာသို့ မသွားမလာဝံ့ကြပေ. .
နောက်တော့ ဒေါ်ဝေမာတို့ မြေးအဘွားနှစ်ယောက်က. . ထို
နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးပေါ်သို့ တက်ရောက်နေကြသည်။

အခြားသူများကတော့ သရဲခြောက်သဖြင့် မကြာမီ
ပြန်ပြေးလာကြရမည်ထင်သော်လည်း သူတို့ထင်သလိုဖြစ်မလာ
ပဲ နေမြဲဆက်နေကြသဖြင့် အံ့ဩကြရလေသည်။

ဒေါ်ဝေမာမှာ အသက်အရွယ် ကြီးလှပြီဖြစ်သော
ကြောင့် နာမကျန်းဖြစ်ကာ အိပ်ရာထဲလဲနေရှာသည်။

မောင်ရွှေမြကတော့ ဒေါ်ဝေမာမှာ အဘွားဖြစ်သော်
လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျွေးမွေးပြုစုပေးခဲ့သဖြင့် မိခင်တစ်
ယောက်လိုပင် သတ်မှတ်ကာ ရရာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေး
လေသည်။

သို့သော်လည်း အခြားနေရာများနှင့် ဝေးလံလှသော
နေရာများဖြစ်သောကြောင့် တောထဲဝင်ပြီး သားငါးရှာဖွေခြင်း၊
အခြားအသုံးအဆောင်များ ရှာဖွေခြင်းစသောအလုပ်များလုပ်
ကာ မိခင်ကိုလုပ်ကျွေးခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တော့ သူတို့နေသော နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းနှင့်
ဝေးလှသော မြယာကုန်းရွာသို့ အသားများ သွားရောင်းရင်းနှင့်
မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကာ စွဲလမ်းမှု ဖြစ်မိလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးအမည်မှာ မြနှင်းဖြူဖြစ်သည်။

မြနှင်းဖြူက အသက်(၂၅)နှစ်အရွယ်ခန့်သာ ရှိသေးပြီး
ချောမောလှပသူ ဖြစ်သည်။

မောင်ရွှေမြက မြနှင်းဖြူကို စွဲလမ်းမှုဖြစ်သဖြင့် ထိုရွာသို့
ကြာခဏသွားကာ သူမနှင့်ခင်မင်ရင်းနှီးမှုရရန် ကြိုးစားရာ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သိကျွမ်းခင်မင်သွားကြသည်။

ထိုသို့ ခင်မင်သွားပြီး လအနည်းငယ်ကြာသောအခါ
မောင်ရွှေမြက သူ့သဘောထားကို ဖွင့်ပြောပြလေသည်။

ထိုအခါ မြနှင်းဖြူက ယဉ်ကျေးစွာနှင့်ပင် ငြင်းဆန်လေ
သည်။

"ကျွန်မ ကိုရွှေမြရဲ့သဘောထားကို ရိပ်မိပါတယ်၊ ဒါ
ပေမယ့် လက်ခံလို့ မဖြစ်ပါဘူး"

"ဘယ်လိုကြောင့်လဲဟင်"

"ကျွန်မပြောလို့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်. . ကျွန်မက
ကောက်ကြောင်းရှင်းသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူးရှင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစကားကိုတော့ မောင်ရွှေမြက တလွဲတွေးမိသေ
သည်။ မြနှင်းဖြူမှာ သူ့အရင် ရည်းစားဟောင်း၊ ဒါမှမဟုတ်
ချစ်သူဟောင်းတစ်ယောက်ယောက် ရှိနေပြီဟု ထင်မိလေသည်

“မြနှင်းဖြူမှာ ချစ်သူရှိနေလို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် အိမ်ထောင်တွေဘာတွေ ကျခဲ့ဖူးလို့လားဟင်
သိချင်တောကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် မေးလိုက်သည်

“ကိုရွှေမြထင်သလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ်
ကျွန်မ ကိုရွှေမြမေတ္တာကို လက်မခံနိုင်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပေး
ပါရှင်”

ထိုသို့တောင်းပန်သော်လည်း . . မောင်ရွှေမြကတော
နောက်ဆုတ်မသွားပဲ ဆက်ပြီးကြိုးစားမြဲ ကြိုးစားလေသည်။

ထိုနေရာရောက်တော့ နီမောင်က စိတ်ဝင်စားသဖြင့်
ဝင်မေးလိုက်သည်။

“မင်းက အဲသည်လို ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့ ဆက်ပြီးကြိုး
စားတော့ ဟိုမိန်းကလေးက သနားပြီးတော့ ပြန်ချစ်လာရော
လား”

“သူ့မေတ္တာတော့ မရပါဘူး၊ ရှေ့ဆက်တိုးတဲ့အခါကျ
တော့ အန္တရာယ်နဲ့ တွေ့ရတော့တာပဲ”

“ဟင် ဘယ်လိုအန္တရာယ်မျိုးလဲ”

“ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အန္တရာယ်တစ်ခုပေါ့ကွာ အဲ
အန္တရာယ်ကြောင့်ပဲ ငါအခုလိုသေပြီး တစ္ဆေဘဝရောက်ခဲ့ရတာ

“ဘယ်လို အန္တရာယ်မျိုးလဲဟင်”

ထိုအခါ မောင်ရွှေမြက ဆက်ပြောပြပြန်သည်။

တစ်နေ့သ၌ မြယာကုန်းဘက်မှ ပြန်လာစဉ် တောထဲ
...စ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ရှေးခေတ်အဝတ်အစားများ
...ထားပြီး ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသည့် အမူအရာရှိသော လူ
...စ်ယောက်နှင့် တွေ့ရလေသည်။

ထိုသူက သူသွားမည့်လမ်း၌ ပိတ်ရပ်နေလေသည်။

“ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ ဘာကိစ္စရှိလဲ”

ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင် မေးလိုက်သည်။

“မင်းကို ပြောစရာရှိလို့ ငါလာစောင့်နေတာ”

“ဘာ. . ဘာပြောမှာလဲ”

“မင်း နောက်ထပ် ငါ့ညီမလေးကို အနှောင့်အယှက်
...ပေးပါနဲ့၊ အနှောင့်အယှက်ပေးရင် ငါတို့အဆိုးမဆိုနဲ့”

“ခင်ဗျားညီမဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

“မြယာကုန်းက မြနှင်းဖြူလေ မသိချင်ယောင်ဆောင်
...တာလား၊ ငါထပ်ပြောမယ် သူ့ကိုဆက်ပြီး နှောင့်ယှက်မယ်
...ရင်တော့ သတ်ပစ်မယ်”

ထိုသူက ဒေါသဖြစ်နေသော အမူအရာဖြင့် . . မျက်
...ောက်နီကြီးဖြင့်ကြည့်ကာ ပြောသဖြင့် လန့်သွားကြလေသည်။

“မသတ်ပါနဲ့ဗျာ ကျွန်တော်က အမေအိုကြီးကို လုပ်
...ွေးနေရတာပါ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးလေ ဒါကြောင့်လည်း အခုအချိန်ထိ အသက် နေသေးတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အခုငါပြောပြီးပြီဆိုတော့ တာဝန် ကုန်ပြီ၊ ရှေ့ဆက်တိုးလာရင်တော့ ငါတို့တာဝန်မ တော့ဘူး"

ဟုပြောဆိုကာ တောထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားလေသည်။

မောင်ရွှေမြတစ်ယောက်သာ ယုံရအခက် မယုံ ခက်ဖြင့် ထိုနေရာ၌ ကျန်ခဲ့လေသည်။

သို့သော်လည်း မြနှင်းဖြူကို စွဲလမ်းနေသည့် စိတ် များနေသောကြောင့် မသွားပဲ မနေနိုင်သဖြင့် သွားမြဲသွား လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ နောက်ထပ်သွားသောအခါမှာတော့ အ အယုက် တစ်စုံတစ်ရာ ထပ်မတွေ့ရတော့သဖြင့် စိတ်သ ရမိလေသည်။

တစ်နေ့တော့ တောလိုက်သွားရင်းနှင့် တောထဲမှာ ကိုယ်လုံးဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသော သမင်တစ်ကောင်ကို လေသည်။

"ငါတစ်သက်လုံး တောထဲသွားလာနေတာ သမင် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး၊ ရရင်တော့ ဟန်ကျမှာပဲ"

ဟုစိတ်ကူးကာ ထိုသမင်ကို ပစ်ခတ်ရန်လိုက်သွား တော့သည်။ သမင်ဖြူကလည်း ပစ်ခတ်၍မရသော အ ထားမှ ခြေယောင်ပြကာ ထွက်ပြေးလေသည်။

မောင်ရွှေမြကလည်း ရလိုဇောကပ်ကာ နောက်မှ

သွားလေသည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ ဂူပေါက်ဝတစ်ခုသို့ ဝင်သွားသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

"ဟန်ကျပြီ ဂူထဲရောက်တော့မှ ဒင်းကိုပိတ်ဖမ်းရမယ်"

ဟုစိတ်ကူးပြီး ဒူးလေးနှင့် မြားတံကိုအဆင်သင့်ကိုင်ကာ ဂူထဲသို့ ဝင်လိုက်သွားလေသည်။

ဂူထဲရောက်တော့ သမင်ကို မတွေ့ရတော့ပေ။

ဂူမှာဝင်ပေါက်ကျဉ်းသော်လည်း အတွင်း၌အတော်ကျယ်သည်။ ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်သော်လည်း မတွေ့ရသဖြင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်ဆက်လျှောက်သွားရာ တစ်နေရာရောက်တော့ ရှေ့ဆက်သွား၍မရတော့ပေ။

ရှေ့မှာ ပေတစ်ရာခန့်ကျယ်သော ကျောက်လှာနှစ်ခုကခြားနေလေသည်။

တစ်ဘက်သို့ခုန်ကူးရန် ပင်မလွယ်လှပေ။

မောင်ရွှေမြက ထိုနေရာသို့ ရောက်အောင်သွားပြီး အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

ချောက်ကအတော်နက်သည်။

အောက်တွင်ကျောက်စွန်း၊ ကျောက်ချွန်များရှိနေသည်။

မောင်ရွှေမြက ချောက်ကမ်းပါးစွန်းမှ ရပ်ကာအောက်သို့ ငုံ့ကြည့်နေစဉ် နောက်ဘက်မှ ခြေသံလိုလို ကြားလိုက်ရသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"အောင်မယ်လေးဗျ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောက်စရာကောင်းသော သရဲသဘက်တစ်ကောင်က သူ့နောက်ဘက်မှာ ရောက်နေပြီး သူ့ကိုချောက်ထဲသို့ တွန်းချ လိုက်လေတော့သည်။

ထိုနေရာရောက်တော့ ငနိုက ကစကားရပ်သွားသည်။

"ဒါဖြင့် မင်းက ဂူထဲမှာသရဲတွန်းချလို့ ချောက်ထဲကျပြီး သေခဲ့ရတာပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

"ဒါဖြင့် အဲဒီဂူထဲမှာ မင်းအလောင်း ရှိနေသေးမှာပေါ့"

သူကခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"မင်းအကြောင်းကြားရတာ ငါတို့စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ၊ ဒါထက် မောင်ရွှေမြကနေ ငနိုကလို့ ဘာကြောင့်ပြောင်းလိုက်တာလဲ"

"မောင်ရွှေမြက သေသွားပြီလေ၊ ငနိုကဆိုတာ တစ္ဆေနာမည်ပေါ့"

"အေးလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းက တစ္ဆေဘဝရောက်နေတာတောင် မိခင်ကို လုပ်ကျွေးနေတာဆိုတော့ ကောင်းတဲ့ဘဝရောက်မှာပါ။ ဒါထက် မင်းကတစ္ဆေဘဝမှာ ဘယ်လောက်အချိန်ကြာအောင် နေခွင့်ရမှာလဲ"

"အမေ မသေမချင်းပေါ့။ အမေသေသွားရင်တော့ ငါလည်း တခြားတစ်နေရာသွားတော့မှာပါ"

"အလုပ်အားတဲ့တစ်ရက်တော့ မင်းအမေရှိတဲ့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းကို သွားကြည့်ပါဦးမယ်"

ဟုနီမောင်ကပြောရာ ငနိုက,က ဘာမှပြန်မပြောတော့ပေ။ ထို့နောက် လေးယောက်သား အလုပ်ဆက်လုပ်ရန် နေရာမှ ထကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၇)

ျတ်သချိုင်းမှ ခေါင်းတလားများ

မဲဇာမြိုင်သစ်တောစခန်းမှာ ရွှေလီမြစ်နှင့် မဝေးလှ
ာနေရာ၌ တည်ရှိလေသည်။

ထူးထူးခြားခြား စစ်ကိုင်းတိုင်း (ယခုတိုင်းဒေသကြီး)
င်ပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တို့နှင့် ထိတွေ့ဆက်စပ်လျက်ရှိ
ာ နေရာ၌ တည်ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ရှိကြသောရွာများ၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံတို့ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

အများအားဖြင့်တော့ ရှမ်းလူမျိုးများနှင့် ၎င်းတို့၏ အ ဆက်အနွယ်များ ရှိကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင်ရှိသော ရွာအတော် များများတွင် ကျင်းပသောပွဲတော်များမှာ ရှမ်းရိုးရာဓလေ့အတိုင်း ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။

ရှမ်းလူမျိုးအများစုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ကိုးကွယ် ကြသူများဖြစ်ကြရာ ၎င်းတို့ပြုလုပ်သော ပွဲလမ်းသဘင်များမှာ လည်း ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပွဲတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

မြန်မာတို့က နှစ်တစ်နှစ်၏ ပထမလကို တန်ခူးလဟု သတ်မှတ်ပြီး ထိုလတွင်သင်္ကြန်ပွဲတော်နှင့် နှစ်သစ်ကူးပွဲတော် များ ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။

ရှမ်းလူမျိုးတို့က ၎င်းတို့၏ပထမလကို နတ်တော်လဟု သတ်မှတ်ထားပြီး ရှမ်းဘာသာဖြင့် 'လိန်ဆိန်'ဟု ခေါ်ကြသည်။

ထိုမှ ဒုတိယလကို လိန်ကပ်ဟုခေါ်ပြီး တတိယလမှ နောက်ပိုင်းကျန်သောလများကိုတော့ ဂဏန်းသင်္ချာအရေအ တွက်ဖြင့်ပင် 'လန်ဆမ်၊ လိန်ဆီ၊ သုံးလ၊ လေးလ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ရှမ်းလူမျိုးတို့ကျင်းပသော (၁၂)ရာသီပွဲတော်များမှာ-

နတ်တော်လ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်၊ ကောက်သစ်စားပွဲ တော်၊

ပြာသိုလ ဝတ်ဆောက်တည်ပွဲ၊

တပို့တွဲလ ပြာသာဒ်မီးပူဇော်ပွဲ၊ ယာဂုထမနဲပွဲ၊

တပေါင်းလ တပေါင်းပွဲ၊

တန်ခူးလ သင်္ကြန်ပွဲ၊

ကဆုန်က ညောင်ရေသွန်းပွဲ၊

နယုန်လ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ် ပူဇော်ပွဲ၊

ဝါဆိုလ မိုးရေခံ သက်န်းကပ်လှူပွဲ (ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူပွဲ)

ဝါခေါင်လ ထင်းရှူးမီးတိုင်ပူဇော်ပွဲ၊

တော်သလင်းလ မြို့ရွာစောင့်နတ်ပူဇော်ပွဲ၊

သီတင်းကျွတ်လ မီးထွန်းပွဲ

တန်ဆောင်မုန်းလ ကထိန်သင်္ကန်းကပ်လှူပွဲ၊ ရှမ်းစာ ဆိုတော်ပွဲ ဟူ၍ ရှိကြသည်။

စာရှည်ပြီး လေးသွားမည်စိုးသဖြင့် လအလိုက်ကျင်းပ ကြသော ရှမ်းပွဲတော်များအကြောင်းကို အသေးစိတ် မရေးတော့

ရှမ်းလူမျိုးတို့သည် နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို ၎င်း၏ရှမ်း ရိုးရာပြက္ခဒိန်မှာရှိသည်အတိုင်း နတ်တော်လတွင် ကျင်းပကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း လက်ရှိအသုံးပြုနေသော ပြက္ခဒိန် ထဲတွင် ရှမ်းရိုးရာပြက္ခဒိန်မှာ မတူပေ။

ရှမ်းနှစ်သစ်ကူးပွဲတော် သမိုင်းအရ သာသနာတော်နှစ် (၅၅၀)(ဘီစီ ၉၄)တွင် ရှမ်းလူမျိုးများသည် "မူအန်မောဝ်"တိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည်ကို တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနှစ်သည် စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်သော နှစ်လည်း ဖြစ်သည်။

'သောဏ' မထေရ်သည် ရှမ်းဒေသသို့ သာသနာပြုကြွရောက်တော်မူခဲ့ပြီး 'မဇ္ဈန္တိက' မထေရ်က တရုတ်ပြည်သို့ သာသနာပြုရန် ကြွတော်မူသည်။

မိန်ဆည်ဘုရင်၏သားတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား ခွန်မောင်သည့် နောက်လိုက်နောက်ပါ လေးဦးနှင့်အတူ အနောက်နိုင်ငံ(အိန္ဒိယ)သို့ သွားရောက်ကာ ပိဋကတ်တော်များ ရေးကူးလာပြီးနောက် နေပြည်တော်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ထိုအချိန်သည် ရှမ်းလူမျိုးတို့ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော် ကျင်းပနေသော အချိန်လည်းဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် သာသနာတော်နှစ် (၄၅၀)ကို ရှမ်းနှစ်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက အစဉ်အဆက်ကျင်းပလာခဲ့ကြပြီး ရှမ်းလူမျိုးတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုးသော ပွဲတော်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနှစ်သစ်ကူးပွဲတွင်. . .

(၁) နှစ်သစ်ကူး အစားအစာများ ပေးပို့လှူဒါန်းခြင်း၊
မုန့်ဖက်ထုပ်၊ မုန့်ပေါင်းများ ပြုလုပ်ပြီး မိတ်ဆွေများထံ ပို့ရာလက်ခံရသူက ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းပေးရသည်၊

(၂) နှစ်သစ်ကူးကိုစောင့်ခြင်း၊
နတ်တော်လဆန်း (၁)ရက်နေ့ မရောက်မီ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁၄)ရက် (၁၅)ရက်တို့တွင် သီချင်းဆိုခြင်း၊ ပွဲလမ်းသဘင်များကျင်းပခြင်း၊ တရားစာနာယူခြင်းများ ပြုလုပ်ရင်း နှစ်သစ်ကိုစောင့်ကြိုကြသည်။

(၃) နှစ်သစ်ကိုကြိုဆိုခြင်း၊
တန်ဆောင်မုန်းလကွယ်နေ့ ည(၁၂)နာရီနောက်ပိုင်း နတ်တော်လဆန်း(၁)ရက်နေ့ စတင်ဝင်ရောက်သည်နှင့် မီးရှူးမီးပန်းများ ပစ်ဖောက်ခြင်း၊ အိုးစည်ဗုံမောင်းများတီးကာ ကခုန်ခြင်းနှင့် နှစ်သစ်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြသည်။

(၄) နှစ်သစ်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊
နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုပြီးနောက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် အိုးစည်ဗုံမောင်းတီးခတ်ခြင်း၊ နှစ်သစ်မင်္ဂလာသီချင်းကို သီဆိုခြင်း၊ ကခုန်ခြင်းများ ပြုကြသည်။

(၅) နှစ်သစ်မင်္ဂလာပြုခြင်း၊
နတ်တော်လဆန်း (၁)ရက် နှစ်သစ်ကူးနေ့မှ အစပြု၍ နတ်တော်လပြည့် (သို့မဟုတ်) နတ်တော်လကုန်အထိ မိတ်ဆွေတို့၏ နေအိမ်များသို့ သွားကာ မိုင်ဆုံ၊ မင်္ဂလာပါ၊ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံပါစေ၊ ဟု နှစ်သစ်မင်္ဂလာယူကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆) နှစ်သစ်စီမံခြင်း၊

နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်အတွက် လိုအပ်သည်များ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ကြ မည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို နှစ်သစ်အခါ၌ စီမံဆောင့်ရွက်ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

(၇) နှစ်သစ်စာ သုံးဆောင်ခြင်း၊

မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းတော်တင်ခြင်း၊ သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းကပ်လှူခြင်း၊ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ မိတ်ဆွေများကို ဖိတ်ကြားပြီး ကျွေးမွေးလှူဒါန်းခြင်း၊ ၎င်းတို့နှင့် အတူတကွ ရင်းနှီးခင်မင်စွာ စားသောက်ခြင်း၊

(၈) နှစ်သစ်လက်ဆောင်ပေးပို့ခြင်း၊

နှစ်သစ်တွင် အမှတ်တရဖြစ်စေရန်အတွက် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးလက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ရပ်ဝေးမှာရှိသော မိတ် ဆွေများထံသို့ နှစ်သစ်ဆုတောင်း သဝဏ်လွှာများ ပေး ပို့ခြင်း၊

(၉) နှစ်သစ်အားကစားပွဲများ ကျင်းပခြင်း၊

နှစ်သစ်ကူးပွဲတော် ကျင်းပသော နတ်တော်လသည် အေးလှသော ဆောင်းရာသီဖြစ်သဖြင့် အားကစား ပြိုင် ပွဲများကျင်းပ ပြုလုပ်ကြသည်။

ရှေးအခါက ရှမ်းရိုးရာ ဓားသိုင်းပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပကြ သည်။ ရှမ်းလူမျိုးတို့၏ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်မှာ ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းသောပွဲတော်တစ်ခုဆိုက မမှားပါချေ။

ယခုလည်း ရွှေလီမြစ်ကမ်းနှင့် မဝေးလှသော 'အင်း ကြီး'တွင် နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်များ၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ၊ ဈေးရောင်း ဆော်များ ကျင်းပနေရာ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် ရှိကြ သာရွာများမှာ လူပေါင်းများစွာတို့ လာရောက်ကြရာ များစွာ ည်ကားလှသည်။

ထိုဒေသတွင် နေကြသူတို့မှာ အများအားဖြင့် ကျေး တ်တောရွာများနှင့် တောင်ယာစိုက်ခင်းများမှာ နေကြသူများ ာ တစ်နေ့ဝင်တစ်နေ့ထွက် ဝမ်းစာရေးအတွက် အလုပ်လုပ် ကြရသူများဖြစ်သည်။

ယခုလို ပွဲတော်ရက်ရှိလာပြီဆိုလျှင်တော့ အလုပ်များ ရပ်ထားခဲ့ပြီး ပွဲတော်ကျင်းပရာနေရာသို့ လာရောက်ကြ သည်။ ပွဲတော်ရက်များမှာတော့ နေရာအနှံ့မှလာကြလေ ရှမ်းလူမျိုးများအပြင် အခြားလူမျိုး၊ တိုင်းရင်း သားမျိုးစုံတို့ကို ည်း တွေ့ကြရသည်။

အချို့လည်း. . ဈေးရောင်းပွဲတော်များတွင် လိုသော ည်းများဝယ်ယူရန် ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်များမှာတော့ ယောက်ျားပျို မိန်းမပျိုတို့သည် ကောင်းဆုံး အဝတ်၊ တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ဆင်ကာ အလှဆုံး အောင် ပြင်ဆင်ပြီး လာရောက်ကြသဖြင့် သူ့ထက်ငါ အလှ ပြိုင်နေကြသကဲ့သို့ ရှိကြလေသည်။

တစ်နည်းပြောရလျှင် နှင်းများပျော်ကျသွားချိန်တွင် ောင်တန်းများပေါ်မှာ ပွင့်နေသည့် ရောင်စုံပန်းများကို တွေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်ရသကဲ့သို့ ရောင်စုံပန်းခင်းသဖွယ် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

တစ်နေ့မှာတော့ နီမောင်တို့သုံးယောက်ရောက်လာပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဗန်ကောင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်လေသည်။

"ဆရာရေ ကြုံတုန်းကြုံခိုက်ပဲလို့ဆိုရမှာပဲ၊ အင်းရွာကြီးမှာ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော် ကျင်းပနေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သွားကြမလို့ ဆရာတို့နှစ်ယောက်လည်း လိုက်ခဲ့ပါ"

"ကောင်းတာပေါ့ကွာ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတတွေနဲ့ အတွေ့အကြုံ အသစ်အဆန်းတွေ ရတာပေါ့၊ ဒါထက်မင်းနဲ့အလုပ်တွဲလုပ်နေတဲ့ ငနီကရော မလိုက်ဘူးလား"

"သူက လူများများရှိတဲ့နေရာကို မသွားဘူးလို့ပြောတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်ပဲ လာကြတာ"

ထိုသို့လာခေါ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဗန်ကောင်းတို့နှစ်ယောက်မှာ နီမောင်တို့ သုံးယောက်နှင့်အတူ လိုက်သွားကြလေသည်။ သစ်တော်စခန်းချထားသော နေရာနှင့် အင်းရွာကြီးမှာ မဝေးလှပေ။

သစ်တောများအတွင်းရှိသော လူသွားလမ်းများမှပင် စကားတပြောပြောနှင့် ခြေလျင်လျှောက်သွားကြလေသည်။ တောထဲရောက်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင် အင်းရွာဘက်သို့ သွားလာနေကြသူအချို့ကို မြင်ရသည်။

အချို့နေရာရောက်တော့လည်း သစ်တောများကွယ်နေသောကြောင့် လူကိုမမြင်ရသော်လည်း ပွဲတော်သို့သွားရန် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အော်ဟစ်ပြောဆိုနေသံ၊ အချင်းချင်း

အော်ဟစ်နေသော အသံအချို့ကို ကြားကြရသည်။

"နီမောင် ဒီတောထဲမှာလည်း ရွာတွေရှိတာပဲလား"

"မရှိပါဘူး အဘရဲ့"

"ဒါဖြင့် လူခေါ်သံမဟုတ်နိုင်ဘူး၊ ကျတ်တွေအချင်းချင်း အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြတာဖြစ်မယ်"

ဟု ဦးဗန်ကောင်းက မှတ်ချက်ချသည်။

"ဒီတောတွေထဲမှာတော့ ကျတ်ကုန်းတွေအများကြီးပဲတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သစ်တောစခန်းဖွင့်ခါစတောင် ကျတ်ကုန်းမှာလွှတ်လို့ သူတို့နဲ့ အပေးအယူလုပ်ကြရသေးတယ်"

နီမောင်ကပြောတော့ ဦးဗန်ကောင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် ဒီတောထဲမှာ သွားလာနေကြတဲ့လူတွေနဲ့ တွေ့ရင် ကိုယ်နဲ့သိကျွမ်းတဲ့သူမဟုတ်ရင် ဘာမှပြန်မပြောတာ အကောင်းဆုံးပဲပေါ့"

"ဒီတောထဲမှာတော့ သူတို့လည်း လူတွေနဲ့ရောပြီး သွားလာနေကြတာဆိုတော့ ဘယ်ဟာကလူ ဘယ်ဟာကကျတ်ဆိုတာ ခွဲခြားဖို့တောင် မလွယ်လှပါဘူး"

"မင်းပြောတာနဲ့တင် အတော်စိတ်ဝင်စားနေပြီပေါ့"

ငါးယောက်သား စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာကြရာ အတန်ကြာသောအခါ အင်းရွာကြီးသို့ ရောက်လာကြသည်။

ယခုအခါ မြို့ငယ်တစ်မြို့တမျှ စည်ကားနေပြီဖြစ်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်းရွာကြီးမှာ ရှေးအခါက စည်ကားသော စခန်းထောက်ရွာ
ကြီးတစ်ရွာဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရောက်သွားသောအချိန်တွင် အဝေးမှ
သွားလာနေကြသော ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံ၊ အိုးစည်သံများ ကြားနေ
သည်။ ရောင်စုံအဝတ်အစားများ(အများအားဖြင့်တော့ ရှမ်း
ရာအဝတ်အစားတို့ကို ဝတ်ဆင်လာကြသည်) ဖြင့် ပျားပန်း
မျှသွားလာနေရာ တငြိမ့်ငြိမ့်စီးနေသော စမ်းချောင်းထဲမှာ
ရောင်စုံများ ရောနှောမျောပါနေသကဲ့သို့ မြင်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်ကတော့ မြို့ကြီးပြကြီးများနှင့် အလှမ်းဝေး
သော ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ယခုကဲ့သို့ လူပေါင်းမြောက်မြားစွာ
မြင်နေရသည်ကိုပင် များစွာအံ့သြနေမိသည်။

"လူတွေကလည်း များလှချည်းလား"

"အခုတွေ့မြင်နေရတာတွေကို လူတွေချည်းလို့ မ
နဲ့ဆရာရေ၊ ဒီအထဲမှာ လူယောင်ဆောင်နေကြတဲ့ ကျတ်
လည်းပါတယ်"

ထိုသို့ပြောဆိုရင်း ဈေးတန်းခင်းကျင်းရောင်းချနေ
နေရာဘက်သို့ ရောက်လာကြသည်။

ထိုနေရာဘက်သို့လာခဲ့သော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရှား
ပါးပါး ဒေသထွက်ကုန်များတွေ့ပါက ဝယ်ယူကြရန်ပင်ဖြစ်
လမ်းတစ်လျှောက်မှာတော့ အခြားသစ်တော
အလုပ်သမားများမှာ ဆင်များဖြင့်ရောက်လာကြပြီး ဆင်အ
စီးလိုက်စီးနိုင်ကြောင်း အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြသည်။

အချို့လည်း ဆင်မစီးဖူးသဖြင့် အခကြေးငွေပေးပြီး
ဆင်စီးကြရာ အပေါ်ရောက်မှ ကြောက်လန့်နေသဖြင့် အော်ဟစ်
နေကြရာ ပျော်စရာကောင်းလှသည်။

ဈေးတန်းမှာ အတော်ရှည်သည်။

ထိုဈေးတန်းတစ်လျှောက်တွင် အစားအသောက်
ရောင်းချသူများ၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ဒေသထွက်
ကုန်များ ရောင်းချသော ဈေးသည်မျိုးစုံတို့ တွေ့ကြရသည်။
ဒေသထွက်ကုန်တို့မှာ မျိုးစုံလှပြီး ရှားပါးသော ပစ္စည်းများလည်း
တွေ့ကြရသည်။

ထူးဆန်းသောကျောက်များ၊ ဂမုန်းပင်များ၊ ဆေးပင်
များအပြင် တစ်နေရာရောက်တော့ ထူးဆန်းသောပစ္စည်းများ
ရောင်းချနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဈေးရောင်းသူက ဖျဉ်ချပ်တစ်
ချပ်ပေါ်မှာ ဆေးဖြင့် စာတန်းရေးထိုးထားသည်။

"ထူးဆန်းသော ကျတ်ခေါင်းများ"

ထိုစာတန်းကို ရှမ်းဘာသာ၊ မြန်မာဘာသာနှစ်မျိုးဖြင့်
ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ရေးက မညီမညာနှင့် ရေးတတ်သလို ရေးထားသ
ဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ပေါ်အောင် မနည်းကြိုးစားဖတ်ရသည်။

၎င်းရေးထားသော အဓိပ္ပါယ်က မပြည့်စုံသဖြင့် ကျတ်
တစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျတ်သေထည့်သော
ခေါင်းတလားပေလားဟု စိတ်ဝင်စားသဖြင့် အနားမှာ အသေ
အချာထိုင်ကြည့်တော့မှ ခေါင်းတလားနှင့်ပုံသဏ္ဍာန်တူသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်သားခေါင်းကလေးများကို တွေ့ကြရသည်။

ပုံသဏ္ဍာန်က သစ်လုံးတစ်ခုကို ထိပ်ပိတ်ဖြတ်ပြီး အ လယ်နေရာမှ လှေထွင်းသလိုထွင်းထားကာ . . လက်ကိုင်စ မတပ်ထားပေ။ ထို့ပြင် အပေါ်မှဖုံးရန် အဖုံးတစ်ခုလည်းပါ အပေါ်မှဖုံးလိုက်လျှင် ခေါင်းတလားတစ်လုံးနှင့် အတော်ပင် လှပေသည်။ ကျွန်ုပ်က ခေါင်းထဲတွင်အရိုးစုလိုမျိုး ရှိလေမလား ဟု အသေအချာကြည့်တော့လည်း အတွင်း၌ဘာမှ မရှိပေ။

ထိုခေါင်းတလားလေးများမှာ သုံးလုံးရှိပြီး သာမန်အသုံး ပြုသော ခေါင်းတလားများထက်တော့ များစွာသေးငယ် သည်။ သို့သော် ဘယ်အချိန်ကတည်းက အသုံးပြုခဲ့သည်တော့ မသိရပေ။ ကြည့်ရတာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ဟန်ဖြင့် ဟောင်း နွမ်းနေလေပြီ။

"ဒါဘာတွေလဲ"

"ကျတ်တွေသေရင် ထည့်တဲ့ခေါင်းတွေပါ"

ဈေးရောင်းသော အဘိုးကြီးက လေသံခပ်ဝဲဝဲဖြင့် ရှင်း ပြလေသည်။

"ဘယ်နေရာက ရလာတာလဲ"

"ဟိုး. . တောနက်ကြီးထဲက ဂူကြီးတစ်ဂူထဲက ရလာ တာပါ"

"အဲဒါ ဘယ်လိုနေရာမျိုးလဲ"

"ကျတ်တွေလည်း လူတွေလိုပဲ သေရင် ခေါင်းနဲ့ထည့် ပြီး သင်္ချိုင်းမှာထားကြပါတယ်၊ ကျတ်သင်္ချိုင်းက တော်ရုံလူ

တွေ့ရနိုင်ဘူး"

"ဒါဖြင့် ဒီခေါင်းတွေကို ရောင်းတာလား၊ ဒါကဘယ်လို အသုံးဝင်သလဲ"

"ဒီခေါင်းကိုဆောင်ထားရင် အမှောင့်ပယောဂတွေ၊ သရဲတစ္ဆေတွေ အနားမလာနိုင်ဘူး"

ကျွန်ုပ်ကစိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် အသေအချာကြည့်နေစဉ် နီမောင်က မသိမသာလက်တို့သဖြင့် ဆက်မမေးတော့ပဲနေရာ မှထကာ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ရလေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ နီမောင်"

အပြင်ရောက်တော့မှ ခပ်တိုးတိုးမေးရလေသည်။

"ဆရာက အတော်ကလေး စိတ်ဝင်စားနေပုံရတယ်၊ တော်ကြာ ဝယ်လိုက်မှာစိုးလို့ ခေါ်ခဲ့ကြရတာ"

"ဝယ်လိုက်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ"

"ကျတ်တွေက သူတို့နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ယူလာမိရင် နောက်ကနေ တကောက်ကောက်လိုက်တောင်း လေ့ရှိကြတယ်၊ ဒီလိုခေါင်းမျိုးသာ ယူလာရင်တော့ ပိုဆိုးမှာပေါ့ ဆရာရယ်"

နီမောင်က ကျတ်များက ၎င်းတို့ပစ္စည်းကို ယူလာမိပါ က မရမနေပြန်တောင်းတတ်ပုံ အကြောင်းတစ်ခုကို ပြောပြလေ သည်။

တစ်နေ့သ၌ နီမောင်တို့နေသော ပျဉ်းမညီနောင်ရွာမှ ခင်ဆုံ ဆိုသောအမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ရွာမှမိန်းမအဖော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များနှင့် တောထဲသို့ ထင်းခွေသွားကြလေသည်။ တောထဲရော တော့ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် သေသေသပ်သပ်စုပုံထာ သော ထင်းစည်းအချို့တို့ကို တွေ့ကြရသည်။

"ဟန်ကျတာပဲဟော့ ဒီမှာဘယ်သူကျန်ခဲ့တဲ့ ထင်းစည် တွေလည်း မသိဘူး၊ ယူသွားရင်မကောင်းဘူးလား"

"မယူဝံ့ပေါင် ကျတ်တွေထားတဲ့ ထင်းစည်းဖြစ်နေ မခက်ဘူးလား"

"ကျတ်တွေထားတဲ့ပစ္စည်းယူတော့ ဘာဖြစ်သလဲ"

"ကျတ်တွေက သူတို့ပစ္စည်းယူသွားရင် ပြန်မပေးမချ နောက်ကလိုက်တောင်းကြတယ်လို့ ငါကြားဘူးတယ်"

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် တောထဲသို့ဝင်ရောက်ကာ မိမိ အလိုရှိသော ထင်းခြောက်များကို ရှာဖွေစုဆောင်းကာ ထ စည်းများအဖြစ် ပြုလုပ်ကြသည်။

ခင်ဆုံကတော့ မိမိအဖော်များမသိအောင် သစ် အောက်၌အဆင်သင့်တွေ့ရသော ထင်းစည်းတစ်စည်းကို ထင်းစည်းများနှင့် ရောနှောကာ အိမ်သို့ သယ်ယူလာလေသ

အိမ်သို့ပြန်ရောက်တော့လည်း ဘာမှမထူးခြားပဲရှိ သဖြင့် စိတ်အေးလက်အေးဖြစ်နေစဉ် သန်းခေါင်ယံအချိန် ခြေတိတ်တော့မှ အိမ်နံဘေးမှ အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ပါ သည်။

"ငါ့ . ထင်းစည်းပြန်ပေး. . . ပြန်ပေး"

ထိုအသံကြားမှ ခင်ဆုံမှ အိပ်ပျော်ရာမှ လန့်နိုးလာ

တော့သည်။

"ငါ့ . ထင်းစည်းပြန်ပေး၊ ငါ့ . ထင်းစည်းပြန်ပေး"

အိပ်နေရာမှ ကပျာကယာ ထလိုက်ပြီး. . ထရံပေါက်မှ အသံကြားရာဘက်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ အပြင်ဘက်မှာ မှောင်နေသော်လည်း အလင်းရောင်အချို့တော့ ရှိနေသည်။

အသံကြားရာဘက်မှာတော့ ဘာမှမမြင်ရပေ။ သို့သော် သည်း အသံကတော့ အဆက်မပြတ် ကြားနေရသည်။

"ငါ့ . ထင်းစည်းပြန်ပေး၊ ငါ့ . ထင်းစည်းပြန်ပေး"

ထိုအသံမှာ ဓာတ်ပြားအပ်ကြောင်း ထပ်နေသကဲ့သို့ . ဆိုစကားတစ်လုံးကိုပင် ထပ်ကာတလဲလဲ အော်နေခြင်းဖြစ် သည်။ ထိုအသံကြောင့် အိမ်မှာရှိသူများ နိုးလာကြမည်ကို စိုးရိမ် သော်လည်း အခြားသူများကတော့ ကြားဟန်မတူပဲ နှစ်ခြိုက်စွာ င် အိပ်မောကျနေကြသည်။

ထိုအော်သံကို သူတစ်ယောက်တည်း ကြားနေရဟန် ူသည်။ နောက်တော့ စိတ်မရှည်သဖြင့် အရဲစွန့်ပြီး ပြန်အော် ိုက်သည်။

"ငါ့ . ထင်းစည်းပြန်ပေး၊ ငါ့ . ထင်းစည်းပြန်ပေး"

"နင့်ထင်းစည်း. . နင်ပြန်ယူသွား"

"ငါမယူဘူး. . သူနေရာသူ ပြန်ပို့ပေး"

"အေး. . ပြန်ပို့ပေးမယ်"

ဟုပြောလိုက်တော့အပြင်ဘက်မှ အဆက်မပြတ်အော် နေသောအသံ တိတ်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကံကောင်းသော အချက်မှာ သူယူလာသော ထင်းစည်း
မှာ မီးဆိုက်သည့်အထဲ မပါသေးဘဲ ဒီအတိုင်း ကျန်နေသေး
ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းတော့ အခြားအဖော်
ယောက်ခေါ်ပြီး ယူလာသောထင်းစည်းကို သူနေရာသူပြန်
ပေးလိုက်တော့မှ ကိစ္စပြီးသွားလေတော့သည်။

တောတောင်များထဲတွင် သွားလာနေသူများက
အကြောင်းများကို သဘောပေါက်ပြီး သိထားရန်လိုပေသည်

တောထဲသွားလာစဉ် သစ်ပင်အောက်၌ဖြစ်စေ၊ မြေ
သောနေရာဖြစ်စေ၊ ချောင်းကမ်းစပ်နံဘေး၌ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ်
သစ်ပင်မရှိသော တောင်ကုန်းတစ်ကုန်းဘေး၌ဖြစ်စေ. . .

ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများ စီတန်းပြီး ညီညီညာညာ
ချထားသည်ကို တွေ့ပါက မထိမကိုင်ရပေ။ မဖျက်ဆီးရပေ

သစ်ပင်များအောက်မှာ ထင်းစည်း၊ ထင်းချောင်းများ
ညီညီညာညာစုပုံထားပါက မရွှေ့မပြောင်းရ၊ မယူခဲ့ရပေ။
ကယ်၍ ထိုကဲ့သို့ပုံထားသော ကျောက်တုံးပုံများ ထင်းပုံများ
ဖျက်ဆီးမိပါက ဖျားနာခြင်း၊ သတိလစ်ခြင်း၊ မေ့မြောခြင်း
ခြောက်အလှန့်ခံရသဖြင့် သေဆုံးခြင်းများအထိ ဖြစ်နိုင်
သည်။

အခန်း(၈)

မြူနှင်းပြူနှင့်တွေ့ရှလေပြီ

ညဉ့်ဦးပိုင်း အချိန်ရောက်တော့ နှင်းများ တဖွဲဖွဲကျလာ
ည်၊ အအေးဓာတ်ကလည်း ပိုများလာသည်။

ထို့အတူ လူတွေကလည်း ပိုများလာလေသည်။

"လူတွေပိုများလာပါလား၊ ညဘက်အလုပ်သိမ်းမှ ပွဲဈေး
ကြတယ် ထင်ပါရဲ့"

"အဲဒါလည်းပါတယ်၊ ဒါအပြင် မိုးချုပ်တော့မှ တဖြည်း
း လူတွေများလာတာ တောထဲတောင်ထဲက ကျွတ်တွေလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြလို့ တဖြည်းဖြည်း ပိုများလာတာ”

နီမောင်စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ များစွာစိတ်ဝင်စား လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သွားလာနေကြသည် လူများထဲမှာ လူယောင်ဆောင်နေသော ကျတ်ဘယ်နှကောင် နေသည်ကိုတော့ ဘယ်လိုမှသိနိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ဈေးရောင်းသူများမှာ ထိုကဲ့သို့ လူများများ ရောက်လာ သောအခါမှ ဈေးရောင်းကောင်းကြသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်လောက်တွင် ဈေးဝယ်သူများ ကြိတ် ကြိတ်တိုးများလာရာ ပျော်စရာကောင်းလှသည်။

နှင်းကျလာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အချို့ ဈေးသည်များ နှင်းကျသက်သာသော သစ်ပင်ရိပ်များအောက်သို့ ရွှေ့ပြောင် ကာ ရေနံဆီမီးခွက်ထွန်းကာ ရောင်းချကြသည်။

သစ်ပင်ကြီးများအောက်တွင် မီးရောင်မှိန်မှိန်ရောင် သော ဈေးသည်များရှိရာသို့ လူယောင်ဆောင်ထားသော ကျ များ ရောက်လာလေ့ရှိသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန် ရောက်လာသောအခါ ဈေးတန်း ကလည်း တစ်မျှော်တစ်ခေါ်၊ ဈေးဝယ်သူတွေကလည်း တစ်မျှော် တစ်ခေါ် ဖြစ်လာတော့သည်။

ရှေးအခါက (ဗြိတိသျှများ သိမ်းပိုက်ထားစဉ် ခေတ် ကာလ) အချို့နေရာများမှာ ငွေဒင်္ဂါးများကိုသာ အသုံးပြုကြ သည်။ ဈေးဝယ်ရန်လာသူများက ငွေဒင်္ဂါးများ ယူလာ ကျတ်များကလည်း ငွေဒင်္ဂါးများ ယူလာကြသည်။

သို့သော် ၄င်းတို့ယူလာသော ငွေဒင်္ဂါးက အစစ်မဟုတ် ငွေဒင်္ဂါးအတုများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဈေးတန်းတစ်လျှောက်မှာ ရောင်းဝယ်ကြသည့် ကုန် ည်းမျိုးစုံ ဖြစ်သော်လည်း အဝတ်အထည်၊ အသုံးအဆောင် ည်းများရောင်းသော ဈေးသည်က သိပ်မများပဲ အစားအ ာက်ရောင်းသော ဈေးသည်က ပိုများလေသည်။

မုန့်ပဲသရေစာရောင်းသော ဈေးသည်များ၊ အမဲချဉ်၊ သားချဉ်ရောင်းသော ဈေးသည်များ လက်မလည်အောင် င်းကြရသည်။

အချို့ငွေသိမ်း၍ မနိုင်အောင် ရောင်းကောင်းကြသည်၊ အတုအစစ်ကိုတော့ သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် ခွဲခြားကြသည်။

အချို့က လက်ဖြင့်တောက်ကြည့်သည်။

အချို့က ကျောက်ပြားပေါ် ပစ်ချကြည့်သည်။

ငွေအစစ်က ‘ချွင်’ခနဲ အသံထွက်ပြီး၊ ငွေအတုက အသံ က်ပေ။

သို့သော်လည်း ဈေးဝယ်သူများ ကြိတ်ကြိတ်တိုးများနေ င်တော့ ငွေအစစ်၊ ငွေအတု မခွဲခြားနိုင်တော့ပဲ ကမ္ဘာသကာ ာထားပြီး ရသမျှငွေကို ခြင်းတောင်းထဲ ပစ်ထည့်ထားရ ည်။

နောက်ပိုင်းလူရှင်းသွားတော့မှ ငွေဒင်္ဂါးအတုအစစ် ပြန် ရသည်။

ကျတ်များပေးသွားသော ငွေဒင်္ဂါးတို့ကတော့ ခြင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်းထဲရောက်သည်နှင့် သစ်ရွက်များ ပြန်ဖြစ်သွားကြတော့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဈေးရောင်းသူများအတွက်ကတော့ မထူးဆန်းတော့ပါချေ။

အချို့လည်း နံဘေးနားမှာ ရေထည့်ထားသော အင်တုံတစ်လုံးချထားပြီး ရသမျှဒင်္ဂါးများကို ရေအင်တုံထဲသို့ ပစ်ချလေသည်။ ဒင်္ဂါးအစစ်ဆိုလျှင် ရေထဲမြုပ်သွားပြီး ကျတ်ပေးသောဒင်္ဂါးဆိုပါက သစ်ရွက်အဖြစ် ပြောင်းလဲကာ ရေပေါ်မှာ ပေါ်နေလေတော့သည်။

ဈေးတန်းတစ်လျှောက်ရောင်းသော ဈေးသည်များထဲတွင် အမဲချဉ်၊ ဝက်သားချဉ်ရောင်းသော ဆိုင်များကို ကျတ်များအဝင်များကြသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအစားအစာများကို ၎င်းတို့က နှစ်သက်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျတ်များက အမဲချဉ်၊ ဝက်သားချဉ်ထုပ်ဝယ်ပြီး ဒင်္ဂါးပေးသည်။

ရေထဲချကြည့်တော့မှ သစ်ရွက်ဖြစ်နေတော့မှ ကျတ်ဒင်္ဂါးမှန်းသိသော်လည်း ဈေးဝယ်သူက မရှိတော့ပေ။ အထုပ်ယူပြီး ပျောက်သွားချေပြီ။

ထိုအရပ်ဒေသမှာ နေထိုင်ကြသည့် ဈေးသည်များအဖို့ကတော့ အဆန်းမဟုတ်တော့ပေ။

ထိုသို့ပါသွားလျှင်လည်း လှူလိုက်သည်ဟုပင် သဘောထားလိုက်ကြရသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျတ်များပေးသွားသောအခါ ဒင်္ဂါးများကို ကျတ်ဒင်္ဂါးဟု ခေါ်ကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံလည်း ဈေးရောင်းသူချင်း သတိပေးကြရသည်။

“ကျတ်ဒင်္ဂါးတွေ သတိထားယူဟေ့၊ တော်ကြာ ရောင်းရောကုန်သွားတော့မှ တောင်းထဲမှာ သစ်ရွက်တွေချည်း ကျန်နေခဲ့ဦးမယ်”

ထိုသို့သတိပေးသော်လည်း လူများပြီး လက်မလည်အောင် ရောင်းရလျှင်တော့ သတိမပြုနိုင်ကြတော့ပါချေ။

သူတို့အရပ်ဒေသတွင် ထိုကဲ့သို့သောအဖြစ်မျိုးက ရှိနေကြလေပြီ။

ညဉ့်ဦးပိုင်း ရောက်လာလေလေ လူများက ပိုများလာလေလေ ဖြစ်လာသဖြင့် တစ်နေရာမှာ ပြန်တွေ့ရန် ချိန်းလိုက်ပြီး လူစုခွဲကာ လျှောက်ကြည့်ကြသည်။

နီမောင်လည်း ဈေးတန်းဘက်သို့ လျှောက်လာလေသည်။ သူ့အိမ်မှ မိဘများအတွက် ပစ္စည်းဝယ်ရန်နှင့် ငနိကုက၏မိခင်အတွက် ပစ္စည်းအချို့နှင့် စားသောက်စရာများ ဝယ်ရန်အတွက်ဖြစ်သည်။

ငနိကုက သူ့အလုပ်လုပ်သဖြင့် ရသောငွေများကိုလည်း ပေးလိုက်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် လိုချင်သော ပစ္စည်းများကို လိုက်လံဝယ်ယူနေစဉ် တစ်နေရာရောက်တော့ ဈေးဝယ်နေသော အမျိုးသမီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ အံ့ဩသွားမိလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးကို တစ်နေရာ၌ တွေ့ဖူးခဲ့သည်ကို မှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်နေတော့သည်။

မနီးမဝေးနေရာမှာရပ်ရင်း အေးသေအချာ စဉ်းစားကြည့်တော့မှ သတိရလာသည်။

BURMESE CLASSIC .com

အခြားမဟုတ်ပေ။

သစ်တောစခန်း တည်ဆောက်စက ဦးမွန်ထော်နှင့် တောထဲလိုက်သွားစဉ်က တွေ့ခဲ့ရသည့် မြလေးဆိုသော အမျိုး သမီးပင် ဖြစ်ပေသည်။

သူက နောက်မှကြည့်နေစဉ် ထိုအမျိုးသမီးကလည်း ဈေးဝယ်ပြီး ပြန်ထွက်လာတော့ မျက်နှာချင်း ဆုံမိသွားလေသည်။ ထိုအခါ နီမောင်က ပြုံးပြီးနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"မြလေး ဈေးဝယ်လာတာလား"

"ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုက ဘယ်သူလဲ"

"ကျွန်တော်ကို မမှတ်မိတော့ဘူးနဲ့တူတယ် တစ်ခါက တောထဲမှာရှိတဲ့ မြလေးတို့အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ရောက်ခဲ့ သေးတယ်"

ထိုစကားကြောင့် အမျိုးသမီးက အံ့ဩသွားပုံရသည်။ အနည်းငယ်ပြုံးပြီး ပြန်ပြောသည်။

"အစ်ကို မှားနေပြီနဲ့တူတယ်၊ ကျွန်မနာမည်က မြနှင်း လို့ခေါ်ပါတယ်၊ မြယာကုန်းမှာ နေပါတယ်"

"ဟင်"

ထိုစကားကြောင့် နီမောင်မှာ များစွာအံ့ဩသွားလေ သည်။ ယခုမှ သေသေချာချာ ကြည့်မိလေသည်။

သူတွေ့ခဲ့သော မြလေးဆိုသော အမျိုးသမီးနှင့် ယခု နေရသော မြနှင်းဖြူဆိုသော အမျိုးသမီးက မျက်နှာပေါက် ဆင်တူသော်လည်း ဟန်အမူအရာချင်းတော့ မတူလှပေ။

"အစ်ကိုက မြလေးကို သိလို့လား"

"တစ်ခါ သူတို့နေတဲ့နေရာကို ရောက်သွားတုန်းက တွေ့ တာပါ။ မြနှင်းဖြူနဲ့ အတော်ကလေးတူပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ပြီး နှုတ်ဆက်မိတာပါ ကျွန်တော်ကို ဘယ်လိုမှ မထင်ပါနဲ့

ဟုတောင်းပန်လိုက်သည်။

"ရပါတယ်အစ်ကိုရယ် တောင်းပန်စရာမလိုပါဘူး. . ၊ သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ကျွန်မက အစ်ကို မြလေးနဲ့ တွေ့ သိခဲ့တယ်ဆိုလို့ အံ့ဩနေတာပါ"

"ဟင်. . ဒါဖြင့် မြနှင်းဖြူက မြလေးကို သိတာပေါ့နော်"

"သိရုံတင်မကပါဘူး မြလေးက ကျွန်မရဲ့ညီမ တော်

"တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါပဲဗျာ၊ ဒါထက် မြနှင်းဖြူက မြ န်းကဆိုတော့ ကျွန်တော်သိချင်တာ တစ်ခုလောက်များ မလား"

"ဘာမေးမှာလဲဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်ရွှေမြနဲ့များ သိ
သလားလို့ မေးချင်တာပါ"

ထိုစကားကြောင့် ဒီတစ်ခါ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရသူ [illegible]
မြနှင်းဖြူပင်ဖြစ်လေသည်။

"အစ်ကိုက သူနဲ့သိလို့လား"

"မောင်ရွှေမြက ကျွန်တော်တို့ သစ်တောစခန်းမှာ [illegible]
ပြီး အလုပ်လုပ်နေလို့ သိတာပါ၊ မြနှင်းဖြူနဲ့ရော သိတယ်မ [illegible]
လားဟင်၊ သူက မြနှင်းဖြူအကြောင်းတွေကို ကျွန်တော်ကို [illegible]
ပြဖူးတယ်"

သူမက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြလေသည်။

"သိတော့သိပါတယ်. . ၊ ဒါပေမယ့် ဟိုမှာအဖော် [illegible]
စောင့်နေလို့ ကျွန်မသွားတော့မယ်နော်၊ ဒါထက် အစ်ကို [illegible]
က ဘယ်လိုခေါ်သလဲဟင်"

"နီမောင်လို့ခေါ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က မဲဇာမြို့ [illegible]
တောစခန်းမှာ အလုပ်လုပ်နေတာပါ"

"အစ်ကိုအားရင် ကျွန်မတို့ရွာကို လာလည်ဖို့ဖိတ် [illegible]
ပါတယ်၊ အခုတော့ သွားတော့မယ်နော်"

ဟုပြောဆိုကာ နှုတ်ဆက်ကာ သူ့အနီးမှ ခပ်သုတ် [illegible]
ထွက်သွားလေတော့သည်။

ထို့နောက်မှာတော့ ပွဲဈေးတန်းတွင် စောထီး [illegible]
အောင်တို့နှစ်ယောက်နှင့် တွေ့သဖြင့် ထိုအကြောင်းကို [illegible]
လိုက်သည်။

"မြနှင်းဖြူဆိုတာ ငနိကသွားပိုးနေတဲ့ ကောင်မလေး
[illegible]တ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ. . ဒါအပြင်မင်းတို့ကို ငါပြောစရာရှိ
[illegible]တယ်၊ တစ်ခါက အဘဦးမွန်ထော်နဲ့ တောထဲလိုက်သွား
[illegible] အိမ်တစ်အိမ်မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့အမျိုးသမီးကို မှတ်မိကြသေး
[illegible]"

"မမှတ်မိဘဲနေပါ့မလား၊ သူ့နာမည်က မြလေးဆိုလား
[illegible]"

"အဲဒီမြလေးက တခြားမဟုတ်ဘူး၊ မြနှင်းဖြူရဲ့ညီမ
[illegible]တယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်"

"အဘဦးမွန်ထော်ပြောတာတော့ အဲဒီတုန်းက ငါတို့
[illegible]တွေ့တာတွေက လူမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ကျတ်တွေလို့ ပြောတယ်
[illegible]ဆိုတာလည်း သေပြီးလို့ ကျတ်ဘဝရောက်နေတာ ဖြစ်
[illegible]မှာပေါ့"

"ဒီလိုဆိုရင် နီမောင်နဲ့တွေ့ခဲ့တဲ့ မြနှင်းဖြူကရော လူ
[illegible]လား၊ မောင်ရွှေမြသေခဲ့ရတာ သူကြောင့်မဟုတ်လား"

"ဒါတွေထားပါတော့ကွာ၊ သူက အလုပ်အားတဲ့ရက်မှာ
[illegible]လာလည်ဖို့ ဖိတ်သွားတယ်"

"မင်းကသွားမလို့လား"

နီမောင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

"မင်းကလည်း ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ တော်ကြာ မောင်ရွှေ
[illegible]ဖြစ်နေတော့ မခက်ပေဘူးလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းသွားချင်ရင်လည်း ငနိုကနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ သေ
ချာချာ မေးကြည့်ပါဦး"

ထို့နောက်မှာတော့ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဗန်ကောင်းအပါအ
လူငါးယောက်ပြန်ဆုံပြီး တောလမ်းအတိုင်း ပြန်ခဲ့ကြလေသ

အချိန်က ညဥ့်ဦးပိုင်းအချိန် ကျော်နေပြီဖြစ်သ
တောထဲ၌ အမှောင်ရိပ်များ ဖုံးနေလေပြီ။

သို့သော်လည်း လူများသည်က တစ်ကြောင်း၊ မီး
မီးတိုင်များလည်းပါသဖြင့် မကြောက်မရွံ့ ပြန်လာကြလေသ

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှာ တောထဲရောက်သောအခါ လူသ
လာ တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ထင်မိသော်လည်း ထိုသို့မဟုတ်

တောထဲရောက်သောအခါ မိမိတို့လိုပင် မီးတု
တိုင်များကိုင်ကာ သွားလာနေကြသော လူအချို့ကို တွေ့ရ

မနီးမဝေးမှ သွားလာနေကြသူများထံမှလည်း အ
ချင်းပြောဆိုနေကြသော စကားသံများကို ကြားနေရသည်

မနီးမဝေးမှ သွားလာနေကြသူများထံမှလည်း အ
ချင်းပြောဆိုနေကြသော စကားသံများကို ကြားနေရသည်

"ပြန်လာကြပြီလားဟေ့. . ဘာတွေရခဲ့သလဲ"

"အမဲချဉ်တစ်ထုပ်ပဲ ရခဲ့ပါတယ်၊ နင်တို့ရော ဘာ
ရခဲ့ကြသလဲ"

"ဝက်သားချဉ်နဲ့ ထမင်းထုတ်တွေ ရခဲ့တယ်၊ ငါ
တဲ့ သစ်ရွက်တွေကို ရေထဲချကြည့်တော့ ပေါ်ကုန်တာ
ဒါကြောင့် အမြန်ထွက်ပြေးခဲ့ရတာ"

ထိုသို့ အချင်းချင်းပြောဆိုကြပြီး ရယ်မောသံများပါ
ကြားရလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း တအုံ့တသြဖြင့် ဆက်လျှောက်လာကြ
ရာ တစ်နေရာရောက်တော့ တောစပ်မှထွက်လာသော လူနှစ်
ယောက်နှင့် ဆုံမိကြလေသည်။

အခြားမဟုတ်ပေ။

တစ်ခါက တောထဲမှာ တွေ့ခဲ့ကြသော အဘိုးကြီးနှင့်
မြလေးတို့ပင်ဖြစ်သည်။

မြလေးက နီမောင်သို့ သုံးယောက်ကိုမြင်တော့ ကောင်း
စွာမှတ်မိဟန်ဖြင့် ပြုံးပြီးနှုတ်ဆက်လေသည်။

"ဟော အစ်ကိုတို့ပါလား၊ စျေးတန်းက ပြန်လာကြတာ
ထင်ပါရဲ့"

"ဟုတ်တယ် မြလေးတို့က အခုမှ သွားကြမလို့လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဒါထက် နောက်ပြောင်းသွားတဲ့ နေရာမှာရော နေရ
တာ အဆင်ပြေကြရဲ့လား"

"ပြေပါတယ် အစ်ကိုရဲ့၊ အစ်ကိုတို့အားရင် လာလည်
ပါဦးလား"

"အလုပ်နားတဲ့ရက် ကြုံရင်လာခဲ့ပါ့မယ်"

ထိုသို့ပြောရင်း နီမောင်က စျေးတန်းမှာ မြနှင်းဖြူနှင့်
တွေ့ခဲ့သည့်အကြောင်းကို ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားလိုက်
သေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်မှ မပြောသင့်ဟု ထင်သဖြင့် မပြောပဲနေလေ သည်။ ထို့နောက် မြလေးတို့ မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်က သူတို့ကို နှုတ်ဆက်ကာ ဈေးတန်းရှိရာဘက်သို့ ထွက်သွားကြလေတော့ သည်။

"နီမောင် စောစောကတွေ့လိုက်တာ မင်းတို့ကျတ်ကုန်း မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးလား"

ဦးဗန်ကောင်းက မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး"

"အင်း. . ပရလောကသားတွေ ဆိုပေမယ့် လူတွေနဲ့ အတော်နီးစပ်ကြတာပဲ"

ဟု ရေရွတ်ပြောဆိုနေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းအချိန်တွင် ငနီကရောက် လာသောအခါ သူမှာလိုက်သည့် ပစ္စည်းများကိုပေးရင်း မြနှင်းဖြူ အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

"မင်း သူနဲ့တွေ့ခဲ့ပြီလား၊ ဘယ်လိုသိကြတာလဲ"

ဟု ပြန်မေးသည်။

နီမောင်က လူမှားပြီး နှုတ်ဆက်ရာမှ သိခဲ့ရပုံကို ပြန် ပြောပြလိုက်သည်။

"မင်းချစ်သူ မြနှင်းဖြူက အတော်ကလေးချောပါတယ်"

"ငါနဲ့ ချစ်သူတွေမဖြစ်ခဲ့ပါဘူးကွာ၊ သူက ငါမေတ္တာကို လက်မခံခဲ့ပါဘူး"

ငနီက,ကဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသည့် အသံမျိုးဖြင့်ပြော

သည်။

"မင်းအတွက် ငါစိတ်မကောင်းပါဘူး"

"ကံတရားပဲပေါ့ကွာ အခုတော့ ဒီကိစ္စတွေက ပြီးသွား ပြီ၊ ငါလည်း တစ္ဆေဘဝရောက်နေရပြီဆိုတော့ ဘာမှမတတ် နိုင်တော့ပါဘူး၊ ဒါထက်မေးရဦးမယ် မင်းသူကို မြင်လိုက်တော့ သဘောမကျဘူးလား"

နီမောင်က ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိသဖြင့် တအံ့တသြ ကြည့်နေသည်။

"တကယ်တော့ မြနှင်းဖြူဟာ သဘောမနောဖြူစင်ပြီး ယဉ်ချည်ချောမောတဲ့ သူပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူရဲ့နောက်မှာ မမြင်ရ တဲ့ အန္တရာယ်တစ်ခုတော့ ရှိနေတယ်၊ အဲဒါကို ဖယ်ရှားနိုင်ရင် တော့ မင်းအနေနဲ့ သူ့မေတ္တာကိုရအောင် ကြိုးစားသင့်တယ်"

နီမောင်က ဘာမှပြန်မပြောပေ။

"ဒါထက် မေးရဦးမယ်. . ၊ မြနှင်းဖြူနောက်မှာရှိနေတဲ့ အန္တရာယ် တစ်ခုခုရှိမနေရင် မင်းသူ့ကို စိတ်ဝင်စားမှာလား"

"အမှန်ပြောရရင်တော့ မြနှင်းဖြူဟာ နှစ်သက်ဖို့ကောင်း တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါ့အနေနဲ့ ဒီလိုစိတ် မျိုးတော့ မရှိသေးပါဘူး၊ ငါသိချင်နေတာက သူ့နောက်က နေ အနှောင့်အယှက်ပေးနေတာ ဘာလဲဆိုတာတော့ သိချင် တယ်"

"ငါကတော့ သေသေချာချာမသိခဲ့ရဘူး၊ မင်း သူနဲ့ ရင်းနှီးအောင်လုပ်ပြီး မေးရင်တော့ သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက်မှာတော့ နှစ်ယောက်သား တောထဲဝင် ပြင်ဆင်ကြလေရာ ထိုအကြောင်းများကို ဆက်မပြောကြ ပေ။

အခန်း(၉)

ကောဇါနှစ်ခိုင် နှစ်ဆောင်မြိုင်

တစ်နေ့သ၌ နီမောင်ရောက်လာပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဗန်ကောင်းတို့နှစ်ယောက်ကို လာခေါ်သည်။

"ဆရာ ကျွန်တော် နှစ်ဆောင်မြိုင်ကုန်းဘက် သွားမလို့ လိုက်ခဲ့ကြပါလား"

"နှစ်ဆောင်မြိုင်ကုန်းဆိုတာ ငနိကနေတဲ့ရွာလား"

"ဟုတ်တယ်ဆရာ"

"ဟန်ကျတာပေါ့ကွယ် ငါတို့ကလည်း အဲ့ဒီရနံရာကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားကြည့်ချင်နေတာ၊ အခု မင်းလာခေါ်တော့ ရေဝတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျသလို အတော်ပဲဖြစ်သွားတာပေါ့”

ဟုပြောဆိုကာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဖန်ကောင်းတို့နှစ်ယောက် လိုအပ်သောပစ္စည်းများကို လွယ်အိတ်တစ်လုံးဖြင့် ထည့်ကာ နီမောင်နှင့် လိုက်လာကြလေသည်။

ဦးဖန်ကောင်းထံမှာလည်း ၄င်းသွားလေရာယူဆောင် လေ့ရှိသော ဆေးဝါးပစ္စည်းများထည့်ထားသည့် လွယ်အိတ်တစ်လုံး ပါလာလေသည်။

ကျွန်ုပ်အနေကတော့ ယခုကဲ့သို့ တောတောင်များထဲ၌ လက်တွေ့ သွားလာရသည်ကို များစွာသဘောကျမိလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်. . .

စာပေရေးသားရာ၌ စိတ်ကူးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စာတွေ့ဗဟုသုတဖြင့်သော်လည်း ရေးသားရသည့်အခါ စမ်းတဝါးဝါးဖြင့်သာ ရေးသားရသောကြောင့် ပီပြင်မှုမရှိကြပေ။

မိမိကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ရသော လုပ်ကိုင်ခဲ့ဘူးသော အကြောင်းအရာတို့ကို ရေးသားရသောအခါ မျက်စိထဲမှာ မြင်နေသဖြင့် ရေးသားရသည့်အခါ အခက်အခဲ မရှိလှတော့ပေ။

ယခုကဲ့သို့တောတောင်များထဲသို့ သွားလာရသောအခါမှာ တွေ့ဖူး၊ ဖတ်ဖူးသည်နှင့် ကွာခြားမှုရှိနေသည်များကို တွေ့ရလေသည်။

မဲဇာမြိုင်သစ်တောစခန်းမှ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းရှိသော နေရာဘက်သို့ သွားလာသော လူသွားလမ်းများရှိသဖြင့် ထိုလမ်း

များအတိုင်း သွားကြလေသည်။

ငနီကကိုတော့ စောထီး၊ ငမဲအောင်တို့ နှစ်ယောက်နှင့် တွဲပေးထားခဲ့သောကြောင့် တောထဲမှာ ကျန်ခဲ့လေသည်။

ထိုနေရာဘက်သို့ တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးသောကြောင့် လမ်းမှတွေ့သူများကို မေးမြန်းသွားကြရသည်။

၄င်းတို့က ပါးစပ်ဖြင့်ပြန်မပြောပဲ လက်ညှိုးထိုးပြကြသဖြင့် သူတို့ညွှန်ပြသောလမ်းအတိုင်း ဆက်သွားကြသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်မှာ. . နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းဟု အမည်တွင်သော ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်သွားကြလေတော့သည်။

ထိုရွာမှာ သစ်တောအတွင်းမှာ တည်ထားသော ရွာတစ်ရွာဖြစ်ပြီး ရွာတန်းရှည်တော့မဟုတ်ပေ။

နေအိမ်ကလေးများကို သစ်ပင်ကြီးများအောက်တွင် ဆောက်လုပ်ထားကြခြင်းဖြစ်ပြီး တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ သွားသောလမ်းကလေးများ ရှိသည်။

သစ်၊ ဝါး၊ အင်ဖက်၊ တောင်ထန်းရွက်တို့ကို အမိုးအကာလုပ်ပြီး ဆောက်ထားကြကာ အများအားဖြင့်တော့ ခြေတံရှည်အိမ်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

အောက်ဘက်တွင် မီးဖိုကြီးများ ဖိုထားပြီး တိရစ္ဆာန်များ မွေးထားသည်။

မီးပုံနှင့် မနီးမဝေးတွင် ဆန်ဖွပ်ရန် မောင်းတံများနှင့် မွေးထားသော ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ဝက်၊ ကြက်တို့လည်း ရှိနေကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။

အပေါ်ထပ်မှာ လူနေကြဟန်ရှိလေသည်။

အခြားရွာများမှာ တွေ့မြင်ရသည့်အတိုင်း အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် မြေကွက်ကလေးများပြုပြင်ပြီး အသီးအနှံများ စိုက်ပျိုးထားကြသည်။

ရွာထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ နေအိမ်များမှာ မွေးထားသော ခွေးဟောင်သံများ ပေါ်ထွက်လာပြီး . . အချို့အိမ်များမှ လူအချို့ ထွက်လာကြသည်။

ဟောင်းနွမ်းလှသည့် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည့် ကလေးများကလည်း အချို့နေရာများမှ ထွက်လာပြီး ချောင်းမြောင်းကြည့်နေကြသည်။

နီမောင်က ထွက်လာသော လူတစ်ယောက်ကို မေးမြန်းကြည့်နေသည်။

"ဒါ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းဆိုတဲ့ ရွာလားခင်ဗျာ"

"ဟုတ်တယ်ကွယ့်"

"မောင်ရွှေမြရဲ့ အဘွားနေတဲ့အိမ်က ဘယ်နေရာမှာပါလဲ"

"ဟိုး . . ရွာဖျားဘက်မှာ"

ဟု လေသံဝဲဝဲဖြင့်ပြောပြပြီး အိမ်ထဲပြန်ဝင်သွားသည်။

"သူတို့နေတာ နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံးမှာလို့ ငနိက ပြောဖူးတယ်၊ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်မျိုးကတော့ များများရှိမှာမဟုတ်ပါဘူး"

ဟု နီမောင်ကပြောပြီး ဆက်လျှောက်လာကြရာ ရွာဆုံးသောအခါ သစ်တောအုပ်အတွင်း တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်မှာ ရှိနေသည့် အိမ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံးကို လှမ်းမြင်ကြရသည်။

မူလက ဝေရနံ့ချေးများသုတ်ထားခဲ့ရာ နှစ်ကြာတော့ အညိုးရောင်ဖြစ်နေသည်ကတစ်ကြောင်း. . .၊

သစ်တောများအတွင်း ရောက်နေပြီး၊ သစ်ပင်များ ကွယ်နေသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ရုတ်တရက် မမြင်ရပဲ ရှိကြရာ အနီးမဝေးရောက်သောအခါမှ ဘွားခနဲ တွေ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ဟန်ဖြင့် တစ်အိမ်လုံး ပျက်စီးယိုယွင်းနေပြီဖြစ်သော်လည်း ရှေးအခါက တင့်တယ်မှုရှိသော ပုံရိပ်များကိုတော့ တစ်စွန်းတစ်စ တွေ့မြင်နေရသေးသည်။

နှစ်ဆောင်ပြိုင်ဆောက်ထားပြီး အချို့နေရာများမှာ ပျက်စီးနေသောကြောင့် ဇရပ်ပျက်ကြီး တစ်ဆောင်နှင့်ပင် တူနေသာတော့သည်။

ငနိက တို့မြေးအဘွားနှစ်ယောက်မှာ ဘယ်လိုကြောင့် ဤနေရာမျိုးတွင် လာရောက်နေထိုင်ကြသည်ကိုတော့ မသိကြပါ။

"နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးဆိုတာ ဒီအိမ်ပျက်ကြီးကိုပဲ ခေါ်ကြတာဖြစ်မယ်၊ ဒီရွာကိုလည်း ဒီနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးရှိတဲ့ ကုန်းကို အကြောင်းပြုပြီး နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းလို့ ခေါ်ကြတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်မယ်”

ဟုပြောဆိုကာ ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာကြသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်မိုး
သော်လည်း အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာကုန်းပေါ်မှာတော့ ရှင်းလင်း
သည်။

အိမ်ပေါက်ဝတည့်တည့် နေရာလောက်တွင် စကား
ပင်တစ်ပင်သာ ရှိနေသည်။

စကားဝါပင်မှာ အပင်သိပ်မမြင့်လှပဲ ပုပုဝိုင်းဝိုင်း
အကိုင်းအခက်တို့က ဖြာဝေလျက်ရှိသည်။

စကားဝါပန်းရနံ့ ရသဖြင့် ထိုနေရာရောက်တော့
ကြည့်သောအခါ ပန်းပွင့်များကိုတော့ မတွေ့ရပေ။

အိမ်ပေါက်ဝတံခါးချပ်ကို ဟထားသဖြင့် အတွင်း
လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မှောင်နေသောကြောင့် ဘာမှသဲ
ကွဲကွဲ မမြင်ရပေ။

“အိမ်ရှင်တို့ ရှိပါသလားဗျာ”

နီမောင်က အိမ်အပေါက်ဝမှာရပ်ကာ အသံပြုလို
သော်လည်း အသံမကြားရပေ။

“အိမ်ရှင်တို့ရှိပါသလားဗျာ”

နောက်တစ်ကြိမ် အသံထပ်ပြုလိုက်တော့မှာ အ
အသံတစ်သံ ကြားရသည်။

“ဘယ်သူတွေလည်း ဝင်ခဲ့ကြပါ”

အသံက တိုးလှသောကြောင့်. . အတော်ကလေး

ကိုက်ပြီး နားထောင်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ သုံးယောက်မှာ အတွင်းသို့ဝင်သွား
ကြသည်။ အတွင်းရောက်တော့လည်း အတွင်းမှာ မှောင်မည်း
နေသည်။ ပြတင်းပေါက်တံခါးများအားလုံး ပိတ်ထားပြီး ရှေ့
က်ဝင်ပေါက်တံခါးတစ်ချပ်သာ ဟရုံဟထားသောကြောင့် အ
င်းရောင်မရှိပဲ မှောင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အတွင်းရောက်တော့ ကြမ်းပြင်များမှာ ဖုန်များ ဒုတက်
နေသည်။

ကျွန်ုပ်က လွယ်အိတ်ထဲမှာ ပါလာသော လက်နှိပ်မီး
ထုတ်ယူပြီး ထိုးကြည့်လိုက်သောအခါ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာ
အောင်ဒုတက်နေသော ဖုန်များမှာ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေတော့သည်။
စ်စုံတစ်ယောက် နင်းလျှောက်သွားလာသော ခြေရာမျိုး မ
တွေ့ရသဖြင့် ဦးဗန်ကောင်းက လေသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်
သည်။

“ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ လူတွေနေတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား
သိဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ခြေရာလည်း မတွေ့မိဘူး”

“ဒီမှာ ငနိုကတို့ သားအမိနေတယ်လို့ ပြောတယ်”

“ငနိုက,က တစ္ဆေဘဝ ရောက်နေတော့ ခြေရာဘယ်
င်ပါ့မလဲ”

“ဒါဖြင့် သူ့ဘွားအေကရော”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ပြောဆိုရင်း အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်
ဒုတက်နေသော ဖုန်များပေါ်သို့ နင်းလျှောက်ကြ
သူ တို့ခြေရာများ ထင်လာလေသည်။

ကြမ်းပြင်များက မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေသောကြောင့်
လျှောက်လိုက်တိုင်း တကျွိကျွိနှင့် အသံမြည်နေလေသည်။ တိ
ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော အိမ်အတွင်း၌ ခြေသံများက ပဲ့တင်
ကဲ့သို့ ထွက်လာလေသည်။

မီးရောင်ဖြင့်ထိုးကာ တဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွား
ရာ အလယ်နေရာရောက်တော့ ခုတင်တစ်လုံး ချထားသည်
အရင်မြင်ကြရသည်။

တဖြည်းဖြည်း အနားကပ်သွားတော့ ခုတင်ပေါ်
ပက်လက်အနေအထားဖြင့် လဲလျောင်းနေသော အဘွားအို
ယောက်ကို တွေ့ကြရသည်။

ကျွန်ုပ်က မီးရောင်ဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်သည်။

စောင်ဟောင်းတစ်ထည်ကို ကိုယ်တစ်ပိုင်းခြုံထား
ပက်လက်အနေအထားဖြင့် လဲလျောင်းနေသော အဖွား
အသက်အရွယ်ကြီးလှပြီ ဖြစ်၏။

အရိုးပေါ် အရေတင်နေသကဲ့သို့ ပိန်လှသည်။

မျက်တွင်းပေါက်နှင့် ပါးနှစ်ဖက်မှာ အတွင်းသို့ ချိုင်
နေကာ ပါးစပ်က အနည်းငယ်ဟနေသဖြင့် လူသေအလော
နှင့် တူနေတော့သည်။

ကျိုးတိုးကျဲတဲ ဆံပင်များက မျက်နှာနှင့် ဘေးသို့

သည်။ မီးရောင်ဖြင့် ထိုးကြည့်တော့ မျက်လုံးဖွင့်လာသည်။

"မီးရောင်ကို ပိတ်ပေးစမ်းပါ မျက်စိစူးလှတယ်"

ဟုပြောသဖြင့် လက်နှိပ်မီးခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်ရာ မြန်
ောင်သွားလေသည်။

"မင်းတို့က ဘယ်သူတွေလဲ"

"မောင်ရွှေမြလို့ခေါ်တဲ့ ငနိုကနဲ့ အလုပ်အတူတူ လုပ်
ေတဲ့ သူတွေပါ အဘွားကဘယ်သူလဲ"

"ငါ့နာမည်က ဒေါ်ဝေမာလို့ ခေါ်တယ်၊ ငါက သူ့အမေ
ပဲ"

"ဒါထက် ငနိုက,က တစ္ဆေဘဝ ရောက်နေတယ်ဆိုတာ
တယ်ပဲလားဟင်"

"ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မှာပေါ့၊ အခုအချိန်ထိတော့ ငါ့
ီ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေတုန်းပါပဲ"

ထိုအခါမှ ခုတင်ဘေးမှာ တင်ထားသော ပွဲစျေးတန်းမှ
ောင်ဝယ်ယူလာပေးခဲ့သော အစားအသောက် အထုပ်များ
နေသည်ကို သတိပြုမိကြသည်။

ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေသော ဒေါ်ဝေ
ာ ငနိုကတစ်ယောက် တစ္ဆေဘဝ ရောက်နေသည်၊ မရောက်
သည်ကို စိတ်ဝင်စားပုံ မရှိပေ။

"ဒီအိမ်ကြီးမှာ အဘွားတို့နှစ်ယောက်တည်း နေကြတာ
း"

"ဟင့်အင်း မဟုတ်ပါဘူး၊ နောက်ထပ်ရှိသေးတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်သူတွေလဲဟင်"

"လူမဟုတ်ပါဘူး ဟိုးအိမ်ရှေ့မှာရှိတဲ့ စကားဝါပင်
ငါတို့နှစ်ယောက် ဒီမှာရှိနေသမျှ စကားဝါပန်းနှစ်ခိုင်က
ပွင့်နေတယ်၊ အဲ့ဒါ ငါတို့အဖော်ပဲလေ"

ထိုစကားကြောင့် အံ့ဩသွားကြလေသည်။

"ငါတို့နှစ်ယောက် မရှိရင်တော့လည်း ဒီပန်းခိုင်
လည်း ရှိကြတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ရွာကလူ
တောင် ငါတို့နေတဲ့နေရာကို စကားဝါနှစ်ခိုင် နှစ်ဆောင်
လို့ ပြောကြတယ်လေ၊ နာမည်လေးက မကောင်းဘူးလား . .
ဟီး. . "

ဟုပြောကာ ကျိုးတိုးကျဲတဲရှိနေသော သွားများ
အောင် ရယ်လိုက်လေသည်။

"ဒါထက်. . မောင်ရွှေမြ အလုပ်သွားနေတာတော့
ဘွားသိတယ်မဟုတ်လား"

"သိပါတယ်"

"သူ့ကို ထမင်းဘယ်သူချက်ကျွေးနေသလဲဟင်"

"သူက ငါ့ကိုလုပ်ကျွေးနေတယ်ဆိုပေမယ့် ဒီမှာ
ဘူး၊ အစားအသောက်ပို့တဲ့အခါမှသာ ရောက်လာလေ့ရှိ

"သူက ဘယ်မှာနေသလဲဟင်"

"ငါက အိပ်ရာထဲမှာ မထနိုင်တာ အတော်ကြာ
တော့ သူဘယ်မှာနေပြီး ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာ
မသိတော့ပါဘူး၊ အရင်ကတော့ တောထဲသွားစရာရှိရင်

ချိန်တန်ရင် ပြန်လာလေ့ရှိတယ်၊ အခု သူအိမ်မှာ ပြန်မအိပ်
တော့တာ အတော်ကြာပါပြီ"

နီမောင် စိတ်ထဲမှာတော့ ငနိုကတစ်ယောက် ဂူထဲမှာ
ခဲ့ရပြီး နောက်တွင် ထိုအိမ်သို့ ပြန်မလာတော့ခြင်း ဖြစ်မည်
တွေးခဲ့လေသည်။

"ဒါဖြင့် အဘွားတစ်ယောက်တည်း ဒီအိမ်ကြီးမှာနေခဲ့
ကြာပြီပေါ့နော်"

"သူက ဒီအိမ်မှာသာ ပြန်မအိပ်ရတော့ပေမယ့် ငါ့ကို
တော့ ပစ်မထားပါဘူး၊ ငါ့သားလေးက အမေအပေါ်မှာတော့
တတ်မှုရှိပါတယ်၊ အရင်ကလည်း သူပဲ လုပ်ကျွေးနေခဲ့တာပဲ
လည်း သူပဲ လုပ်ကျွေးနေတာပါပဲ၊ အမေအပေါ်မှာ ဘယ်
တော့မှာ ငြိုငြင်မှုမရှိခဲ့ပါဘူး"

ထိုစကားကြားသောအခါ နီမောင်မှာ သူနှင့်အတူတွဲ
အလုပ်လုပ်နေသော ငနိုကအတွက် များစွာကရုဏာသက်
သည်။

"ဒါဖြင့် သူဘာကြောင့် အိပ်ပြန်မလာတော့တာရယ်
ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာတော့ အဘွားမသိဘူးပေါ့နော်"

"မသိပါဘူးကွယ် သိလည်းမသိချင်တော့ပါဘူး၊ ဘာ
ကြောင့်လည်းဆိုတော့ ငါလည်း မကြာခင် ဒီဘဝက ကျွတ်တော့
ထင်ပါရဲ့"

ဟုပြောကာ မျက်လုံးပြန်မှိတ်သွားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်
ယောက်လည်း အိမ်ကြီးအပြင်ဘက်သို့ ပြန်ထွက်လာကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေသည်။

အိမ်ရှေ့ပြန်ရောက်တော့ ဒေါ်ဝေမာဆိုသော အဘွား ကြီးပြောလိုက်သည့်အတိုင်း စကားဝါပင်အပေါ်သို့ မော့ကြ ရာ ထူးထူးခြားခြား ပွင့်နေသော စကားဝါပန်းနှစ်ခိုင်ကို တွေ့ ရသည်။

စကားဝါပန်းပွင့်က များများမတွေ့ရပဲ ထိုပန်းနှစ် တည်းသာ ရှိနေဟန်တူသည်။

သို့သော် သင်းပျံ့သော ရနံ့များကတော့ ပတ်ဝန်းကျ တစ်ဝိုက်တွင် ပြန့်နှံ့လျက် ရှိနေသည်။

"သနားစရာပဲနော်၊ သူ့သားလေး သေတာကြာပြီး လွန်ဘဝရောက်နေတယ်ဆိုတာ သူ့ခမျာ မသိရှာသေးဘူး"

ကျွန်ုပ်စကားကြားသောအခါ ဦးဗန်ကောင်းက သူ ထင်မြင်ချက်ကို ပြောသည်။

"ကျုပ်တော့ ဒီလိုမထင်ဘူး သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ နာ ပေးထားပုံကဆန်းတယ်၊ ဒေါ်ဝေမာ နာမည်ကို ဒေါ်ဖြုတ် ရင် 'ဝေမာ'ကျန်တယ် ငနိကနာမည်ကို ရှေ့က'င'ဆိုတဲ့ စာ ဖြုတ်လိုက်ရင် 'နိက'ကျန်တယ်"

"အဲဒီနှစ်ခုပေါင်းရင် 'ဝေမာနိက' ဆိုတဲ့ အမိပ္ပါယ် လာတယ်၊ ဝေမာနိကဆိုတာ ပရလောကသားတွေကို ခေါ် နာမည်တစ်မျိုးပဲ မဟုတ်လား"

"အင်း. . ဒါလည်းဟုတ်ပေသားပဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် အ ကြီးလည်း သေပြီး ဝိညာဉ်ဘဝ ရောက်နေပြီလား မပြော

ဘူး"

"ဒီလိုဖြစ်နေရင်လည်း ကြာကြာတော့နေလို့ ရကြမယ် ထင်ဘူး၊ တစ်နေ့ကျရင်တော့ သူ့လမ်းသူ သွားကြရမှာပါပဲ"

"ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ မရှင်းတာက ဒီစကားဝါပန်းပင် ရဲ့ ပန်းနှစ်ခိုင်က သူတို့ကိုယ်စား ဘာကြောင့်ရှိနေရတာလဲ"

ဟု နီမောင်က ပြောလိုက်သည်။

"ဒါမျိုးတွေက အတော်လေးဆန်းကြယ်တဲ့ ပရလောက လို့ ခြုံပြီးပြောရသော်လည်း အမျိုးအစားတွေက အများကြီးရှိ ယ်ကွ၊ နောက်ပြီး အဆင့်အတန်းရှိတာချင်းတွေ၊ ကမ္ဗဇိဒ္ဓိရှိပုံ င်းတွေလည်း မတူကြဘူး၊ ဒီလိုရှိနေခြင်းဟာ သူတို့နဲ့ပတ်သက် အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိနေပါလိမ့်မယ်"

ဦးဗန်ကောင်းက ထိုမျှလောက်သာပဲ ပြောပြနိုင်လေ သည်။

ထိုနောက်မှာတော့ ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်သား ထိုနေ မှ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှာတော့ 'စကားဝါနှစ်ခိုင် နှစ်ဆောင်ပြိုင် သော စကားလုံးများက ပွဲတင်ထပ်ကာ ပါလာလေတော့ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၀)

နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျတ်ကုန်း

နောက်ပိုင်းရက်များမှာတော့ ငနိုကတစ်ယောက် အခြေအနေ သိပ်မကောင်းသည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

အခြားသူများက မသိသော်လည်း နီမောင်က သူနှင့် အလုပ်အတူ တွဲလုပ်နေရသူ ဖြစ်သောကြောင့် သတိပြုမိလေသည်။

ယခင်ရက်များက အလုပ်လုပ်လျှင် တက်တက်ကြွကြွ မြဲလုပ်ကိုင်လေ့ရှိသော်လည်း ယခုရက်များမှာတော့ တမှိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှိုင်တတွေတွေနှင့် မျက်နှာညှိုးနေလေသည်။

"ငနီက မင်းဘာဖြစ်လို့လဲ အလုပ်မလုပ်ချင်တော့လို့လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ"

"ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်မှိုင်နေရတာလဲ"

"ငါနေရာဟောင်းကို ပြန်ရဖို့ . . တဖြည်းဖြည်း နီးလာပြီကွ"

"ဘယ်လိုကြောင့်လဲ"

"ဒီရက်ပိုင်းလောက်မှာ ငါ့အမေသေတော့မယ်၊ သူသေသွားရင် ငါ ဒီလိုအပြင်မှာ နေခွင့်မရှိတော့ဘူး"

"မင်းက ဘယ်လိုသိနေတာလဲ"

"သူတို့လာပြောလို့ သိရတာပါ"

"သူတို့ဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲဟင်"

"သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပေါ့ကွာ၊ ငါကတော့ ဘယ်ပြောလို့ဖြစ်ပါ့မလဲ ငါမသွားခင် မင်းကိုမှာစရာရှိတယ် နီမောင်"

"ဘာပြောမှာလဲ"

"ငါ မရှိတော့ရင် မင်း မြနှင်းဖြူရဲ့မေတ္တာကို ရအောင်ကြိုးစားပြီး သူ့ကို ဒုက္ခတွင်းက ကယ်ပေးပါကွာ"

နီမောင်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

"အဲဒါက ငါတစ်ယောက်တည်းသဘောနဲ့ လုပ်လို့မရဘူး၊ သူ့သဘောကလည်းရှိသေးတယ်၊ သူ့သဘောတူမှလည်း ဖြစ်မှာပေါ့၊ နောက်ပြီး . . ငါက အဲဒါမျိုးတွေ သိပ်မသိသေးပါ

ဘူးကွာ"

"မင်း မသိပေမယ့် သိတဲ့လူရှိပါတယ်"

"ဟင် . . ဘယ်သူများလဲ"

"အခု . . ငါတို့စခန်းမှာရောက်နေတဲ့ ဧည့်သည်နှစ်ယောက်မှာ ဟိုအသက်ကြီးကြီးလူက ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေကို သူနားလည်ပါတယ်၊ မင်း သူ့ကို အကူအညီတောင်းရင် ရပါတယ်"

ဟုပြောပြလေသည်။

"အေးပါကွာ နောက်တော့ မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ငါကြိုးစားကြည့်ပါ့မယ်"

"နောက်တစ်ခု အကူအညီတောင်းစရာလည်း ရှိသေးတယ်"

"ပြောကွာ"

"ငါ့အမေ သေသွားရင် မင်းတို့သွားပြီး သင်္ဂြိုဟ်ပေးပါ"

"သင်္ဂြိုဟ်တာတော့ဟုတ်ပါပြီ၊ သူသေမှန်း မသေမှန်း ငါတို့က ဒီကနေဘယ်လိုသိနိုင်ကြမှာလဲ"

"ငါ အလုပ်မလာတော့ရင် အမေသေပြီလို့သာ မှတ်ကြပါ၊ အမေသေလို့ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးရင် ငါ့အလောင်းကိုလည်း တွေ့အောင်ရှာပြီး သင်္ဂြိုဟ်ပေးကြပါ"

နီမောင်က ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ဘဲ စိတ်မကောင်းစွာနှင့်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်။

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး နောက်ထပ် သုံးရက်ခန့်ကြာသောအခါ ငနီကတစ်ယောက် သစ်တောစခန်းသို့ ရောက်မလာတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေ။

ပထမတော့ လာနိုးလာနိုးဖြင့် စောင့်နေသော်လည်း.. နောက်ဆုံးမလာတော့မှ တောအုပ်ကြီး ထန်ဖုန်းရှိန်ကို အကြောင်းစုံပြောပြလိုက်ကြသည်။

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်ကလည်း ခွင့်ပေးလိုက်သဖြင့် လူစုပြီး နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းသို့ တစ်ခေါက်ပြန်သွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်နှင့် နီမောင်တို့အဖွဲ့ကသုံးယောက် လူစုပြီး သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့လူစု သွားကြသောအချိန်က နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်ဖြစ်သည်။

နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းမှ အိမ်ကြီးရှိရာသို့ ရောက်သွားသောအခါ ငနိကကိုမတွေ့ရဘဲ တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေလေသည်။ ထူးခြားသောအချက်က ရွာသူရွာသားများကို တစ်ယောက်တလေမှပင် မတွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ထင်သလို ငနိက အမေသေဆုံးသည်ဆိုသည်မှာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားဟု သံသယရှိလေသည်။

သို့သော်လည်း ထိုနေရာရောက်တော့မှတော့ မထူးတော့ပြီမို့ အိမ်ထဲဝင်ကြည့်ကြသည်။

အိမ်ကြီးအတွင်းမှာတော့ တစ်နေ့ကကျွန်ုပ်တို့ နင်းလျှောက်ခဲ့သော ခြေရာကိုသာ တွေ့ရသည်။

ခုတင်ပေါ်မှာတော့ ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ငြိမ်သက်နေသော ဒေါ်ဝေမာကို တွေ့ကြရသဖြင့် အနားကပ်ကြည့်

ကြသည်။ တစ်အိမ်လုံးမှာလည်း မှောင်မည်းနေပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

နီမောင်က ကျွန်ုပ်ထံမှ လက်နှိပ်မီးကိုတောင်းယူပြီး အနားကပ်ကာ မီးရောင်ဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်သည်။

ဒေါ်ဝေမာမှာ မီးရောင်ကြောင့် မျက်လုံးပွင့်လာသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဖျတ်ခနဲ ထထိုင်လာသဖြင့် နီမောင်က နောက်သို့ဆုတ်ပေးလိုက်သည်။

နောက်တော့ ဘာမှမပြောပဲ ဗိုင်းခနဲ ပြန်လဲကျသွားလေသည်။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲမသိဘူး"

ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ဘာမှမထူးခြားတော့ပဲ ငြိမ်နေသဖြင့် မီးရောင်ဖြင့်ထိုးကြည့်လိုက်သည်။

ဒေါ်ဝေမာမှာ မျက်လုံးပွင့်လျက်သားနှင့်ပင် ငြိမ်သက်နေလေပြီ။ ကျွန်ုပ်က အနီးကပ်ပြီး စမ်းကြည့်သောအခါ အသက်မရှိတော့ပေ။

"သူသေသွားပြီ"

"ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ရွာထဲကလူတွေကို အကြောင်းကြားရမလား"

"ဒီလိုလုပ်လို့ မသင့်ဘူးထင်တယ် ရွာထဲကလူတွေနဲ့ သူတို့သားအမနှစ်ယောက်က အဆက်အသွယ် လုပ်ကြတဲ့ပုံ မပေါ်ဘူး"

ထိုသို့ပြောနေစဉ် အိမ်ပေါ်သို့ လူတစ်ယောက် တက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာသောအရိပ်ကို မြင်သဖြင့် မီးရောင်ဖြင့်ထိုးကြည့်လိုက်သည်။ အခြားသူမဟုတ်ပေ။ ငနိကပင် ဖြစ်သည်။

ငနိက,ကဘာမှမပြောပဲ ခုတင်နားသို့ ကပ်ကာငုံ့ကြည့်သည်။

"အမေသေသွားပြီလား"

နီမောင်က စိတ်မကောင်းသော အမူအရာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ငနိက,က ဘာမှာထပ်မပြောပဲ ငြိမ်နေသဖြင့် နီမောင်က ထပ်မေးလိုက်သည်။

"ငါတို့ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ရွာထဲကလူတွေကို အကြောင်းကြားပေးရမလား"

"သူတို့ကို အကြောင်းကြားလို့မဖြစ်ဘူး၊ ငါ့အမေ အလောင်းကို မင်းတို့ပဲ သင်္ဂြိုဟ်ပေးပါ"

နီမောင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"မင်းနဲ့ မင်းအမေအတွက် ငါတို့ စိတ်မကောင်းပါဘူး"

"ဘယ်တတ်နိုင်ပါမလဲကွာ အချိန်တန်တော့လည်း ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်ရမှာပေါ့"

ထို့နောက်မှာတော့ နီမောင်တို့တစ်တွေကပင် အလောင်းကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရန် ပြုလုပ်ကြရသည်။

ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါ။

အလောင်းကို အဝတ်ဖြင့်ပတ်ခြင်း၊ ဝါးကပ်ပြုလုပ်၍ တင်ခြင်း ခုတင်ပေါ်မှ အသုံးအဆောင်များကို အလောင်းနှင့်

တစ်ပါတည်း သယ်ယူသွားရန် ထည့်ခြင်းတို့ပင်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်တွင် အလောင်းကို တောထဲသို့ သယ်ယူလာကြလေသည်။

ဘုန်းကြီးမရှိ၊ သရဏဂုံပေးမည့်သူမရှိပဲ အသုဘချရသောအဖြစ်မျိုးကို ယခုသာ တွေ့ဖူးသေးသည်။

ငနိက,ကပင် ရှေ့မှ ဦးဆောင်ခေါ်သွားရာ တောနက်တွင်းတစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ မြေတွင်းဟောင်းတစ်ခုတွေ့ရသဖြင့် ထိုမြေတွင်းကိုပင် ထပ်မံတူးပြီး အလောင်းကိုထည့်ကာ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြလေသည်။ လူတစ်ယောက်၏ နောက်ဆုံးခရီးမှာ ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိသကဲ့သို့ ထင်ရပေသည်။

အားလုံးက အလောင်းမြေမြှုပ်သောကိစ္စမှာ အာရုံရောက်နေကြသဖြင့် ငနိကကိုပင် သတိမထားမိကြပေ။

မြေမြှုပ်သောကိစ္စပြီးမှ ကြည့်လိုက်တော့ အနားမှာ သူမရှိတော့ပေ။

"ငနိက ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ"

ထိုအခါ အတူပါလာသော အလုပ်သမားတစ်ယောက်က ပြောသည်။

"စောစောက ဟိုဘက်ထွက်သွားတာ တွေ့လိုက်တယ်"

"ဒါဖြင့် သူ့နောက်ကို လိုက်သွားကြရအောင်"

ဟုတိုင်ပင်ပြီး ငနိက ထွက်သွားသောဘက်သို့ လိုက်သွားကြလေသည်။ တောလမ်းအတိုင်း လိုက်သွားကြစဉ်အတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကိုမတွေ့ရပေ။ တောစပ်မှထွက်တော့မှ ကွင်းတစ်ခုကို ဖြတ်ပြီးသွားနေသော ငနိက၏ ပုံရိပ်ကို ဝိုးတဝါး လှမ်းမြင်ကြရသည်။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ပီပီပြင်ပြင် မြင်ကြရခြင်းမဟုတ်ပဲ ဝိုးတဝါးသာ မြင်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

အချိန်ကလည်း နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်ဖြစ်သဖြင့် အလင်းရောင်ကရှိနေသေးသည်။

ထို့ပြင် နေရာချင်းကလည်း သိပ်မဝေးလှပေ။

သို့တိုင်အောင် ငနိက၏ ပုံရိပ်ကို ဝိုးတဝါးမျှသာ တွေ့မြင်ကြရလေသည်။

သူကလည်း နောက်သို့တစ်ချက်ကလေးမှ လှည့်မကြည့်ပဲ ရှေ့သို့ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ တစိုက်စိုက်နှင့် သွားနေသည်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။

ထိုသို့သွားနေရင်းမှ တစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ငနိက၏ ပုံရိပ်မှာ မြေကြီးထဲသို့ ဝင်သွားသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ကြရသည်။

"ဟောဟိုမှာ သူမြေကြီးထဲဝင်သွားပြီ"

သို့ဖြင့် ထိုနေရာရောက်အောင် လျှောက်သွားပြီး ကြည့်လိုက်ရာ အောက်ဘက်သို့ ဆင်းသွားသော ချိုင့်ဝှမ်းတစ်ခုကို တွေ့ကြရသည်။

"သူချိုင့်ဝှမ်းထဲ ဆင်းသွားတာဖြစ်မယ်"

"တစ်ခါက သူပြောဘူးတယ် အဲဒီချိုင့်ဝှမ်းထဲမှာ ဂူပေါက်တစ်ပေါက် ရှိတယ်လို့ပြောတယ် သူသေတာ အဲဒီဂူထဲ

မှာလို့ ပြောဖူးတယ်'

"ဒါဖြင့် ဟုတ်မဟုတ်သိရအောင် အောက်ကို ဆင်းကြည့်ကြရအောင်"

ဟု ပြောဆိုတိုင်ပင်ကာ ချောက်ထဲသို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်။

ချောက်မှာ မတ်စောက်သော အနေအထားမျိုးမရှိပဲ ဆင်ပြေပြေသာရှိသော်လည်း ကျောက်တုံး ကျောက်ချွန်များပေါ်မှ ဆင်းပြီးဆင်းကြရသောကြောင့် သတိဖြင့် ဆင်းကြရလေသည်။

အောက်သို့ရောက်သောအခါ ဂူပေါက်ဝတစ်ခုကို တွေ့ကြရသဖြင့် လက်နှိပ်မီးရောင်ကို အသုံးပြုကာ အတွင်းဝင်ကြည့်ကြသည်။

ဂူကအတွင်းဘက်မှာ အတော်ကလေး ကျယ်ဝန်းသည်။ အတွင်းမှာတော့ ထူးထူးခြားခြား ဘာမှမတွေ့ရပေ။ တစ်နေရာရောက်သောအခါ ရှေ့သို့ဆက်သွား၍မရပဲ ချောက်ကမ်းပါးတစ်ခု ခံနေလေသည်။

ချောက်ကမ်းပါးမှာ သိပ်မကျယ်လှသော်လည်း တစ်ဘက်သို့ရောက်အောင် ကူးဖို့တော့မလွယ်လှပေ။

ထိုကမ်းပါးနေရာတွင် အားလုံးရပ်လိုက်ကြပြီး အောက်ငုံ့ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ဂူအတွင်းမှာပင် အလင်းရောင်အချို့ ရှိနေသဖြင့်. . . အောက်ခြေမှာရှိသော မြင်ကွင်းအချို့ကို မြင်ရသည်။

အောက်ဘက်တွင်ရှိသော ကျောက်တုံးများပေါ်မှာ လူအရိုးစုတစ်ခု ရှိနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးရောင့်ထိုးကြည့်သောအခါမှ ပိုမြင်ရသည်။

"အောက်ဘက်မှာ လူအရိုးစုတစ်ခု ရှိနေတယ် အရိုး ဖြစ်မယ်ထင်တယ်"

"ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

"သူကတော့မှာထားခဲ့တယ်၊ သူမရှိတော့တဲ့အခါ သူ့ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ပေးပါတဲ့"

"အောက်ကိုဆင်းဖို့ လွယ်ပါ့မလား"

"ကျွန်တော်ရောက်အောင် ဆင်းပါ့မယ်"

ဟု နီမောင်ကပြောပြီး အောက်သို့ဆင်းရန် ပြင်ကြသော သည်။ ဝါးလုံးနှင့် နွယ်ကြိုးများ ရှာဖွေယူလာကြပြီးနောက် နီမောင်နှင့် စောထီးတို့နှစ်ယောက်က ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသ လို အောက်သို့ဆင်းခဲ့ကြသည်။

အောက်သို့ရောက်သောအခါ အရိုးကျနေပြီဖြစ်သော အလောင်းကို တွေ့ကြရသည်။

သူနှင့်မနီးမဝေးမှာ ဒူးလေးတစ်လက်နှင့် မြားဘူး လည်းတွေ့ရသည်။

ထိုအလောင်း၏ ဦးခေါင်းခွံမှာ ကျောက်တုံးများဖြ ရိုက်မိခဲ့ဟန်ဖြင့် အက်ကွဲနေသည်။

"သူပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒါ ငနိကလို့ခေါ်တဲ့ မောင်း မြရဲ့ အလောင်းပဲဖြစ်မယ်"

"သူက လူယောင်ဆောင်နေလို့ ရနေရက်သားနဲ့ ဘာ ကြောင့် ဒီနေရာပြန်လာရတာလဲ"

"အမေကို လုပ်ကျွေးဖို့အတွက် သူ့အမေ မသေခင် အထိပဲ လူလောကမှာ နေခွင့်ရလို့ပဲဖြစ်မှာပေါ့၊ အခု သူ့အမေ မရှိတော့ သူလည်း မူလနေရာ ပြန်သွားရတာ ဖြစ်မှာပေါ့ ကွာ"

"သနားစရာပဲ"

ထို့နောက်မှာတော့ အရိုးစုနှင့် ဒူးလေး၊ မြားဘူးတို့ကိုပါ အဝတ်တစ်ခုဖြင့်ထုပ်ကာ အပေါ်သို့ယူဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ယူဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် ဂူအပြင်သို့ပြန်ထွက်ကာ တောစပ်တစ် နေရာတွင် မြေကျင်းတူးပြီး အရိုးစုနှင့် လေးမြားတို့ကိုပါ မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြသည်။

"မင်းအမေကို လုပ်ကျွေးခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် ဒီဘဝက ကျွတ်ပြီး ကောင်းရာဘုံဘဝကို ရောက်ပါစေလို့ ငါတို့ ဆုတောင်း ပေးလိုက်ပါတယ် ငနိကရယ်"

ငနိက၏ ကိစ္စပြီးသောအခါ ထိုနေရာမှ ပြန်ခဲ့ကြလေ သည်။ လမ်းတစ်နေရာရောက်တော့ ဦးဇန်ကောင်းက ပြောလိုက် လေသည်။

"ကျုပ်တို့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းကို တစ်ခေါက်ပြန်သွား ကြရအောင်"

"ဘာအတွက်လည်း ဦးဇန်ကောင်းရဲ့၊ အချိန်လည်း သိပ်မရှိတော့ဘူး"

အချိန်က ညနေပိုင်းအချိန် ရောက်လာချေပြီ။

"ဒေါ်ဝေမာ မသေခင်က ပြောသွားတာတွေ ဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်သိရအောင် သွားကြည့်ချင်လို့ပါ”

“ဒါဖြင့်လည်း သွားကြမယ်လေ”

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြန်လျှောက်ခဲ့ကြရာ ညနေစော
အချိန်လောက်မှ ထိုရွာသို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။

“အလိုလေး ကျုပ်ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲလား”

ဦးဗန်ကောင်းက အထိတ်တလန့် ရေရွတ်လိုက်သည်။

“ဘာများလည်း ဦးဗန်ကောင်းရဲ့”

“ဟိုမှာလေဗျာ တစ်ရွာလုံး အိမ်တွေရော လူတွေ
မရှိကြတော့ဘူး”

ထိုအခါမှ သတိထားပြီး ကြည့်လိုက်ကြရာ ယခင်
ခေါက်ရောက်ကြစဉ်က တွေ့မြင်ခဲ့ကြရသည့် အိမ်များ၊ လူ
ဖြင့် စည်ကားလှသော နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်း ရှိသောနေရာ
ယခုအခါမှာ ဘာမှမတွေ့ရတော့ပေ။

သစ်ပင်သစ်တောများ အုံ့ဆိုင်းနေသည့် သာမန်
တန်းတစ်တန်းမျှသာ တွေ့ရပေတော့သည်။

“အံ့ဩစရာ ကောင်းလိုက်တာဗျာ”

“လာဗျို့ . . ဟို သူတို့နေသွားတဲ့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်
လည်း ရှိမှရှိသေးရဲ့လား မသိဘူး၊ သွားကြည့်ကြရအောင်”

ဟုပြောပြီး ဆက်လျှောက်လာကြရာ ထိုနေရာ
သောအခါ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးကတော့ သစ်ပင်များကြား
မူလအတိုင်းပင် ရှိနေသေးသည်။

“အင်း . . ဒီနှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးကတော့ ဒီနေရာ

ခင်ကတည်းက ရှိနေတဲ့ပုံပဲ၊ အထဲဝင်ကြည့်ကြရအောင်ဗျို့”

အတွင်းမှာ မှောင်နေသောကြောင့် မီးရောင်ကို အသုံး
ပြီး အထဲသို့ဝင်ကြည့်ကြသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာတော့ နေ့လယ်ပိုင်းက သူတို့ဝင်သွား
ဖြင့် ထင်ကျန်နေခဲ့သော ခြေရာများက ရှိနေသေးသည်။

သို့သော် အတွင်းမှာရှိသော ပစ္စည်းများကတော့ ဘာ
စ်ခုမှ မတွေ့ရတော့ပေ။

ဒေါ်ဝေမာအိပ်သွားခဲ့သော ခုတင်အဟောင်းကြီးပင်
တော့ပါချေ။

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ ဦးဗန်ကောင်းရဲ့”

“ရှင်းရှင်းလေးပါပဲဗျာ ဒီရွာမှာရှိကြတဲ့ လူတွေအားလုံး
လူယောင်ဆောင်နေကြတဲ့ ကျတ်တွေချည်းပဲပေါ့”

“ဒါဖြင့် ငနိကတို့ သားအမိပဲပေါ့”

“သူတို့လည်း ကျတ်ဘဝရောက်နေကြတာပဲပေါ့၊ ဟုတ်
တ်သိချင်ရင် အိမ်ရှေ့မှာရှိတဲ့ စကားဝါပင်ကို ထွက်ကြည့်ရင်
မြေပေါ်မှာပါ”

ထိုသို့ပြောပြီး အိမ်ရှေ့သို့ထွက်လာပြီး ကြည့်တော့
းဝါပင်ကတော့ ရှိသေးသည်။ သို့သော် အပင်ပေါ်မှာရှိနေ
 စကားဝါနှစ်ခိုင်ကတော့ နွမ်းခြောက်ကာဖြင့် မြေပေါ်ကျ
ပြီ။

“ဒါကဘယ်လို အဓိပ္ပါယ်လဲ”

“ဒီစကားပန်းက တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့လူလေးက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ နေခွင့်ရမယ့်အချိန်ကို သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ သင်္ကေတတ ခုပါပဲ၊ ဥစ္စာစောင့်တွေ ပရလောကသားတွေ လူလောကကို လာရောက်ကြတဲ့အချိန်မှာ သူတို့အတွက် နေခွင့်ရတဲ့ အချိန်ကို သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ သင်္ကေတတစ်ခုခု အမြဲရှိကြပါတယ်"

"အံ့ဩစရာပါပဲ"

"ငနိုကတို့လည်း ပရလောက ရောက်ခဲ့ပြီးမှ ကုသိုလ် တစ်ခုခုကြောင့် လူလောကမှာ ပြန်လာနေခွင့်ရတယ်၊ ဒီလိုနေ တဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ သင်္ကေတပေးထားတဲ့ စကားဝါနှစ်ခိုင် အမြဲပွင့်ပြနေတယ်၊ သူတို့လည်း လူလောကကနေ ပြန်ထွက် သွားရော ဒီစကားဝါနှစ်ခိုင်လည်း ကြွေကျသွားတာပဲ ဖြစ်မှာ ပေါ့ဗျာ"

"အင်း. . လူ့လောကမှာ ရှုပ်ထွေးမှုတွေများသလို ပရ လောကသားတွေရဲ့ လောကမှာလည်း ဆန်းကြယ်မှုတွေ အများ ကြီး ရှိနေတာပါလား"

"ပရလောက,က လူ့လောကထက်ပိုပြီး ရှုပ်ထွေးသေး တယ်"

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့လည်း မြေပေါ်မှာ နွမ်းခြောက်နေ ပြီဖြစ်သော စကားဝါပန်းနှစ်ခိုင်ကို စိတ်မကောင်းစွာ ကြည့်ရင်း နှင့်ပင် နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းမှ ပြန်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

အခန်း(၁၁)

မိုးသည်းညတစ်ည မြင်ကွင်းများ

ရာသီဥတုက မှိုင်းညို့လျက်ရှိနေသည်။

ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး တိမ်မည်းများက နေရာအနှံ့ ရှိ နေကြလေသည်။

ထိုအချိန်မျိုးမှာမှ ခရီးထွက်လာမိသော နီမောင် အ ဖို့ကတော့ အခက်ကြုံစရာ ဖြစ်နေတော့သည်။

သူသည် သစ်တောစခန်းသို့ ရောက်ခဲ့သည့် အချိန်မှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စပြီး ရွာသို့ပြန်မရောက်ခဲ့သည်မှာ အတော်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ နီမောင်တို့နေသောရွာမှာ ပျဉ်းမညီနောင်ရွာဖြစ်သည်။ ထိုရွာမှ ယခု အလုပ်လုပ်နေသော သစ်တောစခန်းမှဆိုလျှင် ခရီးအ တော်လှမ်းသည်။

လမ်း၌တစ်ညအိပ်ပြီးမှ ရောက်နိုင်သောနေရာမှာ ရှိ ဖြင့် နှစ်ရက်ခရီးခန့်မျှ သွားရလေသည်။

ထိုသို့ခရီးဝေးသဖြင့်လည်း မကြာခဏ မပြန်နိုင်ဘဲ တစ်လ သို့မဟုတ် နှစ်လကြာမှ လုပ်အားခရသောငွေများ မိဘများထံ ပြန်ပို့ပေးလေ့ရှိသည်။

၎င်း၏ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော ဦးဘရှိန်နှင့် ဒေါ်ကျင် တို့က ပျဉ်းမညီနောင်ရွာမှာပင်နေကြပြီး ခြံစိုက်ပျိုးကြသည်။

နီမောင်က သစ်တောစခန်းမှ အလုပ်လုပ်၍ရသော ငွေများကို စုဆောင်းထားပြီး ခွင့်ရသည်နှင့် ပြန်ပို့ပေးသည်။ ဒီ တစ်ခေါက်ကတော့ ငနိုက်နှင့်ပတ်သက်သည့် ကိစ္စများရှိ တစ်လကျော်ခန့်အချိန်ကြာခဲ့ပြီးမှ ဦးထန်ဖုန်းရှိန်ထံ ခွင့်တောင်း ပြီး ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က. . .

"ဒီမှာအလုပ်တွေ အရေးကြီးနေတယ်ဟေ့၊ ဟိုမှာတော့ ရက်အကြာကြီးမနေနဲ့၊ ပြီးတာနဲ့ ပြန်လာခဲ့နော်"

ဟုမှာကာ ခွင့်ပေးလိုက်သည်။

ရွာပြန်ရောက်တော့ စုဆောင်းထားသောငွေနှင့် ယူလာ သော အစားအသောက်တို့အား မိဘတို့ကို ပေးလေသည်။

"မင်းပေးတဲ့ ငွေကို အမေတို့မစားပဲစုထားပါတယ်၊ င်းညီလေးက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြီးလာပြီဆိုတော့ နောက်နှစ် ကျရင် ရှင်ပြုသင်္ကန်းစည်းပေးရမယ်လေ"

"ဟုတ်တယ် သားရဲ့ မင်းကတောထဲတောင်ထဲမှာ ပင် င်ပန်းပန်းနဲ့ လုပ်လို့ရတဲ့ငွေကို အဖေတို့ မစားရက်ပါဘူး၊ ခြံစိုက် လို့ရတဲ့ ငွေနဲ့ပဲ ခြိုးခြိုးခြံခြံ စားသောက်လို့ လောက်ပါတယ်၊ င်းအလုပ်လုပ်လို့ရတဲ့ငွေကို စုထားပြီး မင်းညီလေးကို ရှင်ပြုပေး တော့ မင်းလည်း ကုသိုလ်ရ၊ အဖေတို့လည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့"

"အဖေအမေတို့ ကောင်းသလိုသာ စီစဉ်ကြပါ"

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းရောက်တော့ မိဘများကို န်တော့ပြီး ပြန်ထွက်ခဲ့လေသည်။

ပျဉ်းမညီနောင်ရွာမှ သစ်တောစခန်းသို့ ဖြောင့်ဖြောင့် န်လျှင်တော့ သူ့အတွက် လမ်းမှားစရာ အကြောင်းမရှိပါချေ။ ခုတော့ လမ်းတစ်ဝက်ရောက်တော့မှ စိတ်ကူးတစ်မျိုး ပေါ် လာလေတော့သည်။

"သစ်တောစခန်း ပြန်ရောက်သွားရင် နောက်တစ်ကြိမ် ပြင်ပြန်ထွက်လို့ သိပ်မလွယ်တော့ဘူး၊ အခုနေ အချိန်ရတုန်း န်းဖြူနေတဲ့ မြယာကုန်းကို လှည့်ဝင်သွားရင် အဆင်ပြေနိုင် ယ်"

မြယာကုန်းရွာသို့ သူတစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးပေ. . သော် ယခုရောက်နေသောနေရာမှ ဖြတ်သွားပါက ခရီးတစ် က်လောက် သက်သာမည်ကိုတော့ ခန့်မှန်းမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နောက်တစ်ခေါက် မလာနိုင်တော့ဘူး၊ အခု ခရီးကြုံတုန်း လှည့်ဝင်သွားတာ ပိုကောင်းမယ်၊ ဒါမှ မောင်ရွှေမြင့်အကြောင်းကိုလည်း ပြောလို့ရမယ်"

ဟုစဉ်းစားမိသဖြင့် မူလခရီးစဉ်အတိုင်း သစ်တောစခန်းဘက်သို့ ဆက်မပြန်တော့ပဲ မြယာကုန်းရွာဘက်သို့ ဦးတည်ကာ ခရီးဆက်ခဲ့လေသည်။

သို့ကြောင့် သူ့အနေဖြင့် တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးသေးသောကြောင့် လမ်းမသိပေ။

စိုးရိမ်စရာတော့ မရှိပါချေ။

တောလမ်း၊ တောင်လမ်းများမှသွားသောအခါ လမ်းမှာတွေ့သောသူများကို မေးမြန်းသွားပါက လိုရာခရီးသို့ ရောက်သွားပေလိမ့်မည်။

ရွှေလီမြစ်ဝှမ်းတစ်လျှောက်မှာရှိသော ရွာများမှာ တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ၊ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ ဝေးကွာကြသည်။ တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ ကူးသန်းသွားလာကြရာမှာလည်း လမ်းဟူ၍ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိကြပဲ တောလမ်းတောင်လမ်းများမှ ဖြတ်သွားကြရသည်။

လမ်းများနေလျှင်လည်း လမ်းမှာတွေ့သူကို မေးသွားက လိုရာခရီး ရောက်နိုင်ကြလေသည်။

ယခုလည်း နီမောင်တစ်ယောက် မြယာကုန်းဘက်သို့ ဦးတည်ကာ တစ်ယောက်တည်း ခရီးဆက်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် သူထင်သလို ချောချောမွေ့မွေ့တော့ မဖြစ်

ပါချေ။ လမ်းတစ်ဝက်လောက်ရောက်တော့မှ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းလာကာ မိုးသားမိုးရိပ်များ တက်လာလေတော့သည်။ မိုးခြိမ်းသံများ၊ လျှပ်စီးလက်ခြင်းများပါ ဖြစ်ပေါ်လာရာ မကြာခင် မိုးရွာချတော့မည့် လက္ခဏာမျိုးဖြစ်သည်။

"ဒုက္ခပါပဲ မိုးရွာတော့မယ်ထင်ပါရဲ့၊ ဒီမိုးသာမိရင်တော့ ငါဖျားမှာပဲ၊ မိုးရွာမချခင် မိုးခိုနိုင်မယ့် တစ်နေရာလောက် တွေ့ရရင်ကောင်းမှာပဲ"

တွေးရင်း ခပ်သုတ်သုတ်နှင့် လျှောက်လာလေသည်။

ခဏကြာတော့ မိုးက တဖွဲဖွဲရွာချလာသည်။

သိပ်မသည်းသေး၍သာ တော်ရေ့သည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ မီးရောင်တလက်လက်နှင့် အိမ်ကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရလေသည်။

ပိုလ်တဲပျက်ကြီးနှင့်တူသော အိမ်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။ အချိန်မှာ နေဝင်ရီတရောအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ အမှောင်ရိပ်များ သမ်းနေချေပြီ။ ထို့ထက် မိုးရိပ်များကြောင့် ပိုမှောင်နေတော့သည်။

မီးလင်းနေသော ပိုလ်တဲဟောင်းကြီးရှေ့ရောက်တော့ အဘက်ဟောင်းတစ်ထည်ကို ဦးခေါင်းမှာပတ်ပြီး အိမ်အောက်မှာရှိသော ထင်းခြောက်များကို စုနေသော လူကြီးတစ်ယောက်ကို လှမ်းမြင်ရသဖြင့် အသံပြုလိုက်သည်။

"ဒီမှာဦးကြီး ဒီကနေ မြယာကုန်းကို အတော်ဝေးသေးသလားဗျ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ထင်းခြောက်များ စုဆောင်းနေသော လူကြီးက နောက်ဘက်သို့ ခေါင်းတစ်ချက် ငဲ့ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောသည်။

"ဝေးတာတော့ မဝေးလှတော့ပါဘူး မောင်ရင်ရယ် ဒါပေမယ့် မိုးတွေသည်းတော့မှာဆိုတော့၊ ခရီးဆက်လို့ မသင့်သေးဘူးထင်ပါရဲ့၊ ဒီမှာ ဝင်နားပါဦးလား"

ထိုသို့ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

နီမောင်ကတော့ သိပ်မဝေးတော့ဟု ဆိုသဖြင့် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

သို့သော်လည်း မြနှင်းဖြူထံ သွားလိုသောစိတ်က များနေသောကြောင့် ရှေ့ဆက်သွားရန် စိတ်ကူးမိသည်။

"ဂျိမ်း. . . ဂျလိန်း. . ."

ပြင်းထန်သော မိုးခြိမ်းသံကြီးနှင့်အတူ လျှပ်စီးအရောင်များကလည်း တဝင်းဝင်းတလက်လက် ဖြစ်လာသည်။ မိုးကလည်း တဖွဲဖွဲရွာနေရာမှ မိုးပေါက်ကြီးများ ကျလာကာ သည်းလာလေတော့သည်။

"မိုးကသည်းလာပြီ၊ အချိန်အခါမဟုတ် ရွာတဲ့မိုးမိရင် ဖျားနာနိုင်တယ်၊ ဒီမှာဝင်နားပြီး မိုးစဲတော့မှ ဆက်သွားရင် သွားပါလား"

ဟုထပ်ခေါ်သဖြင့် အိမ်အောက်သို့ဝင်ပြေးရလေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မိုးက ဝေါခနဲ ရွာချလိုက်လေသည်။ နေဝင်ဖို့ တရောအချိန်ပင် ရှိသေးသော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မည်းမှောင်သွားလေတော့သည်။

"လာ. . . မောင်ရင်၊ အောက်ကလေဝင်တော့ အေးတယ် အိမ်ပေါ်သွားကြရအောင်'

ဟုခေါ်ကာ အပေါ်တက်သွားသဖြင့် နီမောင်လည်း နောက်မှာလိုက်သွားလေသည်။

အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ တံခါးဟောင်းတစ်ချပ်ကို ဖွင့်လိုက်ရာ တကျွီကျွီနှင့် အသံထွက်လာလေသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အထဲမှာ မည်းမှောင်နေသည်။ ပြတင်းပေါက်တံခါးတစ်ချပ်မှာ ပွင့်နေလေရာ လေတိုက်သောအရှိန်ကြောင့် ပွင့်လိုက်ပိတ်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေရာ အသံကြားနေရသည်။

အပြင်ဘက်မှ လျှပ်စီးလက်လိုက်တိုင်း အလင်းရောင်အချို့က အိမ်ထဲဝင်လာရာ အခြေအနေအချို့ကို မြင်ရလေသည်။ တစ်အိမ်လုံး ဖုန်များဒုတက်နေပြီး ပင့်ကူအိမ်နှင့် ပိုးချည်မျှင်များကလည်း နေရာအနှံ့ ရှိနေကြသည်။ အိမ်ထဲရောက်တော့ ထိုလူကြီးက ပြောသည်။

"ဟိုဘက်နားမှာ ရေနံဆီမီးအိမ်တစ်လုံးရှိတယ် မီးခြစ်လည်း အဆင်သင့်ချထားပါတယ် တစ်ဆိတ်လောက် မီးထွန်းပေးပါ၊ ကျုပ်က အနွေးဓာတ်ရအောင် မီးမွှေးလိုက်ချင်လို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

နီမောင်ကလည်း ထွေထွေထူးထူး ပြန်မေးမနေတော့ပဲ ညွှန်ပြသောဘက်ကို လျှောက်သွားပြီး လက်ဖြင့်စမ်းကြည့်ရာ ဓာတ်သားမီးခြစ်တစ်လုံးနှင့် ရေနံဆီမီးအိမ်တစ်လုံးကို တွေ့ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် မီးထွန်းလိုက်ရာ အလင်းရောင် ရလာလေသည်။

နီမောင်က အလင်းရောင်ရသောအခါ ထိုလူကြီး[illegible] ကြည့်လိုက်တော့ တကုပ်ကုပ်ဖြင့် မီးမွှေးနေသည်ကို တွေ့[illegible] သည်။

မီးဖိုရှိသောနေရာမှ လေတိုက်နေသော ပြတင်းပေါ[illegible] နှင့်နီးသဖြင့် လေတိုက်နေရာ မီးမတောက်ပဲနှင့်ရှိနေသည်။

သို့ကြောင့် ပြတင်းပေါက်တံခါးကို ပိတ်ပေးလိုက်သည်။ အပြင်ဘက်မှာ မိုးရောလေပါ အတော်သည်းထန်နေချေပြီ။ [illegible] အခြေအနေမျိုးနှင့်သာ ခရီးဆက်မိပါက အခက်ပဲဟု တွေး[illegible] လိုက်သည်။

လေဝင်နေသော တံခါးချပ်ကို ပိတ်ပေးလိုက်တော့[illegible] အဘိုးကြီးလည်း မီးမွှေးသောကိစ္စ အဆင်ပြေသွားတော့သည်။

နီမောင်က အလင်းရောက်ရလာတော့မှ သဘာ[illegible] ခေါင်းပေါ်ပတ်ထားသော အဘိုးကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။

သေးတိုက်အနေအထားဖြစ်သော်လည်း တစ်နေရာ[illegible] မြင်ဘူးသလို ထင်မိသည်။

"ဒီအိမ်မှာ အဘတစ်ယောက်ထဲ နေတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွယ် မိန်းမနဲ့သမီး ရှိပါသေးတယ်၊ သူ[illegible] နှစ်ယောက်က မြယာကုန်းက အမျိုးတွေဆီသွားနေတာ ပြ[illegible] လာကြသေးဘူး၊ ဒီလောက် မိုးလေတွေ ထန်နေရင်တော့ ပြ[illegible] ပြန်လာနိုင်ကြပါ့မလား မသိဘူး၊ ပြန်လာရင်းနဲ့များ လမ်း[illegible] မိုးမိရင်တော့ အခက်ကြီး ခက်ကြမှာပဲ"

ဟုစိတ်ပူစွာ စကားဆိုရင်းနှင့် နီမောင်ဘက်လှည့်လိုက်[illegible]သည်။ ထို့နောက် ခေါင်းပေါ်မှတဘက်ကြီးကို ချွတ်လိုက်တော့[illegible] သူ့မျက်နှာကို ကောင်းစွာမြင်ရသဖြင့် အံ့ဩသွားလေသည်။

"ဟင်. . အဘကို တွေ့ဖူးသလိုပဲ"

"ဘယ်မှာတွေ့ဖူးတာလဲကွယ့်"

"တောထဲသွားတုန်းက တွေ့ခဲ့ဖူးတာပါ"

"လူတူမရှား နာမည်တူမရှားဆိုတော့လည်း ဟုတ်ချင်[illegible]တ်မှာပေါ့ကွယ်၊ ကျုပ်နာမည်က ဦးရွှေကျန်လို့ ခေါ်ပါတယ်၊[illegible]ုပ်ကဒီမှာ အမြဲနေတာပါပဲ"

ဟုပြောသဖြင့် နီမောင်လည်း ဘာမှတော့ ထပ်မပြော[illegible]တော့ပေ။

ထို့နောက်မှာတော့ မီးဖိုမှ မီးအရှိန်ရလာသဖြင့် ဦးရွှေ[illegible]န်ဆိုသောသူကြီးက ရေနွေးအိုးတည်ရန် ပြင်နေလေသည်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ မိုးကစဲမသွားသည့်အပြင် ပိုမို[illegible]ည်းထန်နေချေပြီ။

လေပြင်းများကလည်း တဝေါဝေါနှင့် တိုက်ခတ်နေရာ[illegible]တစ်ခုလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်နေတော့သည်။

အချိန်က ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန် ရောက်နေချေပြီ။ ထိုအချိန်[illegible]ရောက်မှ ဘယ်လိုနည်းနှင့် ခရီးဆက်၍မရနိုင်တော့မှန်း[illegible]သဖြင့် စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချထားလိုက်လေတော့သည်။

"မောင်ရင် အိပ်ချင်ရင်တော့ ဟိုဘက်က အခန်းထဲမှာ[illegible]အိပ်ပေတော့ အထဲမှာ ခေါင်းအုံး၊ စောင်၊ ဖျာတွေလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆင်သင့်ရှိပါရဲ့၊ စိတ်ချလက်ချသာ အိပ်ပါမောင်ရင် ဒီအိမ်မှာ တော့မင်းအတွက် ဘယ်လို ဥပဒ်အန္တရာယ်မျိုးမှ မရှိစေရပါဘူး"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘရယ်"

"အေး. . ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ မင်းကိုမှာစရာ ရှိတာတော့ မှာရဦးမယ်၊ ညအချိန်မတော်ကြီးများ သူတို့သာ အမိ ပြန်ရောက်လာရင် အိပ်မြဲသာ ဆက်အိပ်နေပါမောင်. . ထမကြည့်ပါလေနဲ့"

"ဘာကြောင့်များလဲခင်ဗျာ"

"အော်. . . တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး၊ အမြင်မတော် တာတွေ မြင်နေရမှာစိုးလို့ပါ"

နီမောင်စိတ်ထဲမှာတော့ အချိန်မတော် မိုးရေစိုစို ပြန်လာမည့် အမျိုးသမီးများကို မကြည့်မမြင်စေလိုသဖြင့် ပြော သည်ထင်သောကြောင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ မကြည့်နဲ့ဆို ထမကြည့်ပါဘူး. . ကျွန်တော် အိပ်တော့မယ်"

"စိတ်ချလက်ချသာအိပ်တော့ မောင်ရင်"

ဟုပြောသဖြင့် နီမောင်လည်း အဘိုးကြီးညွှန်ပြသော အခန်းထဲသို့ ဝင်လာလေတော့သည်။

ထိုအခန်းမှာ သိပ်မကျယ်လှပေ။

အတွင်းရောက်တော့ မှောင်နေသောကြောင့် ဘာ မမြင်ရပေ။ အတန်ကြာအောင် ငြိမ်နေတော့မှ မျက်စိကျင့်သာ ရလာပြီး ဝိုးတဝါး မြင်လာရသည်။

ထိုအခန်းထဲမှာလည်း ဗုန်များနှင့် ပင့်ကူမျှင်၊ ပိုးချည်မျှင် များရှိနေသည်။

အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် တိုးမိလေသည်။

ဖုန်နံ့များကလည်း နှာခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာကြလေ သည်။ ကြည့်လိုက်တော့ အခန်းအလယ်လောက်မှာ ချခင်းထား သော ဖျာပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးနှင့် စောင်တစ်ထည် ချထား သည်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ မိုးရောလေပါ များနေဆဲပင်ရှိ ပေ၏။

ထို့ကြောင့် ထွေထွေထူးထူး စဉ်းစားမနေတော့ပဲ အ အသင့် ဖုန်ခါပြီးနောက် အိပ်ရာပေါ်သို့ လှဲချလိုက်သည်။

ခရီးပင်ပန်းလာသော်လည်း တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော် ပေ။ အခန်းအပြင်မှ ဦးရွှေကျွန်ဆိုသော အဘိုးကြီး သွား နေသောခြေသံကို ကြားနေရသည်။

နီမောင်က အိပ်ခါနီးတော့ ခါတိုင်းရွတ်နေကျ ဘုရား တရားစာတို့ကို ခတ်တိုးတိုး ရွတ်ဆိုလေသည်။

"မောင်ရင် အိပ်ပြီလားကွယ်"

"မအိပ်သေးပါဘူးအဘ၊ ဘာများ ကိစ္စရှိလို့ပါလဲ"

"မရှိပါဘူး. . အိပ်စရာရှိအိပ်၊ ဒီနေရာမှာက ဟိုစာဒီစာ ရွတ်တာဖတ်တာ သိပ်လက်မခံကြဘူး"

"ဟုတ်. . ဟုတ်ကဲ့"

ထိုသို့လာပြောသဖြင့် ရွတ်လက်စစာများကို ဆက်မရွတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ပဲ စောင်ကိုခေါင်းမြီးခြုံကာ အိပ်လိုက်ရာ အိပ်ပျော်သွ
လေတော့သည်။

အချိန်မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည်မသိ
ထဲမှာ စကားပြောသံများ ကြားလာရသဖြင့် ပြန်နိုးလာသ
သို့သော် မထပဲ နားစွင့်နေမိသည်။

"ဟဲ့ . . နင်တို့ ပြန်လာကြပြီလား"

"ဟုတ်တယ် ကိုရွှေကျန်ရေ မိုးတွေလေတွေ
နေတာနဲ့ စောင့်ရင်းစောင့်ရင်းနဲ့ အတော်လေး မိုးချုပ်
တယ်"

"အချိန်မရှိတော့ဘူး ၊ ဒီအချိန်က သွားလို့လာလို့
ကောင်းတော့တာမဟုတ်ဘူး"

"ဟုတ်တယ် ကျုပ်တို့သားအမိလည်း ကြောက်
လန့်လန့်နဲ့ ပြန်လာခဲ့ကြရတာ"

"လမ်းမှာ အနှောင့်အယှက်နဲ့ မတွေ့ခဲ့ကြဘူးလား"

"ကျုပ်တို့ ပြန်လာတာတော့ ဘာမှမတွေ့ခဲ့ရပါ

"နင်တို့ သားအမိနှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ အဝတ်တွေ
မိုးရေတွေနဲ့ ရွဲရွဲစိုနေတော့တာပဲ၊ တော်ကြာ အအေးပတ်
မယ် အဝတ်သွားလဲလိုက်ကြဦး၊ ပြီးမှ နွေးသွားအောင် မီး
ကြ"

ဟု အသံများကြားရသည်။

နီမောင်မှာ စောစောက ဦးရွှေကျန်ဆိုသော အဘိ
ပြောနေသော စကားများမှာ မှန်မှမှန်ပါ့မလားဟု သံသယ

ရာမှ ယခုကဲ့သို့ မိန်းမနှင့်သမီး ပြန်ရောက်လာသံ ကြားရတော့မှ
အဝင်ကျသွားလေတော့သည်။

ခဏကြာတော့ အပြင်မှ ခြေသံများကြားရပြီး မီးပုံ
ဘေးမှာထိုင်ပြီး စကားပြောနေကြသည့် အသံများကို အတိုင်း
သား ကြားနေရသည်။

နီမောင်မှာ အခန်းထဲမှာအိပ်မပျော်သဖြင့် ၎င်းတို့ပြော
နေသော စကားသံများကို နားစွင့်နေရင်းမှ တစ်စုံတစ်ခုကို သတိ
ရမိလေသည်။

"ဒီအမျိုးသမီးရဲ့အသံကို ငါကြားဖူးသလိုပဲ"

ဟုတွေးမိကာ နေရာမှ အသံမကြားအောင်ထသည်။
ပြီး ဟနေသောပျဉ်ပေါက်မှ . . အပြင်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်
သည်။

သူရှိနေသော အခန်းနှင့် မနီးမဝေး မီးဖိုနံဘေးနားမှာ
သားစုသုံးယောက်ထိုင်ကာ စကားပြောနေကြလေသည်။

သူ့ဘက်မှကြည့်လျှင် ဘေးတိုက်မြင်နေရသော အမျိုး
သမီး၏မျက်နှာကိုမြင်တော့ မျှားစွာအံ့သြသွားမိလေသည်။

အခြားမဟုတ်ပေ။

သူမြင်ဖူးခဲ့သော မြလေးဆိုသော မိန်းကလေးမျက်နှာ
နှင့် တစ်ထေရာတည်း တူနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

"ဒါကြောင့် ဒီအသံကြားဖူးပါတယ် ထင်နေတာ မြလေး
နဲ့တူနေတာကိုး၊ ဒါကြောင့် တွေ့စက ဦးရွှေကျန်ဆိုတဲ့ အဘိုးကြီး
မျက်နှာကို မြင်ဖူးတယ်လို့ ထင်နေမိတာ အခုမှာပဲ ဆက်စပ်မိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့တယ်၊ သူတို့က ဘယ်လိုကနေဘယ်လို ဒီနေရာရောက် ကြတာလည်းမသိဘူး”

ဟုတွေးတောနေမိလေသည်။

“အဘဦးမွန်ထော်ပြောတုန်းက သူတို့က ပရလော သားတွေလို့ပါတယ်၊ ဟုတ်များဟုတ်နေလို့လား ငါဘယ်လို ရမလဲ”

စိတ်ထဲ လှုပ်ရှားလာလေတော့သည်။

အပြင်ဘက်မှာလည်း မိုးကမစဲသေး။

လေပြင်းများက တိုက်ခတ်နေသံများကို ကြားနေရ သေးသည်။ ဒီအချိန်မျိုးမှာတော့ ခရီးဆက်ဖို့လည်း မဖြစ် ပေ။

ဒီနယ်ဒီဒေသက သူနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိနေသော ရာမျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။

သို့ကြောင့် ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေတော့ဟု သဘောထား စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံပြီး ပြန်အိပ်ရန်သာ ကြိုးစားရလေ သည်။

သို့သော် တော်တော်နှင့်တော့ အိပ်ပျော်နိုင်မည် ဟုတ်ပေ။

ထိုအခိုက်မှာ အိပ်ပေါ်သို့တက်လာသော နောက် ခြေသံတစ်သံကို ကြားရပြန်သဖြင့် စိတ်ဝင်စားသောကြောင့် ဖွင့်ကြည့်နေမိသည်။

တံခါးချပ်တွန်းဖွင့်သံ၊ ခြေသံပြင်းပြင်းဖြင့် အိမ်ထဲ

အသံတို့ကို အတိုင်းသား ကြားနေရသည်။

“ဟင်. . စိုင်းခွန်သာပါလား”

“ဟုတ်တယ် နင်က ငါ့သေသေချာချာမှာထားတဲ့ စကား နားမထောင်ကြဘူး၊ နင်တို့နှစ်ယောက်က လူ့ဘဝ ရောက် ကြပေမယ့် ငါပိုင်တဲ့သူတွေပဲ၊ ဒါကြောင့် ငါ့သဘောမတူဘဲ ဘာမှလုပ်ခွင့်မရှိဘူး”

ရှမ်းအမျိုးသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ လေသံဝဲဝဲဖြင့် စကား ကြားရသည်။

ထိုအမျိုးသား၏အသံမှာ အတော်ကလေး စိတ်ဆိုးဒေါ ထွက်နေသော အသံမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နီမောင်က စိတ်ဝင်စားသဖြင့် နေရာမှ ပြန် အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ရှမ်းတိုင်းရင်းတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။

အသက် (၃၀)ပတ်ဝန်းကျင်အရွယ်ခန့်ရှိပြီး စော်ဘွား ဦးဝတ်ဆင်သော ခေါင်းပေါင်းနှင့် အဝတ်အစားတို့ကို ဝတ် ထားသည်။

အခန်းထဲမှ မီးရောင်ဖြင့် သူ့မျက်နှာကို ကောင်းစွာ နေရသည်။

နှုတ်ခမ်းမွေးရှိပြီး တင်းမာခက်ထန်သော သွင်ပြင်မျိုး သည်။

ဓားရှည်တစ်လက်ကိုလည်း အသင့်အနေအထားမျိုး ဘေးမှာသိုင်းလွယ်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက စားရိုးပေါ် လက်တင်ထားသဖြင့် ဒေါသဖြစ်နေသောအရှိန်ဖြင့် အချိန်မရွေး အန္တရာယ်ရှိနိုင်သော အနေအထားမျိုးဖြစ်သည်။

“နင်တို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံးကို ငါက ပိုင်နေသေးတယ်၊ ဒါကြောင့် ဘယ်သူနဲ့မှ ယူလို့မရဘူး၊ နင်တို့ကိုယူဖို့ ကြိုးစားတဲ့ လူဆိုရင်လည်း ငါရဲ့ရန်သူပဲ၊ ဒါကြောင့် ဘယ်သူကိုဖြစ်ဖြစ် သတ်ပစ်ရမှာပဲ”

“ဒါကတော့ အစ်ကိုတော် အတ္တကြီးတာပဲ၊ အစ်ကိုတော်နဲ့ ကျွန်မတို့က ဘဝခြားနေကြပြီဆိုတာလည်း သတိထားဦးပေါ့၊ ကျွန်မတို့ ညီမနှစ်ယောက်က အရင်ဘဝက ပတ်သက်ခဲ့ပြီပေမယ့် အခု လူ့ဘဝရောက်နေကြပြီလေ”

“ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ”

“ကျွန်မတို့လည်း ဒီဘဝမှာ ကိုယ်နဲ့ထိုက်တန်တဲ့သူမျိုးတွေ့ရင် လက်တွဲသင့် တွဲရမှာပေါ့”

ထိုစကားကြောင့် စိုင်းခွန်သာ၏ မျက်နှာပေါ်မှာ ဒေါသအရှိန်ကြောင့် တင်းမာခက်ထန်သွားလေသည်။ မျက်လုံးများမီးဝင်းဝင်းတောက်မတတ် ဖြစ်လာသည်။

“အော်. . အခုတော့ နင်က ငါ့ကို ဒီလိုစကားမျိုးတောင်ပြန်ပြောဝံ့ပြီလား၊ စိုင်းခွန်သာကလည်း ကိုယ်မနှစ်သက်တာလုပ်လာရင် နည်းနည်းမှ သည်းခံတတ်တဲ့ လူမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ နင်တို့ ငါ့အကြောင်း သိပါတယ်”

“ဟိုဘဝတုန်းကတော့ ကျွန်မတို့တစ်တွေက အစ်ကိုတော်ရဲ့လက်အောက်မှာ ထားရာနေ စေရာသွားဘဝမျိုးနဲ့ နေခဲ့ရတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒီဘဝမှာတော့ ကျွန်မတို့ကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးပါ၊ လူကိုချုပ်ကိုင်လို့ရပေမယ့် နှလုံးသားရဲ့ ဆန္ဒကိုတော့ ချုပ်ကိုင်ခွင့်မရှိပါဘူး၊ ဖွတ်အတင်းလည်း ချုပ်ကိုင်လို့ မရနိုင်ဘူး”

မြလေးကလည်း တစ်ခွန်းမခံ ပြန်ပြောနေသည်။ နံဘေးရှိနေကြသော ဦးရွှေကျန်နှင့် ဒေါ်မယ်မှုံတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ လွန်စွာကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

“အေး. . နင်တို့က ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် လုပ်ချင်တာလုပ်ကြမှာကိုတော့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး၊ နင်တို့နှစ်ယောက်စလုံးကို လူလောကမှာ မထားတော့ဘူး၊ ငါ့အကြောင်း သိရစေ

ဟုပြောဆိုကြိမ်းမောင်းကာ အိမ်ပေါက်ဝမှာ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားလေတော့သည်။

“မြလေး နင်ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ တော်ကြာ. . . ကိုယ် အနှောင့်အယှက်တွေ လာပေးနေရင် မခက်ပေဘူး

ဒေါ်မယ်မှုံက စိုးရိမ်သောကရောက်နေသော အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“မတတ်နိုင်တော့ဘူးအမေရယ် သူ့ကြောင့်ကျွန်မချစ်သူနဲ့ ခွဲခွာရတာနဲ့စာရင် သေသွားတော့လည်း ထူးတော့မယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မထင်ပါဘူး”

မြလေးဆိုသော မိန်းကလေးက ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီး
လာသော မျက်ရည်များကို သုတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

သူမအမူအရာမှာလည်း လာမည့်ဘေးကို ရဲရဲရင်ဆိုင်
ဝံ့သော အမူအယာမျိုးဖြစ်နေတော့သည်။

နီမောင်က အခန်းထဲမှ အခြေအနေကို နားစွင့်နေ
နှင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိသည်။

သို့သော်လည်း သူ့အနေဖြင့် ဘာမှမတတ်နိုင်သော
ခြေအနေကြောင့် စောင်ကိုခေါင်းမြီးခြုံကာ ပြန်အိပ်ရန် ကြိုး
ရလေတော့သည်။

အခန်း(၁၂)

မိစ္ဆာစီညာဉ်ရန်ငြိုး

အချိန်မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည်မသိပေ
နားထဲမှာ ထူးထူးခြားခြားအသံများ ကြားရပြန်သဖြင့် ပြန်နိုး
လာရပြန်သည်။

မထသေးပဲ နားစွင့်ကြည့်တော့ မိုးသံလေသံများကို အ
ရင်ကြားရသည်။

မိုးမစဲသေးပဲ လေကလည်း ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်နေ
ဆဲပင်၊ အပြင်ဘက်မှ သစ်ပင်သစ်ကိုင်း မြည်သံတို့ကိုအတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သား ကြားနေရသည်။

သေသေချာချာနားစွင့်ကြည့်တော့ ထိုအသံများအပြင် အခြားအသံများကိုပါ ကြားနေရသည်။

အခြားမဟုတ်ပေ။

ကြောက်စရာကောင်းသော 'ဝူးဝူးဝါးဝါး' အော်သံများ ဖြစ်သည်။

"ဘာသံတွေပါလိမ့်၊ မကောင်းဆိုးဝါးတွေအော်တဲ့ အသံမျိုးတွေလား၊ ငါကို ဟိုအဘိုးကြီးက ဘယ်လိုအသံမျိုးပဲကြားကြား အပြင်မထွက်ခဲ့ဖို့ သေသေချာချာမှာထားတယ်၊ ငါဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ"

ဟုတွေးတောနေစဉ်မှာ ကြားနေရသောအသံများက အိမ်နံဘေးသို့ရောက်လာကြသည်။

နောက်တော့ အိမ်ရှေ့ပေါက်မှ တက်လာသော ခြေသံကြီးများကို အတိုင်းသား ကြားနေရသည်။

ထိုခြေသံကြီးများကြောင့် တစ်အိမ်လုံး သိမ့်သိမ့်တုန်နေတော့သည်။ နီမောင်က အိပ်ရာထဲမှာ ဆက်မနေဝံ့တော့သဖြင့် အိပ်ရာမှထကာ အပေါက်ဝမှ အပြင်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

မြလေးတို့ မိသားစုသုံးယောက်ကတော့ ယခုအချိန်ထိ မီးပုံနံဘေးမှာပင် ရှိနေကြသေးသည်။

သုံးယောက်စလုံးများစွာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေကြဟန်ရှိလေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် အရှေ့ပေါက်၊ အနောက်ပေါက်တို့မှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ရှိကြသည့် မကောင်းဆိုးဝါးများ ဝင်လာကြလေတော့သည်။

နီမောင်မှာ ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်သောအခါ မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

သရဲသဘက်များ၊ ဘီလူးကဲ့သို့ ကြောက်စရာကောင်းသော ပရလောကသားများ အိမ်ထဲသို့ဝင်လာကြသော်လည်း မြလေးတို့ မိသားစုသုံးယောက်မှာ အော်ဟစ်ခြင်း၊ နေရာမှ ထပြေးခြင်းမျိုးမလုပ်ကြပဲ မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့်သာ ကြည့်နေကြလေသည်။

နီမောင်ကတော့ အခြေအနေကိုကြည့်ရင်း သူတို့အတွက် များစွာစိုးရိမ်နေမိလေသည်။

လက်ကြီးများ ဆန့်တန်းပြီး တဖြည်းဖြည်း ဝင်လာသော သရဲသဘက်တို့က သူတို့သုံးယောက်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ချက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ကြလေတော့သည်။

ထိုအခါမှ စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်သံများက ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ပေါ်ထွက်လာလေတော့သည်။

"အား. . သေပါပြီ"

"ကယ်ကြပါဦးရှင်. . ကယ်ကြပါဦး"

"ဟောဒီမှာ ကျွန်မတို့ မိသားစုကို သရဲ သဘက်တွေ သတ်နေပါတယ်၊ ကယ်နိုင်ရင် ကယ်ကြပါဦးရှင်"

မြင်ကွင်းက ကြည့်မကောင်း၊ မြင်မကောင်းဖြစ်သောကြောင့် နီမောင်လည်း မကြည့်ဝံ့တော့သဖြင့် မျက်စိမှိတ်ထားး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်သည်။

သို့သော် ဆူးဆူးဝါးဝါး အော်သံများနှင့် ဂျိုးဂျိုးဂွတ်ဂွတ် အသံများကိုတော့ အတိုင်းသား ကြားနေရသည်။ သူလည်း ဘာမှမတတ်သာတော့ပေ။

အချိန်အတော်ကြာတော့မှ အော်သံများ ပျောက်သွားသည်။ အခြားဆူဆူညံညံ အသံများလည်း ငြိမ်သက်သွားတော့မှ အပေါက်မှ ပြန်ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ တစ္ဆေသရဲများ မရှိတော့ပေ။ မြွေလေးတို့ မိသားစုသုံးယောက်ကတော့ မီးပုံနှင့် မနီးမဝေး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ လဲကျနေကြလေပြီ။

ထိုအခြေအနေကိုမြင်တော့ နီမောင်လည်း တံခါးဖွင့်ပြီး အပြင်သို့ ထွက်သွားလေသည်။

အခြေအနေက မကောင်းလှပေ။

သုံးယောက်စလုံး ဇက်ကျိုးကာ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် သေဆုံးနေကြလေပြီ။

"ဒုက္ခပါပဲ သုံးယောက်စလုံး သေကုန်ကြပြီ၊ ငါဒီမှာဆက်နေရင်တော့ သူတို့ကို ငါသတ်လိုက်တယ်လို့ ထင်တော့မှာပဲ၊ မဖြစ်ဘူး ငါလည်း ဒီနေရာက မြန်မြန်ထွက်ပြေးမှ ဖြစ်တော့မယ်'

ဟု တွေးတောကာ ထိုအိမ်ကြီးပေါ်မှ ဒရောသောပါး ဖြင့် ဆင်းပြေးလာခဲ့လေသည်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ မိုးစဲနေချေပြီ၊

သို့ဖြင့် အရုဏ်တက်ချိန်ရောက်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် အလင်းရောင်အချို့ ရလာချေပြီ။

သို့သော် အမှောင်ရိပ်များက ရှိနေဆဲပင်။

နီမောင်လည်း လမ်းအတိုင်း မပြေးရုံတမည် လာခဲ့ရာ မိုးလင်းစအချိန်တွင် ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်လာလေသည်။

ထိုရွာသို့ရောက်သောအခါ အလုပ်သွားရန်ထွက်လာကြသူများနှင့် တွေ့သဖြင့် မေးကြည့်ရသည်။

"ဒါ ဘာရွာလဲဗျာ"

"မြယာကုန်းရွာလို့ ခေါ်ပါတယ် စောစောစီးစီး ဘယ်ကလာတာလဲ ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ"

"မြနှင်းဖြူတို့အိမ် ဘယ်နေရာမှာပါလဲဗျာ"

"မဝေးလှတော့ပါဘူး. . . ဟိုးရှေ့နားက အိမ်ရှေ့မှာ စကားဝါပင်ကြီး ရှိတဲ့အိမ်ဟာ သူတို့အိမ်ပါပဲကွယ်"

ဟုပြောကာ ဆက်လျှောက်သွားကြသည်။

နီမောင့်စိတ်ထဲမှာတော့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းမှ စကားဝါပင်ကြီးကို သတိရသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသေးသည်။ သို့သော်လည်း ဒီအခြေအနေရောက်တော့မှ ပြန်မလှည့်သာတော့သဖြင့် ဆက်လျှောက်သွားရာ စကားဝါပင် တစ်ပင်ရှိသော အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သွားတော့သည်။

"ဒါ. . မြနှင်းဖြူတို့အိမ်ပါလားဗျာ"

ထိုသို့အသံပြုလိုက်သောအခါ အိမ်ထဲမှ မြနှင်းဖြူ ထွက်လာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်. . အစ်ကိုပါလား"

"ဟုတ်တယ် မြနှင်းဖြူ ဒီကိုလာရင်းနဲ့ လမ်းမှာ ဒုက္ခတွေ့ခဲ့လို့"

"တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ရေတွေစိုနေပါလား၊ အိမ်ထဲဝင်ပါအစ်ကို"

ဟုခေါ်သဖြင့် နီမောင်လည်း အိမ်ထဲဝင်သွားလေသည်။ အိမ်ထဲရောက်တော့ မြနှင်းဖြူ၏ မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးငွေရုံနှင့် ဒေါ်မြတို့ကပင် စောစောစီးစီး ရောက်လာသောသူ့ကို ကြည့်ကာ အံ့ဩနေကြလေသည်။

"ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲဟင်၊ ကျွန်မကိုပြောပြပါဦး"

နီမောင်က ထိုရွာသို့လာရင်း လမ်းရောက်မှမိုးမိသဖြင့် လမ်းမှာတွေ့သော အိမ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံးမှာ ဝင်ရောက်မိုးခိုရင်းနှင့် မြင်တွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောပြလိုက်လေသည်။

"မြလေးတို့ မိသားစုသုံးယောက်တော့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေဝင်သတ်လို့ သေကြရှာပြီ၊ အဲဒါ. . . ရွာကလူတွေကို အကြောင်းကြားပြီး သွားကြည့်သင့်တယ်"

ထိုစကားကြောင့် မြနှင်းဖြူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။ အနားမှာရှိနေကြသော ဦးငွေရုံနှင့်ဒေါ်မြတို့ကလည်း သူ့ကို ကရုဏာသက်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

"မြနှင်းဖြူ သူတို့မိသားစုကို သိတယ်မဟုတ်လားဟင်"

ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"ဒါဖြင့် သူတို့ကို သွားမကြည့်သင့်ဘူးလားဟင်"

"ကျွန်မတို့သွားကြည့်လည်း ဘာမှတွေ့ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဟင်. . ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီး မြလေးတို့မိသားစု သေခဲ့ကြတာ ဒီကနေ့ဆိုရင် သုံးနှစ်ရှိပါပြီ"

"ဟင်"

နီမောင်က ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်၊

"သူတို့သုံးယောက်သေရတဲ့နေ့မှာ အခုလိုမိုးတွေသည်းနေတဲ့အချိန်မျိုးမှာပဲ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ အိမ်ပေါ်တက်လာပြီး သတ်ကြလို့ သုံးယောက်စလုံး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်သေခဲ့ကြရတယ်၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက သူတို့နေတဲ့အိမ်ဘက်က စူးစူးဝါးဝါး အော်သံတွေကို ကျွန်မတို့ရွာဘက်က ကြားခဲ့ကြရတယ်"

"ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ"

"ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုရဲ့ ကျွန်မပြောတာတွေက အမှန်တွေချည်းပါပဲ၊ သူတို့သေသွားကြတာ သုံးနှစ်တောင်ရှိပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့သေကြတဲ့နေ့ရောက်ရင် မိုးတွေရွာ၊ လေပြင်းတွေတိုက်လေ့ရှိတယ်၊ အဲဒီလို မိုးတွေရွာလာပြီးရင်တော့ အဲ့ဒီဘက်က အော်သံတွေကို ကြားရတော့တာပါပဲ"

"ဒါဖြင့် ညက အော်သံတွေကိုရော ကြားရသလားဟင်"

"ကြားရပါတယ် ဒီအသံတွေကြားရရင် ကျွန်မတို့မအိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝှံကြလို့ ထိုင်နေကြရပါတယ်"

"အေးဗျာ ကျွန်တော်ကတော့ ညကအဖြစ်အပျက်တွေကို မျက်စိထဲမှာ အခုထိ မြင်ယောင်နေတုန်းပါပဲ"

"အစ်ကိုမယုံကြည်ရင် အလင်းရောင် ကောင်းကောင်း ရလာရင် ကျွန်မလိုက်ပြပေးပါ့မယ်"

ထို့နောက် ဦးငွေရုံက သူဝတ်သော အဝတ်အစားတစ်စုံ ထုတ်ပေးသဖြင့် ရေစိုနေသော သူ့အဝတ်အစားများကိုလဲပြီး မီးပုံနံဘေးမှာ လှမ်းထားလိုက်သည်။

ရှမ်းအမျိုးသားများ ဝတ်လေ့ရှိသော ရင်စေ့အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီပွပွတို့ကို ဝတ်ဆင်လိုက်သောအခါ သူပင် ရှမ်းလူရွယ် တစ်ယောက်နှင့် တူသွားလေတော့သည်။

ထို့နောက် မြနှင်းဖြူစီစဉ်ပေးသော ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် အသားခြောက်မီးကင်၊ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတို့ကို စားသောက်လိုက်တော့မှ တစ်ညလုံး ဝမ်းဟာနေသမျှ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားလေတော့သည်။

ထိုသို့စားသောက်ရင်းမှပင် မိမိတို့ရွာမှ ပြန်လာရင်းနှင့် မြနှင်းဖြူဆီ တကူးတက လှည့်ဝင်လာပုံကို ပြောပြလိုက်သည်။ မြနှင်းဖြူမိဘများကလည်း ပထမတော့ တစ်ခါမှမမြင်ဖူးသော လူရွယ်တစ်ယောက် ရောက်လာသဖြင့် အရိပ်အကဲ ကြည့်နေကြသည်။

နောက်တော့မှ သမီးဖြစ်သူနှင့် သိကျွမ်းနေသူမှန်း သိရသောအခါ နေရာမှထသွားကြပြီး လုပ်စရာရှိသောအလုပ်များ

ကိုယ်စီသီးသီးလုပ်ကြလေသည်။

ထိုသို့နှစ်ယောက်ချင်း ကျန်ခဲ့တော့မှ နီမောင်က မောင်ရွှေမြအကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

"သူသေခဲ့ရတာ ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်ခဲ့လို့ပါပဲ၊ ကိုရွှေမြက ကျွန်မကို နှစ်သက်လို့ ဒီရွာကို မကြာခဏလာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက သူ့မေတ္တာကို လက်မခံခဲ့ပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်"

"ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိဆိုသလိုပေါ့ အစ်ကိုရယ်၊ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်ဆိုတော့ သူဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ လက်မခံတာပါ၊ နောက်ဆုံး ဇွတ်တိုးလာတော့ သူသေခဲ့ရတာပါ"

"သူကို ဘယ်သူသတ်လိုက်တာလဲဟင်"

"ဒီအကြောင်းတွေကို ကျွန်မအေးအေးဆေးဆေး ပြောပြပါမယ်၊ အခု မြလေးတို့မိသားစုသုံးယောက် သေကြရတာလည်း ဒါကြောင့်ပါပဲ"

နီမောင်ကတော့ သူမပြောပြသော အကြောင်းများကို အံ့ဩဝင်စားမိလေသည်။

"ကျွန်မ အစ်ကိုနဲ့ ပွဲဈေးမှာတွေ့ကတည်းက ရိပ်မိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့အကြောင်းတွေရော ကျွန်မတို့အကြောင်းတွေပါ ပြောပြချင်လို့ အစ်ကို့ကို ရွာကိုလာခဲ့ဖို့ တမင်ခေါ်ခဲ့တာ၊ အခုတော့ ဒုက္ခပေးသလို ဖြစ်နေပြီ"

"ရပါတယ်၊ ဒီအတွက်တော့ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ နှမ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စားသောက်ရင်းနှင့် စကားပြောနေကြရာ နေရောင် ခြည်ပင် လင်းလက်စပြုလာလေပြီ။

ထိုအခါ မြနှင်းဖြူက ညက နီမောင်ရောက်ခဲ့သော အိမ် ကြီးသို့ တစ်ခေါက်သွားကြည့်ရန်ပြောပြီး နှစ်ယောက်သားထွက် ခဲ့ကြလေသည်။

မြနှင်းဖြူမှာ အသက်(၂၃)နှစ်အရွယ်ခန့်ရှိပြီး ရုပ်ချော ရော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ပါ လှပတင့်တယ်သူဖြစ်သည်။ ထို ချောမောလှပသည့် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို တွေ့သည့်လူတိုင်း က မနှစ်သက်ပဲ နေကြမည်မဟုတ်ပေ။

ယခုအချိန်ထိ လှပသောပန်းတစ်ပွင့်ကို မထိဝံ့၊ မကိုင် ဝံ့ပဲ ဒီအတိုင်းထားကြသည်မှာ အကြောင်းတခုခု ရှိရပေမည်ဟု စိတ်ထဲမှ တွေးမိလေသည်။

သူမနှင့် ပတ်သက်ရန် ကြိုးစားကြသူတို့မှာ မောင်ရွှေ ကဲ့သို့ အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသဖြင့် အန္တရာယ်ဝန်းရံနေသည့် ပန်းတစ်ပွင့်အဖြစ်နှင့် ဒီအတိုင်း ရှိနေလေရော့သလားဟုလည်း ထင်မိလေသည်။

သို့သော်လည်း သူမကိုဘာမှ ထပ်မမေးတော့ဘဲ အ တွေးကိုယ်စီဖြင့် လျှောက်လာကြရာ ညကဝင်တည်းခဲ့သည့် အိမ် ကြီးရှိရာသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ထိုအိမ်ကြီးရှိသောနေရာနှင့် မြနှင်းဖြူတို့နေသော ရွာ သိပ်မဝေးလှပေ။

ညက မိုးလေများ သည်းထန်နေသောကြောင့်သာ ရွာ

သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် မရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဗိုလ်တဲနှင့် ဆင်ဆင်တူသော ထိုအိမ်ကြီးမှာ လူသွား လမ်းနှင့် မနီးမဝေးနေရာ၌ပင်ရှိသည်။

"အစ်ကို ညကရောက်ခဲ့တာ ဒီအိမ်ကြီးပဲမဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အထဲဝင်ကြည့်ကြရအောင်"

ဟုပြောပြီး နှစ်ယောက်သား အိမ်ပေါက်ဝရှိရာသို့ လျှောက်လာကြပြီးနောက် လှေကားထစ်များမှ အပေါ်သို့တက် ကြသည်။

ထိုအချိန်အထိတော့ ထူးထူးခြားခြား ဘာမှမတွေ့ရ သေးပေ။ အပေါ်ရောက်တော့ မြနှင်းဖြူကပင် တံခါးချပ်ကို တွန်း ဖွင့်လိုက်သည်။

နီမောင်စိတ်ထဲမှာ ညကအသက်ခံခဲ့ကြရသော သား အမိသားအဖသုံးယောက်တို့၏ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေကြ သော အလောင်းများကို ပြန်တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထား သော်လည်း မတွေ့ရပေ။

ထိုနေရာတွင် မီးဖိုဟောင်းတစ်လုံးကိုသာ တွေ့ရသည်၊

"အခုတော့ အစ်ကို ကျွန်မပြောတာယုံသွားပြီ မဟုတ် လား"

"အလောင်းတွေကို ရွာသူရွာသားတွေ တွေ့လို့ လာယူ သွားတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"ဒီလိုယူသွားတယ်ဆိုရင် ဟိုဖုန်တွေဒီတက်နေတဲ့ ကြမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြင်ပေါ်မှာ ခြေရာတွေ တွေ့ရမှာပေါ့၊ အခုတော့ ဟိုကြမ်းပြင်ပေါ်မှာကြည့်ပါလား ညက အစ်ကိုတစ်ယောက်တည်း လျှောက်သွားတဲ့ ခြေရာပဲရှိနေတယ် မဟုတ်လား”

နီမောင်က ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ ဖုန်များဒုတက်နေသော ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း လျှောက်ထားသော ခြေရာများကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

စိတ်မကျေနပ်သဖြင့် အတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်တော့လည်း ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရပေ။

သူညက အိပ်သွားသော အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်တော့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ သူအိပ်သွားခဲ့သော ဖျာ၊ စောင်၊ ခေါင်းအုံး စသည်တို့ရှိသော အိပ်ရာဟောင်းတစ်ခုကတော့ ရှိနေသည်။

“အတော်ကလေးကို အံ့ဩစရာပဲ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဟင်”

“မြလေးတို့ မိသားစုသုံးယောက် သေသွားကြတာ နှစ်ရှိသွားပါပြီ၊ သူတို့မိသားစု သုံးယောက်သေနေတာကို ရွာ ရွာသားတွေ တွေ့ကြတာလည်း ဒီမီးဖိုဘေးက ကြမ်းပြင်ပေါ် ပါပဲ”

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူသတ်တာလဲဟင်”

“အစ်ကိုညက မြင်ခဲ့တဲ့အတိုင်း မကောင်းဆိုးဝါး အိမ်ပေါ်တက်လာပြီး သတ်သွားလို့ သေကြရတာလို့ နော တော့မှ သိကြရတယ်”

“ဒီလိုသတ်ဖို့ ဘယ်သူက ခိုင်းတာလဲဟင်”

“သူတို့ကို သတ်သွားတာ စော်ဘွားဟောင်းတစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ စိုင်းခွန်သာဆိုတဲ့လူပါပဲ၊ တကယ်တော့ သူကလည်း ဝိဉာဉ် ဝရောက်နေခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ၊ ပြောရရင်တော့ ဘဝဟောင်းက ရန်ငြိုးရန်စတွေဆိုရင်လည်း မမှားပါဘူး၊ ကိုရွှေမြ သခဲ့ရတာလည်း သူ့လက်ချက်ပါပဲ”

“ဒီအကြောင်းတွေကို ပြောပြပါလား”

“အစ်ကို စိတ်ဝင်စားရင်တော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ အတိတ် ကောင်းတွေကို ပြောပြပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီမှာပြောလို့မကောင်း အိမ်ရောက်တော့မှပဲ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြပါတော့ ယ်”

ဟုပြောကာ နှစ်ယောက်သား ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းသော ထိုအိမ်ဟောင်းကြီးမှ ပြန်ထွက်လာကြလေသည်။

နေရောင်ခြည်က အပြင်ဘက်မှာ လင်းလက်နေချေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၃)

အချစ်ကံဆိုးရှာသည့် စောဒေဝီနှင့်စောကေသီ

၁၈၈၅(၁၂၄၇)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၂၈)ရက်နေ့ ညနေ နေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် မန္တလေးနေပြည်တော်အား ဗြိတိသျှ ယ်ခဲ့စစ်တပ်များက သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြလေသည်။

သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးနောက် မြင်စိုင်းမင်းသားသည် ပ်ရာ စော်ဘွားတို့ကို စုစည်းပြီး မြင်စိုင်းအုပ်စုကို ဖွဲ့စည်းကာ ကျောက်ဆည်နယ်၊ နတ်ထိပ်တောင်ကြားကို သိမ်းပိုက်လိုက် သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် မြင်စိုင်းအုပ်စုသည် မိုင်းပွန်စော်ဘွား၏ နယ်ခံ့ဆန့်ကျင်ရေး အင်အားစုများနှင့်ပေါင်းကာ မန္တလေး အရှေ့တောင်အရပ်ရှိ ဗြိတိသျှတို့ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေများ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင်တွင် လင်းပင်အုပ်စုကို ဦးဆောင်၍ နယ်ခံ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲများကို ဆင်နွှဲသူမှာ . အိမ်ရှေ့ကနောင်မင်းသား၏သားတော် လင်းပင်မင်းသားဖြစ်သည်။

လင်းပင်မင်းသားသည် (၁၈၈၅)ခုနှစ်၊ နေပြည်တော်ကျချိန်၌ မော်လမြိုင်တွင် ရှိနေခဲ့ပြီး ကျိုင်းတုံစော်ဘွား၏ ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခွင် လှုပ်ရှားမှုသတင်းများကို နားစွင့်နေချိန်ကျိုင်းတုံစော်ဘွားနှင့် အဆက်အသွယ်ရခဲ့သည်။

ကျိုင်းတုံစော်ဘွား၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံ၍ (၁၈၈၅)ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ရှမ်းပြည်သို့တက်သွားလေသည်။

လင်းပင်မင်းသား ကျိုင်းတုံသို့ရောက်သောအခါ ကျိုင်းတုံစော်ဘွားက လိုအပ်သော အကူအညီများကိုပေးပြီး ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေးအတွက် လူသူစည်းရုံး စုဆောင်းကြသည်။

၎င်းသို့စည်းရုံးပြီး မိုးနဲစော်ဘွား စောခွန်ကြည်၊ ရဲစောက်စော်ဘွားစောဝိုင်း၊ မိုင်းပွန်စော်ဘွား စောခွန်တီ၊ ကျိုင်းတုံစော်ဘွား စောခမ်းဖုနှင့် မိုင်းနောင်စော်ဘွား၊ မောက်မယ်စော်ဘွားတို့ ပါဝင်သော လင်းပင်အုပ်စုကို ဖွဲ့စည်းလိုက်လေသည်။

(၁၈၈၅)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၈)ရက်နေ့တွင် ကာနယ်ဂေါ်ဒွန်(Col. Gordon) ဦးစီးသော ဗြိတိသျှတပ်တစ်တပ်နှင့်

အခြားတပ်စုတစ်စုတို့ ပေါင်းထား၍ အင်အားတောင့်တင်းလှသော ဗြိတိသျှတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် မန္တလေးတောင်ပေါ်တစ်နေရာတွင် ဗဟိုပြုတပ်စွဲကာ မန္တလေးတစ်ဝိုက်တွင် တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲနေသော ရှမ်း-ဗမာအမျိုးသားများကို ဖြိုခွင်းရန် တပ်ဖြန့်ချီတက်လာကြသည်။

ဗြိတိသျှ ရွေ့ပြောင်းတပ်ဖွဲ့နှင့် ရှမ်း-ဗမာအမျိုးသားများ တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပြီး ရှမ်း-ဗမာ အမျိုးသားများဘက်မှ ရှမ်းအမျိုးသား(၂၀)ခန့်က အသက်ပေး၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

နေပြည်တော် ကျကတည်းက အထက်မြန်မာနိုင်ငံနှင့် တောင်တန်းဒေသများရှိ တိုင်းရင်းသားနယ်ခံ့ဆန့်ကျင်ရေး အင်အားစုများကို ဖြိုခွင်းနေစဉ် (၁၈၈၅)ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ(၂၈) ရက်နေ့တွင် ဘရီဂေးဒီးယား ဂျင်နရယ်နော်မန်(Brigadier General Norman)နှင့် မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိ မေဂျာကွတ်(Major Cooke)တို့ ဦးဆောင်သော ဗြိတိသျှတပ်သည် ကချင်တောင်တန်းများပေါ်သို့ ချီတက်လာကာ ဗန်းမော်ကို သိမ်းပိုက်လိုက်လေသည်။

ကချင်တောင်တန်းသားတို့ကလည်း မလျှော့သောဇွဲ၊ တွန့်သော သတ္တိတို့ဖြင့် ဗြိတိသျှတို့ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

ပိုမိုပြင်းထန်လာသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နယ်ခံ့ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲများသည် တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်နေသည့်အတိုင်း တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များလည်း အများအပြား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ရှမ်းနှင့် ကယားဒေသမှ ရှမ်းနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ခေါင်းဆောင်'ထွက်လူ'မှာလည်း ထင်ရှားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

(၁၈၈၆)ခုနှစ် မေလ(၉)ရက်နေ့တွင် ထွက်လူဦးဆောင်သော ရှမ်းနှင့် ကယားအမျိုးသားများသည် ကိုနီနှင့် ကန်ဂ တွင် တပ်စွဲနေသော ဗြိတိသျှ တပ်စခန်းများကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ရှမ်းနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးခေါင်းဆောင် ထွက်လူ(ခေါ်)ဦးလူမှာ မူလက ရဟန်းတော်တစ်ပါးဖြစ်သော်လည်း ဗြိတိသျှတို့၏ ပြုမူလုပ်ဆောင်မှုများကို မခံရပ်နိုင်သဖြင့် လူဝတ်လဲကာ နယ်ချဲ့တို့အား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

ထွက်လူ ဦးဆောင်သော ရှမ်းနှင့် ကယားအမျိုးသားများသည် ဗြိတိသျှတပ်စခန်းများ ချထားသော မိုးနဲပော်အတွင်းသို့ပင် ရဲဝင့်စွာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ထွက်လူဦးဆောင်သော ရှမ်းနှင့် ကယားအမျိုးသားများ၏ လှုပ်ရှားမှုများကြောင့် ဗြိတိသျှအရာရှိ မစ္စတာအေအိပ်(ချ်) ဟီဒီဘရင်း (Mr. A.H. Hildebrand) က သူ၏တပ်များကို ညွှန်ကြားရာတွင်. . .

“မိုးနဲဒေသ၌ တလူလူလွင့်နေပြီးဖြစ်သော ဗြိတိသျှ အလံတော်ကို ထွက်လူကြောင့် မြေသို့ အကျမခံနှင့်”

ဟု ထည့်သွင်းညွှန်ကြားခဲ့ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရှမ်းပြည်

နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ် တစ်ဝိုက်တွင် ဗြိတိသျှတပ်များနှင့် မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော တိုင်းရင်းသားတို့ တိုက်ပွဲများ ဖြစ်နေကြသဖြင့် နေ့တထိတ်ထိတ်၊ ညတထိတ်ထိတ်နှင့် နေကြရလေသည်။-

ထိုအချိန်တွင် မိုးလိုနယ်တစ်ဝိုက်မှာ စော်ဘွားစိုင်းခွန်သာက အုပ်ချုပ်နေထိုင်လေသည်။

စော်ဘွားစိုင်းခွန်သာသည် အခြားစော်ဘွားများကဲ့သို့ နယ်ချဲ့များကို ခုခံတော်လှန်ရန် စိတ်ကူးမရှိပဲ. . ရွှေငွေရတနာပစ္စည်းများ ယူဆောင်ပြီး ဘေးလွတ်ရာသို့ ထွက်ပြေးရန် ပြင်ဆင်နေသူဖြစ်သည်။

သူသည် အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်သာရှိသေးပြီး စီမံအုပ်ချုပ်မှု ကျွမ်းကျင်သူ မဟုတ်ပေ။

သို့ကြောင့် လက်အောက်ငယ်သားများက လေးစားမှု မရှိကြပေ။ အချို့မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော လက်အောက်တပ်သားများက ကျူးကျော်လာသော မျက်နှာဖြူတို့ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရန် ဆန္ဒရှိကြသည်။

စိုင်းခွန်သာက မတိုက်ခိုက်လိုပေ။

“တိုက်ခိုက်တယ်ဆိုတာ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား တောင့်တင်းမှဖြစ်တာ ငါတို့လို မဖြစ်စလောက်လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အားလေးနဲ့ ပြန်တိုက်လို့ ဘာထူးတော့မှာလဲ”

ထိုသို့ပြောသဖြင့် အချို့လက်အောက်တပ်သားများက မခံချင်သဖြင့် တော်လှန်ပုန်ကန်ဖို့အထိ စီစဉ်ကြလေသည်။

ထိုအခြေအနေကို ရိပ်မိသော စိုင်းခွန်သာသည် ၄င်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိုင်ဆိုင်သော ရတနာများနှင့်အတူ တစ်နေရာသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရန် စီမံလေတော့သည်။

စိုင်းခွန်သာတွင် ညီမဝမ်းကွဲတော်စပ်သော ညီအစ်မနှစ်ယောက်တို့လည်းရှိသည်။

အကြီးက စောဒေဝီဖြစ်ပြီး၊ အငယ်က စောကေသီ ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ရှမ်းသွေးပါသူများဖြစ်သဖြင့် ချောမောလှပသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သို့ကြောင့် စိုင်းခွန်သာက တစ်နေ့ကျလျှင် နှစ်ယောက်စလုံးကို သိမ်းပိုက်ရန် ရည်စူးထားလေသည်။

စောဒေဝီနှင့် စောကေသီတို့ ညီမနှစ်ယောက်တို့မှာ စိုင်းခွန်သာ၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ နေကြရသဖြင့် သူပြုသမျှ နေရမည့် အခြေအနေမျိုးမှာ ရှိကြသော်လည်း နှစ်ယောက်စလုံးက စိုင်းခွန်သာအပေါ်၌ မချစ်မနှစ်သက်ကြပေ။

စိုင်းခွန်သာကလည်း ထိုအခြေအနေကို ရိပ်မိသေသည်။ သို့သော်လည်း မိမိခြံထဲမှ ပန်းဖြစ်သဖြင့် အချိန်မရွေး ခူးဆွတ်နိုင်ခွင့်ရှိလေရာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ထားခဲ့သေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ခေတ်ကာလက ပျက်လာပြီး မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးကို ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့က သိမ်းပိုက်လိုက်ကြသေသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံး နေရာအနှံ့အပြားတွင် မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးသမားတို့က ရရာလက်နက်ကိုကိုင်ပြီး ခုခံတော်လှန်နေကြသေ

သည်။

ထိုကဲ့သို့ တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံး မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေသော အချိန်မျိုးတွင် စိုင်းခွန်သာကတော့ အခြားသူများကဲ့သို့ နယ်ချဲ့များကို တော်လှန်ပုန်ကန်ရန် စိတ်မကူးပဲ စုဆောင်းထားသော ရွှေငွေရတနာတို့ကို သယ်ယူပြီး စစ်ဘေးလွတ်ရာသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရန် ကြံစည်စိတ်ကူးနေတော့သည်။

ထိုအခြေအနေကို မကျေနပ်သော စစ်သည်ရဲမက်များက သူ့လက်အောက်မှာပင် မနေတော့ပဲ အခြားနေရာမှာရှိသော တော်လှန်ရေးတပ်များသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် စိုင်းခွန်သာထံမှာ အားကိုးရသော စစ်သည်ရဲမက်များ ကျန်ခဲ့တော့ပဲ လူအနည်းငယ်သာ ကျန်ခဲ့လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် စိုင်းခွန်သာသည် ရွှေငွေရတနာများနှင့်အတူ စောဒေဝီနှင့် စောကေသီတို့ ညီမနှစ်ယောက်ကိုပါ တစ်ပါတည်းခေါ်ကာ အနောက်ဘက် ရွှေလီမြစ်နှင့်နီးသော နေရာဘက်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့လေသည်။

သူနှင့်အတူ နောက်လိုက်နောက်ပါအချို့လည်း ပါသွားသည်။ ၎င်းတို့သည် ရက်အတော်ကြာအောင် ခရီးဆက်ကြသောအခါ ယခု နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းဟု အမည်တွင်မည့်နေရာသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေရာမှာ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပြီး နေရာထိုင်ခင်းကောင်းမွန်သဖြင့် ထိုနေရာမှာပင် မထင်မရှားဘဝဖြင့် ခိုအောင်းနေထိုင်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိုင်းခွန်သာကတော့ ကုန်းတစ်ခုပေါ်မှာ နှစ်ဆောင်ပြိုင်
အိမ်တစ်ဆောင်ဆောက်ကာ စောဒေဝီတစ်ဆောင်၊ စောကေသီ
တစ်ဆောင်နေစေသည်။

၄င်းနှင့်အတူပါလာသော ရွှေငွေရတနာတို့ကိုတော့
လျှို့ဝှက်သော တစ်နေရာတွင် မြှုပ်နှံသိုဝှက်ထားလေသည်။

စိုင်းခွန်သာနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသော နောက်ပါများ
ကတော့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးနေရာတွင်
အိမ်များဆောက်လုပ်ပြီးနေကြရာ ရွာကြီးတစ်ရွာသဖွယ် ဖြစ်
တော့သည်။

နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီး ဆောက်ထားသောကုန်း
အကြောင်းပြုလျက် ရွာအမည်ကိုလည်း နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်း
ပင်အမည်ပေးခဲ့ကြသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ စိုင်းခွန်သာက စောဒေဝီနှင့်
ကေသီတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့လေသည်
ညီမနှစ်ယောက်စလုံးကတော့ စိုင်းခွန်သာအပေါ်မှာ နှစ်သ
မရှိကြသော်လည်း အားကိုးမရှိသည်ကတစ်ကြောင်း၊ လူသူ
သော အရပ်ဒေသတွင် ဘယ်နေရာမှ မသွားလာဝံ့ကြသ
ကြိတ်မှိတ်ပြီး နေကြရလေသည်။

"ငါတို့ညီအစ်မရဲ့ ဘဝပေးကုသိုလ်ကံက ဆိုးလှ
ဒီဘဝမှာတော့ သူနှိပ်စက်တာ ခံကြရမှာပဲ နောက်တစ်
ရောက်ရင်တော့ သူလိုလူမျိုးလက်ကလွတ်ပါစေလို့ပဲ ဆု
ရတော့မှာပဲ"

"ဟုတ်ပါရဲ့ မမရယ်၊ ညီမလေးတို့ ညီမနှစ်ယောက်
လုံး ရေတိမ်နစ်ခဲ့ကြရတယ်. .၊ နောက်ဘဝရောက်ရင်တော့
နှစ်တဲ့သူနဲ့သာ ရွှေလက်တွဲခွင့်ရပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါနော်"

ထိုနေရာရောက်ပြီး နှစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါမှာ
ပင် စိုင်းခွန်သာတစ်ယောက် ၄က်ဖျားရောဂါစွဲကပ်ပြီး သေလု
မျောပါး အခြေအနေသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

သူ့အနေနှင့် သေရဖို့ အချိန်နီးသောအခါ သူဝှက်ထား
သော ရွှေငွေရတနာများကို စိတ်မချသည်ကတစ်ကြောင်း၊ စော
ဒေဝီနှင့် စောကေသီတို့ နှစ်ယောက်ကို စိတ်မချသည်ကတစ်
ကြောင်း စိတ်သောကများစွာ ရောက်နေရလေသည်။ အထူး
သဖြင့် ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကို အခြားသူများနှင့် မေတ္တာမျှမည်
ကို စိုးရိမ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

"ငါကတော့ မနေရတော့ဘူး၊ ဒီရောဂါနဲ့ပဲ သေရတော့
မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါနင်တို့နားက ဘယ်မှမသွားဘူး၊ အမြဲစောင့်
နေမယ်၊ ငါမရှိတဲ့အခါ အခြားတစ်ယောက်နဲ့ မေတ္တာမျှရင်တော့
နှစ်ယောက်စလုံး သတ်ပစ်မယ်"

ဟု ကြိမ်းမောင်းပြောဆိုရင်းနှင့်ပင် သေဆုံးသွားလေ
တော့သည်။

ထိုသို့သေဆုံးခဲ့ပြီးနောက်တွင် သူပြောသွားခဲ့သလို
ဥစ္စာဥဘဝနှင့် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ ရှိနေကြောင်း
သိရှိရလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် တိုင်ပင်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောတွင်းတစ်နေရာမှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အချို့ တည်ထားကြလေသည်။

ထိုတောထဲတွင် စောဒေဝီနှင့် စောကေသီတို့ ညီမနှစ်ဖော်ကောင်းမှု ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် သုံးဆူရှိလေသည်။ ထိုင်တော်မူရုပ်ပွားတော်များဖြစ်ပြီး၊ ဘုရားတည်စဉ်က သူတို့ဝတ်ဆင်သောလက်ဝတ်ရတနာတို့ကို ထည့်သွင်းလှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

နောက်တော့ ကပ်ရောဂါဆိုးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာသဖြင့် တစ်ရွာလုံး သေကျေပျက်စီးမှုဖြစ်ရာ စောဒေဝီနှင့် စောကေသီတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ပါ ကွယ်လွန်သွားကြလေတော့သည်။ ထိုနေရာရောက်တော့ မြနှင်းဖြူက ပြောလက်စ,စကားကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် မြနှင်းဖြူနဲ့ မြလေးတို့နှစ်ယောက်က အရင်ဘဝက စောဒေဝီနဲ့ စောကေသီတို့ဖြစ်ခဲ့ကြပြီး လူဝင်စားဘဝနဲ့ ဒီဘဝရောက်လာကြတာပေါ့နော်"

နီမောင်က မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်မတို့က လူဝင်စားတွေပါ၊ ဒါပေမယ့် အရင်ဘဝကအကြောင်းတွေကိုတော့ . ပြန်မှတ်မိနေကြတယ်"

"ကြားရတာ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲ၊ ဒါထက် မြလေးက ဘယ်လိုကြောင့် သေခဲ့ရတာလည်းဟင်"

"သူက လူတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်သူဖြစ်ကြပြီး လက်ထပ်ဖို့အထိ စီစဉ်နေကြတဲ့အချိန်မှာပဲ အစ်ကိုမြင်ခဲ့တဲ့အတိုင်း မိသားစုသုံးယောက်စလုံး မကောင်းဆိုးဝါးတွေသတ်လို့ သေခဲ့ကြရတယ်"

"ဒါဟာ စိုင်းခွန်သာရဲ့ လက်ချက်ပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒီညက သူ့ကိုတွေ့လိုက်ရတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် သူ့လက်ချက်ပါပဲ၊ ကိုရွှေမြသေရတာလည်း စိုင်းခွန်သာ သတ်လို့သေရတာပါပဲ၊ ကျွန်မ သူ့မေတ္တာကိုလက်မခံပဲနဲ့ အတန်တန်ငြင်းဆန်ခဲ့ပါသေးတယ်၊ သူက လက်မခံပဲ ဒွတ်တိုးလာလို့ အခုလို သေခဲ့ရတာပါ"

ဟု စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ပြောပြလေသည်။

"ဒါကတော့ မတရားနှိပ်စက်နေတာပဲ၊ ဒီအတိုင်းတော့နေလို့မရဘူး၊ ဒီ မိစ္ဆာဝိညာဉ်အန္တရာယ်ကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပစ်မှကို အေးမှာ"

"ဒီလိုလုပ်လို့ ရနိုင်ပါ့မလားဟင် တော်ကြာ"

"ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့ ရနိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေ ရှိပါတယ်၊ ကောင်းတဲ့ မိစ္ဆာတွေကိုနိုင်တဲ့. . ဘုရား တရား ဂုဏ်တော်တွေ ဟာပဲ၊ ကြောက်စရာမလိုပါဘူး"

"ကျွန်မကတော့ သူ့အသံကြားတာနဲ့တင် ကြောက်လန့်နေတော့တာပဲ"

"ဒါထက် မြနှင်းဖြူပြောတဲ့အထဲမှာ မြနှင်းဖြူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်က အရင်ဘဝတုန်းက တောထဲမှာ ဘုရားသုံးဆူ တည်ခဲ့ကြတယ်နော်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်တို့ သစ်တောစခန်း တည်စတုန်းက စခန်းနဲ့ မနီးမဝေး တောထဲမှာ ဘုရားပျက်တစ်ဆူ တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ အဲဒါ မြနှင်းဖြူတို့ညီအစ်မ တည်ခဲ့ကြတဲ့ ဘုရားသုံးဆူများလား မသိဘူး"

"ကျွန်မလည်း တောထဲမှာ ဘုရားတွေရှိနေတာပဲ မှတ်မိ တော့တယ်၊ ဘယ်နေရာမှာရှိတယ်ဆိုတာတော့ မမှတ်မိတော့ ပါဘူး၊ တကယ်လို့သာ အဲ့ဒီဘုရားတွေ ရှိနေသေးတယ်ဆိုရင် ပြန်ပြီးပြုပြင်လိုက်ချင်ပါတယ်"

"မတွေ့တွေ့အောင် ရှာပြီး ပြုပြင်ရင်ရတာပဲ"

"ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ကဆင်းရဲတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မ မလဲ အစ်ကိုရယ်"

"ဒါများ မြနှင်းဖြူရယ်၊ အရင်ဘဝတုန်းက မြနှင်းဖြူပိုင် ဆိုင်တဲ့ရတနာတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲ့ဒါတွေနဲ့ ပြုပြင်လို့ ရနိုင်တာပဲ မဟုတ်လား"

"သူယူလာတဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေ ဘယ်နေရာမှာ မြှုပ် ထားခဲ့တယ်ဆိုတာတော့ မသိပါဘူး"

"ဒါက မခက်ပါဘူး ကာယကံရှင်ကို ခေါ်မေးရင် ရ ပါတယ်"

"အစ်ကို အကူအညီပေးမှာလား"

မြနှင်းဖြူက အားတက်သရော အမူအရာနှင့် မေးလိုက် သည်။

"ပေးပါမယ်၊ ကျွန်တော်က စွမ်းလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး

သစ်တောစခန်းမှာရောက်နေတဲ့ ဆရာကြီးတစ်ယောက်ဆီ ဒီတိစ္ဆမျိုးတွေ နားလည်ပုံရတယ်၊ သူကိုပဲအားကိုးရမှာပဲ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်ကိုနဲ့တွေ့ရတာ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ အားရှိသလိုပဲ၊ တစ်သက်လုံးဘဝဆိုးနဲ့ နေခဲ့ရတာ လွတ်မြောက် တော့မလို ခံစားမိတယ်"

"မြနှင်းဖြူ ဒီဘဝဆိုးကလွတ်အောင် ကျွန်တော် အကူ အညီပေးပါမယ်၊ မောင်ရွှေမြကလည်း မှာသွားခဲ့လေတော့"

"သူမှာသွားလို့ အကူအညီပေးတာလား"

"ဒီလိုသဘောမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မြနှင်းဖြူနဲ့ တွေ့ခဲ့ ရတဲ့နောက်မှာ ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးကလွတ်အောင် အကူအညီပေး ချင်တဲ့ဆန္ဒ ကျွန်တော့်မှာ ရှိနေခဲ့တာပါ"

"အစ်ကို ရည်ရွယ်ချက်ကဘာလဲဟင်"

"ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင်တော့ မြနှင်းဖြူရဲ့မေတ္တာ ကို လိုချင်လို့ပါ"

မြနှင်းဖြူက ရေလာမြောင်းပေးစကားမျိုးဖြင့် မေးလာ သဖြင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖွင့်ပြောလိုက်လေသည်။

"အခုလိုပြောလိုက်တော့ စိတ်ဆိုးသွားသလား မြနှင်း ဖြူ"

"ကျွန်မအစ်ကို့အပေါ်မှာ စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်ပြီး တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာကို စိုးရိမ်နေမိပါတယ်၊ ဟိုကြာ ကိုရွှေမြလိုမျိုး"

"ဒီလိုအဖြစ်မျိုး မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ တကယ်လို အကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အယုက်တွေ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် မြနှင်းဖြူ ကျွန်တော့်မေတ္တာ
လက်ခံပေးနိုင်မလားဟင်"

"ကျွန်မ အစ်ကိုနဲ့စတွေ့ကတည်းက ရှေးဘဝက
ဆက်ရှိခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ရသလိုပဲ စိတ်ထဲကခံစား
တယ်၊ အန္တရာယ်အနှောင့်အယှက်တွေ ကင်းသွားရင်
ကျွန်မအစ်ကို့ မေတ္တာကို လက်ခံပေးပါ့မယ်"

ဟုကတိပေးရာ နီမောင်မှာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွား
တော့သည်။

ပန်းတို့မည်သည်. . .
ပွင့်ချိန်တန်တော့လည်း မပွင့်၊
ပွင့်ပြန်တော့လည်း
ထိုက်တန်သူလက်ထဲသို့
ရောက်ချင်မှ ရောက်ကြရပေသည်။
ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်လည်း. .
ပေးချင်သော်လည်း. .
ယူမည့်သူမရှိ
ယူမည့်သူရှိပြန်တော့လည်း. .
ပေးဖို့အခွင့်မသာသဖြင့်
လွဲချော်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်များရှိခဲ့ကြသည်။

ယခုတော့ ပေးမည့်သူကလည်းရှိနေသည်၊ ယူ
ကလည်း အဆင်သင့်ရှိနေချေပြီ။

ပေးသူနှင့်ယူသူ သဘောတူမျှနေပြီဆိုတော့ အဆ

သာ အခြေအနေကို နိဒါန်းပျိုးနိုင်ခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။

ထိုအခြေအနေကပင် ချစ်သူတို့အတွက် အားသစ်တစ်
ကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

အခက်အခဲများ၊ အန္တရာယ်အနှောင့်အယှက်များကို
င်ဆိုင်ကျော်လွှားရန် အဆင်သင့်အနေအထားသို့ ရောက်ခဲ့ကြ
ဆိုပါက မှားမည်မထင်တော့ပါချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

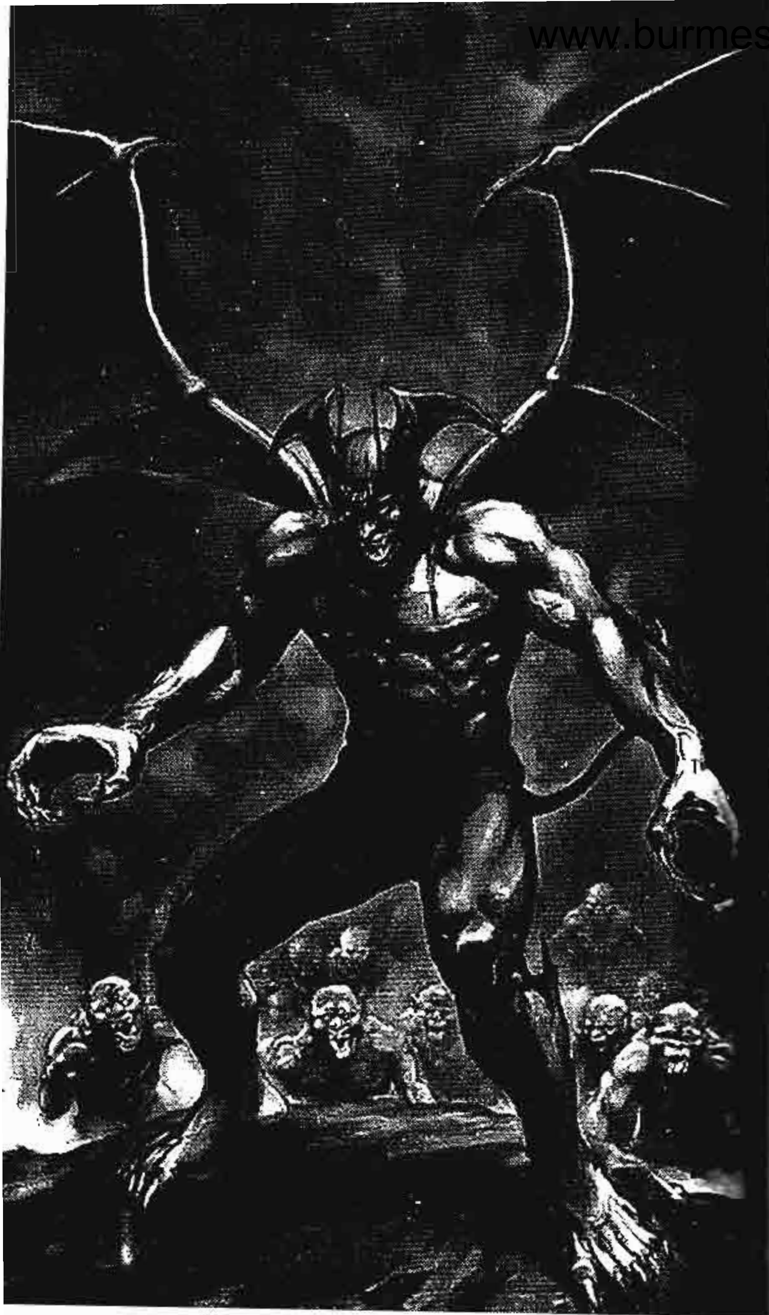

အခန်း(၁၄)

မိစ္ဆာတစ်ကောင်ဝေါ်ပိုင်နက်

ယခုပြန်ရမည့် တောလမ်းသည် နီမောင်အတွက် သွားနေကျလာနေကျ လမ်းမျိုးတော့ မဟုတ်ပါချေ။

မြနှင်းဖြူတို့အိမ်သို့ သွားသောအခါမှသာ သွားဖူးလာဖူးသာလမ်းဖြစ်သည်။

မြနှင်းဖြူတို့အိမ်မှ သူပြန်ထွက်လာသောအချိန်က နေက်ပိုင်းသာသာ အချိန်ဖြစ်သည်။

သူ့ဆီမှာ မြနှင်းဖြူထည့်ပေးလိုက်သည့် ထမင်းထုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ထုပ်နှင့် သွားလေရာယူဆောင်လာသော တောခုတ်ဓားတစ် လက်ပါလာလေသည်။

သူပြန်ခါနီးတော့ မြနှင်းဖြူက မျက်နှာမကောင်းလှချေ။ သူမနှင့် ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ကြပြီဆိုတော့ ယခင်တစ်ယောက်လို ဖြစ်မှာ ကို စိတ်ပူနေဟန်ရှိသည်။

"အစ်ကို တောထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းပြန်လို့ ဖြစ်ပါ့ မလား"

"စိတ်မပူပါနဲ့ မြလေးရယ် အစ်ကိုတို့က တောထဲမှာ သွားနေကျပါ"

"အရင်သွားတာနဲ့ မတူဘူး၊ အခုကျွန်မနဲ့ ပတ်သက်နေ ပြီဆိုတော့"

"မြလေးက ဒါကို တွေးပူနေတာကိုး၊ ဒီလောက်လည်း စိတ်မပူပါနဲ့၊ အစ်ကိုက တစ်ယောက်တည်း ပြန်မှာမဟုတ်ပါဘူး အဖော်နဲ့ပြန်မှာပါ"

"အစ်ကိုလာတာ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်လား.. ဘယ်ကအဖော် ပါသေးလို့လဲ"

"အဖော်ဆိုတာ တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရား တရား ဂုဏ်တော်တွေကို ရွတ်ပြီးသွားမှာကို ပြောတာပါ"

"သတိဝီရိယနဲ့တော့ ပြန်ပါ အစ်ကိုရယ်၊ ကျွန်မတော့ အစ်ကိုနောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာနိုင်မယ့်ရက်ကိုပဲ မျှော်နေရ မယ်"

"စိတ်ချပါ၊ ဟိုမှာ စီစဉ်စရာတွေစီစဉ်ပြီးရင် ဆရာကြီး

တို့ပါ တစ်ပါတည်းခေါ်ပြီး တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့ပါမယ်"

ဟု မှာကြားကာ ပြန်ထွက်လာလေသည်။

တကယ်တော့.. အလာတုန်းကလည်း တစ်ယောက် တည်းပင်၊ ယခုပြန်တော့ တစ်ယောက်တည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အသွားနှင့်အပြန်က အဓိပ္ပာယ်မတူပေ။

သွားစဉ်က မြနှင်းဖြူနှင့် ချစ်သူဘဝမရောက်သေးပေ။ ယခုပြန်လာတော့ မြနှင်းဖြူနှင့် ချစ်သူဘဝရောက်ခဲ့ကြပြီဆို တော့ အခြေအနေချင်းက မတူတော့ပေ။

သို့သော် နီမောင်က မကြောက်တတ်ပေ။

မြယာကုန်း မှ နံနက်စောစောထွက်လာလျှင် သစ်တော ခန်းသို့ ညနေစောင်းအချိန်လောက်တွင် ပြန်ရောက်သွားပေ လိမ့်မည်။

ရာသီဥတုက သာယာနေသည်။

တောတွင်းတစ်နေရာရောက်တော့.. ရသမျှ ဘုရား တရားစာများကို စိတ်ထဲမှ တတွတ်တွတ်နှင့် ရွတ်ဆိုလာလေ သည်။ တောလမ်းခရီးတစ်လျှောက် မည်သည့်အန္တရာယ်အယှက် မှ မတွေ့ရသေးပေ။

အမှန်တော့ ထိုနေရာများမှာ လမ်းမရှိသောကြောင့် သူတစ်ကိုယ်သွားသာရုံနေရာများမှ အဆင်ပြေသလို သွားရလေ သည်။

ထိုသို့သွားနေရင်း တစ်နေရာရောက်တော့ ချုံနွယ်ပိတ် ပေါင်းများ ဖုံးနေသော တောင်ကုန်းတစ်ကုန်းကို တွေ့ရလေ

www.burmeseclassic.com

သည်။

ထိုနေရာမှ ဆက်သွား၍မရသဖြင့် ဘေးဖက်မှ ကွင်းလျှောက်ခဲ့ရာ အချို့မလွတ်သော ချုံများကို ဓားဖြင့်ခုတ်ထွင်ဖယ်ရှားရာမှ ထူးခြားသော အရာတစ်ခုကို ဓားဖြင့်ခုတ်မိလေသည်။

ကြည့်လိုက်တော့ ပြိုကျနေသော အုပ်ချုပ်ပေါင်းအချို့ကို တွေ့ရလေသည်။

သို့ကြောင့် ရှေ့ဆက်မသွားပဲ ချုံများကို ထပ်ရှင်းပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို တွေ့ရလေသည်။ သူတို့သစ်တောစခန်းအနီးမှာ တွေ့ခဲ့ဖူးသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်နှင့် ပုံသဏ္ဍာန်ချင်း အတော်ဆင်တူသည်။

"မြနှင်းဖြူပြောတဲ့ စောဒေဝီ၊ စောကေသီ ဘဝတုန်းက တည်ခဲ့တဲ့ ဘုရားတွေ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်၊ အခုတော့ နှစ်ဆူတွေ့ရပြီ၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ နောက်တစ်ဆူ ကျန်ဦးမယ်ထင်တယ်"

ဟုတွေးပြီး ချုံနွယ်အချို့ကို ဖယ်ပစ်လိုက်ရာ ရုပ်ပွားတော်က အတော်ကလေး ပေါ်လာသည်။

နီမောင်က ထိုင်ကန်တော့ရင်းနှင့် ထိုဘုရားများကို ပြုပြင်ခွင့်ရပါက ပြင်ဆင်ခွင့်ရလိုကြောင်း ဆုတောင်းပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

နေ့လယ်ဘက်ရောက်တော့ အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်အောက်မှာ ဝင်နားရင်း မြနှင်းဖြူထည့်ပေးလိုက်သော ထမင်းထုပ်ကို ဖြေစားရန်ပြင်သည်။

ထိုသို့ဖြေရင်းနှင့် မြနှင်းဖြူကို သတိရနေပြန်သည်။

"သူချက်ကျွေးတဲ့ ထမင်းဟင်းကို ဒီလိုအမြဲစားရရင် ကောင်းမှာပဲ"

ထမင်းစားခါနီးတော့ တောထဲမှာအလုပ်လုပ်နေသည့် အလုပ်သမားတို့ ထုံးစံအတိုင်း တောပိုင်တောင်ပိုင်တို့ကို တင်မြှောက်ပသသည်။

ပြီးမှ ထမင်းစားသည်။

သူမ ထည့်ပေးလိုက်သော ထမင်း၊ ငါးကြော်နှင့် ငါးပိထောင်းတို့မှာ ထမင်းမြိန်လှသည်။

ထမင်းစားပြီးတော့ အကြွင်းအကျန်တို့ကို လွှင့်မပစ်ပဲ တောထဲမှာထည့်ပုံကာ တစ်နေရာ၌ တင်ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိုနေရာမှ ခရီးဆက်ပြန်လေသည်။

နေ့လယ်ပိုင်း အချိန်ရောက်တော့ ရာသီဥတုက ချက်ချင်းပြောင်းလဲလာသည်။

နေရောင်ခြည်လင်းလက်နေရာမှ အလင်းရောင်ပျောက်သွားပြီး မိုးသားများ တက်လာသည်။

ထိုကဲ့သို့ တောထဲမှာ အလင်းရောင် ပျောက်သွားသည်နှင့် သစ်ပင်ရိပ်များကြောင့် တောထဲမှာ မှောင်လာသည်။

အကယ်၍ မိုးရွာချလာလျှင်တော့ သွားရေးလာရေး အခက်တွေ့နိုင်သည်။

သို့သော် ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းဟု သဘောထားရပေတော့မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြေလှမ်းခပ်သုတ်သုတ်ဖြင့် လျှောက်လာရာ တစ်နေရာရောက်တော့ နောက်မှလိုက်လာသော ခြေသံတစ်သံကို စတင်ကြားရလေသည်။

နီမောင်က ဓားကိုဆုပ်ကိုင်ထားရင်း တစ်ချက်ရပ်ပြီး နားစွင့်ကြည့်သည်။

သူရပ်လိုက်တော့ ခြေသံကရပ်သွားသည်။

တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ ခြေသံမဟုတ်မှန်းတော့ သိသာပေသည်။

ဘာမှမထူးခြားသဖြင့် ရှေ့သို့ဆက်လျှောက်တော့ နောက်မှ တောတိုးလိုက်လာသော ခြေသံအပြင် သစ်ပင်များကို တိုးတိုက်မိရာမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် အသံကိုပါ ကြားရသည်။ အသံက သူ့အရပ်ထက် အတော်မြင့်သည်။

စိတ်မချသဖြင့် လှည့်ကြည့်တော့လည်း ဘာမှမတွေ့ရပေ။ သို့ဖြင့် သတိဖြင့် လျှောက်မြဲဆက်လျှောက်လာရာ တစ်နေရာရောက်တော့ သူသွားမည့် လမ်းတည့်တည့်ပေါ်မှာ ပိတ်ရပ်နေသည့် လူတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရလေသည်။

ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြဲနေသဖြင့် အရောင်းအဆင်းပင် ပေါ်တော့သော ရှမ်းစော်ဘွားတစ်ဦး အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားကာ မျက်နှာက ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော သွင်ပြင်မျိုး ဖြစ်သည်။

သူက ဓားရှည်တစ်လက်ကို သိုင်းလွယ်ထားပြီး ဓားရိုးပေါ် လက်တင်ထားသည်။

နီမောင်ကလည်း တောခုတ်ဓားကို အဆင်သင့်ကိုင်ထားသည်။

"ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ"

"ငါ စိုင်းခွန်သာပဲ"

"ဘာအတွက် ဒီနေရာရောက်နေတာလဲ"

"မင်းကိုသတ်ဖို့ စောင့်နေတာ"

"ကျုပ်မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့"

"မင်း မြနှင်းဖြူကိုယူဖို့ ကြိုးစားနေတာ ငါမသိဘူး ထင်နေသလား၊ မြနှင်းဖြူကို ဘယ်သူမှ ယူလို့မရဘူး၊ သူက စောဒေဝီဘဝကတည်းက ငါပိုင်ဆိုင်တဲ့သူ"

"မြနှင်းဖြူနဲ့ ခင်ဗျားက ဘဝခြားနေပြီ၊ သူ့ကိုအရင်ဘဝကလို ချုပ်ကိုင်ထားလို့ မရတော့ဘူး"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူကိုယူဖို့ ကြံတဲ့သူဆိုရင် ငါရဲ့ ရန်သူပဲ မင်းကိုသတ်ပစ်မယ်"

ဟုပြောကာ ရှေ့သို့တိုးလာသည်။

ပရလောကသားတစ်ဦးနှင့် ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်၍ မရမှန်း သူသိသည်။

သို့သော်လည်း စိုင်းခွန်သာက မနီးမဝေးရောက်တော့ ရှေ့ဆက်တိုးမလာပဲ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားသည်။

နီမောင်က နောက်ဘက်မှ ပြန်လှည့်ရန် စိတ်ကူးလိုက်တော့ စောစောက သူ့နောက်မှ လိုက်လာသော ခြေသံကို ထပ်ကြားရသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းပင်တစ်ပင်ခန့်မျှ အရပ်အမောင်း မြင့်မားသော မကောင်းဆိုးဝါး တစ်ကောင်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထွက်ပေါက်မရနိုင်တော့ပေ။

နီမောင်အတွက် ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်စေရန် တစ်ခုသာ လုပ်စရာရှိတော့သည်။

"တော်စောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်အပေါင်းတို့ ကျွန်တော်သည် ညီငယ်ကို ရှင်ပြုပေးရန်နှင့် မိဘတို့ကို လုပ်ကျွေးနေသူဖြစ်ပါသည်၊ ဤမှန်သောစကားကြောင့် ဘေးအန္တရာယ်များကို ဖယ်ရှားပေးတော်မူပါ"

ဟုပြောပြီး အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်တော့ နောက်ထပ်ထူးထူးခြားခြား ဘာမှမဖြစ်လာပေ။

သို့သော် နားထဲမှာတော့ မကျေမနပ်ဖြင့် ပြောဆို ကြိမ်းမောင်းသွားသော စကားသံအချို့ကိုတော့ ကြားလိုက်ရသည်။

"အခုတော့ အချိန်မကျသေးတော့ နေနှင့်ဦးပေါ့ကွာ. . ဒါပေမယ့် မင်းငါ့လက်ထဲက လွတ်အောင်ထွက်လို့ မရနိုင်ဘူး၊ ဒီတောထဲမှာ ငါပိုင်နက်ရှိတယ်၊ မင်း အခုရောက်နေတာ ငါရဲ့ ပိုင်နက်ထဲမှာပဲ နေမဝင်ခင် မင်းငါ့ပိုင်နက်ထဲက ထွက်နိုင်ရင်တော့ ထွက်ပေါ့၊ မထွက်နိုင်ခဲ့ရင်တော့ နေဝင်တာနဲ့ ငါ့လက်ချက်နဲ့ သေရမှာပဲ"

ထိုကဲ့သို့ ပြောသွားသော အသံအချို့ကို မသဲမကွဲကြားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘာမှ

မတွေ့ရတော့ပေ။

အချိန်က မွန်းတည့်ချိန် ရောက်နေလောက်ပြီ။

နေဝင်ချိန်ရောက်ဖို့ နေ့ဝက်လောက်သာ လိုတော့သည်။ တစ်ခုခက်တာက စိုင်းခွန်သာ၏ နယ်နိမိတ်က ဘယ်နေရာမှာရှိပြီး ဘယ်နေရာမှာ ဆုံးမည်မှန်း မသိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တေတ်သာတော့။

အန္တရာယ်နှင့်တွေ့နေမှတော့ ကြောက်နေ၍လည်း မဖြစ်၊ စိုးရိမ်သောက ရောက်နေလို့လည်း ဘာမှဖြစ်လာမည် မဟုတ်မှန်း သိသဖြင့် ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့အတွက် ကံတရားကိုသာ အားကိုးရပေတော့မည်။

နီမောင် တောထဲမှာ စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် လျှောက်လာစဉ် နောက်ထပ်အနှောင့်အယှက်တော့ မတွေ့ရပေ။ သို့သော် အသံတော့ ကြားနေရသည်။

"မင်း ငါပိုင်တဲ့နယ်နိမိတ်အတွင်းက ထွက်လို့မရပါဘူးကွာ၊ အခုအချိန်မှာ မင်းကို ဘာမှမလုပ်နိုင်သေးပေမယ့် နေဝင်သွားရင်တော့ မင်းကိုငါပိုင်ပြီဆိုတော့ မင်းကိုငါလုပ်ချင်သလို လုပ်လို့ရပြီ၊ ကဲ. . . လွတ်အောင် ပြေးပေတော့ဟေ့. . ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဟား"

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ရယ်သံကြီးက တဖြည်းဖြည်းနှင့်ဝေးကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

နီမောင်ကတော့ ဇွဲမလျှော့ပဲ မိမိတို့စခန်းချရာ နေရာဘက်သို့မှန်းပြီး ခြေလှမ်းခပ်သွက်သွက်ဖြင့် လျှောက်နေလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ သူယခုရောက်နေသော နေရာဘက်မှဆိုလျှင် မဟာမြိုင် သစ်တောစခန်းရှိသောနေရာမှာ တောင်ဘက်စူးစူး၌ ဖြစ်သည်

နေရောင်ခြည် ရှိနေလျှင်တော့ အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်အရပ်ကို ခန့်မှန်း၍ ရနိုင်လေသည်။

ယခုတော့ မိုးမှောင်ကျနေပြီး တောတစ်တောလုံး မည်း မှောင်နေသောကြောင့် အရပ်လေးမျက်နှာကို မှန်းဆ၍ မရ ဖြစ်နေလေသည်။

နီမောင်က သွားရင်းမှ မောလာသောကြောင့် တစ်နေ ရာမှာရပ်ကာ ရေသောက်ရင်းနှင့် တွေးနေမိသည်။

"သူပြောတဲ့ နယ်နိမိတ်က ဘယ်နေရာရှိမှန်းလည်း မသိဘူး၊ မိစ္ဆာတွေရဲ့ နယ်နိမိတ်ဆိုတာ ငါတို့ အနေနဲ့ မသိနိုင် ဘူး၊ ဒီအတိုင်း ဆက်သွားနေလို့ကတော့ လမ်းပျောက်ပြီး နေ ဝင်တာတောင် စခန်းပြန်ရောက်မယ် မထင်ဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်ရ ရင် ကောင်းမလဲ"

ဟုတွေးနေမိသည်။

သို့သော်လည်း တစ်နေရာတည်းမှာ အချိန်အကြာကြီး ရပ်နေလို့လည်း မဖြစ်သေးပေ။

သို့ကြောင့် ခရီးဆက်ရပြန်သည်။

မကြာခဏ လမ်းမှားနေသောကြောင့် ဒီတစ်ကြိမ်မှာ တော့ ရောက်ခဲ့ပြီးသော နေရာများကို မှတ်မိစေရန် သစ်ကိုင်း များကို ခုတ်ချထားခဲ့ခြင်း၊ သစ်ပင်ကြီးများ ပင်စည်ပေါ်မှာ အ မှတ်အသား ပြုလုပ်သွားလေသည်။

သို့သော် မကောင်းဆိုးဝါးများက တောမှောက်ထား သောကြောင့် ရှေ့မရောက်ပဲ. . နောက်ကြောင်းကိုသာ တဝဲဝဲ လည်လည် ဖြစ်နေတော့သည်။

အချိန်ကလည်း ညနေပိုင်းအချိန် ရောက်နေချေပြီ၊ နေဝင်ချိန် မရောက်သေးသော်လည်း မကြာမီ နေဝင်တော့မည် ကိုတော့ စိတ်ထဲက အလိုလိုသိနေမိသည်။

တစ်နေရာရောက်တော့ ချုံနွယ်များဖုံးနေသော နောက် ပယ်ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ထပ်တွေ့ရသည်။

သို့ကြောင့် ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော် သုံးဆူစလုံး ရှာ တွေ့ရလေတော့သည်။

ထိုနေရာမှထွက်သောအခါ နားထဲမှ အသံလိုလို ကြား လိုက်ရသည်။

"နီမောင် မြန်မြန်လုပ်၊ နေဝင်တော့မယ် နေဝင်သွားရင် ဒီတောထဲက ထွက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

ကြားရသောအသံက မသဲကွဲသော်လည်း ကောင်းစွာ သိမိလေသည်။

ငနိက အသံပင်ဖြစ်သည်။

"ဒါ ငနိက အသံပဲ"

"နီမောင် အသံကြားတဲ့ဘက်ကိုမှန်းပြီးလာခဲ့ နေဝင်ချိန် ရောက်တော့မယ်"

ထိုအသံကြားသဖြင့် ထွေထွေထူးထူး တွေးတောမနေ ဘဲ အသံကြားရာဘက်သို့ သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောထူထပ်သော နေရာလည်းဖြစ်၊ လူသွားလမ်း လည်း မရှိသောကြောင့် သစ်ပင်များကြားမှ တိုးသွားရလေ[illegible] တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ရလာသည်။

အချို့ဒဏ်ရာများမှ သွေးများထွက်လာသည်။

သို့သော်လည်း ဂရုမစိုက်အားပဲ အသံကြားရာဘက်[illegible] ခပ်သုတ်သုတ် သွားလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် မိုးက စဲသွားလေသည်။

ကောင်းကင်ပြင်မှာ တိမ်မည်းများ ကင်းသွားပြီး [illegible] လာသည်။ တိမ်များကြားမှ နေရောင်ခြည် ရလာသည်။

ကြည့်လိုက်တော့ နေရောင်ခြည်က အနောက်ဘက်[illegible] ဝင်ခါနီးပြီး ကွယ်ပျောက်လု ဖြစ်နေလေပြီ။ နေရောင်ခြည်[illegible] သူ့ကို သေမိန့်ပေးတော့မလို ဖြစ်နေသည်။

"နီမောင် မြန်မြန်ပြေး . . မြန်မြန်ပြေး နေဝင်တော့[illegible] ငါ့အသံကြားတဲ့ဘက်ကိုသာ တည့်တည့်ပြေးပေတော့၊ ရှေ့[illegible] ရင် ဝါးတောတစ်ခု တွေ့လိမ့်မယ် အဲ့ဒီဝါးတောထဲဝင်ပြီး [illegible] ဘက်ကိုရောက်အောင် ထွက်နိုင်ရင် . . မင်း သူရဲ့နယ်နိမိတ်[illegible] လွတ်ပြီ"

ရှေ့သို့ကြည့်လိုက်တော့ ပိတ်ဆီးနေသော ဝါးတော[illegible] တောကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုနေရာရောက်အောင် ပြေးသည်။ [illegible] တောနားရောက်တော့ နေရောင်ခြည်က ဝင်တော့မည်။ ထို[illegible] ခိုက်မှာပင် နောက်ဘက်မှအသံကြားလိုက်တော့ မည်း[illegible] သဏ္ဌာန်ကြီးလိုက်လာသည်ကို လှမ်းမြင်ရသဖြင့် ထွေ[illegible]

ထူးစဉ်းစားမနေတော့ပဲ ဝါးတောထဲဝင်ပြေးလေသည်။

ဝါးပင်များမှာ ကျပ်နေသဖြင့် မနည်းတိုးဝှေ့ပြေးရသည် သူ့ နောက် မှလည်း ဝါးတောထဲအထိ ဝင်လိုက်လာသော ခြေသံ ကြီးကို အတိုင်းသား ကြားနေရသည်။

"မင်း . . ငါ့လက်က မလွတ်တော့ပါဘူးကွာ၊ သေဖို့သာ ပြင်ပေတော့"

သူကရှေ့မှ ဝါးပင်များခံနေသဖြင့် မလွတ်မလပ်ဖြစ်နေ သဖြင့် ခရီးမတွင်လှသော်လည်း နောက်မှလိုက်လာသော မိစ္ဆာ ကောင်ကြီးအတွက်ကတော့ အလွယ်တကူဖြစ်ဟန်ဖြင့် မကြာ ခင် တဖြည်းဖြည်းနီးလာတော့သည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူဝါးတောစပ်သို့ရောက်သွားလေ ပြီ။

"နီမောင် နေဝင်သွားပြီ အပြင်ဘက်ကို လွတ်အောင် ခုန်ထွက်လိုက်တော့"

ဟုအသံကြားလိုက်ရသဖြင့် ထွေထွေထူးထူး စဉ်းစားမ နေတော့ပဲ အားစိုက်ပြီး ဝါးတောထဲမှ ခုန်ထွက်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာ သူ့နောက်ဘက်မှ လက်ကြီးတစ်ဖက် ထွက် လာပြီး လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။

ကျောထဲ အေးခနဲ ဖြစ်သွားပြီးနောက် ဝါးတောနှင့် လွတ်သော မြေပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

အရှိန်နှင့်မို့ တစ်ဘက်သို့ လိမ့်ကျသွားလေသည်။

ထိုအချိန်က နေလုံးက ဝင်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် အလင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောင်လည်း ပျောက်သွားလေပြီ။

နီမောင်က ဝါးတောစပ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ဝါးတောထဲမှာ မိစ္ဆာကောင်ကြီးက ရပ်ပြီး လက်တစ်ဖက်က အပြင်ဘက်သို့ တန်းတန်းကြီး ထွက်နေသေးသည်။ အတန်ကြာ တော့မှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေ့ဝါးပျောက်ကွယ်သွားလေတော့ သည်။

ထိုအခါမှ ပင်သက်ပြင်း ချနိုင်တော့သည်။

စိတ်ထဲမှလည်း . .

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ငနိကရယ်၊ ငါ့အသက်ကို မ ကယ်ပေးလိုက်တာပါပဲ”

ဟု ရေရွတ်ရင်း ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့ရာ ညဥ့်ဦး အချိန်ရောက်သောအခါ မဲဇာမြိုင်သစ်တောစခန်းသို့ ပြန်ရောက် လာလေတော့သည်။

အခန်း(၁၅)

မြေပုံဟောင်းများနှင့် ‘အ.သျှ.ခ’ အစီဟူယ်

နောက်တစ်နေ့တွင် နီမောင်က ထိုအကြောင်းများကို ထန်ဖုန်းရှိန်အပါအဝင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကို ပြောပြလေရာ းစွာ စိတ်ဝင်စားကြလေသည်။ သူပြောပြသလောက် ဆိုလျှင် တော့ ထိုအကြောင်းများ က မပြီးသေးပေ။

“ဒီအကြောင်းတွေကြားရတာ . . ကြောက်စရာလည်း ကောင်း စိတ်ဝင်စားစရာလည်း အတော်ကောင်းတာပဲ၊ ကျွန် ည်း တောထဲမှာပဲနေခဲ့တာပါပဲ ဒါပေမယ့် ဒီလိုဆန်းကြယ်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းမျိုးတွေ အဖြစ်အပျက်မျိုးတွေကတော့ ဒီတစ်ခါပဲ ကြားရသေးတယ်"

"ဒါမျိုးတွေက အများကြီးရှိပါတယ် တောအုပ်ကြီး"

ဦးမွန်ထော်က ဝင်ပြောသည်။

"ကျတ်တွေက ပရလောကသားတွေပဲ မဟုတ်လား သူတို့က လူတွေနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်နေပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးလို့ ရသလား"

"ရပါတယ် အခြားမကြည့်ပါနဲ့ ပရလောကဘဝ ရောက်နေတဲ့ ငနိကတောင် ဒီစခန်းမှာ ခြောက်လလောက်လာပြီး အလုပ်လုပ်သွားခဲ့သေးတာပဲ"

"ဟုတ်တယ် တောအုပ်ကြီး၊ ညက ကျွန်တော်သေမယ့် ဘေးကလွတ်လာခဲ့တာ ငနိကကယ်ပေလို့သာပဲ"

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က ဆေးတံကို အဆက်မပြတ် ဖွာရင်း နားထောင်နေသည်။

"ပရလောကသားတွေက လူတွေနဲ့ အတော်နီးစပ်ကြတာပဲနော်"

ထိုအခါ ဦးဇန်ကောင်းက ဝင်ပြောပြသည်။

"လူတွေရဲ့ သာမန်မျက်စိနဲ့ မမြင်ကြရလို့သာ မကြောက်ကြတာပါ။ ကျုပ်တို့ပတ်ဝန်းကျင်တွေမှာ ပရလောက ရောက်နေကြတဲ့ ဝိညာဉ်တွေ အများကြီးရှိကြတယ်"

"ဟုတ်မှာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် အချို့ဝိညာဉ်တွေက လူတွေကို အကူအညီပေးကြပြီး၊ တချို့ဝိညာဉ်တွေကတော့ လူတွေကို

အနှောင့်အယှက် အမျိုးမျိုး ပေးတတ်ကြတယ်နော်"

"ဒါကတော့ဗျာ ပရလောကသားလို့ ခြုံပြီးပြောရပေမယ့် ဝိညာဉ်ဘဝရောက်နေတဲ့ အမျိုးစားတွေ အများကြီးရှိကြသလို. . အဆင့်အတန်း ကွာခြားမှုတွေလည်း အများကြီး ရှိကြတယ်"

"ပြောပါဦးဗျ. ."

"ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် စတဲ့ အပါယ်လေးပါးမှာ ရောက်နေကြပေမယ့် အဆင့်အတန်းချင်း. . တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ချင်းလည်း မတူကြဘူး၊ အချို့က ပရလောကရောက်နေကြရပေမယ့် ဘုံဗိမာန်နဲ့ နေရတာတွေရှိသလို. . တချို့ပြိတ္တာတွေကြတော့လည်း နေစရာမရှိ စားစရာမရှိတဲ့ ဘဝမျိုးနဲ့ တစ်သက်လုံး နေသွားကြရတာတွေရှိတယ်"

"ကြောက်စရာပဲ"

"ငရဲဘုံကျနေတဲ့ သူတွေမှလွဲပြီး တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် စတဲ့ ပရလောကသားတွေက လူလောကနဲ့ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းနေကြရတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါက ညံ့တယ်လေတော့ တော၊ သုသာန်၊ ဇရပ်၊ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း၊ ချောက်ခေါင်း၊ ဂူတွေထဲမှာပဲ နေကြရတယ်"

"ဆက်ပြောပါဦး"

"ပြိတ္တာဘုံဘဝ ရောက်နေကြတယ်ဆိုပေမယ့် အမျိုးအစည်တွေနဲ့ အဆင့်အတန်းတွေတော့ ကွဲကြတယ်. . တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ ဖုတ်၊ ကျတ်၊ အစိမ်းသရဲ၊ ဥစ္စာစောင့်၊ ရုက္ခစိုး၊ ဘီလူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စတာတွေဟာ ပြိတ္တာအမျိုးအနွယ်ဝင်တွေပါပဲ"

"စိတ်ဝင်စားစရာပါလား"

"ဒါပေမယ့်ဗျာ ဘယ်လိုပဲအဆင့်အတန်း ကွာခြားတယ် ပြောပြော ပရလောက ပြိတ္တာဘဝ ရောက်နေရင်တော့ . . ဒုက္ခ အမျိုးမျိုး ခံစားကြရတာပါ"

ဦးဗန်ကောင်းက ပြိတ္တာတို့၏ အဆင့်အတန်း ကွာခြား ပုံများကို ပြောပြလေသည်။

* မိမိတို့အာဟာရ ရရန်အလို့ငှာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ကို ပူးဝင်ကာ စားသောက်ရသောအမျိုး၊
* အနံ့ခံရရုံဖြင့် အာဟာရပြည့်ဝရသောအမျိုး၊
* ကြော်ချက်သော အစားအစာတို့ကို နှစ်သက်သော အမျိုး၊
* အစိမ်းလိုက် စားသောက်ရမှ တင်းတိမ်သောအမျိုး၊
* အရှင်လတ်လတ် ကျွတ်ကျွတ်မြည်အောင် ဝါးစားရမှ ကျေနပ်သော အမျိုး စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
* သစ်ပင်ချုံပုတ်တို့၌ နေရသော အဆင့်အတန်း၊
* ဇရပ်အိုး ကျောင်းအို ၊ ကျောင်းပျက်တို့တွင် နေရသော အဆင့်အတန်း၊
* သုသာန်၊ သချိုင်းတွင် နေရသော အဆင့်အတန်း၊
* လူအနီးမှာပင် နေရသော အဆင့်အတန်း၊
* တောတောင် ချောက်ကမ်းပါး၌ နေရသော အဆင့်အတန်း၊

* ဘုံဗိမာန်နှင့်နေရသော အဆင့်အတန်းဟူ၍ လည်း ကောင်း၊
* ဘုရားသံ တရားသံ မကြားချင်၊ မကြားနိုင်၊ မကြားရသော အတန်းအစား၊
* ဘုရားသံ တရားသံ ကြားချင်နာချင်ပါသော်လည်း ကြားခွင့် နာခွင့်မရသော အတန်းအစား၊
* ဘုရားသံ တရားသံ ကြားလျှင် ထွက်ပြေးရသော အတန်းအစား၊
* ဘုရားသံ တရားသံကြားနာခွင့် ကြုံကြိုက်ပြီး တန်ခိုး ကြီးသောဘဝမျိုး ရောက်ရသော အဆင့်အတန်းမျိုးရှိ ကြသည်။

ထိုအထဲတွင် ဥစ္စာစောင့်နှင့် ကျတ်တို့သည် ပြိတ္တာ လောကသားများပင် ဖြစ်ကြစေကာမူ အခြားပြိတ္တာလောကသား များနှင့် မတူကြပေ။

ဥစ္စာစောင့်တို့သည် အများအားဖြင့် အမျိုးသမီးများပြီး အရွယ်တင့်၊ အဆင်းလှပြီး စွဲမက်ဖွယ်ရာကောင်းသော ရုပ်ဆင်း အင်္ဂါရှိကြသည်။

ဥစ္စာပစ္စည်းများ စောင့်ရှောက်ရသောကြောင့် ၎င်းတို့ ထံသက်ပါက ရွှေငွေဥစ္စာများ ပေးကမ်းကူညီကြသည်။ လူ့အ သွင်ဖန်ဆင်းပြီး လူသားများနှင့်ပင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြသည်။

အချို့ဥစ္စာစောင့်တို့မှာ သားသမီးရပြီး အရွယ်ကြီးတော့ နေရာပြောင်း ပြန်ရသည်မျိုးဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့က မလာနိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါက နှစ်သက်သူတို့ကို လိပ်ပြာနှုတ်၍ ခေါ်ကာ ပေါင်းသင်းနေနိုင်သော ကမ္ဘာ့ဖို့ဒ္ဒီ အစွမ်းရှိကြသည်။

ကျွတ်တို့သည်လည်း လူယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်ကြသည်။ လူများနေသကဲ့သို့ ရွာများတည်ကာ အစုအဝေးဖြင့်နေကြသည်။ ကျွတ်ရွာကို အုပ်ချုပ်သော 'ကျွတ်ခေါင်း' များလည်း ရှိသည်။

၎င်းတို့သည်လည်း လူတို့နှင့် အဆက်အသွယ်ပြုနိုင်ကြသည်။ ကျွတ်နှင့် ဥစ္စာစောင့်တို့သည် လူတို့က ဖိတ်ကြားလျှင် လာရောက်၍ တရားနာနိုင်ကြသည်။

အမျှဝေကာ သာဓုခေါ်နိုင်ကြသည်။

ကိုယ်ထင်ပြနိုင်သည်။ အိပ်မက်ပေးနိုင်သည်။

ဥစ္စာစောင့်များက ကျေးဇူးသိတတ်ပြီး လူတို့အား ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာရတနာများ ပေးတတ်ကြသည်။ မြန်မာပြည်တွင် ဥစ္စာစောင့်က နှစ်သက်သဖြင့် ခေါ်သောကြောင့် သိုက်ထဲရောက်သွားသူများနှင့် ဥစ္စာစောင့်က ရွှေငွေရတနာပေးသဖြင့် ချမ်းသာသွားသူအချို့ ရှိခဲ့ကြသည်။

ကျွတ်များမှာလည်း လူနှင့်နီးစပ်ကာ လူယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်သည်။ လူများနှင့် ရောနှောနေနိုင်ကြသည်။ ခြောက်လှန့်လျှင်လည်း ကြိုစယ်သည့်သဘောမျိုးလောက်သာ ခြောက်လှန့်တတ်ကြလေသည်။ ဦးဗန်ကောင်းက ပြောလက်စ စကားကိုရပ်ထားလက် ဖက်ရည်ကြမ်းတစ်ခွက် သောက်လိုက်သည်။

"ခင်ဗျားပြောမှပဲ သိတန်သလောက် သိရတော့တယ်ဗျို့၊ ခင်ဗျားပြောပုံဆို ငနိုကတစ်ယောက် အမေကို လုပ်ချေးချင်လို့ ဒီစခန်းမှာ ခြောက်လလောက် အလုပ်လာလုပ်သွားတာ ဘယ်ဆန်းတော့မလဲဗျာ"

ဟု ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က ပြောလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် တောထဲမှာတွေ့ခဲ့တဲ့ စိုင်းခွန်သာလည်း ကျွတ်ဘဝရောက်နေတာပေါ့နော်"

နီမောင်က ဝင်မေးလိုက်သည်။

"မင်းပြောပုံအရဆိုရင် သူဝှက်ထားတဲ့ ဥစ္စာတွေကို ရှာ အရင်ဘဝက မိန်းမနှစ်ယောက်ကိုပါ စွဲလမ်းမှုများနေလို့ ဘဝမျိုး ရောက်နေတာဖြစ်ရမယ်"

"ဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်"

"သူ့ကို ဒီဘဝက ကျွတ်သွားအောင်လုပ်မှ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ကျွတ်ရင် ကျန်တဲ့လူတွေ ဒုက္ခလိုက်ပေးနေမှာပေါ့"

"သူ မြှုပ်ထားခဲ့တဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေ တွေ့ရရင်တော့ တောထဲက ဘုရားသုံးဆူကို ပြင်ရမယ်"

"ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သူရှိနေတဲ့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းကို သွားကြမယ်၊ ဘယ်သူတွေလိုက်ကြမလဲ"

ထို့နောက် ခရီးထွက်မည့်သူများကို ရွေးချယ်ရာ ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ခြောက်ယောက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၊ ဦးဗန်ကောင်း၊ နီမောင်၊ ဦးမွန်ထော်၊ စောထီး၊ ခိုအောင်တို့ပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

ဦးထန်ဖုန်းရှိန်က ကျွန်ုပ်တို့သွားမည့် ခရီးအတွက် အိပ်သမျှ စီမံပေးလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နံနက်ပိုင်းအချိန်သာသာလောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ခြောက်ယောက်မှာ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းရှိရာဘက်သို့ ဦးတည် ပြီးသွားကြလေသည်။

လမ်းတစ်နေရာရောက်တော့ သူတို့ကို စောင့်နေဟန် တူသော လူနှစ်ယောက်ကို တွေ့ကြရသည်။

မြလေးနှင့် သူ့အဘိုးတို့ဖြစ်သည်။

"မိတ်ဆွေကြီးတို့ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကုန်းဘက် သွားကြ မှာလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကျုပ်တို့မြေးအဘိုးလည်း ကူညီတန်တာ အကူအညီ ပေးရအောင် လိုက်ခဲ့ပါရစေ"

"လိုက်ခဲ့ပါ ရပါတယ်"

"ဒီလိုဖြင့် ရှေ့ကသွားနှင့်ကြပါ၊ ကျုပ်တို့မြေးအဘိုး နောက်ကပဲ လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်"

ဟုပြောသဖြင့် ဆက်လျှောက်လာကြသည်။

အတော်ဝေးဝေးရောက်တော့ နီမောင်က လှည့်ကြည့် သော်လည်း နှစ်ယောက်စလုံးကို မတွေ့ရတော့ပေ။

သို့ကြောင့် စကားတပြောပြောနှင့် ဆက်လျှောက်လာ ကြရာ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာတော့ အနှောင့်အယှက် တစ်စုံ တစ်ရာ မတွေ့ကြရပေ။

ညနေစောင်းချိန်အချိန် ရောက်သောအခါမှာ နှစ် ဆောင်ပြိုင်အိမ်ပျက်ကြီးရှိရာသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ထိုအိမ်ကြီးမှာတော့ ယခင်လာသည့် [illegible] တိုင်းပင် တွေ့ကြရသည်။

နီမောင်က ထိုအိမ်ကြီးပေါ် ပြန်ရောက်တော့ [illegible] သားအမိနှစ်ယောက် အကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း [illegible] ကြမ္မာဆိုးခဲ့ကြသည့် စောဒေဝီနှင့် စောကေသီတို့ ညီအစ်မ နှစ် ယောက်အကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း သတိပြန်ရလာသ ဖြင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိလေသည်။

နေဝင်ချိန်ရောက်တော့ အိမ်ပေါ်မှာ ရေနံဆီမီးအိမ် တစ်လုံးထွန်းပြီး အသင့်ပါလာသော အစားအသောက်များကို စားသောက်ကြလေသည်။

"ကျုပ်တို့ချည်းစားနေလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ဧည့်သည် တွေ ပါလာသေးတယ်လေ၊ ဧည့်သည်တွေကို ခေါ်လာခဲ့ပြီးမှ ထမင်းမကျွေးပဲထားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား"

"ဘယ်သူတွေလဲဟင်"

စောထီးကမေးလိုက်သည်။

"လမ်းမှာတွေ့ခဲ့တဲ့ မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်လေ၊ နီမောင် ထမင်းနဲ့ဟင်းတွေ ဖက်နဲ့ထုပ်ပြီး အပြင်ထွက်ပြီးတော့ သွားပေး လိုက်ပါကွာ"

ဟုပြောသဖြင့် နီမောင်က ထမင်းထုပ်နှစ်ထုပ် ထုပ်ပြီး အပြင်ထွက်လာတော့ စကားဝါပင်အောက်မှာ ရပ်နေသော မြေး အဘိုးနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။

နီမောင်က ထမင်းထုပ်ပေးတော့ ကျေးဇူးတင်သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမူအရာနှင့် ယူသွားကြလေသည်။

စားသောက်ပြီးသောအခါ ဦးဗန်ကောင်းက ခေါင်းရင်းဘက်မှာရှိသော စင်တစ်စင်ပေါ်မှာရှိသော ဖုန်နှင့်အမှိုက်များကို ဖယ်ရှားပြီး လွယ်အိတ်ထဲမှာပါလာသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ထုတ်ပြီး စင်ပေါ်တင်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် အမွေးတိုင်နှင့် ဖယောင်းတိုင်များ ထွန်းထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ လွယ်အိတ်ထဲမှာပါလာသော ပရိတ်ကြိုးများကို ထုတ်ယူပြီး အိမ်တိုင်များမှာ လေးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန် ပတ်ထားလိုက်သည်။

"အားလုံး ဒီစည်းထဲမှာပဲ နေကြပါ၊ အကြောင်းမရှိ အပြင်မထွက်ကြပါနဲ့၊ ညဘက်မှောင်သွားရင် သက်ဆိုင်တဲ့ အနှောင့်အယှက်တွေ ရောက်လာနိုင်တယ်"

ကျန်ငါးယောက်က ထွေထွေထူးထူး ပြောမနေတော့ ပရိတ်ချည်စည်းအတွင်း ဝင်နေကြသည်။

"ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုဆက်လုပ်မှာလဲ ဆရာကြီး"

"ဒီည သက်ဆိုင်သူတွေရောက်လာရင် သိချင်တာမေးရမယ်. .၊ သူတို့ဆီက သိရရင် စောဒေဝီ၊ စောကေသီနှစ်ယောက်ရဲ့ စိုင်းခွန်သာရဲ့ အရိုးတွေကို ပြန်ဖော်ပြီးတော့ မီးပစ်ရမယ်၊ နောက်ပြီး သူမြှုပ်ထားခဲ့တဲ့ ရတနာတွေကို ရှာဖွေပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ပေးရမယ်၊ သူတို့အတွက် အမျှအတန်း ဝေပေးရမယ်၊ ဒါမှ ဒီဘဝဆိုးတွေက ကျွတ်လွတ်ခွင့်ရမှာ"

ဟုပြောပြသည်။

ညဘက်ရောက်တော့ ရေနံဆီမီးအိမ်ကို အလယ်နေရာမှာ ချိတ်ဆွဲထားပြီး စကားပြောနေကြသည်။ ဦးဗန်ကောင်းကတော့ ဘုရားရှိခိုးပြီး မေတ္တာပို့၊ အမျှအတန်းများ ဝေနေလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကတော့ ပရလောကသားများနှင့် တွေ့ရနိုင်သည်မို့ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်းရောက်တော့ အပြင်ဘက်မှ လူသံသူသံများ ကြားလာရသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မီးတုတ်များ၊ ဓား၊ လှံလက်နက်များ ကိုင်ထားကြသည့် လူတစ်စုတို့မှာ အိမ်ကြီးရှိရာသို့ တက်လာကြပြီး မနီးမဝေးမှာ ရပ်လိုက်ကြသည်။

အားလုံး ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ ဝတ်ဆင်သည့်အဝတ်များကို ဝတ်ထားကြသည်။

၄င်းတို့ဝတ်ထားသော အဝတ်များမှာ ဟောင်းနွမ်းလှပေပြီ၊ ၄င်းတို့က အိမ်ပေါက်ဝတည့်တည့်မှာရပ်ပြီး အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြသည်။

"ဟေး အိမ်ပေါ်ကလူတွေ၊ ဒါ ငါတို့အရှင်သခင်တွေနေတဲ့အိမ် ဘာကြောင့်ကျူးကျူးကျော်ကျော် တက်နေကြတာလည်း၊ အခု ချက်ချင်းဆင်းသွားကြ"

"ပြောနေတာ မရဘူးလား၊ နောက်မှ ကျုပ်တို့ အလွန်ရှိစေနဲ့နော်၊ ပြောမရရင်တော့ တက်လာပြီး သတ်ပစ်မယ်"

ပြောဆိုကြိမ်းမောင်းကြလေသည်။

နီမောင်ကလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လူနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ အချို့က အော်ပြောနေကြပြီး အချို့က ဓားလှံလက်နက်များဖြင့် အိမ်ထဲဝင်လာရန် ပြင်နေကြသည်၊

"ဘယ်လိုလုပ်မလဲအဘ"

"မေတ္တာများများ ပို့ပေးလိုက်ပါကွာ၊ အချိန်တန်တော့ ပြန်သွားကြပါလိမ့်မယ်"

ဟုပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေလည်း ၄င်းတို့အော်ဟစ်ပြောဆိုနေမှုများကို မကြားဟန်ပြုလျက် မျက်စိမှိတ်ကာ မေတ္တာပို့ပေးကြရာ အတော်ကြာတော့ အော်ဟစ်နေသော ဆူညံညံအသံများ ပျောက်သွားသဖြင့် မျက်စိပြန်ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ မီးရောင်များရော လူများပါ မတွေ့ရတော့ပေ။

ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်ရောက်တော့ မြလေးတို့ မြေးအဘိုး ရောက်လာသည်။ သူတို့ကတော့ အိမ်ပေါ်အထိတက်လာပြီး မနီးမဝေးမှာ ရပ်ကြလေသည်။

"မိန်းကလေး ရောက်လာတာ အတော်ပဲ သိချင်တာ မေးချင်လို့ပါ"

"မေးပါဆရာကြီး"

"မိန်းကလေးတို့ ညီမနှစ်ယောက်ရဲ့ မြေပုံက ဘယ်နေရာမှာလဲ"

"ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းအစပ်နားမှာပါ ကျွန်မတို့ညီအစ်မ မြေပုံနေရာမှာ ကျောက်တုံးနှစ်လုံး ယှဉ်ချထားပါတယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်၊ ဒါထက် စိုင်းခွန်သာရဲ့ မြေပုံကရော ဘယ်နေရာမှာပါလဲ"

"ကျွန်မတို့မြေပုံတွေရှိတဲ့နေရာရဲ့ အပေါ်ဘက် တောင်ကုန်းထိပ်မှာရှိပါတယ်၊ သူ့မြေပုံနေရာမှာလည်း ကျောက်တုံးတစ်တုံးရှိပါတယ်၊ ကျောက်တုံးပေါ်မှာ 'အ. သု. ခ' ဆိုတဲ့ စာလုံးသုံးလုံးလည်း ရှိပါတယ်"

"ဒါထက် သူမြှုပ်ထားခဲ့တဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေ ဘယ်နေရာမှာရှိတယ်ဆိုတာရော သိပါသလား"

"အဲဒါကတော့ သူနဲ့သက်ဆိုင်တာမို့ ကျွန်မတို့ မသိပါဘူး၊ မကြာခင် သူရောက်လာတော့မှာပါ။ အဲ့ဒီတော့သာ မေးကြည့်ပါ"

"ကောင်းပါပြီကွယ်"

"ဆရာကြီးတို့ အကြံအစည်အောင်ရင် ကျွန်မတို့ကို အမျှအတန်း ဝေပေးပါ"

"ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့၊ မိန်းကလေးတို့ အားလုံးကို အမျှအတန်း ဝေပေးပါမယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်"

ထိုသို့ပြောပြီး မြလေးတို့ မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်မှာ အိမ်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွားကြလေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့ခြောက်ယောက်မှာ အိမ်ကြီးပေါ်တွင် နေမြဲတိုင်းနေကြရာ ညဉ့်နက်ပိုင်းရောက်လာတော့ ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့်နင်းကာ လူတစ်ယောက် အိမ်ပေါ်တက်လာလေသည်။

☺ အောင်မြင်စာပေ ☺

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နီမောင်က မြင့်တွေ့ဘူးသောကြောင့် စိုင်းခွန်သာမှန်း သိသဖြင့် ဦးဇန်ကောင်းကို ခပ်တိုးတိုး ကပ်ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်အိမ်ပေါ်တက်ပြီး ဘာလုပ်နေကြတာ လဲ"

ဟုအသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် မေးလေသည်။

"စိုင်းခွန်သာ မဟုတ်လား"

ဦးဇန်ကောင်းက အေးအေးဆေးဆေးနှင့်ပင် ပြန်ဖြေ လိုက်လေသည်။

"ဟုတ်တယ်"

"ကျုပ်တို့ ဒီရောက်နေတာ မင်းကိုအကူအညီပေးဖို့ပါ"

"အို. . ကျုပ်ကို ဘယ်သူမှ အကူအညီပေးစရာမလိုဘူး ခင်ဗျားတို့ ဒီနေရာက အမြန်ထွက်သွားကြ"

"မင်းက အခုအချိန်ထိ ဒေါသကြီးနေတုန်းပဲကိုး၊ တို့ ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်ဘဝရောက်နေတယ်ဆိုတာရော သတိထား ရဲ့လား"

ထိုစကားကြောင့် စိုင်းခွန်သာက မျက်လုံးအပြူးသား စိုက်ကြည့်နေသည်။

"မင်းက သေခဲ့တာ အတော်ကြာပြီ နှစ်ပေါင်း(၁ လောက်ရှိနေပြီ၊ အခု ပြိတ္တာဘဝ ရောက်နေတယ်၊ ငါတို့ မင်းကို ဒီဘဝဆိုးကကျွတ်အောင်လို့ လုပ်ပေးဖို့ ဒီနေရာ ရော နေကြတာ"

"ဘယ်လိုလုပ်ပေးမှာလဲ"

"မင်း ဒီဘဝက မကျွတ်သေးတာ စွဲလမ်းစိတ်ကြောင့်ပဲ၊ မြှုပ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ စောဒေဝီ၊ စောကေသီတို့ နှစ် ာက်ကို စွဲလမ်းနေလို့ပဲ၊ ဒီတော့ မင်းမြှုပ်ထားတဲ့ ရတနာတွေ ်နေရာမှာလဲဆိုတာ ပြောပြပါ၊ ဒီပစ္စည်းတွေကို ရရင်လည်း ို့မယူပါဘူး၊ မင်းတို့သုံးယောက်အပါအဝင် တစ်ရွာလုံးအ ်ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေလုပ်ပေးပြီး အမျှအတန်းဝေပေးပါ ်လို့ ကတိပေးပါတယ်"

ထိုသို့ ပြောလိုက်သောအခါ စောစောက ဒေါသတကြီး နေသော စိုင်းခွန်သာမှာ ငြိမ်ကျသွားလေသည်၊

"မင်းမပြောချင်လည်း ရပါတယ်၊ ပြောခွင့်မရှိရင်လည်း ပါနဲ့၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ကို ဒီဘဝက လွတ်အောင်တော့ လုပ်ပေးခဲ့ပါ့မယ်၊ ငါတို့ကို အနှောင့်အယှက် မပေးပါနဲ့

ဟု ထပ်ပြောရာ စိုင်းခွန်သာမှာ ဘာမှထပ်မပြောတော့ ်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသွားလေတော့သည်။

ထိုညတစ်ညလုံး နောက်ထပ် အနှောင့်အယှက်များ ကြရသဖြင့် စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် နေကြရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁၆)

ဝေဟာနီကဗူးစာရှင်

ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေမှာ တစ်ညလုံး အနှောင့်အယှက် ...င်းစွာဖြင့် နေခဲ့ကြပြီးနောက် နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက် ...ာက်လာသည်နှင့် လုပ်ငန်းစရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။ ဦးစွာ တား ...းသော ပရိတ်ကြိုးများကို ပြန်သိမ်းသည်။ ဦးဇန်ကောင်း ...င်ပေါ်မှာ ထင်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ပြန်ယူပြီး လွယ် ...တ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်သည်။

“ညက အတော်ကြမ်းမယ်ထင်နေတာ ထင်သလောက် ...ိုးတော့ အတော်သက်သာသွားတယ်”

☺ အောင်မြင်စာပေ ☺

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ်တို့က သူတို့ကောင်းဖို့အတွက် တကူးတက လုပ်ပေးတာပဲ ဘာများ အနှောင့်အယှက် ပေးစရာလိုမလဲ"

"အနှောင့်အယှက်သာ သိပ်မပေးတယ် သူမြှုပ်ထား ရွှေငွေရတနာတွေ ဘယ်နေရာရှိတယ်တော့ မပြောသွား နော်"

"အချို့က ရွှေငွေရတနာတွေကိုသာ စောင့်ရှောက် ပေမယ့် ဘယ်နေရာမှာ ရှိတယ်ဆိုတာတော့ ပြောခွင့်မရှိ ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့ဗျာ. . သူဝေးဝေးမှာ ထားမှာမှ မဟုတ် လူတွေဟာသူတို့ တန်ဖိုးထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဘယ် ဝေးဝေးလံလံမှာ ထားလေ့မရှိကြဘူး၊ ဒီတော့ စိုင်းခွန်သာ သူပိုင်တဲ့ရတနာတွေကို မြှုပ်ရင် ဒီအိမ်နဲ့ အနီးတစ်ဝိုက် မြှုပ်ထားမှာသေချာပါတယ်"

"ဒါပေမယ့် လူတစ်ယောက်က ဝှက်ထားတာကို တစ်ယောက်က ရှာဖို့မလွယ်လှဘူး"

"စိတ်မပူပါနဲ့ဗျာ အမှတ်အသား ဒါမှမဟုတ် သဲ တစ်ခုခုတော့ သူထားခဲ့မှာပါ"

ဟုပြောဆိုပြီး အောက်သို့ဆင်းလာကြလေသည်၊ ပြင်ဘက်မှာ အလင်းရောင် အတော်ပင် ရနေလေပြီ။

"ဘာအရင်လုပ်ကြမလဲ"

"စောဒေဝီနဲ့ စောကေသီတို့ရဲ့ မြေပုံကိုတွေ့အောင် ပြီး ပြန်ဖော်ရမယ်"

ဟု အိမ်အနောက်ဘက်သို့ လာခဲ့ကြသည်။

အနောက်ဘက်မှာ သစ်ပင်များ ရှိသော်လည်း တောခြေ ရှင်းနေသည်။ တစ်နေရာရောက်လော့ မြလေးပြောပြသွား သကဲ့သို့ တောင်ကုန်းတစ်ကုန်းကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုနေရာတစ် က်သို့ လိုက်လံရှာဖွေရာ ယှဉ်လျက်အနေအထား ရှိနေသော ကျောက်တုံးနှစ်တုံးကို တွေ့ရသည်။

"ဒီနေရာပဲဖြစ်မယ်"

ထိုကျောက်တုံးများကို ဖယ်ပြီး မြေကိုတူးကြည့်ရာ ယှဉ် က်သားရှိနေသည့် လူအရိုးစုနှစ်ခု တွေ့ကြရသည်။

"ဒါ စောဒေဝီနဲ့ စောကေသီတို့ရဲ့ အရိုးစုတွေပဲဖြစ်မယ်၊ ပစ်လိုက်ရမယ်"

"ဘာကြောင့်လဲဟင်"

"ရှေးကလူတွေက သေသွားတဲ့ လူတွေကို နောက်တစ် ဝမှာပြန်တွေ့အောင်လို့ အစီအရင်တွေ လုပ်တာမျိုးတွေ ရှိ တယ်၊ ဒီလိုလုပ်ထားခဲ့ရင် သူတို့ဝိညာဉ်တွေက တစ်နေရာကို တ်လွတ်လပ်လပ် သွားလို့မရနိုင်တော့ဘူး"

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး အရိုးစုများကိုဖော်ပြီး အပေါ်တင် ည့်သောအခါ ဦးခေါင်းခွံတွင် စူးချွန်တစ်ချောင်းစီကို တွေ့ ဖြင့် ဦးဇန်ကောင်းက နုတ်ဖယ်ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ မြေကွက် ပ်တစ်နေရာတွင် ထင်းခြောက်များဖြင့် မီးရှို့လိုက်သည်။

"အခုအချိန်ကစပြီး မင်းတို့ရဲ့ဝိညာဉ်တွေ သွားလိုရာ ားနိုင်ကြပါပြီကွယ်"

ဟုဆုတောင်းပေးလိုက်ကြသည်။ ပြာကျသွားသောအ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခါ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာကြရာ အလယ်နေရာလော
တွင် သီးခြားရှိနေသည့် ကျောက်တုံးတစ်တုံး တွေ့ရလေသည်။

ထိုကျောက်တုံးမှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော
ကြောင့် ရေညှိများ ဒုတက်နေသည်။ ဦးဗန်ကောင်းက ထိုရေညှိ
များကို ခွာချပြီး လိုက်လံကြည့်ရာ တစ်နေရာတွင် စာလုံးသုံးလုံး
တွေ့ကြရသည်။ 'အ. သု. ခ' ဆိုသော စာလုံးသုံးလုံးဖြစ်သည်။

"အ. , အက္ခရာက နငယ်အက္ခရာနဲ့ အတူတူပဲ၊ န
မရှိဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရတယ်. .၊ သုခဆိုတာ ချမ်းသာခြင်း
အဓိပ္ပါယ်ရှိတော့၊ အသုခဆိုတဲ့ စာလုံးသုံးလုံးရဲ့အဓိပ္ပါယ်က
'ချမ်းသာခြင်း မရှိ' လို့ အဓိပ္ပါယ် ရမှာပေါ့နော်"

"ဒါကတော့ဗျာ သေလို့တောင် မြေကြီးထဲရောက်နေ
တော့ ချမ်းသာခြင်း ဘယ်ရှိပါ့တော့မလဲ၊ သူပြောတာ အမှန်ပေါ့"

ဦးမွန်ထော်က ဝင်ပြောသည်ကို သဘောကျသဖြင့်
အားလုံးရယ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ထိုကျောက်တုံးကြီး
ဖယ်ပြီး မြေကိုတူးကြသောအခါ အရိုးစုတစ်ခုကို တွေ့ကြ
သည်။ စိုင်းခွန်သာ အရိုးစု ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

နီမောင်တို့က ထိုအရိုးစုများကို မီးရှို့ရန်ပြုလုပ်နေ
စဉ် ကျွန်ုပ်က စောစောကဖယ်ထားသော ကျောက်တုံး အနီး
သွားကာ ရေးထားသောစာများကို ဖတ်ကြည့်နေသည်။ ထို
ကြည့်တော့မှ ရေးပုံထူးခြားနေသည်ကို သတိပြုမိတော့သည်။

"ဘာထူးသလဲဆရာ"

ဦးဗန်ကောင်းက အနီးရောက်လာပြီး မေးသည်။

"ထူးတယ်ဗျ ဒီစာလုံးရေးပုံက ထူးနေတယ်"

"တဆိတ်လောက် ရှင်းပြပါဦး"

"သူရေးပုံက အ. သု. ခ လို့ ရေးထားတယ်၊ ဒီတော့
စာလုံးတစ်လုံးစီရဲ့ကြားမှာ တုံးတစ်ခု(ပုဒ်ဖြတ်)စီ ခြားထားတော့
စာလုံးနှစ်လုံးပေါင်းပြီး အဓိပ္ပါယ်ဖော်လို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ အ
အက္ခရာကသတ်သတ်၊ သု အက္ခရာကသတ်သတ်၊ ခ အက္ခရာ
ကသတ်သတ် အဓိပ္ပါယ်ဖော်ကြည့်မှ သူဘယ်လို အဓိပ္ပါယ်နဲ့ရေး
ထားခဲ့တယ်ဆိုတာ သိရနိုင်မယ်"

"မှန်ပါတယ်"

"သု အက္ခရာနဲ့ ခ အက္ခရာမပေါင်းရင် သုခ မဖြစ်တော့
ဘူး၊ ဒီတော့ တစ်လုံးချင်းရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရှာရမယ်၊ သူက သုခ
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်လိုချင်ရင် အက္ခရာနှစ်လုံးကြားမှာ ပုဒ်ဖြတ်ခံ
စရာမလိုပဲ နှစ်လုံးတွဲရေးပြမှာပေါ့"

"အင်း ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ဒီတော့ ဘယ်လို အဓိပ္ပါယ်
ဖော်မလဲ"

"ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ ဒီစာလုံးသုံးလုံး အဓိပ္ပါယ်ကို စဉ်း
စားနေတာ အခုမှ သတိရတော့တယ်"

"ဘယ်လိုများလည်း ပြောပါဦး"

"ဒါ မတစ်လုံးကျေ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော် အကြောင်း
ရေးထားတဲ့ စာအုပ်တွေထဲမှာပါတယ်၊ ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်
သူအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပုံက 'အ ဆိုတာ ပါဠိလို အဗ္ဗရက္ခမူလေလို့
အဓိပ္ပာယ်ရတယ်၊ သုကပါဠိလို သုဝဏ္ဏကုမ္ဘတဲ့၊ မြန်မာလို ပြန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင် ရွှေအိုးပေါ့"

"ဒါထက်နေပါဦး အဗ္ဗရုက္ခမူလေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကရော ဘယ်လိုတဲ့လဲ"

"မြန်မာလိုပြန်တော့ 'သရက်ပင်ခြေရင်း'လို့ အဓိပ္ပါယ် ရတယ်"

"ဟန်ကျလိုက်လေ၊ ခ အက္ခရာရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကရော"

"ခ ဆိုတာ ပါဠိလို 'ခဏတိ'တဲ့ အဓိပ္ပါယ်က တူးတော့ ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ပဲ၊ ဒီတော့ အသုခရဲ့ အဓိပ္ပါယ်အားလုံးကို ပေါင်းလိုက်ရင် သရက်ပင်ခြေရင်းမှာ မြှုပ်ထားတဲ့ ရွှေအိုးကို တူးပါလို့ ရတယ်"

"ဟန်ကျပြီ၊ ဒါကြောင့် စောစောကကျုပ်ပြောခဲ့တာပေါ့ သဲလွန်စတစ်ခုခုတော့ ထားခဲ့မှာပါလို့"

ထို့နောက်မှာ နီမောင်တို့လေးယောက်ကလည်း အရိုးရှ ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက်တွင် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ သရက်ပင် ရှိမရှိ လိုက်ရှာကြသည်။

သရက်ပင်နှင့်တူသော အပင်ကိုပင် မတွေ့ကြရပေ။

"ဒီအတိုင်းရှာလို့တော့ လွယ်လွယ်တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး နေ့အလိုက် အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှာ နိမိတ်ကောက်ရှာရမယ့် နည်း အတိုင်းရှာရင် ပိုပြီးလွယ်လိမ့်မယ်"

ထိုနည်းမှာ . . .

နံနက် (၆)နာရီမှ (၇)နာရီခွဲအချိန်အတွင်း အရှေ့ အနောက်၊ မြောက်အရပ်။

နံနက် (၇)နာရီခွဲမှ (၉)နာရီအတွင်း အရှေ့တောင်၊ အနောက်တောင်၊ တောင်။

နံနက် (၉) နာရီမှ (၁၀)နာရီခွဲအတွင်း အရှေ့၊ အရှေ့မြောက်၊ အနောက်။

(၁၀)နာရီခွဲမှ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီအတွင်း၊ အရှေ့တောင်၊ အနောက်တောင်၊ မြောက်။

မွန်းတည့် (၁၂)နာရီမှ (၁)နာရီခွဲအတွင်း၊ တောင်၊ အရှေ့မြောက်၊ အနောက်။

မွန်းလွဲ (၁)နာရီခွဲအတွင်းမှ ညနေ(၃)နာရီအတွင်း အရှေ့၊ မြောက်၊ အရှေ့မြောက်။

ညနေ (၃)နာရီမှ (၄)နာရီခွဲအတွင်း အနောက်တောင်၊ တောင်၊ အရှေ့မြောက်။

ညနေ (၄)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း အနောက်၊ အရှေ့၊ မြောက် ယူရမည့် အရပ်မှာ . . .

၁။ ဆိုလျှင် (ဥပမာ ၁နာရီ) အရှေ့မြောက်အရပ်၊
၂။ ဆိုလျှင် အရှေ့အရပ်
၃။ ဆိုလျှင် အရှေ့တောင်အရပ်၊
၄။ ဆိုလျှင် တောင်အရပ်၊
၅။ ဆိုလျှင် အနောက်အရပ်၊
၆။ ဆိုလျှင် မြောက်အရပ်၊
၇။ ဆိုလျှင် အနောက်တောင်အရပ်၊
၈။ ဆိုလျှင် အနောက်မြောက်အရပ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုကဲ့သို့ လက်အမှတ်အသားများ ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်က အိတ်ဆောင်နာရီကို ထုတ်ကြည့်ရာ နံနက်(၁၀)နာရီထိုးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

"ဒီကနေ့က တနင်္ဂနွေနေ့လည်းဖြစ်တယ် အချိန်ကလည်း (၁၀)နာရီဆိုတော့ (၁)အချိန်ကျတယ်၊ ဒီတော့. . ဦးစွာ အရှေ့မြောက်အရပ်ကို ရှာကြည့်ရမယ်"

ဟုပြောပြီး အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ လိုက်လံရှာဖွေရာ သရက်ပင်တော့ မတွေ့ရပဲ တောင်သရက်ပင်ကြီး တစ်ပင်ကိုသာ တွေ့ရသည်။

"ဒါလည်း သရက်ပင်အမျိုးအစားထဲမှာပါတာဘဲ၊ ကိုင်းအပင်ခြေကိုသာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် တူးကြည့်ရတော့မှာပဲ"

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူအင်အားသုံးပြီး တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ဖွဲကောင်းကောင်းဖြင့် တူးဖော်ရှာဖွေရာ နောက်ဆုံးမှာတော့ ကြေးသေတ္တာငယ်တစ်လုံးဖြင့် မြှုပ်ထားသော ရွှေငွေရတနာများကို ရကြလေသည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ထိုရွှေငွေရတနာများကို ထုခွဲရောင်းချပြီး စောဒေဝီနှင့် စောကေသီတို့ တည်ထားခဲ့သောဘုရားများကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်တည်ပေးကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ဘုရားတည်ပြီးသောအခါ မြင်အပ်မမြင်အပ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မကျွတ်လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား အမျှအတန်း ဝေပေးလိုက်ကြလေသည်။ ထိုနေ့ညအချိန်မှာတော့ စိုင်းခွန်သာ၊ မြလေးတို့ မိသားစုများ၊ ငနိကခေါ် မောင်ရွှေမြ

ပြင် အခြားလူအတော်များများတို့ကို တွေ့မြင်ကြရသည်၊

"ကျုပ်တို့ကို အခုလို အကူအညီပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ သာခုခေါ် ရတဲ့ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ပြိတ္တာဘုံဘဝက ကျွတ်လွတ်ပြီး တခြားဘုံဘဝကို သွားကြရတော့မှာမို့ ကျေးဇူးရှင်များကို အသိပေးပြီး လာနှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်"

ဟုတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး နှုတ်ဆက်ကြသဖြင့် တစ်ညလုံး မအိပ်ကြရဘဲ ရှိလေသည်။

မိုးလင်းတော့မှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

နောက်ထပ် ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ နီမောင်က သူ့အတွက် မိန်းမလိုက်တောင်းပေးပါရန် အကူအညီတောင်းသဖြင့် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် ဦးဇန်ကောင်း၊ ဦးထန်ဖုန်းရှိန်၊ ဦးမွန်ထော်တို့ကပင် ဦးဆောင်ပြီး. . မြယာကုန်းသို့သွားကာ မိန်းမတောင်းပေးရလေသည်။

"အင်း. . ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့ရောက်အောင် ပို့ပေးရတာကုသိုလ်ရတာပေါ့ဗျာ"

ကျွန်ုပ်အတွက်ကတော့ ဒီတစ်ခေါက်မှာလည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဇာတ်လမ်းအကြောင်းအရာတစ်ခုကို ရသဖြင့် ကျေနပ်စရာပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကျွန်ုပ်ထက်ပိုမိုကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေသူ နှစ်ဦးကတော့ အသစ်စက်စက် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်ဖြစ်သော နီမောင်နှင့် မြနှင်းဖြူတို့ နှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

"ကိုယ်နဲ့ မြလေးတို့နှစ်ယောက် ဖူးစာဆုံကြရတာကဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ အံ့သြစရာပဲ. . ဘဝဟောင်းကလူတွေ အကူအညီပေးလို့ ဒီလို ဆုံစည်းကြရတယ်ဆိုရင်တောင် မမှားပါဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့အစ်ကိုရယ် အခုလိုအနှောင့်အယှက်တွေကင်းသွားပြီး ကိုယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့ ဆုံစည်းခွင့်ရတာတော့ ပျော်စရာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူတို့အတွက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်”

“ဒါပေမယ့် သူတို့လည်း ကောင်းရာဘုံဘဝရောက်သွားကြပြီဆိုတော့ ကျေနပ်စရာပါပဲ၊ နောက်ဘဝမှာသာ ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးမျိုးတွေနဲ့ မကြုံတွေ့ရဘဲ ချစ်တဲ့သူနဲ့ ပေါင်းဖက်ကြရပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးကြရမှာပေါ့ မြလေးရယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်ရေးသားသော (နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကျတ်ကုန်း) အမည်ရှိ ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ် ဝတ္ထုရှည်မှာလည်း နိဂုံးကမွှတ်အဆုံးသတ်ပြီ ဖြစ်ပေတော့သတည်း။ ။

အနီယာဟောန္တ သုခီအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု. . .

ကြိုစက္ကူ

စာပြီးချိန်။ ။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ (၁၁) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ညနေ (၅) နာရီ။

☺ အောင်မြင်စာပေ ☺